

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

Jr. F. Bradford

Wellesley Hills

Mass.

ANTHOLOGIA

G R A E C A

AD

PALATINI CODICIS

FIDEM EDITA.

EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA.

NOVA IMPRESSIO.

TOM. III.

LIPSIAE

SUMPTIBUS OTTONIS HOLTZE.

1872.

KC15637
~~GA64.26~~

✓ B

HANDWRITING LIBRARY
FEDERAL BUREAU OF
INVESTIGATION
MAY 24, 1942

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ.

Anth. III:

A

ΧΙ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ.

1. ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

Ἐρμαιοις, ἡμῖν Ἀφροδίσιος ἐξ χάας οἴνου
αἴρων, προσκόψας πένθος ἔθηκε μέγα.
οἴνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν, ὡς ὄφειλεν δὲ
χῆμᾶς· νῦν δ' ἡμεῖς τοῦτον ἀπωλέσαμεν.

2. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Αἰσχυλίδα Θεόδωρε, τί μοι μεμάχηνται ἄριστοι;
οὐ διακωλύσεις; πάντες ἔχουσι λίθους.

3. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἦθελον ἂν πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ἀσίας.
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγόν,
καὶ γνῶ, πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτὴν που πάσσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
τὴν Ἀσίην πωλῶ πρὸς μύρα καὶ στεφάνους.

4 ΧΙ. ΣΤΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ

4. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Αὐτῷ τις γῆμας πιθανὴν τῷ γείτονι, φέγγει
καὶ τρέφεται· τοῦτ' ἦν εὐκόλος ἐργασία,
μὴ πλεῖν, μὴ σκάπτειν, ἀλλ' εὐστομάχως ἀπορέγγει,
ἀλλοτρία δαπάνη πλούσια βοσκόμενον.

5. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ ΜΑΝΤΙΣΙΟΥ.

Ὅστις ἔσω πυροῦς καταλαμβάνει οὐκ ἀγοράζων,
κείνου Ἀμαλθείας ἅ γυνά ἐστι κέραι.

6. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πιωχοῦ ἐστι γάμος κυνέα μάχα, εὐθύ κυδοιμός,
λοιδορίαί, πλαγαί, ζημία, ἔργα, δίκαι.

7. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Οὐδεὶς τὴν ἰδίην συνεχῶς, Χαρίδημε, γυναῖκα
κινεῖν ἐκ ψυχῆς τερόμενος δύναται.
οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως,
καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξενοκυσταπαίτην.

8. ΛΕΣΣΗΟΤΟΝ.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου·
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξης· ἐς κενὸν ἢ δαπάνη.
ζῶντί μοι, εἴ τι θέλεις, χάρισαι· τέφρην δὲ μεθύσκων,
πηλὸν ποιήσεις, κοῦχ δ' θανάων πύεται.

9. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον, ὅτ' οὐκέτι γαστέρα πείθω,
οὔθ' αὖτα καὶ χοίρων * ἄρτα τιθεὶ τεμάχη·

οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι Ζέφυρος.

10. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἶδατε· σήμερον ὑμᾶς,
Αἴλε, καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος· οὔτε παρέξεις,
οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

11. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Οὐκ ἦδειν σε τραγωδόν, Ἐπίκρατες, οὐδέ χοραύλην,
οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὄλως, ὧν χορὸν ἔστιν ἔχειν.
ἀλλ' ἐκάλουν σε μόνον· σὺ δ' ἔχων χορὸν οἴκοθεν ἦκεις
ὄρχησιῶν, αὐτοῖς πάντα διδοὺς ὀπίσω.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστί, σὺ τοὺς δούλους κατάκλινον,
ἡμεῖς δ' αὐτοῦ σοὶ πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.

12. ΑΛΚΑΙΟΥ.

εἰς Φίλιππον.

Οἶνος καὶ Κενταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχὶ σέ μοῦνον,
ᾤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίου ἠλικίην
ὄντως οἴνοχάρων ὁ μονόμματος, ὧ σὺ τάχιστα
τὴν αὐτὴν πέμπαις ἐξ Ἄιδεω πρόπουιν.

13. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἦως ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται, εἴτ', ἀμελούντων
ἡμῶν, ἐξαίφνης ἦξει ὁ πορφύρεος,
καὶ τοὺς μὲν τήξας, τοὺς δ' ὀπτήσας, ἐνίους δὲ
φυσθήσας, ἄξει πάντας ἐς ἓν βύραθρον.

6. ΧΙ. ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ

14. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐχθρὸς ἐπὶ ξενίαν κληθεὶς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
τύλην ἐπεκλίνθη Γοργόνος ἢ Νιόβης,
ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν, ἀπέπρισε δ', ἣ πελεκήσας
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ Πρόκλου.
ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶπτον ἐπηγέρθη, Πρόκλος ἂν μοι
τὴν τύλην στήλην, ἣ σορὸν εἰργάσατο.

15. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ μὲν τοὺς ἀπὸ Ἄλφα μόνους κέκρικας κατορύσσειν,
Λοῖκιε, βουλευτάς, καὶ τὸν Ἀδελφὸν ἔχεις.
εἰ δ', ὅπερ εὐλογόν ἐστι, κατὰ στοιχεῖον ὀδεύεις,
ἤδη, σοὶ προλέγω, Ὠριγένης λέγομαι.

16. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Κύλλος καὶ Λεῦρος, δύο Θεσσαλοὶ ἐγχεσίμωροι.
Κύλλος δ' ἐκ τούτων ἐγχεσιμωρότερος.

17. ΝΙΚΑΡΧΟΤ.

Ἦν Στέφανος πτωχὸς καὶ παῖς ἄμα· νῦν δὲ προκόψας
πλουτεῖ, καὶ γεγένητ' εὐθὺ Φιλοστέφανος,
τέσσαρα τῷ πρώτῳ Στεφάνῳ καλὰ γράμματα προσθεῖς
ἔσται δ' εἰς ὧρας Ἰπποκρατιππιάδης,
ἣ διὰ τὴν σπατάλην Διονυσιοπηγανόδωρος.
ἐν δ' ἀγορανομίῳ παντὶ μένει Στέφανος.

18. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐκ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα Φιλαίνιον Ἡλιοδώρῳ
θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταῦτομάτου.

τοῦ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπουμενοῦ, ἔξ διαλείπει
 ἤματα, καὶ τίκτειν ἄρσενα παῖδ' ἔφατο.
 οὕτως Βούβαστις καταλύεται· εἰ γὰρ ἐκάστη
 τέξεται ὡς αὐτή, τίς θεοῦ ἐστι λόγος;

19. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Καὶ πῖε νῦν, καὶ ἔφα, Δαμόκρατες, οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ
 πίομεθ', οὐδ' αἰεὶ παισὶ συνεσσόμεθα.
 καὶ στεφάνοις κεφαλᾶς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
 αὐτούς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
 νῦν ἐν ἐμοὶ πῖετω μέθυ τὸ πλεόν ὄστέα τὰμά·
 νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

20. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμασηνας
 ἄδετε, ποιητῶν φύλον ἄκανθολόγων,
 οἳ τ' ἐπέων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες,
 κρήνης ἐξ ἱερῆς πίνετε λιτὸν ὕδωρ.
 σήμερον Ἀρχιλόχοιο καὶ ἄρσενος ἡμαρ. Ὀμήρου
 σπένδομεν· ὁ κρητῆρ οὐδέχεθ' ὑδροπότας.

21. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Πρώτην τὴν σαύραν Ἀγάθων ῥοδοδάκτυλον εἶχεν·
 νῦν δ' αὐτὴν ἤδη καὶ ῥοδόπηχυν ἔχει.

22. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἔστι Δράκων τις ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δράκων ὄν,
 πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

23. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὠκύμορον με λέγουσι δαήμονες ἄνδρες ἄστρον·
 εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐ μοι τοῦτο, Σέλευκε, μέλει
 εἰς Ἄϊδην μία πᾶσι καταΐβασις· εἰ δὲ τάχιον
 ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
 πίνωμεν· καὶ δὴ γὰρ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
 οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς Ἄϊδην.

24. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ὡ Ἐλικῶν Βοιωτέ, σὺ μὲν ποτε πολλάκις ὕδωρ
 εὐεπὲς ἐκ πηγῶν ἔβλυσας Ἡσιόδω·
 νῦν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κοῦρος δμῶνυμος Αὔσονα Βάκχον
 οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
 βουλοίμην δ' ἄν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τοῦδε κύπελλον
 ἐν μόνον, ἢ παρὰ σεῦ χίλια Πηγασίδος.

25. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἰπνώεις, ὦ τάρχε· τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε·
 ἔγχεο, μὴ τέρπου μοιριδίη μελέτη.
 μὴ φείση, Διόδωρε· λάβρος δ' εἰς Βάκχον ὀλισθῶν,
 ἄχρισ ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροπότει γόνατος.
 ἔσσειθ' ὅτ' οὐ πιόμεσθα, πολὺς, πολὺς· ἀλλ' ἄγ' ἐπίγνου·
 ἢ συνετὴ κροτάφων ἄπτεται ἡμετέρων.

26. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος· ἀλλὰ τίς ἄρα
 σώσει μ' ἐκ Βρομίου γυῖά σαλευόμενον;
 ὡς ἄδικον θεὸν εὐρον, ὅθ' εἵνεκεν αὐτὸς ἐγὼ σέ,
 Βάκχε, φέρων ὑπὸ σοῦ τᾶμπαλι περφέρομαι.

27. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΤ.

Συρόφεντου τρηχεῖα μυρίπνοε χαῖρε κονίη,
καὶ Πολλεντίνων γαῖα μελιχροτάτη,
Ἄσταί θ' αἰ τριπόθητοι, ἀφ' ὧν βρομιώδεα πηλὸν
φύρησαν Βάκχῳ τριζυγέες Χάριτες,
πλούτου καὶ πενίης κοινὸν κτέαρ· οἷς μὲν, ἀνάγκης
σκεῦος, τοῖς δέ, τρυφῆς χρῆσι περισσοτέρη.

28. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΤ.

Πέντε θανῶν κείσῃ κατέχων πόδας· οὐδὲ τὰ τερπνα
ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου·
ἄστε λαβῶν Βάκχου ζωρὸν δέπας ἔλκε γεγηθῶς,
Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης
καὶ Ζήνων Ἀΐδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

29. ΑΤΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Πεμπε, κίλει· πάντ' ἐστὶν ἔτοιμά σοι. ἦν δέ τις ἔλθῃ,
τί προήξεις; σαυτῷ δὸς λόγον, Αὐτόμεδον.
αὐτὴ γὰρ λαχάνου * σισαρωτέρη, ἢ πρὶν ἀκαμπῆς
ζῶσα, νεκρὰ μηρῶν πᾶσα δέδυκεν ἔσω.
πόλλ' ἐπὶ σοὶ γελάσουσιν, ἀνάρμενος ἂν παραβάλλη
πλώειν, τὴν κώπην μηκέτ' ἔχων ἐρέτου.

30. ΦΙΛΟΛΗΜΟΤ.

Ὅ πρὶν ἐγὼ καὶ πέντε καὶ ἐννέα, νῦν, Ἀφροδίτη,
ἐν μόλις ἐκ πρώτης νυκτὸς ἐς ἠέλιον·
οἴμοι, καὶ τοῦτο * καταβραχύ, πολλάκι δ' ἤδη
ἡμιθανές θνήσκει τοῦτο τὸ τερμόνιον.

10 ΧΙ. ΣΤΗΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΛΠΤΙΚΑ.

ὦ γῆρας, γῆρας, τί ποθ' ὕστερον, ἦν ἀφίκηαι,
ποιήσεις, ὅτε νῦν ὧδε μαραινόμεθα;

31. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
ὠρῦον στυφελῶ κῦμα περὶ σκοπέλω,
οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανός, ὡς κακὸν ἄνδρα
ταρβέω, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

32. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Μούσης νουθεσίην φιλοπαίγμονος εὔρετο Βάκχος,
ὦ Σιλυών, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων Χαρίτων·
δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἔν τε γέλωτι
κέντρον· χῶ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισεν.

33. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λάθριον ἐρπηστήν σκολιὸν πόδα, κισσέ, χορεύσας,
ἄγχει τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν·
θεομεῖς δ' οὐχ ἡμᾶς, ὀλέκεις δὲ σέ· τίς γὰρ ἔλοιτο
κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κερᾶσας Βρόμιον;

34. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Λευκοίνους πάλι δὴ καὶ ψάλματα, καὶ πάλι Χίους
οἴνους, καὶ πάλι δὴ σμύρναν ἔχειν Συρίην,
καὶ πάλι κωμάζειν, καὶ ἔχειν πάλι διψάδα πόρνην,
οὐκ ἐθέλω· μισῶ ταῦτα τὰ πρὸς μανίην.
ἀλλὰ με νάρκισσοις ἀναδήσατε, καὶ πλαγιαύλων
γεύσατε, καὶ κροκίνοις χρίσατε γυῖα μύροις,
καὶ Μιτυληναίῳ τὸν πνεύμονα τέγξατε Βάκχῳ,
καὶ συζεύξατέ μοι φωλαίδα παρθενικὴν.

35. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Κράμβην Ἀρτεμίδωρος, Ἀρίσταρχος δὲ τάριχον,
 βολβίσκους δ' ἡμῖν δῶκεν Ἀθηναγόρας,
 ἠπάτιον Φιλόδημος, Ἀπολλοφάνης δὲ δύο μνᾶς
 χοιρείου, καὶ τρεῖς ἦσαν ἅπ' ἐχθρὸς ἔτι.
 ὦόν, καὶ στεφάνους, καὶ σάμβαλα, καὶ μύρον ἡμῖν
 λάμβανε, καὶ δεκάτης εὐθὺ θέλω παράγειν.

36. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἦνίκα μὲν καλὸς ἦς, Ἀρχέστρατε, κἄμφι παρειαῖς
 οἴνωταῖς ψυχᾶς ἔφλεγες ἠϊθέων,
 ἡμετέρης φιλίας οὐδεὶς λόγος· ἀλλὰ μετ' ἄλλων
 παίζων, τὴν ἀκμὴν ὡς ῥόδον ἠφάνισας.
 ὡς δ' ἐπιπερκάζεις μιαρῆ τριχί, νῦν φίλον ἔλκων,
 τὴν καλὰμην δωρῆ, δοὺς ἑτέροις τὸ θέρος.

37. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἦδη τοι φθινόπωρον, Ἐπίκλεες, ἐκ δὲ Βοώτου
 ζώνης Ἀρκτούρου λαμπρὸν ὄρωρε σέλας·
 ἦδη καὶ σταφυλαὶ δρεπάνης ἐπιμιμνήσκονται,
 καὶ τις χειμερινὴν ἀμφορέφει καλύβην.
 σοὶ δ' οὔτε χλαίνης θερμὴ κροκὺς, οὔτε χιτῶνος
 ἔνδον· ἀποσκλήση δ' ἀστέρα μεμφόμενος.

38. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἦ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη, ἀρτολάγυνος
 αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος,
 καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὄστοῦν
 ἐγκεφάλου, ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον.

12 ΧΙ. ΣΤΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΩΠΤΙΚΑ.

πῖνε, λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε καὶ περίκρυσσο
ἄνθρα· τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἕξαπίνης.

39. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΤ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἐχθρὸς μοι συνέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρει
οὐχ ὑγιής. παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

40. ΑΝΤΙΣΤΙΟΤ.

Εὐμενὸς Κλεόδημος ἔτι βραχὺς· ἀλλὰ χορεύει
σὺν παισὶν βαιῶ μικρὸς ἔτ' ἐν θιάσῳ.
ἦνίδε καὶ στικτοῖο δορὴν ἐζώσατο νεβροῦ,
καὶ σείει ξανθῆς κισσὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
ᾧνα σὺ μιν Καδμεῖε τίθει μέγαν, ὡς ἂν ὁ μύστης
ὁ βραχὺς ἠβήτας αὐθις ἄγῃ θιάσους.

41. ΦΙΛΟΔΗΜΟΤ.

Ἐπτά τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες,
ἦδη μοι βιότου σχιζόμεναι σελίδες.
ἦδη καὶ λευκαί με κατασπείρουσιν ἔθειραι,
Ξανθίππη, συνετῆς ἄγγελοι ἠλικίης.
ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος, κῶμοί τε μέλονται,
καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφει' ἐνὶ κραδίῳ.
αὐτὴν ἀλλὰ τάχιστα κορωνίδα γράψατε, Μοῦσαι,
ταύτην, ἡμετέρης δεσπότιδες μανίης.

42. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΤ.

Εἰ καὶ σοι ἔδραϊος αἰεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
ἔπλωσ, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδοῦς,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

47. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὐ μοι μέλει [τά] Γ' ὕγεω,
 τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
 οὐθ' αἰρέε· με χρυσός,
 οὐκ αἰνέω τυράννους·
 ἐμοὶ μέλει μύροισι
 καταβρέχειν ὑπήνην·
 ἐμοὶ μέλει ρόδοισι
 καταστέφειν κάρηνα.
 τὸ σήμερον μέλει μοι·
 τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;

48. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
 Ἡφαιστέ μοι ποιήσον
 [πανοπλίαν μὲν οὐχί,]
 ποτήριον δὲ κοῖλον·
 ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
 μήτ' ἄστρα, μήθ' ἀμαίξας,
 μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
 ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,
 καὶ βότρυας χελῶντας,
 σὺν τῷ κυλῶ Λυαίῳ.

49. ΕΤΗΝΟΥ.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλαχιστον·
 ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίας.

χαίρει κιννάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότατος.
 εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν Ἔρωτας,
 βαπτίζει δ' ὑπνώ γείτονι τῷ θανάτου.

50. ΑΤΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Εὐδαίμων, πρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων·
 εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας· τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
 ἦν δὲ μανεὶς γήμη τις, ἔχει χάριν, ἦν κατορύξη
 εὐθύς τὴν γαμετήν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
 ταῦτ' εἰδὼς σοφὸς ἴσθι· μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον
 ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

51. ΑΔΗΛΟΝ.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.
 Ἐν θέρους ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον.

52. ΑΔΗΛΟΝ.

Παιδείῳ, Θρασύβουλε, σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
 ἀσθμαινεὶς, δελφίς ὡς τις ἐπ' αἰγικαλοῦ
 κύματος ἰμείρων· δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως
 ἀρκεῖ ἀποτμηῆσαι δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.

53. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἦν δὲ παρέλθη,
 ζητῶν εὐρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

54. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γηραλέον με γυναῖκας ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
 εἰς τὸ κάτοπτρον ὄρα ἄν λείψανον ἡλικίης.

ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκάς * φέρω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
οὐκ ἄλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
εὐδόμοις δὲ μύροισι καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισι
καὶ Βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλίας.

55. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Δὸς πίειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσει μερίμνας,
ἄψ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

56. ΑΔΗΛΟΝ.

Πῖνε καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον ;
οὐδεὶς γιγνώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
ὡς δύνασαι, χάρισαι, μετάδος, φάγε, θνητὰ λογίζου
τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πῶς δ' βίος τοιόςδε, ῥοπή μόνον· ἂν προλάβῃς, σοῦ·
ἂν δὲ θύνης, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

57. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρον εὐώδει Βάκχῳ
Οἰνοπίων, ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας·
ἀλλ' ἔτι διψῶν ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρὶ,
ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένη.
οἱ δὲ νέοι ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ
τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἔτι πινομένας.
πῖνε, γέρον, καὶ ζῆθι· μάτην δ' ἄρα θεῖος Ὀμηρος
τείρεσθαι πολιὴν ἐκ νεότητος ἔφη.

58. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΠΙΑΤΟΥ.

Ἴθελον οὐ χρυσόν τε καὶ ἄσπεα μυρία γαίης,
οὐδ' ὅσα τὰς Θήβας εἶπεν Ὀμηρος ἔχειν·

ἀλλ' ἵνα μοι τροχόεσσα κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ,
 χεῖλος ἀενάῳ νάματι λουομένου,
 καὶ γεραῶν συνέπινε λάλος χορός· οἱ δὲ περισσοὶ
 ἄνδρες ἐργατῖναι κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
 οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, αἰεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγίζω
 τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

59 ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Χανδοπόται, βασιλῆος ἀεθλητῆρες Ἰάκχου,
 ἔργα κυπελλομάχου στήσομεν εἰλαπίνης,
 Ἰκαρίου σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα Λυαίου·
 ἄλλοισιν μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
 ἦχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἰστυβοεὺς, καὶ ἐχέτλη,
 καὶ στάχυς, ἀρπαμένης ἔχνια Φερσεφόνης.
 εἴ ποτε δὲ στομάτεσσι βαλεῖν τινα βρωῶσιν ἀνάγκη,
 ἀσταφῖς οἰνοπόταις ἄκριος ἢ Βρομίου.

60. ΠΑΤΛΟΤ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΤ.

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ,
 ὤσομεν ἀνδροφόνων φροντίδα ταῖς φιάλαις.
 σιτοδόκῳ δ' ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι
 γαστρὶ μελαμπέπλου μητέρα Φερσεφόνης·
 ταυροφόνων δ' ἀμέγαρτα καὶ αἵμαλέων κρέα δόρπων
 θηροῖ καὶ οἰανοῖς λείψομεν ὠμοβόροις·
 ὀστέα δ' αὖ νεπόδων ταμειχρῶα χεῖλεσι φωτῶν
 εἰξάτω, οἷς Ἀΐδης φίλτερος ἠελίου·
 ἡμῖν δ' ὄλβιόδωρον αἰεὶ μέθυ καὶ βόσις ἔστω
 καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

61. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΤ ΠΛΑΤΟΥ.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δῆϊος ἀνὴρ
 ἰητρὸς, δεπῶν νέκταρ ἀπειπάμενος.
 εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν, ἀνεμῶλιος· οὐδ' ἐδιδάχθη,
 ὅτι μένος μερόπων οἶνον Ὀμηρος ἔφη.

62. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται, οὐδέ τις ἐστὶν
 αὔριον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπιστάμενος.
 τοῦτο σαφῶς, ἄνθρωπε, μαθὼν εὐφραϊνε σεαυτόν,
 λήθην τοῦ θανάτου τὸν Βρόμιον κατέχων.
 τέρπεο καὶ Παφίῃ, τὸν ἐφημέριον βίον ἔλκων·
 τᾶλλα δὲ πάντα Τύχῃ πράγματα δὸς δίδειν.

63. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΤ ΠΛΑΤΟΥ.

Ἄνδρες, οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
 ἐλπίσιν ἡμερίδων ῥίψατε τὴν πενίην.
 αὐτὰρ ἐμοὶ κρητῆρ μὲν ἔοι δέπας· ἄγχι δὲ ληνὸς
 ἀντὶ πίθου, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
 αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιῶν κρητῆρα Λυαίου
 παισὶ Καναστραίοις μάργαμαι, ἣν ἐθέλης.
 οὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀραιλίχον, οὐδέ κεραυνούς,
 πιστὸν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων Βρομίου.

64 ΑΓΑΘΙΟΤ ΣΚΩΛΑΣΤΙΚΟΤ.

Ἡμεῖς μὲν πατίοντες ἀπέρονα καρπὸν Ἰάκχου
 ἄμμια βακχευτὴν φύθμον ἀνεπλέκομεν.
 ἤδη δ' ἄσπετον οἶθμα κατέρρεεν· οἷα δὲ λίμβοι
 χισσῦβρα γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ῥοθίων,

οἷσιν ἀρυσσάμενοι σχεδὸν ποτὸν ἤνομεν ἤδη,
 θερμῶν Νηϊάδων οὐ μάλα δευόμενοι.
 ἢ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα Ῥοδάνθη
 μαρμαρυγῆς κάλλους νᾶμα κατηγλαΐσεν.
 πάντων δ' ἐκδεδόνηντο θοαὶ φρένες, οὐδέ τις ἡμέων
 ἦεν, ὅς οὐ Βάκχῳ δάμνατο καὶ Παφίῃ.
 τλήμονες. ἀλλ' ὁ μὲν εἶρπε παρὰ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν·
 τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπρωρῆ μοῦνον ἐπαιζόμεθα.

*

*

*

65. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Λιμοῦ καὶ γραίης χαλεπὴ κρίσις. ἀργαλέον μὲν
 πεινῆν, καὶ κοίτη δ' ἔστ' ὀδυνηροτέρα.
 πεινῶν εὔχετο γραῦν· κοιμώμενος εὔχετο λιμὸν
 Φίλλις· ἴδ' ἀκλήρου παιδὸς ἀνωμαλίην.

66. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ ΒΥΖΑΝΤΙΟΤ.

Κῆν τείνης φακόεντα πολυτμήτοιο παρειῆς
 χρῶτα, καὶ ἀβλεφάρους ὄπας ἐπ' ἀνθρακίῃ,
 καὶ λευκὴν βάψης μέλανι τρίχα, καὶ πυρρίφλεκτα
 βοστρύχια κροτάφοις αὐλα περικρεμάσης,
 οὐδὲν ταῦτα, γελοῖα, καὶ ἦν ἔτι πλείονα ρέξης,

*

*

*

*

67. ΜΥΡΙΝΟΤ.

Ἴτ τετρηκόσι' ἐστίν· ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
 δις τέσσευς, τρυφερῆ Λαΐ κορωνεκάβη,
 Σισύφρου ἢ μάμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφή.
 βάπτε δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγε πῦσι τατα.

68. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Τὰς τρίχας, ᾧ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ᾧς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορῶς ἐπρίω.

69. ΤΟΤ ΑΓΤΟΤ.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμιστονόη τρικόρωνος
γίγνεται ἐξαπίνης οὐ νέα, ἀλλὰ ῥέα.

70. ΛΕΩΝΙΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Γρηῦν ἔγρημε Φιλῖνος, ὅτ' ἦν νέος· ἠνίκα πρέσβυς,
δωδεκέτιν· Παφίη δ' ὄριος οὐδέποτε.
τοιγὰρ ἄπαις διέμεινε ποτὲ σπείρων ἐς ἄκαρπα·
νῦν δ' ἐτέροις γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

71. ΝΙΚΑΡΧΟΤ.

ἤκμασε Νικονόη. καὶ γὰρ λέγω. ἤκμασε δ' αὐτῇ,
ἠνίκα Δευκαλίων ἄπλυτον εἶδεν ὕδωρ.
ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

72. ΒΑΣΣΟΤ ΣΜΤΡΝΑΙΟΤ.

Ἡ πολιὴ κροτάφοισι Κυτώταρις, ἡ πολὺμυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκέτι πρεσβύτατος,
ἡ φάος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
ζῶει καὶ λεύσσουσα καὶ ἀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
ᾧςτε με διατάζειν, μή τι πέπονθ' Ἄιδης.

73. ΝΙΚΑΡΧΟΤ.

Γραῖα καλή· τί γάρ; οἶσθ' ὅτ' ἔην νέα· ἀλλὰ τὸτ' ἦται·
νῦν δ' ἐθέλει δοῦναι μισθὸν ἐλαυνομένη.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

76. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον, Ὀλυμπικέ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
 ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρὸς τι διαυγὲς ὕδωρ.
 καὶ σὺ γάρ, ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἑναργές,
 τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

77. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰκοσέτους σωθέντος Ὀδυσσεός εἰς τὰ πατρώα,
 ἔγωγε τὴν μορφήν Ἄργος ἰδὼν ὁ κύων.
 ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας, Στρατοφῶν, ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
 οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
 ἦν δ' εὐέλῃς, τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ,
 οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὁμόσας.

78. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Κόσκινον ἢ κεφαλὴ σου, Ἀπολλόφανες, γεγένηται,
 ἢ τῶν σητοκόπων βυβλαρίων τὰ κάτω·
 ὄντως μυρμηκῶν τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθὰ,
 γράμματα τῶν λυρικῶν Λύδια καὶ Φρύγια.
 πλὴν ἀφόβως πύκτευσ· καὶ ἦν τρωθῆς γὰρ ἄνωθεν,
 ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἔξεις· πλείονα δ' οὐ δύνασαι.

79. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πύκτης ὃν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἶτα γαμήσας
 ἔνδον ἔχει πληγῶν Ἴσθμια καὶ Νέμεα,
 γραῦν μαχίμην τύπτουσαν Ὀλύμπια, καὶ τὰ παρ' αὐτῆς
 μάλλον ἰδεῖν φρίσσω· ἢ ποτὲ τὸ στάδιον.
 ἂν γὰρ ἀναπνεύσῃ, δέρεται, τὰς παντὸς ἀγῶνος
 πληγὰς ὡς ἀποδῶ· καὶ ἀποδῶ δέρεται.

80. ΤΟΥ ΔΥΤΟΥ.

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμαχὸν ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν· οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυματίσεν.

81. ΤΟΥ ΔΥΤΟΥ.

Πᾶσαν ὅσαν Ἕλληνας ἀγωνοθροῦσιν ἀμίλλων
πυγμαῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμαν·
ἔσχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν ἐν ἑτίον· ἐν δὲ Πλαταιαῖς
ἐν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι·
Δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ κυρύσσετο σὺν πολήταις
ἄραι με σταδίων ἢ νεκρόν, ἢ κολοβόν.

82. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Πέντε μετ' ἄλλων Κάριμος ἐν Ἀρκαδίᾳ δολιχεύων,
θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
Ἐξ ὄντων, τάχ' ἐρεῖς, πῶς ἕβδομος; εἰς φίλος αὐτοῦ,
θάρσει, Χάρμε, λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἕβδομος οὖν οὕτω παραγίνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' ἄν, Ζωῆλε, δωδέκατος.

83. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

Τὸν σταδιῆν πρῶην Ἐρασίστρατον ἢ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, οὐκ ἐσάλευσε μόνον.

84. ΤΟΥ ΔΥΤΟΥ.

Οὔτε τάχιον ἐμοῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἔπιπτεν,
οὔτε βράδιον ὅλας ἔδραμε τὸ στάδιον.
δίσκαφ μὲν γὰρ ὅλας οὐδ' ἤγγισα, τοὺς δὲ πόδας μου
ἔᾶραι πηδῶν ἴσχυον οὐδέποτε·

κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων
πρῶτος ἐκηρύχθη πεντετριάζομενος.

85. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὀπλίτης,
ὥστ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθε τὸ στάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι κείσθαι τινὰ πάντες ἔδοξαν
ὀπλίτην τιμῆς εἴνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γάρ; εἰς ὥρας ἠνοιέγετο· καὶ τότε Μάρκος
ἦλθε, προσελλείπων τῷ σταδίῳ στάδιον.

86. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
οὐδεὶς οἶδεν ὅλως· δαιμόνιος βραδυτής.
ὁ ψόφος ἦν ὑσπληγος ἐν οὐάσι, καὶ στεφανοῦτο
ἄλλος, καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

87. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
σιῆναι δ' εἴποτ' ἐχρηζεν, ἔδει τοὺς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
τὴν ὀροφὴν τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

88. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν Ἐρώτιον ἠρπασε κώνωψ·
ἢ δέ, τί, φησί, πάθω, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις;

89. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ὁ βραχὺς Ἐρμογένης, ὅταν ἐκβάλη εἰς τὸ χαμαὶ τι,
ἔλκει πρὸς τὰ κάτω τοῦτο ῥορυδρεπάνω

90. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τῷ πατρὶ θυρωθεὶς, Διονύσιε, Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυρῆνα στήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνησεν.

91. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

ἐν καλίμῳ πήξας ἀθήρα Στρατόνικος ὁ λεπτός,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνησεν·
καὶ τί γάρ; οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρῦς· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν,
νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

92. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθρὸς ὁ λεπτός
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὄλωσ·
καὶ πέρας εἰς Αἴδην καταβάς [ὄλος], οἷος ὅτ' ἔζη,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότατος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἤραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω, Γάϊος ἐκφέρεται.

93. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ λεπτός
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

94. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Σαλπίζων ἔπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτός,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ὀρθὸς ἀπῆλθε κάτω.

95. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θεροῦς κοιμώμενον εὐρών,
εἰς τρώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἴλκυσε μῦς.

κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων
πρῶτος ἐκηρύχθη πεντηριαζόμενος.

85. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος δπλίτης,
ὡςτ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθε τὸ στάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι κείσθαι τινα πάντες ἔδοξαν
δπλίτην τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γάρ; εἰς ὥρας ἠνοίγετο· καὶ τότε Μάρκος
ἦλθε, προσελλείπων τῷ σταδίῳ στάδιον.

86. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
οὐδεὶς οἶδεν ὄλως· δαιμόνιος βρουδυτής.
ὁ ψόφος ἦν ὑσπληγος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἄλλος, καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

87. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
στῆναι δ' εἴποτ' ἐχρηζεν, ἔδει τοὺς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
τὴν ὄροφὴν τρηῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

88. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν Ἐρώτιον ἤρπασε κώνωψ·
ἢ δέ, τί, φησί, πάθω, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις;

89. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ὁ βραχὺς Ἐρμογένης, ὅταν ἐκβάλη εἰς τὸ χαμαί τι,
ἔλκει πρὸς τὰ κάτω τοῦτο ἄρουδρεπάνω

90. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τῷ πατρὶ θυρωθεὶς, Διονύσιε, Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυρῆνα στήσας, αὐτὸν ἀπηγχόρτισεν.

91. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

ἐν καλίμῳ πήξας ἀθήρα Στρατόνικος ὁ λεπτός,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας, αὐτὸν ἀπηγχόρτισεν·
καὶ τί γάρ; οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρῦς· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν,
νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

92. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθρὸς ὁ λεπτός
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὄλωσ·
καὶ πέρας εἰς Αἴδην καταβάς [ὄλος], οἷος ὅτ' ἔζη,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότατος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἤραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω, Γάϊος ἐκφέρεται.

93. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ λεπτός
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

94. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Σαλπίζων ἔπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτός,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ὀρθὸς ἀπῆλθε κάτω.

95. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον εὐρύων,
εἰς τρώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἴλκυσε μῦς.

ὅς δ' ἐν τῇ τρώϊϊ φιλόσ τόν μῦν ἀποπνίξας.
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ἡρακλέα.

96. ΝΙΚΑΡΧΟΤ.

Ἄρκαϊδας οὐχ οὕτω Στυμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
αἱ νέκυες ξηροῖς ἤκαχον ὄσταρίοις,
Ἄρπυιαι, δραχμῆς ξηρῆ δεκάς. ὦ ἔλεσιναι
λειμώνων ἐτύμως ἔρρόστε νυκτερίδες.

97. ΑΜΜΙΑΝΟΤ.

Τῷ Στρατονικεῖω πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

98. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἔστω μητρόπολις πρῶτον πόλις, εἶτα λεγέσθω
μητρόπολις· μὴ νῦν, ἦνίκα μηδὲ πόλις.

99. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ Πρόκλον ἤρεν ὁ καπνός,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἐνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μόλις νεφέλη προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη τρωθεὶς μυρία ταῖς ἀτόμοις.

100. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὕτω κουφότατος πέλε Γαῖος, ὡςτ' ἐκολύμβα
τοῦ ποδός ἐκκρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

101. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ριπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
τὴν λεπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

107. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Αιγείρου φύλλον πεφορημένω ἐξ ἀνέμοιο
 πληγείς Χαιρήμων ὕπτιος ἐξετάθη.
 κεῖται δ' ἢ Τιτυῶ ἐναλίγκιος, ἢ Παλικάμπη,
 ἀπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ καννάβιον.

108. ΑΔΗΛΟΝ.

Κόνων δίπηχυς, ἢ γυνή δὲ τετάρων,
 ἐν τῇ κλίνῃ δὲ τῶν ποδῶν ἰσομένων,
 σκόπει Κόνωνος ποῦ τὸ χεῖλος ἔρχεται;

109. ΑΛΛΟ.

Οὐδ' ἐπικύψαι ἔχει Δημήτριος οὐδὲν ὁ μικρός·
 * ἀλλ' ἔρῃπιται χαμαὶ πάντοτ' ἐπαιρόμενος.

110. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῶην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
 τίς προκριθεὶς εἴη λεπτεπιλεπτότερος.
 ὧν ὁ μὲν εἷς, Ἐρμων, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
 καὶ διέδου φαφίδος τρηῆμα, λίνον κατέχων,
 Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, ἐς ἀράχνιον ἔστη,
 ἢ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.
 Σωσίπατρος δ' ἐβόησεν· ἐμὲ στεφανώσατ'· ἐγὼ γάρ
 εἰ βλέπομ', ἠττημαι· πνεῦμα γάρ εἰμι μόνον.

111. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτός ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
 νῆμα λαβὼν ἀράχνης αὐτὸν ἀπηγχνίσεν.

112. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πρὶν σ' ἐναλείψασθαι, Δημόστρατε, „χαῖρ' ἕρδον φῶς,“
εἶπε τάλας· σῆτως εὐσκοπός ἐστι Δίων.
οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν Ὀλυμπικόν, ἀλλὰ * διαυτοῦ
εἰκόνοσ ἧσ εἶχεν τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλεν.

113. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τοῦ λιθίνου Διὸσ ἐχθρὸσ δ κλινικόσ ἤψατο Μάρκοσ·
καὶ λίθοσ ᾧν, καὶ Ζεὺσ, σήμερον ἐκφέρεται.

114. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐρμογένην τὸν ἰατρόν δ ἀστρολόγοσ Διόφαντοσ
εἶπε μόνουσ ζωῆσ ἐννέα μῆνασ ἔχειν.
κακῆνοσ γελάσασ, τί μὲν δ Κρόνοσ ἐννέα μηνῶν,
φησί, λέγει; σὺ νόει· τὰμὰ δὲ σύντομά σοι,
εἶπε, καὶ ἐκτείνασ μόνον ἤψατο, καὶ Διόφαντοσ
ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτόσ ἀπεσκάρισεν.

115. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦν τιν' ἔχῃσ ἐχθρόν, Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν Ἴσιν τούτω, μηδὲ τὸν Ἄρποκράτην,
μηδ' εἴ τις τυφλοὺσ ποιεῖ θεόσ· ἀλλὰ Σιμωνα·
καὶ γνώσῃ, τί θεόσ, καὶ τί Σίμων δύναται.

116. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰσ Ἄιδοσ κατέπεμψε πάλαι ποτέ, δέσποτα Καῖσαρ,
ὡσ λόγοσ, Εὐρυσθεὺσ τὸν μέγαν Ἡρακλέα·
νῦν δ' ἐμὲ Μηνοφάνησ δ κλινικόσ· ὥστε λεγέσθω
κλινικόσ Εὐρυσθεὺσ, μηκέτι Μηνοφάνησ.

117. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἰητρος Καπίτων Χρῦσιν ἐνάχρισεν, δρῶντα
 ὅκτω μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων,
 ἄνδρα δ' ἀπὸ σταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν,
 φθεῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερχόμενον.
 νῦν δ' ἀπὸ μὲν σταδίου πόλιν οὐ βλέπει, ἐκ δὲ δι-
 πλέθρου
 καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.
 ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
 ὄρτυγος οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
 ἂν δὲ προσεγγρίσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ' ἐλέφαντα
 οὐκέτι μήποτ' ἴδη πλησίον ἑσταότα.

118. [ΝΙΚΑΡΧΟΥ ἢ ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.]

Οὔτ' ἔκλυσεν Φείδων μ', οὔθ' ἤψατο· ἀλλὰ πυρέξας
 ἐμνήσθη αὐτοῦ τοῦνομα, κἀπέθανον.

119. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἰητρος τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
 οὐδεὶς γιγνώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.
 ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
 ἡ σορός, οἱ δ' ἄλλοι τὸν φακὸν ηὔτρεπισαν.

120. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ὄρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Δαδῶρον
 Σωπλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
 τοῦ κυρτοῦ στιβαροῦς ἐπὶ τὴν φάξιν. ἰλλὰ πιεσθεὶς
 τέθηκεν, γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

121. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Χειροργῶν ἔσφαξεν Ἀκεστορίδην Ἀγέλαος·
 ζῶν γὰρ χολεύειν, φησὶν, ἔμελλε τάλας.

122. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Πέντ' Ἰητροὸς Ἀλεξίς ἅμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε,
 πέντ' ἴδεν ἀρρώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν.
 καὶ πᾶσιν μία νύξ, ἓν φάρμακον, εἷς σοροπηγός,
 εἷς τάφος, εἷς Αἴδης, εἷς κοπετός γέγονεν.

123. ΗΔΙΛΟΥ.

Ἄγις Ἀρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσε, οὔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ·
 ἀλλ' ὅσον εἰςῆλθεν, κῶχετ' Ἀρισταγόρης.
 ποῦ τοίην ἀκόνιτος ἔχει φύσιν; ὦ σοροπηγοί,
 Ἄγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ στεφάνοις.

124. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ξεῖνε, τί μὲν πεύθῃ; τίνας ἐν χθονὶ τοῖσδ' ὑπὸ τύμβοις;
 οὓς γλυκεροῦ φέγγους Ζώπυρος ἐστέρησεν,
 Δᾶμις, Ἀριστοτέλης, Δημήτριος, Ἀρκεσίλαος,
 Σώστρατος, οἳ τ' ὀπίσω μέχρη Παραιτονίου.
 κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
 οἷς Ἑρμῆς, κατὰγει τοὺς θεραπευομένους.

125. ΛΙΞΙΠΟΤΟΝ.

Ἰητροὸς Κρατίας, καὶ Δάμων ἐνταφιασθῆς
 κοινήν ἀλλήλοισι θέντο συνωμοσίην.
 καὶ ὅ' ὁ μὲν οὓς κλέπτεσκεν ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας,
 εἰς ἐπιδοσμεύειν πέμπε φίλῳ Κρατία·

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατίας εἰς ἐνταφιάζειν
πέμπειν ὄλους αὐτῷ τοὺς θεραπευομένους.

126. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐ μήλη, τριόδοντι δ' ἐνήλειψέν με Χαρίνος,
σπόγγον ἔχων καινὸν τῶν γναφικῶν πινάκων.
τὴν μήλην δ' ἔλκων, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μου
ρίζοθεν· ἢ μήλη δ' ἔνδον ἔμεινεν ὄλη.
ἂν δὲ δις ἐγχρίσῃ με, πονῶν πάλιν οὐκ ἐνοχλήσω
ὄφθαλμοὺς αὐτῷ. πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ἔχων;

127. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

Εἰσὶ καὶ ἐν Μούσησιν Ἑριννύες, αἳ σε ποιοῦσιν
ποιητὴν, ἂνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
τοῖνυν, σοῦ δέομαι, γράψῃς πλείονα· μείζονα γάρ σοι
εὐξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίαν.

128. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Εἰ μὴ χαίρω, Φλώρε, γενοίμην δάκτυλος, ἢ ποὺς
εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων.
χαίρω, νῆ τὸν κλῆρον, ὃν εὐκλήρησας ἐν ἄθλοις,
ὥς περὶ χοιρείας τοῦ στεφάνου μερίδος.
τοιγάρ θάρσει, Φλώρε, καὶ εὐθυμος πάλι γίγνου·
οὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

129. ΚΕΡΑΛΙΟΥ.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
εὐρῶν ποιητὰς, εἶπε παρίσθμι' ἔχειν.
μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἂν πάλιν εὐρη,
εἰπεῖν οὐ δύναται, καὶ παραπ' θι' ἔχω.

130. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

Τοὺς κυκλίους τοῦτους, τοὺς αὐτὰρ ἔπειτα λίσ-
γοντας,

μισῶ, λωποδύτας ἄλλοτρίων ἐπίων.

καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ
Παρθενίου κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχου.

Ἦρ' ἢ μὲν οὐατόεντι γενοίμην, εἴ ποτε γράψω,
εἴκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια.

οἱ δ' οὕτως τὸν Ὀμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν,
ᾧστε γράφειν ἤδη μῆνιν ἄειδε θεά.

131. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ ὅτε πᾶντ' ἐγενήθη,
οὔθ' ὁ καταπρήσους τοὺς ἐπὶ γῆς Φαίδων,
ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητής,
καὶ χειρουργήσας ᾤλεσεν Ἑρμογένης.

ᾧστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Δευκαλίων, Φαίδων, Ἑρμογένης, Ποτάμων.

132. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νόος οὐδέποτ' οὐδεὶς
ἤρεσε, καὶν εἶπη μῆνιν ἄειδε θεά.

ἀλλ' ἦν μὴ Πριάμου τις ἔχη χρόνον ἡμιφάλακρος,
ἢ καὶ κυρτός ἄγαν, οὐ δύνατ' ἄλφα γράφειν
εἰ δ' ὄντως οὕτως τοῦτ' ἔστ' ἔχον, ὧ ὕπατε Ζεῦ,
εἰς τοὺς κηκῆτας ἔρχεται ἡ σοφία.

133. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κατὰ γαῖαν
φεύγεται· ἔχων ᾧδὰς ἔρχεται Εὐτυχίδης·

Auth. III.

. C

καὶ κινθάραις αὐτῷ διατάξατο συγκατακαῦσαι
 δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσίπεντε νόμων.
 νῦν ὑμῖν ὁ Χάρων ἐπελήλυθε· ποῖ τις ἀπέλθῃ
 λοιπόν, ἐπεὶ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχει;

134. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἀρχόμεθ' Ἡλιόδωρε· ποιήματα παίζομεν οὕτω
 ταῦτα πρὸς ἀλλήλους· Ἡλιόδωρε, θέλεις;
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου... καὶ γὰρ ἔμ' ὄψει
 μακροφλυαρητὴν Ἡλιοδωρότερον.

135. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μηκέτι, μηκέτι, Μάρκε, τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμέ κόπτου,
 τὸν πολὺ τοῦ παρα σοὶ νεκρότερον τεκνίου.
 εἰς ἐμέ νῦν ἐλέγους ποίει [πάλιν], εἰς ἐμέ θρήνους,
 δήμιε, τὸν στιχίνῳ σφραζόμενον θανάτῳ.
 τοῦ σοῦ γὰρ πάσχῳ νεκροῦ χάριν, οἷα πάθοιεν
 οἱ καταδείξαντες βιβλία καὶ καλάμους.

136. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
 ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἑξαπίνης ἐνέδρας,
 οἷον ἀκήρυκτον, Καλλίστρατε, καὶ σὺ προσελθὼν
 ποιεῖς μοι φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
 σάλπιγξον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
 καὶ Πρίαμος κλαύσας * ἡμεριῶν ἔτυχεν.

137. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ωμοβοείου μοι παραθεῖς τόμον, Ἡλιόδωρε,
 καὶ τρία μοι κερᾶσας ὠμοβοειότερα,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὣστε τί ποιεῖ
 ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
 πλὴν κἄμοῦ μνήσθητι νόμου χάριν, ἢ μέγα κράξω·
 „Ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ χοιρί-
 διον.“

142. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πολλοῦ δεῖ, καὶ σφίην, καὶ τρεῖς παρ' ἕκαστα δι-
 κασταὶ
 ἄνδρες, καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθάδε
 μοι.
 καὶ ταυτί. καὶ μῶν, καὶ τετραράκοντα, καὶ
 ἄττα
 σκεψάμενος, καὶ τοι νῆ Δία, καὶ μὰ Δία,
 ρήτωρ ἐστὶ Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει·
 προσθήσει δ' αὐτοῖς γρῦ, φαθί, καὶ μὲν ἔτι.

143. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ δέχεται Μάρκον τὸν ρήτορα νεκρὸν ὁ Πλούτων,
 εἰπῶν· ἀρκεῖτω Κέρβερος ὧδε κύων.
 εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, Ἴξιονι καὶ Μελίτωνι
 τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτα.
 οὐδὲν γὰρ σοῦ χεῖρον ἔχω κακόν, ἄχρισ ἂν ἐλθὼν
 ὧδε σολοικίζῃ Ροῦφος ὁ γραμματικός.

144. ΚΕΡΕΑΛΙΟΤ.

Οὐ τὸ λέγειν παράτημα καὶ Ἄττικὰ ρήματα πέντε,
 εὐζήλως ἐστὶν καὶ φρονίμως μελετᾶν.

οὐδὲ γὰρ εἰ κάρκαιρα, καὶ εἰ κωναβεῖ, τὸ γε
σίζει,

καὶ κελάρυζε λέγεις, εὐθύς Ὅμηρος ἔση.
νοῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ὅ λέγεις.

145. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰκῶν ἢ Σέξτου μελετᾷ. Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκῶν· ὁ δὲ ῥήτωρ εἰκόνοσ εἰκῶν.

146. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἐπιτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους·
καί, νῦν μὲν, φησὶν, τούτους ἀριθμῶ σοι ἔπεμψα,
τοῦ λοιποῦ δὲ μέτρῳ, πρὸς Κύπρον ἐρχόμενος.

147. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ῥήτωρ ἑξαπίνης Ἀσιατικός. οὐδὲν ἄπιστον.
καὶ τοῦτ' ἐν Θήβαισ νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

148. ΛΟΤΚΙΛΛΟΥ.

Μηδὲ λαλῶν, πρῶτην ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ,
καὶ μέλλων χαίνειν, εὐθύς ἐβαρβάρισεν,
καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανεύων.
καὶ γὰρ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δέδεται.

149. ΑΔΗΛΟΝ.

Αὐτὸν ὀρῶ σέ, Μέδον, τὸν ῥήτορα. φεῦ, τί τὸ θαῦμα,
στειλόμενος σιγαῖσ. οὐδὲν ὁμοιότερον.

150. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἀρκαδικὸν πῖλον κατ' ἐνύπνιον Ἀρκάδι δῶρον
 Ἑρμῆϊ φήτωρ θῆκεν Ἀθηναγυρας.
 εἰ μὲν καὶ φήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἴσομεν Ἑρμῆϊ,
 εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω· θῆκεν Ἀθηναγύρας.

151. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ῥήτορος ἄδ' εἰκῶν· ὁ δὲ φήτωρ, ῤήτορος εἰκῶν.
 καὶ πῶς; οὐ λαλέει. οὐδὲν ὁμοιότερον.

152. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἰ βούλει τὸν παῖδα διδάξαι ῤήτορα, Παῦλε,
 ὡς οὔτοι πάντες, γράμματα μὴ μαθέτω.

153. ΛΟΤΚΙΛΛΟΥ.

Εἶναι μὲν Κυνικὸν σε, Μενέστρατε, κἀνυπόδητον,
 καὶ ριγοῦν, οὐδεὶς ἀντιλέγει καθόλου.
 ἂν δὲ παραρπάξης ἄρτους καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς,
 κἀγὼ ράβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι Κύνα.

154. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Πᾶς ὅς ἂν ἦ πτωχὸς καὶ ἀγράμματος, οὐκέτ' ἀλήθει,
 ὡς τὸ πρὶν, οὐδ' αἶρει φορτία μισθαρίου·
 ἀλλὰ τρέφει πῶγωνα, καὶ ἐκ τριόδου ξύλον ἄρας
 τῆς ἀρετῆς εἶναι φησὶν ὁ πρωτοκύνων.
 Ερμοδότου τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον· εἴ τις ἀχαλκεῖ,
 μηκέτι πεινάτω, θεῖς τὸ χιτωνάριον.

155. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὔτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρύς, οὔτος ὁ πάντη
 πᾶσιν ἐπιπλήσων, οὔτος ὁ ριγομάχος,

καὶ πώγωνα τρέφων, εἶλω· τί γάρ; ἀπρεπὲς εἰπεῖν·
ἀλλ' εἶλω ποιῶν ἔργα κακοστομάχων.

156. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Οἷσι τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις, φίλτατε, μυιοσόβην.
κείρον ἐμοὶ πεισθεὶς ταχέως· οὗτος γὰρ ὁ πώγων
φθειρῶν ποιητής, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

157. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

᾽Ω' γ α θ ἑ, καὶ μ ῶ ν ο ὦ ν, καὶ ποῖ δὴ καὶ πό θ εν
ὦ' τ ἄ ν,
καὶ θ α μ ἄ, καὶ φ ἔ ρ ε δ ἦ, καὶ κο μι δ ῆ, καὶ ἴ θ ι,
καὶ σ τό λ ι ο ν, μ ἄ λ ι ο ν, π α γ ῶ ν ι ο ν, ὦ μ ι ο ν ἔ ξ ω,
ἐκ τούτων ἢ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

158. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αἰάζει πήρη τε, καὶ Ἡράκλειον ἄριστον,
βρωθὸν Σινωπίτου Διογένους ῥόπαλον,
καὶ τὸ χύδην ἑυπόσεντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθρος
διπλάδιον, κρουερῶν ἀντίπαλον νιφάδων,
ὅτι τοῖς ὦμοισι μαιίνεται· ἦ γὰρ ὁ μὲν που
οὐράνιος, σὺ δ' ἔφρυς οὖν σποδιῆσι κύων.
ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν. ἄλλο λεόντων,
ἄλλο γεννητῶν ἔργον ὄρωρε τράγων.

159. ΔΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τῷ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἐνὸς στόματος·

ἄλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον·
εἶπε δ', ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

160. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πάντες ὅσοι τον Ἄρην καὶ τὸν Κρόνον ὠροθετοῦσιν,
ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἐνὸς τυπάνου.
ἔψομαι οὐ μακρὰν αὐτοὺς τυχὸν εἰδότας ὄντως
καὶ τί ποεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

161. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
εἰ μέλλει γηρᾶν βουλόμενος προμαθεῖν.
καῖκεῖνος, ναί, φησὶν, εἰάν ἤδη καταλύσης·
ἂν δέ γε πυκτεύης, ὠροθετεῖ σε Κρόνος.

162. ΝΙΚΑΡΧΟΤ.

Εἰς Ῥόδον εἰ πλεύσει τις Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
χῶ μάντις, πρῶτον μὲν, ἔφη, καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
καὶ μὴ χειμῶνος, τοῦ δὲ θέρους ἀνάγου.
τοῦτο γὰρ ἂν ποιῆς, ἦξεις καῖκεῖσε καὶ ὧδε,
ἂν μὴ πειρατῆς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

163. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαι-
στής,
καὶ πένταθλος Ἴλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι· καῖκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν,

πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

164. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἶπεν ἔληλυθέναι τὸ πεπρωμένον, αὐτὸς ἑαυτοῦ
τὴν γένεσιν διαθεὶς Αὐλος ὁ ἀστρολόγος,
καὶ ζήσῃν ὥρας ἔτι τέσσαρας· ὡς δὲ παρῆλθεν
εἰς πέμπτην, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
αἰσχυρθεὶς Πετόσιριν ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' οὐδὲν ἐπιστάμενος.

165. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλκῳ
αὐτὸν ἀποσφραίνει, θλιβομένου στομάχου.

166. ΑΛΗΛΟΝ.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δὲ σὲ φημι πένεσθαι.
χρῆσις γὰρ πλοῦτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίνεται· ἂν δὲ φυλάτῃς
κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίνεται ἀλλότρια.

167. ΗΩΛΙΑΝΟΤ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε· πάντα δανείζεις.
οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτός, ἴν' ἄλλος ἔχη.

168. ΑΝΤΙΦΑΝΟΤΣ.

Ψηφίζεις, κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος, ὡς τόκον, οὕτως
καὶ πολιδὸν τίκει γῆρας ἐπερχόμενος·

κοῦτε πιών, οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς ποτ' ἐρωμένιον,
τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφείς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὄβολόν μοῦνον ἐνεγκάμενος.

169. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐχθὴς ἀπαίχθεσθαι μέλλων Δίναρχος ὁ φείδων,
Γλαῦκε, δι' ἕξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.
ἕξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἐδυσώνει,
εὖωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.
τοῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὄρος, ὅς γ' ἀποθνήσκων,
Γλαῦκε, δι' ἕξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

170. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Δακρύει φείδων ὁ φιλάργυρος, οὐχ ὅτι θνήσκει,
ἀλλ' ὅτι πάντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.
τοῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε, καί, ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἐν τι προσεμβάλετε.

171. ΛΟΤΚΙΔΑΟΥ.

Θνήσκων Ἐρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψηφίζων δ' ἀνέκειτο, πόσον δώσει διεγεροθεὶς
ἰητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.
ὡς δ' εὔρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασωθήῃ,
λυσιτελεῖ θνήσκειν, εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δὲ οὐδὲν ἔχων ὄβολου πλέον· ἢ δὲ τὰ κείνου

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

σὺγκρινον δὲ τέχνην τέχνη, καὶ χειρεσὶ χρησμούς,
καὶ μάντιν κλέπτη, καὶ θεὸν Εὐτυχίδην·
τῶν δ' ἀχαλινώτων στομάτων χάριν αὐτίκα πραθεῖς,
τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λεγε.

178. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρῳ νέμε, μὴ σε Περικλῆς
ὁ κλέπτης αὐταῖς βουσι συνεξελάση.

179. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ πόδας εἶχε Δίων οἴας χέρας, οὐκέτ' ἂν Ἑρμῆς
πτηνὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Δίων ἐκρίθη.

180. ΑΜΜΙΑΝΟΤ.

Εἶδούς οὐ κρίνει Πολέμων, νῶναις κατακρίνει·
κἂν δῶς, κἂν μὴ δῶς, ἔστιν αἰεὶ Πολέμων.

181. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦιδειμεν, Πολέμων, Ἀντώνιον ὄντα σε πάντες·
ἕξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

182. ΔΙΟΝΤΣΙΟΤ.

ΧΟΙΡΙ μὲν, οὐκ ἼΔΙΟΝ δέ με θύετε· καὶ με κα-
λεῖτε

ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ, φανερώς εἰδότες οὐκ ἴδιον.

183. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Τὴν γένεσιν λυποῦντα μαθὼν Κρόνον Ἡλιόδωρος,
νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσειον ἤρε Κρόνον,

τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε πείρασον, εἰπὼν,
 δέσποτα, καὶ γνώμη, τίς τίνος ἐστὶ Κρόνος·
 ὅς δ' ἄλλω κακὰ τεύχει, ἐῷ κακὸν ἦπατι τεύχει·
 εἰρήν μοι τιμὴν, πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

184. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐκ τῶν Ἐσπερίδων τῶν τοῦ Διὸς ἦρε Μενίσκος,
 ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλέης, χρύσεια μῆλα τρία.
 καὶ τί γάρ; ὡς ἐάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θεάμα,
 ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλέης ζῶν κατακαιόμενος.

185. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

Ἑλλήνων ἀπέλυε πόλιν ποτέ, δέσποτα Καῖσαρ,
 εἰσελθὼν ἄσαι Ναύπλιον Ἠγέλοχος·
 Ναύπλιος Ἑλλήνεσσιν ἀεὶ κακόν· ἢ μέγα κῦμα
 * * * ἢ κιθαρωδὸν ἔχων.

186. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Νυκτικόραξ ἄδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ἄση
 Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

187. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης τοὺς γείτονας ἔκτανε πάντας,
 νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἐνὸς Ὀριγένους.
 κωφὸν γάρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο· τοῦνεκεν αὐτῷ
 ζωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέραν.

188. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Νικήτης ἄδων τῶν ᾠδῶν ἐστὶν Ἀπόλλων.
 ἂν δὲ ἰατρεύη, τῶν θεραπευομένων.

189. ΛΟΓΚΙΛΛΟΤ.

Πέντ' ὀβολῶν πέπρακεν Ἀπολλοφάνης ὁ τραγωδὸς
 πέντε θεῶν σκευήν, Ἑρακλέους ῥόπαλον,
 Τισιφόνης τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος τριόδοντα,
 ὄπλον Ἀθηναίης, Ἀρτέμιδος φαρέτρην.
 οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἐξεδύθησαν
 εἰς βραχὺ σιταρίου· κέρμα καὶ οἴναριου.

190. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τὸν δασὺν Ἑρμογένην ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κουρεὺς
 κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὄνθ' ὄλον ὡς κεφαλὴν.

191. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, παύεο κουρεῦ
 τέμνων, οὐ γὰρ ἔχεις οὐκέτι ποῦ με τεμεῖς.
 ἀλλ' ἤδη μεταβάς ἐπὶ τοὺς μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
 τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με, καὶ παρέχω.
 νῦν μὲν γὰρ μυιῶν ὁ τόπος γέμει· ἦν δ' ἐπιμείνης,
 ὄψει καὶ γυπῶν ἔθνεα καὶ κοράκων.

195. ΛΟΓΚΙΛΛΟΤ.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον ἑαυτοῦ
 ὁ φθονερός Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.

193. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
 τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

194. ΛΟΓΚΙΛΛΟΤ.

Πανὶ φιλοσπήλυγγι, καὶ οὐρεοφοιτάσι Νύμφαις,
 καὶ Σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον Ἀμαδρυάσιν,

σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις συοφόντισι Μάρκος * * *
μηδὲν ἑλών, αὐτὸς τοὺς κύνας ἐκρέμασεν.

195. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΤ.

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ καμῶν πολλὰ διῆλθεν ἐγώ.
χῶ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
Ἴρνηθῶ κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἷς πῦρ ἠρώων ἴτε πρήξιες· ἐν γὰρ ἀμούσοις
καὶ κόρυδος κύκνου φθέγγετ' αἰοιδότερον.

196. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Ῥύγχος ἔχουσα Βιτῶ τριπιθήκινον, οἶον ἰδοῦσαν
τὴν Ἑκάτην [αὐτὴν] οἶομ' ἀπαγχονίσει,
εἰμί, λέγει, σῶφρων, Λουκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως, παρθένος εἰμί, λέγειν.
ὅς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσεις,
τῆς αὐτῆς σχοίη τέκνα σαοφροσύνης.

197. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἦθελε ΔΡΙΜΤΣ ἄγαν τὸ πρόσθ' Ἰερώνυμος εἶναι·
νῦν δὲ τὸ ΔΡΙ μὲν ἔχει, ΛΟΣ δὲ τὸ ΜΤΣ γέ-
γονεν.

198. ΘΕΟΔΩΡΟΤ.

Ἐρμοκρίτης τῆς ρίνός· ἐπεὶ τὰν ρῖνα λέγοντες
Ἐρμοκρίτους, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

199. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ἰχθῦν ὁ γρυπὸς Σωσίπτολις οὐκ ἀγοράζει,
προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἰλὸς εὐβοσίην,

οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ρινὶ δὲ προσθεῖς
ἄγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

200. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο, πολλὰ δ' ἐμόχθει
ἐκ θυρίδος ζητῶν αὐτὸν ὑπερχαλάσαι.
ἰκρία συμπήξας οὐκ ἔφθανεν· ὄψε δ' ἐπιγνούς,
τὴν ριν' Ἀντιμάχου κλίμακα θεῖς ἔφυγεν.

201. ΑΜΜΩΝΙΔΟΤ.

Ἀντιπάτραν γυμνήν εἷ τις Πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκτιοθεν ἄν στηλῶν Ἡρακλέους ἔφυγον.

202. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας, φρονίμως πάνυ Μύσχος ἔγημε
παρθέρον· ἢ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὄλη.
ἄξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, ὅς μόνος οἶδε,
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

203. ΑΛΛΟ.

Ἡ ρὶς Κάστορός ἐστιν, ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα·
σάλπιγξ δ', ἄν ρέγχη· τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον
ἐν πλοίοις ἄγκυρα· κατασπείροντι δ', ἄροτρον·
ἄγκιστρον ναύταις· ὄψοφάγοις κρεάγρα·
ναυπηγοῖς σχένδυλα· γεωργοῖς δὲ πρασόκουρον·
τέκτοσιν ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι κόραξ.
οὕτως εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε,
ῥίνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίης.

204. ΠΑΛΛΑΔΑ.

ῤήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπεια, φυχχελέφαντα,
 χείλεσι λιτραίοις φθόγγον ἰέντα φόνον.

205. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὄλωσ, Διονύσιε, λείψανον Αὔλω
 Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω·
 καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ,
 μὴ κληθεὶς δ' Αὔλος ξηροφαγεῖ καθίσας.

206. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Οὕτω σοι πέψαι, Διονύσιε, ταῦτα γένοιτο
 πάντα· νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν·
 καὶ γὰρ κέκλημαι, καὶ μοὶ παρέθηκέ τι τούτων
 γεύσασθαι Πόπλιος, καὶ μὲν ἔπεστι μέρος.
 εἰ μὴ λεπτόν ἰδὼν με δοκεῖς κατακεῖσθαι ἄρρωστον,
 εἶθ' οὕτως τηρεῖς, μὴ σε λαθῶν τι φάγω.

207. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι, Γάμε, καὶ τὰ περισσά,
 οὐ τὰ σά, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
 πλὴν μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας αὔριον ἔρχου,
 πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρόν εὐθύς ἔχω.

208. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Ἦν βραδύς Εὐτυχίδας σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
 ἔτροχεν, ὥστε λέγειν· Εὐτυχίδας πέταται.

209. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

εἰς παρεπιστάς.

Καὶν μίχρις Πρακλίους στηλῶν ἔλθῃς παρούζων,
 γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μίχρι,

κείση δ' Ἴρω ὅμοιος, ἔχων ὀβολοῦ πλεον οὐδέιν,
εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

210. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

Ἄνθρακα καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Λύλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος. ἦν δέ ποτ' εἶπρε,
ἔρχοντ', ἐξαπίνης ὕπτιος ἐκτέταται.
οὐδενὶ δ' οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Στρατοκλείδῃ,
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ.

211. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔθος ἐστίν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
ἄσφυκτος καὶ χλωρός ὁ θούριος ἐξετανύσθη,
ζωγρεῖτε, κράξας, Τρῶες ἀρηϊφίλοι.
καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῆν, ἄτε τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λύτρα.

212. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

* * * * *

ἀλλὰ σὺ μοι προφέρεις τέκνιον ἀλλότριον,
τὴν προτομὴν αὐτῷ περιθεῖς κυνός· ὅστις με * καλεῖν,
πῶς μοι Ζωπυρίων ἐξ Ἑκάβης γέγονεν;
καὶ πέρας ἔξ δραχμῶν Ἐρασίστρατος ὁ κροπώλης
ἐκ τῶν Ἰσικίων υἶδν Ἄνουβιν ἔχω.

213. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Εἰκόνα Μηνοδότου γράψας Διόδωρος ἔθηκεν,
πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

κείσῃ δ' Ἴρω ὁμοίος, ἔχων ὀβολοῦ πλεον οὐδέιν,
εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

210. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

Ἄνθρακα καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὔλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος. ἦν δέ ποτ' εἵπρη,
ἔρχοντ', ἐξαπίνης ὑπτιος ἐκτέταται.
οὐδενὶ δ' οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Στρατοκλείδῃ,
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ.

211. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔθος ἐστίν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
ἄσφυκτος καὶ χλωρός ὁ θούριος ἐξετανύσθη,
ζωγρεῖτε, κράξας, Τρῶες ἀρηΐφιλοι.
καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῆν, ἄτε τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λύτρα.

212. ΛΟΥΚΙΑΛΟΥ.

* * * * *

ἀλλὰ σὺ μοι προφέρεις τέκνιον ἀλλότριον,
τὴν προτομὴν αὐτῷ περιθεῖς κυνός· ὥστε με * καλεῖν,
πῶς μοι Ζωπυρίων ἐξ Ἑκάβης γέγονεν;
καὶ πέρας ἔξ δραχμῶν Ἐρασίστρατος ὁ κριοπώλης
ἐκ τῶν Ἴσικίων υἷδν Ἄνουβιν ἔχω.

213. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Βικόνῃ Μηνοδότου γράψας Διόδωρος ἔθηκεν,
πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

214. ΔΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Γράψας Δευκαλίωνα, Μενέστρατε, καὶ Φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστι τίνος.
τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν. ἄξιος ὄντως
ἐστὶ πυρός Φαέθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

215. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὐτυχὸς υἱούς,
οὐδ' ἀπὸ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

216. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀκούσατε· θαῦμα γὰρ
ὑμῖν
καινὸν ἀπαγγέλλω· πλήν μεγάλαι Νεμέσεις.
τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνεύρομεν ἄλλο γένος τι,
τῶν δευροζήλων. ἤλπισα τοῦτ' ἂν ἐγώ;
ἤλπισα τοῦτο, Κράτιππε· μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

217. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Φεύγων τὴν ὑπόνοιαν Ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
αὔριον εὐθύ, λέγων, ἔξω τέκνον. εἶτα προῆλθεν
αὔριον, ἀντὶ τέκνου τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

218. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Χοίριλος Ἀντιμάχου πολὺ λείπεται· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν
Χοίριλον Εὐφορίων εἶχε διὰ στόματος,

καὶ κατάγλωσσ' ἐπεί τὰ ποιήματα, καὶ τὰ φίλητρα
ἀτρεκέως ἤδει· καὶ γὰρ Ὀμηρικὸς ἦν.

219. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ προσέχω, καίτοι πιστοὶ τινες. ἀλλὰ μεταξὺ,
πρὸς Διός, εἴ με φιλεῖς, Πάμφιλε, μὴ σε φίλει.

220. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄλφειοῦ στόμα φεῦγε· φιλεῖ κόλπους Ἀρεθούσης,
πρηνῆς ἐμπίπτων ἄλμυρον ἐς πέλαγος.

221. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Οὐχ ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις, διὰ τοῦτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποιεῖς, καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

222. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

ΧΕΙΛΩΝ καὶ ΛΕΙΧΩΝ ἴσα γράμματα. ἐς τὲ δὲ
τοῦτο;

ΛΕΙΧΕΙ γὰρ ΧΕΙΛΩΝ, κἂν ἴσα, κἂν ἄνισα.

223. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ βινεῖ Φαβορίνος ἀπιστεῖς· μηκέτ' ἀπίστει·
αὐτός μοι βινεῖν εἶπ' ἰδίῳ στόματι.

224. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἐσσηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἶφ' ὁ Πρίηπος·
οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

225. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἐ κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρωῶντας,
οὓς σὺ δοκεῖς πάντας τέσσαρας· εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἦν δὲ πύθη, πῶς τοῦτο; τὸν ἐν μέσῳ δις ἀρίθμει,
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

226. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἐὖη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις, οἴκτρῃ Νίαρχε,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

227. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ

Θᾶτιον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σὺ τι ποιήσεις, σκορπίος ὦν, ἀγαθόν.
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἐκοντὶ ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀστήρ Κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

228. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μητέρα τις, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.
Πωλιανὸς τοὺς τρεῖς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

229. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ

᾽Οψὶ ποδ' ἢ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὔρειν,
ὄν ποδαγραῖν πρὸ δῖων ἄξιον ἦν ἑκατόν.

230. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μασταύρων ἀφελῶν δύο γράμματα, Μάρκε, τὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

231. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Θηρίον εἶ παρά γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρά γράμμα γράφη.

232. ΚΑΛΛΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Ἄει χρυσίον ἦσθα, Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκώς,
ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομανὴς τι κακόν.

αἰεὶ μοι δοκεῖς κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακός, ἀλλ' ἐφάνης.

233. ΛΟΓΚΙΛΛΟΤ.

Φαῖδρος πραγματικός, καὶ ζωγράφος ἦρισε Ροῦφος,
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἀλλ' ἐν ὄσῳ Ροῦφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἔμελλεν,
Φαῖδρος ἔγραψε λαβῶν εἰκονικὴν ἀποχὴν.

234. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Τοὺς πόδας εἰ Κρατερός καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὀλοκλή-
ρους,
οὐκ ἄρα τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

235. ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Καὶ τότε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί. οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὔ.
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χίος.

236. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἄνδρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

237. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιθνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσασμένη αἵματος ἰοβόλου.

238. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν αἰεὶ· ζώνης δὲ τυχόντες,
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι.
ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρίς μεγάλης δρᾶζονται ἀπήνης,
δὴ τότε γίνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκεζόμενος.

239. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Οὔτε Χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακόν, ἢ καθ' Ὅμηρον,
οὐκ ἀγέλη ταύρων, ὡς ὁ λόγος, πυρίπνους,
οὐδ' Ἀῆμος σύμπασα, καὶ Ἀρπυιῶν τὰ περισσά,
οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου πούς ἀποσηπόμενος·
ὥστε σε παμψηφεί νικᾶν, Τελέσιλλα, Χιμαίρας,
σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λιμνιάδας.

240. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατίς, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγου.

241. ΝΙΚΑΓΧΟΤ.

Τὸ στόμα χῶ πρωκτὸς ταυτόν, Θεόδωρε, σοῦ ὄζει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἢ γράψαι σε ἔδει, ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρωκτός.
νῦν δὲ λαλοῦντός σου * * * * *

242. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ δύναμαι γνῶναι, πότερον χάλνει Διόδωρος,
ἢ βδέσ'· ἔχει γὰρ [ἔχισ] πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

243. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Λούσασθαι πεπόρευται Ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον
δωδεκάτῃ δύστρου μηνός, ἐπ' Ἀντιφίλου,
παῖδα λιπῶν οἴκοις ἐπιτίθιον, ὃν δύο τέκνων
ἄλλων εὐρήσει λουσάμενος πατέρα.
ἤξειν δ' εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει· οἱ βαλανεῖς γὰρ
εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν

244. ΛΗΛΟΝ.

Ἠγόρασας χαλκοῦν μιλιῦριον, Ἡλιόδωρε,
 τοῦ περὶ τὴν Θράκην ψυχρότερον, Βορείου.
 μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις·
 εἰς τὸ θεῖος χαλκῆν βαῦκαλιν ἠγόρασας.

245, ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Οἱ τοῖχοι, Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
 καὶ διὰ τῶν θυρίδων Ὠκεανὸς φέρεται.
 διλφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ Νηρείος ἀγλαὰ τέκνα
 ἐν τῷ πλοίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
 ἂν δ' ἀναμείνωμεν, πλεύσει τάχα καὶ τις ἐν ἡμῖν·
 οὐ γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ οὐκέτι τῷ πελάγει.

246. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Ἐκ ποίων ἔταμες, Διονύσιε, τὰ ξύλα ταῦτα
 λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
 εἰ γὰρ ἐγὼ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυὸς ἐστίν,
 οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ριζοβολεῖ τὰ κάτω.
 καὶ τυχὸν ἐξαπίνης ἔσομαι λίθος· εἶτα, τὸ χεῖρον,
 γράψει μ' ὡς Νιόβην δρυῖμα σαπρὸν Μελίτων.

247. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Ἐς πέλαγος πλέομεν, Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
 τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
 ἀντλεῖται δ' Ἀδρίας, Τυρρηνικός, Ἰουτρικός, Αἴγων,
 οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' Ὠκεανοῦ Ξυλίνη.
 δπλίζου, Καῖσαρ· Διονύσιος ἀρχεται ἤδη
 οὐκέτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

252. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς, σὺ φιλεῖς με.
εἰ δέ με μὴ μισεῖς, φίλτατε, μὴ με φίλει.

253. ΛΟΤΚΙΛΛΟΥ.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν, Ἄριστων,
ἢ ποίων σε μύλου κύψατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης
ὄρχηστῆς, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον·
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τι Λητοῖ
ἤρισας· οὐ γὰρ ἂν ἴς αὐτομάτως λίθινος.

254. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἐν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδῶν ἠνίασας μεγάλως.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης,
καὶ πάλιν ὦν Καπανεύς, ἑξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυαῖς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες· τοῦτο παρ' ἱστορίην.

255. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμὸς,
ὡς ξύλινος Δάφνην, ὡς λίθινος Νιόβην.

256. ΛΟΤΚΙΛΛΟΥ.

Λούεσθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον, Ἑλιόδωρα,
γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἔγνωκα, τίνος ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις Πελίας ἐψομένην νεάσαι.

257. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐρμολύνη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καὶ περιλαμψα φέρων.

258. ΛΟΓΚΙΛΛΟΥ.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κράνιον Ἀῦλος ὁ πύκτης
ἐν καθ' ἐν ἀθροίσας ὀστέον, ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
καὶ τοὺς ἀστραγάλους, τοὺς ἔτι λειπομένους.

259. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις, Ἐρασίστρατε, ἀλλὰ σαλεῦσαι
οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θεσσαλίας,
ὄντως δούριον ἵππον, ὃν εἰ Φρύγες εἶλκον ἄπαντες
σὺν Δαναοῖς, Σκαιῆς οὐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας·
ὃν στήσας ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πτισάνην.

260. ΑΔΗΛΟΝ.

Τοῦτο τὸ Βουλεύειν εἶχες πάλαι. ἀλλὰ τὸ Βῆτα
οὐκ ἐπιγιγνώσκω· Δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

261. ΑΔΗΛΟΝ.

Γῆος Πατρικίου μάλα κόσμιος, ὅς διὰ Κύπριν
οὐχ ὀσίην ἐτάρους πάντας ἀποστρέφεται.

262. ΑΔΗΛΟΝ.

Διθερίην διὰ νύκτα νεοὶ κατὰγουσι Σελήνην
ἠΐθεοι Φαρίης ἀνδιχα τεμνομένην.

263. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Παύλω κωμωδοῦ κατ' ὄναρ στάς εἶπε Μένανδρος·
οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σοῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

264. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἑρμων,
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόδνισεν.

265. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀττελάβους ἄγεται στρατός, ἢ κυνομυίας,
ἢ μύας, ἢ ψυλλῶν ἱππικόν, ἢ βατράχων,
Γαῖε, καὶ σὺ φοβοῦ, μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
ὡς ἂν τῆς τούτων ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατός, ἄλλο τι παῖζε·
Ῥωμαίοις οὐδεὶς πρὸς γεράνους πόλεμος.

266. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ψευδὲς ἔσοπιτρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γάρ ἀληθεὶς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

267. ΑΔΗΛΟΝ.

Κερκίδος οὐ χρήζεις ὁ λογιστικός, οὐδὲ μέλει σοι,
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ρῖνα τρίπηχυν ἔχεις.

268. ΑΛΛΟ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ρῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ρῖνός γάρ ἔχει τὴν χεῖρα μικροτέραν.
οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον, εἰάν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ρῖνός, πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

269. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὰν τοῦ Ἡρακλίου γεγόμενον τοῦ ἀγίου Λουκίου.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος Ἡρακλῆς
οὐκ εἰμὶ Λούκιος, ἀλλ' ἀναγκάζουσί με.

270. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ Εἰδίπῳ.

Εἰκόνα σοι, βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου
ἄνθρακον, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέραν,
ἀντὶ φόρου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
οἷς πάντα φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

271. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐγγύθει τῆς Σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο, Χάρυβδι,
ἄγριον ὤμησθην τοῦτον Ἀναστάσιον.
Δείδειθι καὶ σύ, Σκύλλα, τεαῖς φρεσὶ, μὴ σὲ καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

272. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς κιναίδους.

Ἄνδρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐγένοντο γυναῖκες.
οὔτ' ἄνδρες γυγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν.
οὔτε γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἄνδρες εἰσὶ γυναίξῃ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

273. ΑΔΗΛΟΝ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθεῶς
εἰκόνα τῶν * ἐντὸς ἢ φύσις ἔξω φέρει.

274. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Εἰπέ μοι εἰρομένω, Κυλλήνιε, πῶς κατέβαινε
 Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
 Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σε διδάσκειν
 ἤθελε· φεῦ, κείνου κκὶ νέκυν ἀντιάσαι.

275. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς,
 αἴτιος, ὁ γράψας Αἴτια Καλλιμάχου.

276. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἀργός, ἐκοντί,
 ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὠμολόγησε φόνον.

277. ΤΟΤ ΑΓΤΟΤ.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός,
 οὐκέτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τροχάσῃ.

278. ΛΟΤΚΙΛΛΟΤ.

εἰς γραμματικὸν κεραςφόρον.

Ἐξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάου,
 ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

279. ΤΟΤ ΑΓΤΟΤ.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναται ποτε [ἀρτίος] εἶναι,
 ὀργήν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθύς ἔχων.

280. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Βέλτερον ἤγεμόνος ληστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
 ἢ τοῦ χειρουργοῦ Γενναδίου παλάμας.
 ὅς μὲν γὰρ φονέας δόλιως στυγέων κατατέμνει·
 ὅς δὲ λαβῶν μισθοὺς εἰς Αἴδην κατὰγει.

281. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς Μάγνον ἰατροσοφιστήν.

Μάγνος δὲ εἰς Ἄϊδην κατέβη, τρομέων Ἄιδωνεὺς
εἶπεν· ἀναστήσων ἦλυθε καὶ νέκυας.

282. ΑΛΛΟ.

Τοὺς καταλείψαντες γλυκερὸν φάος οὐκέτι θρηνῶ·
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἰεὶ θανάτου.

283. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς Δαμόνικον ὑπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' οὐ πάντα δύνανται
ρήμασιν ἐξειπεῖν ῥεύματα σῶν παθῶν.
Ἐν δ' ἐπὶ σοῦ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν καὶ ἄπιστον,
δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἐτοιμότατα.
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν,
κλέπτων, καὶ κλέπτων δάκρυσι κερδαλέοις.

284. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐκ γῆς Λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων,
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχευόμενος.

285. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο·
ἔκλαιεν κλέπτων, κλεπτομένους ἑλεῶν,
ὅς κλέπτων ἦγενε, καὶ ἀγνεύων ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων καθαρὸν, μηδὲ τὸ σῶμα ρύπου.

286. ΓΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐδὲν γυναικὸς χειρὸν, οὐδὲ τῆς καλῆς·
δοῦλου δὲ χειρὸν οὐδέν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ·

χρήζει ὁμως οὖν τῶν ἀναγκαίων κακῶν·
εὖνουν νομίζεις δοῦλον εἶναι δεσπότη·
καλὸς δ' ἂν εἶη δοῦλος τὰ σκέλη κλάσας.

287. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Ὅ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν,
λύχνους ἀνάψας ἐσπέρας, σκότος βλέπει.

288. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Κουρεὺς καὶ φαριδεὺς κατεναντίον ἤλθον ἀγῶνος,
καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἱ φαρίδες.

289. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Ὡ τῆς ταχίστης ἀρπαγῆς τῆς τοῦ βίου·
ἀνὴρ δανειστῆς τῶν χρόνων γλύφων τόκους
τέθνηκεν εὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους σφίγγων ἔτι.

290. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων πέρι δάκτυλα χειρῶν
ψήφῳ τοῦ θανάτου προὔλαβεν εἰς Αἴδην.
ζῆ δ' ἡ ψῆφος νῦν τοῦ ψηφίζοντος ἐρήμη,
ψυχῆς ἀρπαγίμης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

291. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Τί ὠφέλησας τὴν πόλιν στίχους γράφων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους, ὡς ἔλαιον ἔμπορος;

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

298. ΑΛΛΟ.

Δέρκεο, πῶς διψῶν υἷος χέρα μητέρι τείνει·
 ἢ δὲ γυνή, ἄτε πᾶσα γυνή, κεκρατημένη οἴνω,
 ἐν λαγύνῳ πίνουσα, τόδ' ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα·
 Ἐκ βρόχθου ὀλίγοιο τί σοι δῶ, τέκνον ἐμεῖο;
 ἔεστας γὰρ τριάκοντα μόνας * λαγύνη τόδε χωρεῖ

* * *

Μῆτερ, μητρειῆς χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατοῦσα·
 ἀμπέλου ἠδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν.

* * *

Μῆτερ ἐμή, δύςμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 εἰ φιλέεις τὸν υἷα, δίδου μέ τι τυτθὸν ἀφύσσειν.

299. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἐβρίζεις· τί τὸ θαῦμα; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
 τῶν γὰρ ὑβρίζόντων ἢ θρασύτης κόλασις.

300. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Πολλὰ λαλεῖς, ἄνθρωπε, χαμαὶ δὲ τίθη μετὰ μικροῦ
 σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

301. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
 ὑβρίζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

302. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Οὐκ ἐμέ, τὴν πενήτην δὲ καθύβρισας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
 ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὐτὸς ἔπασχεν ὑβριν.

303. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
πταῖσμα τόδ' ἐστὶ Τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

304. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες εἰσὶ, καὶ εἴ τι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφάνει,
ἔνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται, οὐδένα λήθεις
οὔτε καταπτήσων, οὔτε θρασυνόμενος.

305. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
εἶπέ, τί βρονοθύνη, μηδὲν ἐπιστάμενος;
ἐν μὲν γραμματικοῖς ὁ Πλατωνικός· ἂν δὲ Πλάτωνος
δόγματά τις ζητῇ, γραμματικός σὺ πάλιν
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον· οὔτε δὲ τέχνην
οἶσθα γραμματικὴν, οὔτε Πλατωνικός εἶ.

306. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἄν μετ' Ἀλεξάνδρειαν ἐς Ἀντιόχειαν ἀπέλθης,
καὶ μετὰ τὴν Συρίαν Ἰταλίας ἐπιβῆς,
τῶν δυνατῶν οὐδεὶς σε γαμήσει· τοῦτο γὰρ αἰεὶ
οἰουμένη πηδᾶς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

307. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Γίδν ἔχεις τὸν Ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν Ἀφροδίτην.
οὐκ ἀδίκως, χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

308. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τὸν πόδα τῆ βελόνη τρυπῶν Κλεόνικος δ λεπτός,
αὐτὸς ἐτρύπησεν τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

309. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Θαρσύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἦκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας,
πολλάκι μηδὲ φαγῶν, ὥστε τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πεινῆν, καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις ὢν τότε ἔδοξας ἔχειν.

310. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἠγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντας,
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

311. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὕτως ἔστ' ἀργὸς Πανταίνετος, ὥστε πυρέξας
μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο Θεοῦ.
καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δὲ οἱ αὐτῷ
κωφὰ Θεῶν ἀδίκων οὔατα μεμφόμενος.

312. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος, ὃ παροδῖτα,
Μάρκος δ ποιητῆς ὠκοδόμηκε τάφον,
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὃδ' ἐχάραξε·
„Κλαύσατε δωδεκέτη Μάξιμον ἐξ Ἐ-
φέσου.“

οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγὼ τινὰ Μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδειξεν
ποιητοῦ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγων.

313. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἀργυρεῖη λιμῶ τις, εἰς εἰλαπίνην με καλέσσας,
ἔκτανε, πειναλέους τοὺς πίνακας προφέρων.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἀργυροφεγγεῖ λιμῶ·
ποῦ μοι χροτασίη ὄστρακίνων πινάκων;

314. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐζήτουν πινάκων πόθεν οὔνομα τοῦτο καλέσσω,
καὶ παρὰ σοὶ κληθεῖς, εὔρον ὅθεν λέγεται.
πείνης γὰρ μεγάλης μεγάλους πίνακας παρέθηκας,
ὄργανα τοῦ λιμοῦ πειναλέους πίνακας.

315. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἴσιδεν Ἀντιόχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
κοῦκέτι τὴν τύλην εἴσιδε Λυσιμάχος.

316. ΑΛΛΟ.

εἰς ἀθλητάς.

Εἰς ἱερὸν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὀπαλαιστής·
τόν δ' εὐθύς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προσβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον· οἱ δ' ἐβόησαν
τοῦτον μὴ στεφανοῦν, εἰ μόνος ὢν ἔπεσεν.
ἀνστάς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν· οὐχὶ τριῖς εἰσὶν;
ἐν κεῖμαι, λοιπὸν τᾶλλα μέ τις βαλέτω.

317. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἀντίσπαστον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βασταζομένων ὄρον ὀδοιπορίας,

υἷον τῆς βραδυτῆτος ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄναινον,
τῶν ἀνακαμπόντων ὑστάτιον πρότερον.

318. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἀντικράτης ἤδει τὰ σφαιρικά μᾶλλον Ἀράτου
πολλῶ, τὴν ἰδίην δ' οὐκ ἐνδεί γένεσιν.
διστάζειν γὰρ ἔφη, πότερ' ἐν κριαῖ γεγῆνηται,
ἢ διθύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.
εὖρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί· καὶ γὰρ ὄχευτῆς
καὶ μωρός, μαλακός τ' ἐστί, καὶ ὄψοφάγος.

319. ΑΡΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Ἀνθρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης·
ἦν δὲ καὶ ἔν ἀγάγῃς, αὐτός δ' Τριπτόλεμος.
δεῖ δὲ καὶ Ἡρακλείδῃ ὑφηγητῆρι δοθῆναι
ἢ καυλοῦς κράμβης, ἢ φακόν, ἢ κοχλίας.
ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν Ἐρεχθία, Κάκροπα, Κό-
δρον,
ὃν κ' ἐθέλης· οὐδαίς οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

320. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἀντιγόνην ἔστεργε Φιλόστρατος. ἦν δὲ παλαισταῖς
δ' τλήμων Ἴρου πέντε πενιχρότερος.
εὖρε δ' ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον· ἀντία γὰρ σχῶν
γούνατ' ἐκοιμήθη, ξαῖνε, μετ' Ἀντιγόνης.

321. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Γραμματικοὶ Μάμου στυγίου τέκνα, σῆτες ἅπαντων,
τελχῖνες βίβλων, Ζηνοδότου σκύλακες,

Καλλιμάχου στρατιῶται, ὄν ὡς ὄπλον ἐκτανύσαντες,
 οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε,
 συνδέσμων λυγρῶν θηρητόρες, οἷς τὸ μὲν ἦ σφὶν
 εὖαδε, καὶ ζητεῖν, εἰ κύνας εἶχε Κύκλωψ,
 τρίβοισθ' εἰς αἰῶνα κατατρύζοντες ἀλιτροὶ
 ἄλλων· ἐς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

322. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, φίζώρυχα μούσης
 ἀλλοτρίας, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται,
 τῶν μεγάλων κηλίδες, ἐπ' Ἡρίννη δὲ κομῶντες,
 πικροὶ καὶ ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες,
 πρηνῶν λῶβαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισιν,
 ἔρρειτ' εὐφάνων λαθροδύκναι κέρεις.

323. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ρῶ καὶ Λάμβδα μόνον κόρακας κολάκων διορῶει·
 λοιπὸν ταῦτ' ἀκόραξ βωμολόχος τὸ κόλαξ.
 τοῦνεκά μοι, βέλτιστε, τόδε ζῶον πεφύλαξο,
 εἰδὼς καὶ ζώντων τούς κόλακας κόρακας.

324. ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Δέξαι, Φοῖβε, τὸ δεῖπνον, ὃ σοι φέρω. ἦν τις ἐάση,
 δέξομαι. εἶτα φοβῆ καὶ σὺ τι, Δητοῖδη;
 οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν Ἀρῦμιον· οὗτος ἔχει γὰρ
 ἄρπαγος ἰκτίνου χεῖρα κραταιοτέρην·
 ἀκνίσσου βωμοῖο νεωκόρος· ἦν τελέαη δὲ
 τὴν πομπην, ἄρας ὄχεθ' ἀπαντα πάλιν.

ἐν Διὸς ἄμβρουσίνῃ πολλή χάρις· εἷς γὰρ ἂν ὑμῶν
ἔμην, εἰ λιμοῦ καὶ θεὸς ἤσθάνετο.

325. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐχθρὸς δειπνήσας τράγεον πόδα, καὶ δεκαταῖον
κανναβίνης κράμβης μήλινον ἄσπαραγον,
εἶπεῖν τὸ καλέσαντα φυλάσσομαι· ἔστι γὰρ ὄξυς,
καὶ φόβος οὐχ ὁ τυχῶν, μή με πάλιν καλέσῃ.

326. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πῶγων, καὶ λάσσαι μῆρῶν τρίχες, ὡς ταχὺ πάντα
ὁ χρόνος ἀλλάσσει· Κόννιχε, τοῦτ' ἐγένου.
οὐκ ἔλεγον· μή πάντα βαρὺς θέλε, μηδὲ βίανουσος
εἶναι· καὶ κάλλους εἰσὶ τινες Νεμέσεις;
ἤλθες ἔσω μάνδρης, ὑπερήφανε· νῦν ὅτι βούλει
οἶδαμεν· ἀλλ' ἐξῆν καὶ τότε ἔχειν σε φρένας.

327. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα Λυκαινίδα, τὴν Ἀφροδίτης
λώβην, τὴν ἐλάφου παντὸς ἀπυγοτέστην,
αἰπόλος ἢ μεθύων οὐκ ἂν ποτε, φασὶ, συνώκει,
γοῖ, γοῖ. τοιαῦται Σιδονίων ἄλοχοι.

328. ΝΙΚΑΡΧΟΤ.

Τὴν μίαν Ἐρμογένης πᾶγώ ποτε, καὶ Κλεόβουλος
ἤγομεν εἰς κοινὴν Κύπριν Ἀριστοδίκην.
ἦς ἔλαχον μὲν ἐγὼ πολιὴν ἄλλα ναιέμεν αὐτὸς·
εἷς γὰρ ἓν, οὐ πάντες πάντα, διειλόμεθα.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὔνομα γὰρ μόνον ἦν Σωτήριχος· οἱ δ' ἐπιβάντες
ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ Φαρασφάνην.

332. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντιλεῖν ἡμῶς Εἰκανδρος ὁ πρωρεὺς
εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβιβάσας·
οὐκ ὀλίγον γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ ἔσω, ἀλλ' ὁ Προσειδῶν
ἐν ταύτῃ διαπλεῖν φαίνεται εἰς τὸ πέραν·
νῦν πρῶτον ναῦς ὤπται ὑδρωπική, ἀλλά γε [δεῖδαι
μὴ σοφὸν οὔσαν ἴδης τὴν πάλαι εἰκόσορον.

333. ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

Φαρμακίοισι Ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἶρει·
τᾶλλα δὲ πάντ' αἶρει καὶ δίχα φαρμακίων.

334. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Δαμαγόραν καὶ λοιμὸν ἰσόψηφον τις ἀκούσας
ἔστησ' ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος·
εἰς τὸ μέρος δὲ καθείλκετ' ἀνεκυσθῆν τὸ τάλαντον
Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

335. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὡ τλήμον Κυνέγειρε, καὶ ἐν ζωῶις καὶ ἀπελθῶν,
ὥς αἰεὶ κόπτη ρήμασι καὶ κοπίσιν.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τετὴ πέσε μαρναμένη χεῖρ·
νῦν δὲ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐστέρουεν.

336. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τῆς Ἀσίης τὰ λάφυρα λαβὼν ἔπλευσε Καρῖνος
ἡματι χειμερίῳ, δυσμένων ἐρίφων·

εἶδε καὶ Ἀδράστεια τὸ φορτίον· [ὄς δ'] ἐφορώσης
ἄχετο, καὶ πελάγους δαίμοσιν ἐγγελάσας.

337. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Βουλεύεις, Ἀγαθῖνε· τὸ Βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπρίω νῦν,
εἶπέ, πόσης τιμῆς; Δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

338. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὴν φωνὴν ἘΝΟΠΗΝ σε λέγειω ἐδίδαξεν Ὀμηρος·
τὴν γλῶσσαν δ' ἘΝΟΠΗΝ τίς σ' ἐδίδαξεν
ἔχειν;

339. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὴν κεφαλὴν σείεις, καὶ τὴν πυγὴν ἀνασεύεις·
ἔν μὲν μαινομένον, ἔν δὲ περαινομένου.

340. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ωμοσα μυριάκις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν,
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην.
ἀλλ' ὅπῃταν κατίδω τοῦ Παφλαγόνοσ τὸ πρόσωπον
Πανταγάθου, στέξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι.

341. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Αἰνίζειν μὲν ἄριστον· ὁ δὲ ψόγος ἔχθρος ἀρχή.
ἀλλὰ κακῶσ εἶπεῖν, Ἀττικόν ἐστι μέλι.

342. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθεικας.
μὴ μοι τὴν κήλην· αὐτὸν ἰδεῖν * δύναμαι.

343. ΑΛΛΟ.

Σιλβανός δύο παῖδας ἔχων, Οἶνόν τε καὶ Ἰπνον,
οὐκέτι τὰς Μούσας, οὐδὲ φίλους φιλέει.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν εὐρῆσος ἐς φρένα θέλγει,
ἄλλος δ' ἐς θαλάμους ῥεγχόμενον κατέχει.

344. ΑΛΛΟ.

εἰς Μητρόδοτον Βένετον ἔχοντα πρασίνην τράπεζαν.
Μητρόδοτος στυγέων πρασίνων αἰώνιον ἄχθος,
μνημοσύνην μίσους τήνδε τράπεζαν ἔχει.

345. ΑΛΛΟ.

Μητρόφανες, κύκνοψι, δασύθριξ, δῖε, πελαργέ,
τῇ καὶ τῇ κραδάων κεφαλὴν γεράνοισιν ὁμοίην,
μηκεδανὸν καράκαλλον ὑπέκ δαπέδοιο κομίζεις.

346. ΑΤΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Μέχρι τίνος, Πολύκαρπε, κενῆς παράσιτε τραπέζης,
λήσῃ κερματίοις χρώμενος ἄλλοτρίοις;
οὐ γὰρ ἔτ' εἰν ἀγορῇ σε βλέπω πολύν, ἀλλ' ὑποκάμπτεϊς
ἤδη, καὶ ζητεῖς, ποῦ σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ· κόμισσαι τὸ σὸν αὔριον, ἔρχου
καὶ λάβε. κοῦδ' ὁμόσας, οὐκέτι πίστιν ἔχεις.
Κυζικόθεν σε φέρων ἄνεμος Σαμόθραξι πέλασσεν.
τοῦτό σε τοῦ λοιποῦ τέρμα μένει βιότου.

347. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον αἰεὶ πεπλανηκότες ὄμμα,
οἳ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι.

ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν, τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους,
καὶ τίνος ἦν Πρωτεύς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
γιγνώσκοιμ' ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον· ἢ δὲ μέλαινα
ἱστορίη τήκοι τοὺς Περικαλλιμάχους.

348. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

ᾧ Θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ,
παντολέτωρ· πάντη δ' ἐκδέχεται σε μόρος.
ἦν ἐπὶ γῆς φεύγης, ἀγχοῦ λύκος· ἦν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῆς, ἀσπίς δεῖμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πειράζεις καὶ Νεῖλον; ὁ δ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔστρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς Θῆρα δικαιοτάτον.

349. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἶπέ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
καὶ τότε ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

350. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς δικολόγον ἀδικοῦντα.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε Δίκης ζυγόν, οἷ νοεῖς δὲ
ἀνδράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην;
ρήτρη πιστεύεις πυκινόφρονι, σῆ τε μενοινῆ
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισταμένη.
ἐλπίζειν ἔξεστι· Θέμιν δ' οὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
τῆς σῆς ἡλεμάτου παίγνια φαντασίης.

351. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τῷ πιτσάνῃ πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθρὸς ἔδωκα,
 καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὖρον ἔσω.
 ὡς δ' ἔλεγον, σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
 πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχευ' ἄνω.
 ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα, φοβεύμενος ἄγριον ἄνδρα,
 τὸν πιτσάναν πύκτην ἐξαπίνης ὀρόων.
 ἀλλὰ σε, πρὸς πύκτου Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
 Κάστορος, ἱκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίου,
 τὸν πύκτην ἀπόκρουσον, ἐμὸν χόλον. οὐ δύναμαι γὰρ
 πυκτεῦειν καθάπαξ μηνὸς ἐπερχομένου.

352. ΑΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν Ἄνδροτίωνα
 εἶρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην·
 δεξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροισι δόνησας,
 ἢ λαιὴ νήτη πάλλαται αὐτομάτως
 λεπτὸν ὑποτρύζουσα, καὶ ἀντίετυπον τερέτισμα
 πάσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης·
 ὥστε με θαυμάζειν, πῶς ἄπνοα νεῦρα ταθύντα
 ἢ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
 ὅς δὲ τὸν ἐν πλήκτροισιν Ἀριστόξεινον ἀγῆτὸν
 ὤμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεημοσύνην·
 ἔστι δ', ἔφη, λύσις ἤδε. τὰ νευρία πάντα τέτυκται
 ἐξ οἷος χολαίδων ἄμμιγα τερσομένων.
 τοῦνεκεν εἰσὶν ἀδελφά, καὶ εἰς ξύμφυλα συνηχεῖ,
 συγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα.
 γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα,
 καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων.

καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ
πολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους.

353. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἑρμολύκου θυγάτηρ μεγάλῳ παρέλεκτο πιθήκῳ·
ἢ δ' ἔτεκεν πολλοὺς Ἑρμοπιθήκιάδας.
εἰ δ' Ἑλένην δὲ Ζεὺς καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήθης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος,
Ἑρμιόνη γε κόραξ παρελέξατο· ἢ δὲ τάλαινα
φρικτῶν δαιμονίων ἔρμαγέλην ἔτεκεν.

354. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἄλλον Ἀριστοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
σκινδαλαμοφράστην αἰπυτάτης σοφίης,
τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνείρετο· πῶς θέμις εἰπεῖν
τὴν ψυχὴν, θνητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
τακτέον, ἢ ληπτοῖς, ἢ τὸ συναμφοότερον;
αὐτὰρ ὁ τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους,
καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι Πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοῦς
πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀτρεκέην.
εἶτα περιστέλλων τὸ τριβῶνιον, εἶτα γενείου
ἄκρα καταψήχων, τὴν λύσιν ἐξέφευγεν·
εἶπερ ὅλος ἔστι ψυχῆς φύσις, οὐδὲ γὰρ οἶδα,
ἢ θνητὴ πάντως ἐστὶν ἢ ἀθάνατος,
στεγνοφυῆς αἴϋλος· ὅταν δ' Ἀχέροντα περήσῃς,
κεῖθε τὸ νημοζτὸς γήθησαι, ὡς δὲ Πλάτων.

εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
 μιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον.
 καὶ κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτόν,
 μοῦνον ὅπερ ζητεῖς τοῦθ' ὑπολειπόμενος.

355. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πάντα μὲν οἶδα, λέγεις· ἀτελής δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις,
 γευόμενος πάντων οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

356. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς σὲ καὶ ἀψευδῆς ἐψεύσατο βίβλος Ὀμήρου,
 δπλοτέρων ἐνέπουσα μετήορα δήνεα φωτῶν.

357. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τίος καὶ γενετῆρ δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
 τίς πλῆρον ἐκδαπανῶν κλῆρον ἅπαντα φάγη.
 καὶ μετὰ τὴν βρωῶσιν τὴν γραμματικὴν μάλα πᾶσαι,
 ὕστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

358. ΑΛΛΟ.

Ῥουφινιανὸς Ῥοῦφος ὢν δισύλλαβος,
 συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς τὰς συλλαβὰς·
 οὐ λανθάνει δὲ τὴν δισύλλαβον Δίκην.
 κληθήσεται γὰρ καὶ δισύλλαβος πάλιν,
 Ῥοῦφος κακοῦργος καὶ γόης, ὡς ἦν ποτὲ.

359. ΑΛΛΟ.

Ἦ τῆς ἀπάσης δυνάμεις ἐπέρτατε,
 οἴσόν με τὸν δύστηνον ἐκ παντὸς φθόνου·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

362. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. -

Εὐδαίμων ὅτι τᾶλλα μανεῖς ὠρχαῖος Ὀρέστας
 * λευκαρετανμαν οὐκ ἐμάνη μανίην·
 οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῷ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
 τὸν φίλον, ἄλλαν, χ' ἐν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.
 ἢ τάχα καὶ τὸν ἐταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποήσας·
 καὶ γὰρ τοὺς πολλοὺς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

363. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Οὐκέτ' Ἀλεξανδροῦσι τὰ τίμια, χῶ Πτολεμαίου
 μόσχος ἐν ἡϊθέοις λαμπάδι κῦδος ἔχει·
 ὁ Πτολεμαίου μόσχος, ἰὼ πόλι· ποῦ δὲ τὰ μητρὸς
 αἴσχεα, πανδήμου τ' ἐργασίαι τέγεος;
 ποῦ δὲ * * * συμφόρβια; τίκτετε, πόρνοι,
 τίκτετε, τῷ Μόσχου πειθόμεναι στεφάνῳ.

364. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Οὗτος ὁ μηδέν, ὁ λιτός, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος, δρᾶτε,
 ἐστὶ τινος ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίας.

365. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
 οἶκον Ἀριστοφάνους ἦλθεν ἐς ἀστρολόγου,
 ἦτε δ' ἐξερέειν, εἶπερ θέρους αἴσιον αὐτῷ
 ἔσται, καὶ σταχύων ἄφθονος εὐπορίη.
 ὅς δὲ λαβὼν ψηφίδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
 δάκτυλά τε γνάμπτων, φθέγγετο Καλλιγένει·
 εἶπερ ἐπομβρηθῆ τὸ ἀρούριον, ὅσον ἀπόχρη,
 μηδὲ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσύνην,

μηδὲ πάγος φήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ
 ἄκρον ἀποδρυφθῆ δράγματος ὀρνυμένου,
 μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μηδὲ τιν' ἄλλην
 ἧέρος ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην,
 ἐσθλὸν σοι τὸ ἕρος μαντεύομαι, εὖ δ' ἀποκόψεις
 τοὺς στάχνας· μούνας δειθίδι τὰς ἀκρίδας.

366. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΤ ΤΠΑΤΟΤ.

Φειδωλὸς τις ἀνὴρ ἀφόων θησαυρὸν ὄνειρω,
 ἦθελ' ἀποθνήσκειν, πλούσιον ὕπνον ἔχων·
 ὡς δ' ἶδε τὴν προτέρην, σκιδέν μετὰ κέρδος ὄνειρου
 ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντικάθευδε πάλιν.

367. ΙΟΥΛΙΑΝΟΤ ΑΝΤΙΚΕΝΣΟΡΟΤ.

Ὅψιν ἔχεις στρουθῶ πανομοίϊον. ἦ ῥά σε Κίρκη
 ἐς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πιδόντα.

368. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἄμητὸς πολὺς ἐστὶ τετὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν·
 τῶ σε χρὴ δρεπάνοισι, καὶ οὐ ψαλίδεσσι καρῆναι.

369. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἄστεϊ, μὴ σε κολάψῃ
 αἵματι Πυγμαίων ἠδομένη γέρανος.

370. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΤ ΤΠΑΤΟΤ.

Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον· ἐγὼ δὲ σε * πάλιν, ἐλέγξω
 τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκει χρισμένην.
 τοῦτο καὶ ἠδυλῦρης ποτὲ Πίνδαρος . . . ἐλέγχων,
 εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, φύκεος ἐχθρότατον.

371. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μή με κάλει δίσκων ἐπιῖστορα λιμοφορηῶν
 βρωτῶν μοι φορέων τὴν κολοκυνθιάδα.
 ἀργυρέην ὕλην οὐ τρώγομεν, ἣν παραβάλλεις,
 λιμῶ κρητίζων τοὺς μελέους πέλνακας.
 ζῆτει νηστεύοντας ἐς ἀργαλέην ἐπίδειξιν,
 καὶ τότε θαυμάζου, κοῦφον ἄσημον ἔχων.

372. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Σῶμα φέρων σκιοειδέε, ἀδερκεῖ σύμπονον αὔρη,
 μή ποτε θαρσήσης ἄγχι τινὸς πελάσαι,
 μή τις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνεῖων σε κομίση,
 ἄσθματος ἠαυτοῦ πολλῶν ἀφανρότερον.
 εὐὲ σὺ μάρον τρομέεις· τότε γὰρ πάλιν αὐδὲν ἀμείψαις
 ἔσσαι ὡσαύτως φάσμα, τόπως ταλάφεις.

373. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς ποιητὴν κυβεύοντα.

Πάντων μουσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεὸς ἐστίν.
 ἡ σὴ Καλλιόπη Ταβλιόπη λέγεται.

374. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΤΠΑΤΟΥ.

Τῷ φιμύθῳ μὲν αἰεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειήν,
 Λαιοδίκη, λαοῖς ἔνδικα τινυμένη·
 μή ποτε δ' ἐρῦνης σέο χεῖλα· τίς γὰρ ὀδόντων
 ὄρχατον ἐμπήξει φαρμακόμεντι δόλω;
 τὴν χάριν ἐξέρφευσαι ὄσσην ἔχεις. οὐκ ἀπὸ πηγῆς
 ἀγλαΐῃ μελέων ἔλκεται ἀενάου.

ὡς δὲ ῥόδον θαλίθισκος ἐν εἵαρι· νῦν δ' ἐμαράνθης,
γῆραιος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρει.

375. ΤΟΤ ΔΥΤΟΥ.

Ἐπιπρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀνοῦσαι
οἶά περ αἰσάμην, μαῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
Ἐπταρον εἰς ἀνέμους· ἀλόχον δέ μοι οὐ τι κικάνει
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις, οὐ νόσος, οὐ θάνατος.

376. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθὼν,
εἰρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικασπολίας·
ἡμετέρη θεράπεινα φύγεν ποτὲ· τὴν δέ τις εὐρών,
ἀλλοτρίην τ' εἶναι λάτρην ἐπιστάμενος,
ζεῦξεν ἐῷ θεράποντι· τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείνω·
καὶ τίνι δουλεύειν εἰς δικαιοτέροι;
ὅς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκάστην,
εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον·
Ἦ σοί, ἢ τῷ ἐλόκτι τετὴν θεράπειναν, ἀνάγκη
δουλεύειν κείνους, ὧν χάριν ἐξερέεις·
δίξο δ' εὐμενέοντα δικασπύλον, αἴψα δ' ἀποίσεις
ψῆφον ἀρειοτέρην, εἶγε δίκαια λέγεις.

377. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὅρνεον ἠσθίσμεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
ἄλλων ὄρνίσθων βρώματα γιγνόμενοι.
καὶ τὸν μὲν Τιτυδὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσαν,
ἡμῶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί.

378. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
 γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς ἀδίκου.
 ἀμφοτέρων τὰ πάθη θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται
 τὴν οὖν γραμματικὴν [καὶ] μόλις ἐξέφυγον·
 οὐ δύναμαι δ' ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
 εἶργει χάριτος γὰρ καὶ νόμος Αὔσονιος.

379. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Οὐ τις ἀλοιοιτῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
 ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ·
 εἰ γὰρ αἰεὶ βούβρωστιν ἔχεις Ἑρυσίχθονος αὐτοῦ,
 ναὶ τάχα δαρδάψεις καὶ φίλον ὄν καλέεις.
 ἀλλ' οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται· οὐ γὰρ ἔγωγε
 βήσομαι ὑμετέρῃ γαστρὶ φυλαξόμενος.
 εἰ δέ ποτ' ἐς τεδὸν οἶκον ἐλεύσομαι, οὐ μέγ' ἄνυσσεν
 Λαρτιάδης Σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας·
 ἀλλ' ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἰ σὲ περήσω,
 Κύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

380. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΓΠΑΤ.

Παρθένος εἰπατέρεια Δίκη, πρέσβειρα πολῶν,
 οὐ τὸν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς πάγχρυσά τελέσθη,
 οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότου·
 „καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 εἰ μὴ Ὀμηρείων ἐξελάθου χαρίτων.

381. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσα γυνή χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγαθαῖς δύο ᾠρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

382. ΑΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

Κεῖτο μὲν Ἀλκιμένης κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λαυκανίην βρυγχὰ λαρυγγίδων,
νυσομένοσ τε τὸ πλευρόν ἄτε ξιφέεσσι ἀμυχθὲν,
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευστιῶν·
ἦλθε δὲ Καλλίγνωτος ὁ Κώϊος, ὁ πλατυλέσχης,
τῆς παιωνιάδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, οὔ τι περιττόν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.

Ἀλκιμένους δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπου
φράζετο, καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπισταμένως,
καὶ τὸ περὶ κρισίμων φασέων ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάζων, οὐχ ἑκάς Ἴπποκράτους.
καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς Ἀλκιμένην ἀνεφάνει
σεμνοπροσωπήσας καὶ σοβαρευόμενος·
εἶ γε φάρυγξ βομβεῦσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλευροῦ,
καὶ πυρετῶ λήξη πνεῦμα δασυνόμενον,
οὐκέτι τεθνήξει πλευρίτιδι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσσομένης ἐστὶν ἀπημοσύνης.
θάρσει· τὸν νομικὸν δὲ κάλει, καὶ χρήματα σαυτοῦ
εὖ διαθείς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου,
καί με τὸν ἰητρόν, προῤῥήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

383. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἦν ἄρα καὶ κἀνθῶσι Τύχη χαλεπή τε καὶ ἐσθλή,
καὶ Κρόνος ὠρονομεῖ τετραπόδων γένεσιν.
ἔξοτε γὰρ καὶ τοῦτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔσχευ,
ἔξ ἀλαβαρχείης γραμματικοῦ γέγονεν.
τλήθει φέρειν λοιπὸν, κἀνθήλιε· γραμματικοῖς γὰρ
οὐδὲ τέλος κριθῆ, κρεῖ δὲ μόνον λέγεται.

384. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῖδε; τοσοῖδε δέ, πῶς πάλι μοῦνοι;
ὦ πληθὺς μοναχῶν ψευσαμένη μονάδα.

385. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἰλαστών ἔχεις τὸν ἔρωτα, φόβῳ δὲ φιλεῖς καὶ ἀντίγνη·
τοῦ δὲ φιλεῖν οὕτως οὐδὲν ἀπιστότερον.

386. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Στυγνὴν τὴν Νίκην τις ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθρὸς,
εἶπε· Θεὰ Νίκη, τίπτε πέπονθας ἄρα;
ἢ δ' ἀποδυρομένη καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν·
οὐκ ἔγνωσ σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομα.
ἦν ἄρα καὶ Νίκη πολυώδυνος, ἦν παρὰ θεσμὸν
Πατρικίος ναύτης ἤρπασεν ὡς ἄνεμον.

387. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πάντες ἀπαξ τρώγουσιν· ὅταν δὲ τρέφη Σαλαμῖνος,
οἴκαδ' ἀριστῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

388. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἄχρισ ἂν ἦς ἄγαμος, Νουμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι τῶν ἀγαθῶν ἀγαθὰ.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

Ἴπτασο, τὸν σὸν ἔχεις, ὦ Πήγασε, Βιλλεροφόντην,
φέρτατον ἠρώων, ἡμιθανῆ σκιστόν.

393. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Οὐκ ἔστιν θυγατρὺς μεῖζον βάρος· εἰ δέ δοκεῖ σοι,
Εὐκτῆμων, εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.
ἔστιν σοὶ κήλη, καὶ μοὶ θυγάτηρ· λάβε ταύτην,
καὶ δος μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

394. ΑΛΛΟ.

Ποιητῆς πανάριστος ἀληθῶς ἔστιν ἐκεῖνος,
ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
ἦν δ' ἀναγιγνώσκη, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπη,
εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίαν μανίην.

365. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Πορδὴ ἀποκτέννει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὔσα·
πορδὴ καὶ σώζει τραυλὸν ἰεῖσα μέλος.
οὐκοῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτέννει πάλι πορδὴ,
τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

396. ΛΟΤΚΙΛΛΟΥ.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας [ἐμοί], καὶ πολλάκις ἔγνω
σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
νῦν δ' εἵπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψης· οὐ δέομαι γὰρ
οἴνου τοιοῦτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

397. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζων Ἀρτεμίδωρος,
καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῆ βίον ἡμιόνων,

πολλάκις αἶ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
πολλὸν ὑπὲρ νότου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

398. ΝΙΚΙΟΥ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτάς,
καὶ δασύς ὦν λίκαν, ὦδον ἄπας γέγονεν.
τοῦτο βαφεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν,
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

399. ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Γραμματικὸς ποτ' ὄνω ἐποχοῦμενος ἐξεκυλίσθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς, ὡς λόγος, ἐξέπεσεν·
εἶθ' ἐξῆς ἐβίου κοινὸν βίον, ὡς ἰδιώτης,
ὦν ἐδίδασκεν αἰεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.
ἀλλὰ Γλύκων ἔπαθεν τοῦναντίον· ὦν γὰρ ἄπειρος
καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,
νῦν Λιβυκοῦς κἀνθῶνας ὀχοῦμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονεν.

400. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἰλαθι Γραμματικὴ φυσίζοε, ἴλαθι λιμοῦ
φάρμακον εὐρομένη „Μῆνιν ἄειδε θεά.“
νηδὺν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωνήσασθαι,
καὶ βωμὸν θυέων μὴ ποτε δευόμενον.
καὶ γὰρ σου μευταὶ μὲν ὀδοί, μεστή δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια Γραμματικὴ.

401. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον υἶδον ἔπεμψεν,
ὥστε μαθεῖν, παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.

ὡς δὲ τὸ „Μῆνιν ἄειθε“ καὶ „ἄλγεα μυρὶ
ἔσθηκεν“

ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖςδ' ἀκόλουθον ἔπος,
„πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐ-
αψεν,“

οὐκέτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.
ἀλλὰ μ' ἰδὼν δ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
αὐτὰρ δ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἄϊδι προΐάπτω,
καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

402. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μηδεὶς μοι ταύτην, Ἐρασίστρατε, τὴν σπατάλην σου
ποιήσσειε θεῶν, ἧ σὺ κατασπαταλᾷς,
ἔσθων ἐκτραπέλως στομάχων κακὰ, χείρονα λιμοῦ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.
πεινάσαιμι γὰρ αὐθις ἔτι πλέον, ἢ πρὶν ἐπεινῶν,
ἢ χορτασθεῖην τῆς παρὰ σοὶ σπατάλης.

403. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς ποδάγραν.

Μισόπτωχε θεά, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
ἧ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη,
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτριόις ἐπιῖζομένη ποσὶ χαίρεις,
ὄπλοφορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται·
τέρπει καὶ σιέφανός σε, καὶ Αὔσονίου πόμα Βάκχου.
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.
τοῦνεκά νυν φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκτον οὐδόν,
τέρπη δ' αὖ πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

πίπτει δὲ*χειρῶν μυίης, κοῦδ' ὡς θίγει γαίης,
 ἐκ δ' ἀράχνης ἰσίου τῶν βλεφάρων κρέματα.

408. ΛΟΓΚΙΛΛΟΤ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις,
 οὔδὲ παρειῶν ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
 μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
 ὥστε προσωπεῖον, κοῦχὶ πρόσωπον ἔχειν.
 οὔδὲν γὰρ πλέον ἐστὶ. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος
 καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

409. ΓΑΙΤΟΓΛΙΚΟΤ.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χείλεσι χεῖλεα θείσα
 Σειληνὶς πάσας ἐξερόφασε τρύγας.
 εὐχαίτα Διόνυσσε, σὲ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίληνεν·
 ἀλλ' οἶος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,
 τοῖόν σε προὔπινεν, ἀειφλεγὲς ἄλγος ἔχουσα,
 εἰσόττε καὶ νεκύων ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.

410. ΛΟΓΚΙΛΛΟΤ.

Τοῦ πωγωνοφόρου Κυνικοῦ, τοῦ βακτροπροσαίτου,
 εἶδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίαν.
 Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο καὶ ῥαφανίδων,
 μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετὴν.
 εὔτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
 στρυφνὴν, ἣ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
 ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρογεν ἀληθείας,
 κοῦδὲν ἔφη βόλβαν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

411. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς βαλανεῖον Ἰκπυρον.

Τοῦτο πυρὰν μάλλον κλήζειν δεῖ, κοῦ βαλανεῖον,
 ἦν ποθ' ὁ Πηλεΐδης ἤψε Μενοιτιάδῃ,
 ἦ τὸν Μηδείης στέφανον, τὸν * γείτονα Ἑριννυς
 ἐν θαλάμοις Γλαύκης εἶνεκεν Αἰσονίδου.
 φεῖσαι μου, βαλανεῦ, πρὸς τοῦ Διός· εἰμὶ γὰρ ἀνὴρ
 πάντα γράφων τὰ βροτῶν ἔργα καὶ ἀθανάτων.
 εἰ δὲ πρόκειται σοι πολλοὺς ζῶντας κατακαίειν,
 ἄπτε πυρὰν ξυλίνην, δῆμιε, μὴ λιθίνην.

412. ΑΝΤΙΟΧΟΤ.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπὸν· μορφήν δὲ χαράξαι
 ῥάδιον· ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοῦμπαλιν ἀμφοτέρων.
 τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα
 ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσις εἰργάσατο·
 τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
 πῶς ἂν τις γράψαι, μηδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

413. ΑΜΜΙΑΝΟΤ.

Ὡς κῆπον τεθυκῶς, δεῖπνον παρέσθηκεν Ἀπελλῆς,
 οἰόμενος βύσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
 ἦν ῥαφανίς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, πράσα, βολβοί,
 ᾠκιμον, ἠδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος.
 δεῖσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῆ μοι,
 δειπνήσας θέρμους ἠμιβρεχεῖς ἔφυγον.

414. ΗΛΥΛΟΤ.

Αυσιμελοῦς Βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης
 γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελῆς ποδάγρα.

415. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ἢ ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τίς σοῦ, Μεντορίδη, προφανῶς οὕτως μετέθηκεν
τὴν πυγὴν, οὐπερ τὸ στόμ' ἔκειτο πρὸ τοῦ;
βδεῖς γάρ, κοῦκ ἀναπνεῖς· φθέγγη δ' ἐκ τῶν κατα-
γείων.

Θαῦμά μ' ἔχει τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

416. ΑΔΗΛΟΝ.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται· οὐκ ἀλεγίζω.
μισεῖτω με τάλας Χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

417. ΑΔΗΛΟΝ.

ἔπι γυναικὶ πρεσβυτέρα νέφ' ἐνοχλήσαντι.
Ἄλλην δρυῖν βαλάνιζε, Μενέσθιον· οὐ γάρ ἔγωγε
ἔκκαιρον μῆλων προσδέχομαι ρυτίδα·
ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην.
ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

418. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἀντίον ἡελίου στήσας ῥίνα καὶ στόμα χάσκον,
δείξεις τὰς ὄφρας πᾶσι παρερχομένοις.

419. ΦΙΛΩΝΘΣ.

Αἰ πολιαὶ σὺν νῶ γεραρώτεραι· αἰ γάρ ἄτερ τοῦ
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

420. ΑΛΛΟ.

Αἰ τρίχες, ἦν σιγαῖς, εἰσὶ φρένες· ἦν δὲ λαλήσης,
ὅς αἰ τῆς ἤβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

429. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
τοῦνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

430. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπώγων εὐστοχός ἐστι Πλάτων.

431. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλυς
ὑπάρχεις,
τοῖς ποσὶ σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

432. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐσβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας· οὐκέτι με βλέπετε.

433. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ζωγράφει, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ
φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθόμενος.

434. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦν ἐσίδης κεφαλὴν μαδαράν, καὶ στέρνα, καὶ ὦμους,
μηδὲν ἐρωτήσης, μῶρον δρᾶς φαλακρόν.

435. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστής,
οὔτε λόγον κοινόν, οὔτε λογισμόν ἔχων.

436. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Θᾶπτον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας
εὐρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκη.

437. ΑΡΑΤΟΤ.

Διάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθεται,
Γαργαρέων παισὶν Βῆτα καὶ Ἄλφα λέγων.

438. ΜΕΝΑΝΔΡΟΤ.

Κορινθίῳ πίστευε, καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

439. ΔΙΦΙΟΤ.

Τὸ μὲν Ἄργος ἵππος, οἱ δ' ἐνοικοῦντες λύκοι.

440. ΠΙΤΤΑΚΟΤ.

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

441. ΦΙΚΙΣΚΟΤ.

Ὁ Πειραιεὺς κάρνον μὲγ' ἐστὶ καὶ κενόν.

442. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τρεῖς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξεν
δῆμος Ἐρεχθῆος, καὶ τρεῖς ἐπηγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὀμηρον
ἠθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·
ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
εἶπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀπωκίσαμεν.

XII.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

ΜΟΥΣΑ ΠΑΙΔΙΚΗ.

1. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

*Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καθὼς εἶρηκεν Ἄρατος·
ὑμῖν δ', ὦ Μοῦσαι, σήμερον οὐκ ἐνοχλαῖ
εἰ γὰρ ἐγὼ παῖδῖς τε φιλῶ, καὶ παισὶν ὁμιλῶ,
τοῦτο τί πρὸς Μούσας τὰς Ἑλικωνιάδας;*

2. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

*Μὴ ζήτηι δέλτοισιν ἐμαῖς Πρίαμον παρὰ βωμοῖς,
μηδὲ τὰ Μηδείης πένθεα καὶ Νιόβης,
μηδ' Ἴτυν ἐν θαλάμοις, καὶ ἀηδύνας ἐν πετάλοισιν·
ταῦτα γὰρ οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον·
ἀλλ' ἰλαραῖς Χαρίτεσσι μιμιγμένον ἠδὺν Ἔρωτα,
καὶ Βρῦμιον· τούτοις δ' ὄφρῦες οὐκ ἔπρεπον.*

3. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

*Τῶν παιδων, Διόδωρε, τὰ προσθέματ' εἰς τρία πίπτει
σχήματα, καὶ τούτων μάνθαν' ἐπωνυμίας.*

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὐ λόγος ἤδ' οὐς ἐκεῖνος ὁ πορνικός, οὐδ' ἀπάκητον
βλέμμα, διδασκομένη δ' ἐστὶ κακιοτέρα.
ψυχροῦνται δ' ὄπιθεν πᾶσαι· τὸ δὲ μεῖζον ἐκεῖνο,
οὐκ ἔστιν ποῦ θῆς τὴν χέρα πλαζομένην.

8. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἶδον ἐγὼ τινὰ παῖδα ἐπανθοπλοκοῦντα κύρυμβον,
ἀντιπαρερχόμενος τὰ στεφανηπλόκια.
οὐδ' ἄτρωτα παρῆλθον· ἐπιστάς δ' ἦσυχος αὐτῷ
φημί, πόσου πωλεῖς τὸν σὸν ἐμοὶ στέφανον;
μᾶλλον τῶν καλύκων δ' ἐρυθαίνετο, καὶ κατακύψας
φησί· μακρὰν χῶρει, μὴ σε πατήρ ἐσίδη.
ἠνοῦμαι προφάσει στεφάνους, καὶ οἴκαδ' ἀπελθὼν
ἔστεφάνωσα θεοῦς, κεῖνον ἐπευξάμενος.

9. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἄρτι καλός, Διόδωρε, σὺ καὶ φιλέουσι πεπειρος·
ἀλλὰ καὶ ἦν γήμης, οὐκ ἀπολειψόμεθα.

10. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰ καὶ σοὶ τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν ἴουλος,
καὶ τρυφεραὶ κροτάφων ξανθοφυεῖς ἔλικες,
οὐδ' οὕτω φεύγω τὸν ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ κάλλος
τούτου, καὶ πῶγων, καὶ τρίχες, ἡμέτερον.

11. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐχθρὸς ἔχων ἀνὰ νύκτα Φιλόστρατον, οὐκ ἐδυνήθη,
κείνου, πῶς εἶπω, πάντα παρασχομένου.

ἀλλ' ἐμὲ μηκέτ' ἔχοιτε φίλοι φίλον, ἀλλ' ἀπὸ πύργου
ρίψατ', ἐπεὶ λίην Ἀστυάναξ γέγονα.

12. ΦΛΑΚΚΟΥ.

Ἄρτι γενεαίζων ὁ καλὸς καὶ στερρὸς ἐρασταῖς
παιδὸς ἐρᾷ Λάδων. σύντομος ἢ Νέμεις.

13. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἰητροὺς εὐρόν ποτ' ἐγὼ λείους δυσέρωτας,
τρίβοντας φυσικῆς φάρμακον ἀντιδότου.
οἱ δέ γε φωραθέντες, ἔχ' ἡσυχίην, ἐδίοντο·
καὶ γὰρ ἔφην, σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με.

14. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Δημόφιλος τοιοῖςδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐρασταῖς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλικίην,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἡσυχὰ τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

15. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἐὶ Γραφικοῦ πυγὴν * σανὶς δέδακ' ἐν βαλανείῳ,
ἄνθρωπος τί πάθω; καὶ ξύλον αἰσθάνεται.

16. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μὴ κρύπτῃς τὸν ἔρωτα, Φιλόκρατες· αὐτὸς ὁ δαιμόνων
λακτίζειν κραδίην ἡμετέρην ἱκανός.
ἀλλ' ἰλαροῦ μετὰδος τι φιλήματος. ἔσθ' ὅτε καὶ σὺ
αἰτήσεις τοιάνθ' ἐξ ἑτέρων χάριτα.

17. ΛΗΛΟΝ.

Οὐ μοι θῆλυς ἔρωσ ἐγκάρδιος, ἀλλὰ με πυρσοὶ
ἄρσενες ἀσβέστῳ θῆκαν ὑπ' ἀνθρακίῃ.

πλειότερον τόδε θάλπος. ὅσον δυνατώτερος ἄρσην
 θηλυτέρης, τόσον γὰρ πόθος ὀξύτερος.

18. ΑΛΦΕΙΟΤ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΤ.

Τλήμονες, οἷς ἀνέραστος ἔφν βίος, οὔτε γὰρ ἔρξαι
 εὐμαρές, οὔτ' εἰπεῖν ἐστί τι νόσφι πόθων.
 καὶ γὰρ ἐγὼ νῦν εἰμὶ λίην βραδύς· εἰ δ' ἐσίδοιμι
 Ξεινόφιλον, στεροπῆς πτήσομαι ὀξύτερος.
 τοῦνεκεν οὐ φεύγειν γλυκὺν ἴμερον, ἀλλὰ διώκειν,
 πᾶσι λέγω. „Ψυχῆς ἐστὶν Ἔρως ἀκόνη.“

19. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐ δύναμαί σε θέλων θέσθαι φίλον· οὔτε γὰρ αἰτεῖς,
 οὔτ' αἰτοῦντι δίδως, οὔθ' ἄ δίδωμι δέχη.

19. ΜΕΛΕΑΓΡΟΤ.

Δισσομ', Ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ἑλιοδώρου
 κοίμισον, αἰδεσθεῖς Μοῦσαν ἐμὴν ἰκέτιν.
 ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
 ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη·
 εἰ καὶ ἐμὲ κτείναις, λείψω φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
 γράμματ'· Ἔρωτος ὄρα, ξεῖνι, μαιφρονίην.

20. ΙΟΥΛΟΤ ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ο Ζεὺς Αἰθιοπῶν πάλι τέρπεται εἰλαπίναισιν,
 ἢ χρυσὸς Δανάης εἵρπυσεν εἰς θαλάμους·
 θαῦμα γάρ, εἰ Περίανδρον ἰδὼν οὐχ ἤρπασε γαίης
 τὸν καλόν· ἢ φιλόπαις οὐκέτι νῦν ὁ θεός.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε οἱ πλέον, ἢ καὶ ἔλασσον
 ἔλθοι ἔχων, λήλυται τοῦμὸν ὑποσχέσιον.
 ἦλθε δὲ σὺν πάγωνι· τὸ δ' εἰ φίλον αὐτὸς ἑαυτῷ
 εὔξατο, τὴν θυσίην πρῶσσε τὸν εὐξάμενον.

25. ΣΤΑΤΤΛΛΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Σῶόν μοι Πολέμωνα μολεῖν, ὅτ' ἔπεμπον, Ἀπόλλω
 ἠτούμην, θυσίην ὄρνιν ὑποσχόμενος.
 ἦλθε δέ μοι Πολέμων λάσιος γέννυ. οὐ μά σε, Φοῖβε,
 ἦλθεν ἐμοί· πικρῷ δ' ἐξέφυγέν με τάχει.
 οὐκέτι σοι θυῶ τὸν ἀλέκτορα· μή με σοφίζου,
 κωφήν μοι σταχύων ἀντιδιδοὺς καλάμην.

26. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἴ μοι σωζόμενος Πολέμων ὃν ἔπεμπον ἀνέλθοι
 * * * * *
 νῦν δ' αὐτῷ Πολέμων ἀνασώζεται — οὐκ ἀπαφή-
 σεις,
 Φοῖβε, — δασὺς δ' ἦκων οὐκέτι σῶος ἐμοί.
 αὐτὸς ἴσως σκιάσαι γέννυ εὔξατο· θυέτω αὐτὸς,
 ἀντία ταῖσιν ἐμαῖς ἐλπίσιν εὐξάμενος.

27. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Σαῖς ἵκελον προὔπεμπον ἐγὼ Πολέμωνα παρειαῖς,
 ἦν ἔλθη, θυσεῖν ὄρνιν ὑποσχόμενος·
 ὃν δέχομαι φθονεροῖς, Παιάν, φρίσσοντα γενείοις,
 οὐ τούτου τλήμων εἵνεκεν εὐξάμενος.
 οὐδὲ μάτην τίλλεσθαι ἀναίτιον ὄρνιν ἔοικεν,
 ἢ συντιλλέσθω, Λήλιε, καὶ Πολέμων.

28. ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ.

Κῦρος κύριος ἐστὶ· τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα ;
οὐκ ἀναγιγνώσκω τὸν καλόν, ἀλλὰ βλέπω.

29. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Πρώταρχος καλός ἐστι, καὶ οὐ θέλει· ἀλλὰ θελήσει
ὑστερον· ἢ δ' ὦρη λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει.

30. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ.

Ἡ κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι,
μὴ σε καὶ ἡ πυγὴ ταῦτό παθοῦσα λάθῃ·
καὶ γνώση φιλέοντος ὄση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτου φρόντισον ἡλικίης.

31. ΦΑΝΙΟΥ.

Ναὶ Θέμιν, ἀκρήτου καὶ τὸ σκύφος, ὧ̄ σεσάλευμαι,
Πάμφιλε, βαιὸς ἔχει τὸν σὸν ἔρωτα χρόνος.
ἤδη γὰρ καὶ μηρὸς ὑπὸ τρίχα, καὶ γένυς ἡβᾶ,
καὶ Πόθος εἰς ἑτέρην λοιπὸν ἄγει μανίην.
ἀλλ' ὅτε σπινθῆρος ἔτ' ἔχνια βαιὰ λείπεται,
φειδωλὴν ἀπόθου· Καιρὸς ἔρωτι φίλος.

32. ΘΥΜΟΚΑΛΕΟΥΣ.

Μέμνη που, μέμνη, ὅτε τοι ἔπος ἱερὸν εἶπον·
ᾠρη κάλλιστον, χ' ὦρη ἐλαφρότατον.
ᾠρην οὐδ' ὁ τάχιστος ἐν αἰθέρι παρθίσει ὄρνις·
νῦν ἴδε, πάντ' ἐπὶ γῆς ἄνθεα σεῦ κέχυται.

33. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτι ἦν ποτέ· νῦν δὲ παρ' ἠβην
 κηρύσσει πόλεμον δέροφιν ὀπισθοβύταις·
 ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τάδ' ὄρων, μὴ γαῦρα φρονάσσου.
 ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

34. ΑΥΤΟΜΕΛΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἐχθρὸς ἐδείπνου, ¹
 πάντων ἀνθρώπων τὸν μακαριστότατον.
 εἰς αὐτοῦ κατέκειθ' ὑποκόλπιος, εἰς ὑπὲρ ὤμον,
 εἰς ἔφερον τὸ φαγεῖν, εἰς δὲ πιεῖν ἐδίδου·
 ἢ τετραῖς ἢ περίβλεπτος. ἐγὼ παίζων δὲ πρὸς αὐτὸν
 φημί· σὺ καὶ νύκτωρ, φίλτατε, παιδοτριβεῖς;

35. ΔΙΟΚΑΛΕΟΥΣ.

Χαῖρ ε ποτ' οὐκ εἰπόντα προσεῖπέ τις· „ἀλλ' ὁ πε-
 ρισσὸς
 κάλλει νῦν Δάμων οὐδὲ τὸ χαῖρ ε λέγει;
 „ἦξει τις τούτου χρόνος ἔκδικος· εἶτα δασυνθεὶς
 „ἄρξῃ χαῖρ ε λέγειν οὐκ ἀποκρινομένοις.“

36. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΑΔΡΑΜΤΤΗΝΟΥ.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος
 ἔρπει, καὶ μηροῖς ὄξυς ἔπεστι χνόος·
 εἶτα λέγεις· ἦδιον ἐμοὶ τόδε· καί τις ἂν εἴποι
 κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσταχῶν καλάμας;

37. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Πυγὴν Σωσάρχιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτεω
 μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

33. ΜΕΛΕΑΓΡΟΤ.

Ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν ποτέ· νῦν δὲ παρ' ἠβην
κηρῦσσει πόλεμον δέρξις ὀπισθοβύταις·
ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τὰδ' ὄρω, μὴ γαῦρα φρυάσσου.
ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φρυομένη Νέμεσις.

34. ΑΤΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἐχθρὸς ἐδείπνου, ⁻
πάντων ἀνθρώπων τὸν μακαριστότατον.
εἷς αὐτοῦ κατέκειθ' ὑποκόλπιος, εἷς ὑπὲρ ὤμον,
εἷς ἔφερεν τὸ φαγεῖν, εἷς δὲ πιεῖν ἐδίδου·
ἢ τετραῖς ἢ περίβλεπτος. ἐγὼ παίζων δὲ πρὸς αὐτὸν
φημί· σὺ καὶ νύκτωρ, φίλτατε, παιδοτριβεῖς;

35. ΔΙΟΚΑΛΕΟΤΣ.

Χαῖρε ποτ' οὐκ εἰπόντα προσεῖπέ τις· „ἀλλ' ὁ πε-
ρισσὸς
κάλλει νῦν Δάμων οὐδὲ τὸ χαῖρε λέγει;
„ἦξει τις τούτου χρόνος ἔκδικος· εἶτα δασυνθεῖς
„ἄρξη χαῖρε λέγειν οὐκ ἀποκρινομένοις.“

36. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΑΔΡΑΜΤΤΗΝΟΥΤ.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος
ἔρπει, καὶ μηροῖς ὄξυς ἔπεστι χνόος·
εἶτα λέγεις· ἦδιον ἐμοὶ τύδε· καί τις ἂν εἴποι
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσταχῶν καλάμας;

37. ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥΤ.

Πυγὴν Σωσάρχιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτεω
μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως.

Σῆνα θέλων ἐρεθίζαι, ὄθ' οὕνεκα τῶν Γανυμήδου
μηρῶν οἱ τούτου πουλύ μελιχρότεροι

38. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἦραι σοι Χάριτες τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγά· κνώσσειν δ' οὐδὲ γέροντας ἔα.
λέξον μοι, τίνοσ ἐσσὶ μάκαιρα τυ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς; ἅ πυγά δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

39. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐσβέσθη Νικάνδρος, ἀπέπτατο πᾶν ἀπὸ χροιῆς
ἄνθος, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὐδ' ὄνομα,
ὄν πρὶν ἐν ἀθανάτοις ἐνομίζομεν. ἀλλὰ φρονεῖτε
μηδὲν ὑπὲρ θνητούς, ὦ νέοι· εἰσὶ τρίχες.

40. ΑΔΗΛΟΝ.

Μὴ κδύσης, ἄνθρωπε, τὸ χλαίνιον, ἀλλὰ θεώρει
οὕτως ἀκρολίθου καμὲ τρόπον ξοάνου.
γυμνήν δ' Ἀντιφίλου ζητῶν χάριν, ἕως ἐπ' ἀκάνθαις
εὐρήσεις ῥοδέαν φυομένην κάλυκα.

41. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδ' ὁ πυραυγῆς
πρὶν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλός, Ἀπολλόδοτος.
στέργω θῆλυν ἔρωτα· δασυτρώγων δὲ πῖσμα
λασταύρων μελέτω ποιμέσιν· αἰγοβάταις.

42. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Βλέπον ἐς Ἐρμογένην πλήρει χερὶ, καὶ τάχα πρήξει
παιδοκόραξ ἅν σοι θυμὸς ὄνειροπολῆ.

καὶ στυγνὴν ὄφρυων λύσεις τάσιν· ἦν δ' ἄλιεῦης
 ὄρφανὸν ἀγκίστρον κύματι δούς κάλαμον,
 ἔλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον· οὐδὲ γὰρ αἰδῶς
 οὐδ' ἔλεος δαπάνῃ κύλλοπι συντρέφεται.

43. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ
 χαίρω, τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
 μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὐτ' ἀπὸ κρήνης
 πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.

Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
 τοῦτο σαφῶς, ἤχῳ φησὶ τις· ἄλλοις ἔχει.

44. ΓΛΑΥΚΟΥ.

Ἦν ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα φιλεῦντας
 ὄρτυξ, καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα, καὶ ἀστράγαλοι·
 νῦν δὲ λοπάς καὶ κέρμα· τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκεῖνα
 ἰσχύει· ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλοι.

45. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ναὶ ναὶ βάλλετ' Ἔρωτες· ἐγὼ σκοπὸς εἰς ἅμα πολλοῖς
 κεῖμαι· μὴ φείσησθ' ἀφρονες· ἦν γὰρ ἐμὲ
 νικήσητ', ὀνομαστοὶ ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθε
 τόξοι ὡς μεγάλης δεσπότης ἰοδόκης.

46. ΑΣΚΛΗΠΙΑΛΟΥ.

Οὐκ εἴμ' οὐδ' ἑτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν.
 ὦρωτες, τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

51. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἶπέ, Διοκλῆος· οὐδ' Ἀχελῷος
 κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
 καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῷε, λίην καλός· εἰ δέ τις οὐχὲ
 φησὶν, ἐπισταιίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

52. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐρίος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὧ̄ δυσέρωτες,
 ἤμισῡ μευ ψυχᾶς ἄρπασεν Ἀνδράγαθον.
 τρισμακάρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντου,
 τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος.
 εἶθ' εἶην δελφίς, ἴν' ἐμοῖς βαστακτός ἐπ' ὤμοις
 πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὴν γλυκύπαιδα Ῥόδον.

53. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Εὐφορτοὶ νᾶες πελαγίτιδες, αἶ̄ πόρον Ἑλλης
 πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι Βορέην,
 ἦν̄ που ἐπ' ἠϊόνων Κῶαν κατὰ νᾶσον ἴδητε
 Φανίον εἰς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
 τοῦτ' ἔπος ἀγγεῖλαι· καλὴ νυέ, σὸς με κοιμίζει
 ἴμερος οὐ ναύταν, πουσὶ δὲ πεζοπόρον.
 εἰ γὰρ τοῦτ' εἶποιτ', εὖ * τέλοι αὐτίκα καὶ Ζεὺς
 οὐρίος ὑμετέρας πνεύσεται εἰς ὄθόνας.

54. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἀρνεῖται τὸν Ἔρωτα τεκεῖν ἢ Κύπρις, ἰδοῦσα
 ἄλλον ἐν ἠϊθέοις Ἴμερον Ἀντίοχον.
 ἀλλὰ νέοι στέργοιτε νέον Πόθον· ἦ γὰρ ὁ κοῦρος
 εὐρηται κρείσσων οὔτος Ἔρωτος Ἐρως.

55. ΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ.

Δητοῖδῃ, σὺ μὲν ἔσχεσ ἀλίφρυτον αὐχένα Δήλου,
 κοῦρε Διὸς μεγάλου, θέσφατα πᾶσι λέγων·
 Κεκροπίαν δ' Ἐχέδημος, ὁ δεύτερος Ἀτθίδι Φοῖβος,
 ᾧ καλὸν ἄβροκόμης ἄνθος ἔλαμψεν Ἔρωσ.
 ἣ δ' ἀνά κῦμ' ἄρξασα, καὶ ἐν χθονὶ πατρὶς Ἀθήνη,
 νῦν κάλλει δούλην Ἑλλάδ' ὑπηγάγετο.

56. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
 Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος·
 νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρωσ ἔμψυχον ἄγαλμα,
 αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·
 ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραβεύῃ,
 γῆς θ' ἄμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πάθοι,
 ὀλβίστη Μερόπων ἱερὰ πόλις, ᾧ θεόπαιδα
 καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

57. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος ἄβρον ἄγαλμα
 ἄψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον,
 πέτρον ἐνειδοφορῶν· ὁ δὲ νῦν, ἔμψυχα μαγεύων,
 τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.
 ἦ τάχα τοῦνομ' ἔχει ταῦτόν μόνον, ἔργα δὲ κρέσσων
 οὐ λίθον, ἀλλὰ φρενῶν πνεῦμα μεταρρύθμισας.
 Ἰλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὄφρα τυπώσας
 ἐντὸς ἐμῆν ψυχὴν ναὸν Ἔρωτος ἔχη.

58. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἦ Τροίζην ἀγαθή κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἀμάρτοις
* δονήσας παιδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.

τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

59. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἄβρους, ναὶ τὸν Ἐρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυῖσκος
ἔσβεσεν ἐκλάμπας ἀστέρας ἡέλιος.

60. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἦν ἐσίδα Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὄρω· ἦν δὲ τὰ πάντα
βλέπω, τόνδε δὲ μὴ, τᾶμπαλιν οὐδὲν ὄρω.

61. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἄθρει μοι διὰ παντός· ὄλαν κατέτηκ' Ἀρίβαζος
τὰν Κνίδον· ἅ πέτρα θρυπτομένα θέρεται.

62. ΑΛΛΟ.

Ματέρες αἰ Περσῶν, καλὰ μὲν καλὰ τέκνα τέκεσθε,
ἀλλ' Ἀρίβαζος ἐμοὶ κάλλιον ἢ τὸ καλόν.

63. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Σιγῆν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδῆ·

Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.

ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ·

Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.

δύστανος, παιδων ὅς ἐδέξατο τοῦ μὲν ἀπ' ὄσσαν

λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὐκ ἐθέλω· τί δε μοι τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα
 ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
 αἰροῦμαι δ', ἦν μοῦνον δ' παῖς ἀνιῶν ἐς Ὀλυμπον,
 ἐκ γῆς νίπτρα ποδῶν δάκρυα τὰμὰ λάβῃ,
 μναμόσυνον στοργῆς· γλυκὺ δ' ὄμμασι νεῦμα δι' ὕγρον
 δοίῃ, καί τι φίλημ' ἀρπάσαι ἀκροθιγές.
 τᾶλλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεὺς, ὡς θέμις. εἰ δ' ἐθελήσει,
 ἦ τάχα που καὶ γὼ γεύσομαι ἀμβροσίας.

69. ΑΔΗΛΟΝ.

Ζεῦ, προτέρῳ τέρπου Γανυμήδεϊ· τὸν δ' ἐμόν, ὦναξ,
 Δέξανδρον δέρκευ τηλόθεν, οὐ φθονέω.
 εἰ δὲ βίῃ τὸν καλὸν ἀποίσειαι, οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 δεσπόζεις· ἀπίτω καὶ τὸ βιοῦν ἐπὶ σοῦ.

70. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Στήσομ' ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἐναντίον, εἴ σε, Μυῖσκε,
 ἀρπάζειν ἐθέλοι νέκταρος οἰνοχόον.
 καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἐμοὶ τὰδ' ἔλεξε· τί ταρβεῖς;
 οὐ σε βαλῶ ζήλοισ· οἶδα παθῶν ἐλεεῖν.
 χά μὲν δὴ τὰδε φησίν· ἐγὼ δ', ἦν μυῖα παραπτῆ,
 ταρβῶ, μὴ ψεύστης Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ γέγονεν.

71. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Θεσσαλικὴ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν· οὐ μὰ τὸν ὄξυν
 ἥλιον, οὐκ ἔγνω· σκέτλιε, ποῦ γέγονας;
 ὄστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
 οὔμδος ἔχει, χαλεπῆ δ' ἦντεο θυμορλή;

ἔγνω, Εὐξίθεός σε συνήρπασε· καὶ σὺ γὰρ ἐλθὼν
 ἰὸν καλόν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

72. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἦδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν ἄϋπνος
 Δῦμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειψθὲν ἔτι,
 σχέτλιος Ἡράκλειτον ἰδὼν· ἔστη γὰρ ὑπ' αὐγαῖς
 ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρός ἐς ἀνθρακίην.
 ἀλλὰ μοι ἔγρευ, Δῦμι δυσάμμορε· καὐτὸς Ἔρωτος
 ἔλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

73. ΚΑΛΔΙΜΑΧΟΥ.

Ἦμισὺ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνεόν, ἦμισυ δ' οὐκ οἶδ'
 εἴτ' Ἔρος, εἴτ' Ἀΐδης ἤρπασε· πλήν ἀφανές.
 ἢ φύ τιν' ἐς παίδων πάλιν ὤχετο. καὶ μὲν ἀπεῖπον
 πολλάκι· τὴν δρῆστιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.
 * οὐκισυνηφησον· ἐκεῖσε γὰρ ἢ λιθόλευστος
 κείνη καὶ δύσερας οἶδ' ὅτ' ἐπιστρέφεται.

74. ΜΕΛΕΑΡΧΟΥ.

Ἦν τι πάθω, Κλεόβουλε, (τί γὰρ πλέον; ἐν πυρὶ
 παίδων
 βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδιῇ·)
 λίσσομαι, ἀκρήτω μέθυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θεύθαι,
 κάλπιν, ἐπιγράψας· Δῶρον Ἔρωτος Ἀΐδη.

75. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Εἰ πτερά σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερσὶ τόξα καὶ ἰοί,
 οὐκ ἂν Ἔρωτος ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σὺ, παῖς.

76. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ μὴ τόξον Ἔρωσ, μηδὲ πτερά, μηδὲ φαρέτραν,
 μηδὲ πυριβλήτους εἶχε Πόθων ἀκίδασ,
 οὐκ, αὐτὸν τὸν πτανὸν ἐπόμενυμαι, οὔ ποτ' ἂν ἔγνωσ
 ἐκ μορφᾶσ, τίς ἔφυσ Ζωῖλος, ἢ τίς Ἔρωσ.

77. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ἢ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Εἰ καθύπερθε λύβοισ χρύσεα πτερά, καί σευ ἀπ' ὤμων
 τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος φαρέτρα,
 καὶ υταίης παρ' Ἐρωτα, φιλάγλαον οὐ μὰ τὸν Ἐρ-
 μῆν,
 οὐδ' αὐτὴ Κύπρις γνώσεται ὄν τέτοκεν.

78. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ἔρωσ, καὶ μὴ πτερά, μηδ' ἐπὶ νό-
 των
 τόξα τε καὶ φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,
 ναὶ μὰ τὸν ἄβρον ἐφηβον ἐπόμενυμαι, Ἀντίοχος μὲν
 ἦν ἂν Ἔρωσ, ὁ δ' Ἔρωσ τᾶμπαλιν Ἀντίοχος.

79. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀντίπατρός μ' ἐφίλησ' ἤδη λήγοντος ἔρωτος,
 καὶ πάλιν ἐκ ψυχρῆσ πῦρ ἀνέκαυσε τέφρησ.
 δις δὲ μιῆσ ἄκων ἔτυχον φλογός. ὦ δυσέρωτεσ
 φεύγετε, μὴ πρήσω τοὺσ πέλασ ἀψάμενοσ.

80. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν Ἔρωτος
 τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὐτίσ ἀναφλέγεται:

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

84. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ὦνθρωποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
 ἄρτι με πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον
 ἔλκει τῆδ' ὁ βίαιος Ἔρως· φλόγα δ' οἷα προφαίνων
 παιδὸς * ἀπεστέπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
 βαίνω δ' ἴχνος ἐπ' ἴχνος, ἐν αἰέρι δ' ἠδὲ τυπωθὲν
 εἶδος ἀφαρπάζων χεῖλεσιν ἠδυφιλῶ.
 ἄρα γε τὴν πικρὰν προφυγῶν ἄλα, πουλὺ τι κείνης
 πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶι Κύπριδος;

85. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οἴνοπόται δέξασθε τὸν ἐκ πελάγους ἅμα πόντον
 καὶ κλῶπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον.
 ἄρτι γὰρ ἐκ νηὸς με μόνον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν
 ἄγρεύσας ἔλκει τῆδ' ὁ βίαιος Ἔρως,
 ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διαστείχοντ' ἐνόησα.
 αὐτομάτοις δ' ἄκων ποσσὶ ταχὺς φέρομαι.
 κωμάζω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ φρένα, πῦρ δὲ γεμισθείς,
 ἀλλὰ φίλω, ξεῖνοι, βαιὸν ἐπαρκέσατε,
 ἀρκέσατ', ὧ ξεῖνοι, καὶ μὲ Ξένιου πρὸς Ἔρωτος
 δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν φίλας ἐκέτην.

86. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἄ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει·
 ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἔρως ἕμερον ἀνιοχεῖ.
 ποῖ ῥέψω; ποτὲ παῖδ' ἢ ματέρα; φάμι δὲ καὐτὰν
 Κύπριν ἐρεῖν· νικᾷ τὸ θρασὺ παιδάριον.

87. ΑΔΗΛΙΟΝ.

Τλῆμον Ἔρωσ, οὐ θῆλυν ἐμοὶ πόθον, ἀλλὰ τιν' αἰεὶ
 δινεύεις στεροπὴν καύματος ἄρσενικοῦ.
 ἄλλοτε γὰρ Δήμωνι πυρούμενος, ἄλλοτε λεύσσω
 Ἴσμηνόν, δολιχοὺς αἰὲν ἔχω καμάτους.
 οὐ μούνοισ δ' ἐπὶ τοῖσι δεδόρκαμεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων
 ἄρκυσι πουλυμανῆ κανθὸν ἐφέλκόμεθα.

88. ΑΔΗΛΟΝ.

Δισσοί με τρύχουσι καταιγίζοντες ἔρωτες,
 Εὐμαχε, καὶ δισσαῖς ἐνδέδεμαι μανίαις.
 ἧ μὲν ἐπ' Ἀσάνδρου κλίνω δέμας, ἧ δὲ πάλιν μοι
 ὀφθαλμὸς νεύει Τηλέφου ὀξύτερος.
 τμήξατ', ἐμοὶ τοῦθ' ἠδύ, καὶ εἰς πλάστιγγα δικαίην
 νειμάμενοι, κλήρω τὰμὰ φέρεσθε μέλη.

89. ΑΔΗΛΟΝ.

Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἓνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς,
 ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη·
 καὶ τῇ μὲν φλέγομαι, τῇ δ' ἔλκομαι· ἧ δ' ἀπονεύσω,
 διστάζω. λάβρω δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

90. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκέτ' ἐρῶ. πεπάλαικα πόθοις τρισίν. εἷς μὲν ἑταίρης,
 εἷς δὲ με παρθενικῆς, εἷς δὲ μ' ἔκαυσε νέου.
 καὶ κατὰ πᾶν ἤλγηκα. γεγύμνασμαι μὲν, ἑταίρης
 πείθων τὰς ἐχθράς οὐδὲν ἔχοντι θύρας.
 ἴστρωμαι δὲ κόρης ἐπὶ παστάδος αἰὲν ἄϋπνος.
 ἐν, τὸ ποθεινότατον, παιδὶ φίλημα διδοίς.

οἷ μοι, πῶς εἶπω πῦρ τὸ τρίτον; ἐν γὰρ ἐκείνου
βλέμματα καὶ κενεαῖς ἐλπίδας οἶδα μόνον.

91. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Δισσὸς Ἔρως αἴθει ψυχὴν μίαν. ὧ τὰ περισσὰ
ὄφθαλμοὶ πάντη πάντα κατοσοόμενοι,
εἶδετε τὸν χρυσαῖσι περίσκεπτον Χαρίτεσιν
Ἄντιοχον, λιπαρῶν ἄνθεμον ἠϊθέων.
ἄρκείτω. τί τὸν ἠδὺν ἐπηυγάσσασθε καὶ ἄβρῶν
Στασικράτη, Παφίης ἔρνος ἰοστεφάνου;
καίεσθε, τρύχεσθε, καταφλέχθητε ποτ' ἤδη·
οἱ δύο γὰρ ψυχὴν οὐκ ἄν ἔλοιτε μίαν.

92. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

ὦ προδόται ψυχῆς, παίδων κύνες, αἰὲν ἐν ἰξῶ
Κύπριδος ὄφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι,
ἠρπάσαι' ἄλλον Ἔρωτ', ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη
σκορπίον, ὡς τέφρη πῦρ ὑποθαλπόμενον.
δραῖθ' ὅ τι καὶ βούλεσθε. τί μοι νενοτισμένα χεῖτε
δάκρυα· πρὸς δ' ἐκέτην αὐτομολεῖτε τάχος;
ὀπιᾶσθ' ἐν κάλλει, τύφεσθ' ὑποκαόμενοι νῦν,
ἄκρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐστὶ μάγειρος Ἔρως.

93. ΡΙΑΝΟΥ.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ἧ γὰρ ἄν ὄμμα
ρίψης, ὡς ἰξῶ τοῦτο προσαμπέχεται.
τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς
ἄκμην, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

96. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὔτι μάταν θνατοῖσι φάτις τοιάδε βοᾶται,
ὡς „οὐ πάντα θεοὶ πᾶσιν ἔδωκαν
ἔχειν.“

εἶδος μὲν γὰρ ἄμωμον, ἐπ' ὄμμασι δ' ἄπεριψαμος
αἰδώς, καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις,
οἷσι καὶ ἡϊθέους ἐπιδάμνασαι· ἀλλ' ἐπὶ ποσσὶν
οὐκέτι τὰν αὐτὰν δῶκαν ἔχειν σε χάριν.
πλὴν κρηπὶς κρύψει ποδὸς ἔχνιον, ὧ γὰρ Πύρρῳ,
κάλλει δὲ σφετέρῳ τέρψει ἀγαλλόμενον.

97. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εὐπάλαμος ξανθὸν μὲν ἐρεύθεται, ἴσον Ἔρωτι,
μέσφ' ἐπὶ τὸν Κρητῶν ποιμένα Μηριόνην·
ἐκ δὲ νυ Μηριόνειο Ποδαλείριον, οὐκέτ' ἐς Ἥω
νεῖται· ἴδ' ὡς φθονερά παγγενέτειρα φύσις.
εἰ γὰρ τῷ τὰ τ' ἐνερθε, τὰ θ' ὑπόθεν ἴσα πέλοιτο,
ἦν ἂν Ἀχιλλῆος φέρτερος Αἰακίδεω.

98. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Τὸν Μουσῶν τέτιγα Πόθος δήσας ἐπ' ἀκάνθαις
κοιμίζειν ἐθέλει, πῦρ ὑπὸ πλευρὰ βαλὼν·
ἢ δὲ πρὶν ἐν βίβλοις πεπονημένη ἀλλ' ἀθερίζει
ψυχῇ, ἀνιηρῶ δαίμονι μεμφομένη.

99. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἠγρεύθην ὑπ' Ἔρωτος, ὃ μὴδ' ὄναρ οὐδέ μαθῶν παρ
ἄρσενά ποιμαίνειν θευμὸν ὑπὸ κραδίας
ἠγρεύθην. ἀλλ' οὐ με κακῶν πόθος, ἀλλ' ἀκέραιον
σύντροφον αἰοχύνῃ βλέμμα κατηνθράκισεν,

τηκέσθω Μουσίων ὁ πολὺς πόνος· ἐν πυρὶ γάρ νοῦς
βέβληται, γλυκερῆς ἄχθος ἔχον ὀδύνης.

100. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς οἴων με πόθων λιμένα ξένον, ὦ Κύπρι, θεῖσα
οὐκ ἐλεεῖς, καὐτὴ πείραν ἔχουσα πόνων;
ἢ μ' ἐθέλεις ἄτλητα παθεῖν καὶ τοῦτ' ἔπος εἰπεῖν·
τὸν σοφὸν ἐν Μούσαις Κύπρις ἔτρωσε μόνη;

101. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τόν με Πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ στέρνοισι Μυῖσκος
ὄμμασι τοξεύσας, τοῦτ' ἐβόησεν ἔπος·
τὸν θρασὺν εἶλον ἐγὼ· τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κείνο φρύαγμα
σκηπτροφόρον σοφίας ἠνίδε ποσὶ πατῶ.
τῷ δ', ὄσον ἀμπνεύσας, τόδ' ἔφην· φίλε κοῦρε, τί
θαμβεῖς;
καὐτόν ἀπ' Οὐλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν Ἔρως.

102. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ωγρευτής, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγῶν
διφᾶ, καὶ πάσης ἔχνια δορκαλίδος,
στίβη καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἦν δέ τις εἶπη,
τῇ, τόδε βέβληται θηρίον· οὐκ ἔλαβεν.
χόρυμδος ἔρως τοιόςδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσω κείμενα παρπέταται.

103. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἰῖδα φιλεῖν φιλέοντας· ἐπίσταμαι, ἦν μ' ἀδικῆ τις,
μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ' ἀδαής.

104. ΔΗΛΟΝ.

Οὐμὸς ἔγως παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνον· ἦν δὲ πρὸς ἄλ-
λους
φοιτήση, μισῶ κοινὸν ἔρωτα, Κύπρι.

105. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Μικρὸς ἔρωσ ἐκ μητρὸς ἐτ' εὐθήρατος ἀποπτάς,
ἐξ οἴκων * ὑποῦ Δάμιδος οὐ πέταμαι.
ἀλλ' αὐτὸν φιλέω τε, καὶ ἀζήλωτα φιληθεῖς,
οὐ πολλοῖς εὐκράς, εἰς ἐνὶ συμφέρομαι.

106. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἐν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. Ἐν μοι μόνον οἶδε τὸ λίχνο
ὄμμα, Μυῖσκον ὄρα· τᾶλλα δὲ τυφλὸς ἐγώ.
πάντα δ' ἐκεῖνος ἐμοὶ φαντάζεται· ἄρ' ἔσορῶσιν
ὄφθαλμοὶ ψυχῇ πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

107. ΔΗΛΟΝ.

Τὸν καλόν, ὦ Χάριτες, Διονύσιον, εἰ μὲν ἔλοιτο
τᾶμά, καὶ εἰς ὄρας αὐθις ἄγοιτε καλόν·
εἰ δ' ἔτερον στέρξειε, παρὲς ἐμέ, μύρτον ἔωλον
ἐρρίφθω ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις.

108. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ.

Εἰ μὲν ἐμέ στέρξεις, εἴης ἰσόμοιρος, Ἄκρατε,
Χίω, καὶ Χίου πουλὺ μελιχρότερος·
εἰ δ' ἔτερον κρίναις ἐμέθεν πλεον, ἀμφὶ σὲ βαιῆ
κῶνωψ ὄξηρῶ φυτόμενος κεράμω.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

κωμάσομαι, (τί δέ μοι βροντέων μέλει, ἢ τί κεραυνῶν ;)

ἦν βάλλη, τὸν ἔρωθ' ὄπλον ἄτρωτον ἔχων.

116. ΑΔΗΛΟΝ.

Κωμάσομαι· μεθύω γάρ ὄλος μέγα. παῖ, λάβε τοῦτον τὸν στέφανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λουόμενον· μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὁδὸν ἴξομαι· ἔστι δ' ἄωρόν καὶ σκότος· ἀλλὰ μέγας φανὸς ἐμοὶ Θεμίσων.

117. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Βεβλήσθω κύβος· ἄπτε, πορεύσομαι. ἠνίδε, τόλμα, οἰνοβαρές, τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι. κωμάσομαι; πῆ θυμὸς τρέπη; τί δ' ἔρωτι λογισμός; ἄπτε τάχος. ποῦ δ' ἢ πρόσθε λόγων μελέτη; ἐρρήψθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἐν μόνον οἶδα τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθείλεν Ἔρωσ.

118. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἰ μὲν ἐκῶν, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μυρία μεμφου· εἰ δ' ἄκαιν ἦκω, τὴν προπέτειαν ὄρα. ἄκρητος καὶ Ἔρωσ μ' ἠνάγκασεν, ὧν δ' μὲν αὐτῶν εἶλεν, ὁ δ' οὐκ εἶα σώφρονα θυμὸν ἔχειν. ελθῶν δ' οὐκ ἐκόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα τὴν φλεῖν· εἰ τοῦτ' ἐστ' ἀδίκημ' ἀδικῶ.

119. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οἶσω, ναὶ μὰ σέ, Βάκχε, τὸ σὺν Θράσος· ἀγέο, κάμωσ' ἄρχε· θεὸς θνατῶν ἀνιοχεῖ κραδίαν·

ἐν πυρὶ γυναιθεὶς στέργεις φλόγα τὰν ἐν Ἐρωτι,
 καὶ με πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἰκέτην.
 ἢ προδότας κᾶπιστος ἔφυς, τεὰ δ' ὄργια κρύπτειν
 αὐδῶν, ἐκφαίνειν τὰμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

120. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Εὐοπλῶ, καὶ πρὸς σὲ μαχήσομαι, οὐδ' ἀπεροῦμαι
 θνητὸς ἐών· σὺ δ', Ἐρως, μηκέτι μοι πρόσυγε
 ἦν με λάβης μεθύοντ', ἄπαγ' ἔκδοτον· ἄχρι δὲ νήφω,
 τὸν παραταξάμενον πρὸς σὲ λογισμὸν ἔχω.

121. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἦ ῥά νῦ τοι, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κίοντι
 στεινῆς ἠντήσανθ' αἰ λιπαραὶ Χάριτες·
 καί σε ποτὶ φροδέαισιν ἐπηχύναντο χέρσσιν,
 κοῦρε· πιποίησαι δ' ἠλίκος ἐσσι χάρις·
 τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἄουσον
 ἔρπειν αὐηρήν, ἃ φίλος, ἀνθερίκαν.

122. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

ὦ Χάριτες, τὸν καλὸν Ἀρισταγόρην ἐσιδοῦσαι
 ἀντίον, εἰς τρυφεραῖς ἠγκαλίσαυθε χέρας,
 οὔνεκα καὶ μορφᾷ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
 καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ.
 τηλόθι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλεόν; εἰς γὰρ Ὀλύμπου
 Ζεὺς, νέον οἶδεν ὃ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

123. ΑΔΗΛΟΝ.

Πυγμῇ νικήσαντα τὸν Ἀντικλέους Μενίχαρμον
 λημνίσκοις μαλακοῖς ἐστεφάνωσα δέκα,
 ΑΔΗ. ΠΙ. Ι

καὶ τρισσῶς ἐφίλησα πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
ἀλλ' ἐμοὶ ἦν σμύρνης κεῖνο μελιχρότερον.

124. ΛΑΘΛΟΝ, οἱ δὲ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ.

Λάθρη παπταίνοντα παρὰ φλιήν Ἐχέδημον
λάθριος ἀκρήβην τὸν χαριέντ' ἔκυσσα·
δειμαίνων· καὶ γὰρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε φαρέτρη,
ἀνταίρων, καὶ δοὺς ὦχετ' ἀλεκτρούνας,
ἄλλοτε μειδιῶν, ὅτε δ' οὐ φίλος· ἦ ῥα μελισσέων
ἔσμοῦ, καὶ κνίδης, καὶ πυρός ἠψάμεθα.

125. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἦδὺ τί μοι διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον ἄβρα γελῶντος
ὀκτωκαιδεκέτους παιδὸς ἔτ' ἐν χλαμύδι
ἦγαγ' Ἔρως ὑπὸ χλαῖναν. ἐγὼ δ' ἀπαλῷ περὶ χρωτι
στέφνα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐδρεπόμαν.
καί μευ νῦν θάλλπει μνήμης πόθος· ὄμμασι δ' ὕπνου
ἀγρευτὴν πτηνοῦ φάσματος αἶεν ἔχω.
ὦ δύσερος ψυχῇ, παῦσαί ποτε καὶ δὲ ὄνειρων
εἰδώλοις κάλλευσ κωφὰ χλιαινομένη.

126. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἡρκαί μευ κραδίας ψαύειν πόνος· ἦ γὰρ ἀλύων
ἀκρονυχῇ ταύταν ἔκνισ' ὁ θερμὸς Ἔρως.
εἶπε δὲ μειδήσας· ἔξεις πάλι τὸ γλυκὺ τραῦμα,
ὦ δύσερος, λάβρω καιόμενος μέλιτι.
ἐξ οὗ δὴ νέων ἔργος ἐν ἠϊθέοις Διόφαντον
λεύσσων, οὔτε φυγεῖν, οὔτε μένειν δύναμαι.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὐ δρυός, οὐδ' ἐλάτης ἐχαράξαμεν, οὐδ' ἐπὶ τοίχου
 τοῦτ' ἔπος· ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχετ' ἔρωσ κραδία.
 εἰ δέ τις οὐ φήσει, μὴ πείθειο. ναὶ μὰ σέ, δαῖμον,
 ψεύδετ'· ἐγὼ δ' ὁ λέγων τῶτρεκὲς οἶδα μόνος.

131. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἄ Κύπρον, ἃ τε Κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐποικνεῖς
 καὶ τὸ καλὸν Συρίας ἵπποκρότου δάπεδον,
 ἔλθοις ἴλαος Καλλιστίῳ, ἧ τὸν ἐραστήν
 οὐδέ ποτ' οἰκείων ὤσεν ἀπὸ προθύρων.

132. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, καὶ Κύπριν, ἁλώσει,
 ὧ δύσεως, ἱξῶ πυκνὰ προσιπταμένη;
 οὐκ ἐβόων; εἶλὲν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
 σπαίρεις; αὐτὸς Ἔρωσ τὰ πτερά σου δέδεκεν,
 καὶ σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροισ δ' ἔρῳανε λιπόπνου,
 δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
 ἃ ψυχὴ βαρῦμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρός αἶθη,
 ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
 τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὄτ' ἐν κόλποισιν Ἔρωτα
 ἔτρεφες, οὐκ ἦδεις, ὥς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;
 οὐκ ἦδεις; νῦν γνῶθι καλῶν ἀλλαγμὰ τροφείων,
 πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
 αὐτὴ ταῦθ' εἶλου· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
 ὧν ἔδρας, ὀπτῶ καιομένη μέλιτι.

133. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρους ἀπαλόχροα παῖδα,
 εἶπα τότε αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγῶν·

Ζεῦ πάτερ, ἄρα φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδευς
 πίνεις, καὶ τόδε σοι χείλεσιν οἴνοχοεῖ ;
 καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἡϊθέοισι φιλήσας
 Ἄντιοχον, ψυχῆς ἠδὲ πέπωκα μέλι.

134. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἐλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν · ὡς ἀνιηρὸν
 πνεῦμα διὰ στηθέων εἶδες ἀνηγάγετο ;
 τὸ τρίτον ἠνίδ' ἔπινε · τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
 τῶνδρός ἀπὸ στομάτων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.
 ὤπτηται μέγα δὴ τι · μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
 εἰκάζω · φωρὸς δ' ἴχνια φοῖρ ἔμαθον.

135. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος · ἐρᾶν ἀρνεύμενον ἡμῖν
 ἤτασεν ἐν πολλῇ Νικαγόρην προπόσει.
 καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύστασε, καί τι κατηφές
 ἔβλεπε, χῶ σφιγχθεὶς οὐκ ἔμενε στέφανος.

136. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὅρθοι ψίθυροι, τί κεκράγατε ; μή μ' ἀνιᾶτε,
 τὸν τρυφερῆ παιδὸς σαρκὶ χλιαινόμενον,
 ἐξόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνες. εἰ δὲ λάληθρον
 θῆλυ γένος, δέουμαι, μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

137. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὅρθροβόας δυσέρωτι κακάγγελε, νῦν τρισάλαστε,
 ἐννύχιος κράζεις πλευροτυπῆ κέλαδον,

οὐ δρυός, οὐδ' ἐλάτης ἐχαράξαμεν, οὐδ' ἐπὶ τοίχου
 τοῦτ' ἔπος· ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχειτ' ἔρωσ κραδίᾳ.
 εἰ δέ τις οὐ φήσει, μὴ πείθεο. ναὶ μὰ σέ, δαῖμον,
 ψεύδεται· ἐγὼ δ' ὁ λέγων τῶτρεκὺς οἶδα μόνος.

131. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἄ Κύπρον, ἃ τε Κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐποικνεῖς
 καὶ τὸ καλὸν Συρίας ἵπποκρότου δάπεδον,
 ἔλθοις Ἴλαος Καλλιστίῳ, ἧ τὸν ἐραστήν
 οὐδέ ποτ' οἰκείων ὤσεν ἀπὸ προθύρων.

132. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, καὶ Κύπριν, ἁλώσει,
 ὧ δύσεως, ἱξῶ πυκνὰ προσιπταμένη;
 οὐκ ἐβόων; εἶλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
 σπαίρεις; αὐτὸς Ἔρωσ τὰ πτερά σου δέδεκεν,
 καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροισ δ' ἔρῳανε λιπόπνου,
 δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
 ἃ ψυχὴ βαρῦμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρός αἴθη,
 ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
 τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὄτ' ἐν κόλποισιν Ἔρωτα
 ἔτρεφες, οὐκ ἦδεις, ὡς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;
 οὐκ ἦδεις; νῦν γνῶθι καλῶν ἀλλαγμὰ τροφείων,
 πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
 αὐτὴ ταῦθ' εἴλου· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
 ὧν ἔδρας, ὀπτῶ καιομένη μέλιτι.

133. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρους ἀπαλόχροα παῖδα,
 εἶπα τότε αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγῶν·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς
 παιδοφιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' ἄδὴ γελᾶς ὀδύνας.
 ἄδε φίλα θρεπτῆρι χάρις; ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
 ἔσχατα γηρῦσει ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

138. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Ἄμπελε, μήποτε φύλλα χαμαὶ σπεύδουσα βαλίσθαι
 δειδίας ἐσπέριον Πλειάδα δυομένην;
 μεῖνον ἐπ' Ἀντιλέοντι πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὕπνον,
 ἔσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

139. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἔστι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτη,
 ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῆ σποδιῇ·
 οὐ θαρσέω. μὴ δὴ με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
 τοῖχον ὑποτρῶγων ἠσύχιος ποταμός.
 τῷ καὶ νῦν δεῖδοικα, Μενέξενε, μὴ με παρειςδύς
 οὔτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλη.

140. ΑΔΗΛΟΝ.

Τὸν καλὸν ὡς ἰδόμαν Ἀρχέστρυτον, οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
 οὐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν· οὐ γὰρ ἄγαν ἔδόκει.
 εἶπα, καὶ ἅ Νέμεσις με συνάρπασε, κεῦθ' ὕς ἐκείμαν
 ἐν πυρὶ πᾶς, ὃ δέ μ' ὡς Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει
 τὸν παῖδ' ἰλασόμεσθ', ἢ τὴν θεόν; ἀλλὰ θεοῦ μοι
 ἔστιν ὃ παῖς κρέσσων· χαιρέτω ἅ Νέμεσις.

141. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἐφθίγξω, ναὶ Κύπριν, ἃ μὴ θεός, ὧ μέγα τολμᾶν
 θυμὸ μαθῶν· θήρων σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη·

σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη Θήρων· ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης·
 οὐδὲ Διὸς πτήξεις πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
 τοιγάρ, ἰδοὺ, τὸν πρόσθε λάλον προὔθηκεν ἰδέσθαι
 δεῖγμα θρασυστομίας ἢ βαρύφρων Νέμεσις.

142. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἰξῶ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστῳ
 κόσσυφον ἀγρεύσας, εἶλε κατὰ πτερυγῶν·
 χῶ μὲν ἀναστενάχων ἀπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.
 ἀλλ' ἐγὼ, ὦ φίλ' Ἔρως, καὶ θαλεραὶ Χάριτες,
 εἶην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
 ἐν χερσὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

143. ΑΔΗΛΟΝ.

* Ἐρμηῖ τοξευθεὶς ἐξέσπασε πικρὸν ἔφηβω·
 κῆγὼ τὴν αὐτὴν, ξεῖνε, λέλογχα τύχην.
 ἀλλὰ μ' Ἀπολλοφάνους τρύχει πόθος. ὦ φιλαέθλε,
 ἔφθασας· εἰς ἓν πῦρ οἱ δὺ' ἐνηλάμεθα.

144. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τί κλαίεις, φρενοληστὰ, τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
 ἔρριψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνεὶς πτερυγῶν;
 ἢ ῥά γε καὶ σὲ Μυῖσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἶθει·
 ὡς μόλις οἱ' ἔδρας πρόσθε παθῶν ἔμαθες.

145. ΑΔΗΛΟΝ.

Πάνετε, παιδοφίλοι, κενεὸν πόνον· ἴσχετε μόχθων,
 δύσφρονες. ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα.

Ἴσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἄλα, καὶ πό Λιβύσσης
 ψάμμου ἀριθμητὴν ἀρτιάσαι ψεκάδα,
 Ἴσον καὶ παίδων στέργειν πόθον, οἷς τὸ κενυχῆς
 κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἠδὺ τε καὶ θανάτοις.
 δέρεσθ' εἰς ἐμὲ πάντες· ὁ γὰρ πάρος εἰς κενὸν ἡμῶν
 μόχθος ἐπὶ ξηροῖς ἐκκέχυτ' αἰγιαλοῖς.

146. ΡΙΑΝΟΥ.

Ἄγρευσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χῶ μὲν ἀνατλαῖς
 μυρία, καὶ στήσας δίκτυα καὶ στάλικας,
 σὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
 τὰ μὰ φέρουσιν, Ἔρωσ, οἷ σὺ γένοιο βαρὺς.

147. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἄρπασται· τίς τόσον ἐναιχμάσαι ἄγριος * εἶναι ;
 τίς τόσος ἀντῆραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην ;
 ἄπτε τάχος πεύκας· καίτοι κτύπος· Ἡλιοδώρας.
 βαῖνε πάλιν στέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδίη.

148. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χεῖρες· ἀλλά, Μένιππε,
 μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τοῦ μὸν ὄνειρον ἐμοί.
 ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
 νκί, φίλε, τῶν παρὰ σοῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.

149. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ληφθήσῃ, περίφρυγε, Μενέκρατες· εἶπα Πανήμου
 εἰκάδι, καὶ Λάου — τῇ τίνε; τῇ δεκάτῃ·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

154. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἡδὺς ὁ παῖς, καὶ τοῦνομ' ἔμοι γλυκὺς ἔστι Μυῖσκος,
καὶ χαρίεις, ἵν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν.
καλὸς γάρ, ναὶ Κύπριν, ὄλος καλός· εἰ δ' ἀνιηρός,
οἶδε τὸ πικρὸν Ἔρωσ συγκεράσαι μέλιτι.

155. ΑΔΗΛΟΝ.

Μὴ μ' εἵπης πάλιν ὧδε. τί δ' αἴτιος; αὐτὸς ἔπεμψε.
δεύτερον οὖν φήσεις; δεύτερον· εἶπεν, ἴθι.
ἀλλ' ἔρχεο, μὴ μέλλε· μένουσί σε. πρῶτον ἐκείνον
εὐρήσω, χῆξω· τὸ τρίτον οἶδα πάλαι.

156. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰαρινῷ χειμῶνι πανείκελος, ὧ Διόδωρε,
δύμὸς ἔρωσ, ἀσαφεῖ κρινόμενος πελάγει.
καὶ ποτὲ μὲν φαίνεις πολὺν ὑστὸν, ἄλλοτε δ' αὐτε
εὐδῖος, ἀβρὰ γελῶν δ' ὄμμασιν ἐκκέχυσαι.
τυφλὰ δ', ὅπως ναυηγὸς ἐν οἴδματι, κύματα μετροῶν
δινεῦμαι, μεγάλῳ χεῖματι πλαζόμενος.
ἀλλὰ μοι ἢ φιλῆς ἔκθεσ σκοπὸν, ἢ πάλι μίσους,
ὡς εἶδῶ, ποτέρῳ κύματι νηχόμεθα.

157. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Κύπρις ἔμοι ναύκληρος, Ἔρωσ δ' οἶακα φυλάσσει
ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
χειμαίνει δ' ὁ βαρὺς πνεύσας Πόθος, οὕνεκα δὴ τῶν
παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

158. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Σοι με Πόθων δέσποινα θεή πόρε, σοί με, Θεόκλεις,
 ἄβροπέδιλος Ἔρως γυμνὸν ὑπεστόρεσεν,
 ξεῖνον ἐπὶ ξείνης, δαμύσας ἀλύτοισι χαλινοῖς·
 ἰμείρω δὲ τυχεῖν ἀκλινέος φιλίας.
 ἀλλὰ σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι, οὐδέ σε θέλγει
 οὐ χρόνος, οὐ ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης.
 ἴλαθ' ἄναξ, ἴληθι· σὲ γὰρ θεὸν ὤρισε Δαίμων·
 ἐν σοί μοι ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου.

159. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐν σοὶ τὰμά, Μυῖσκε, βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται·
 ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειψθὲν ἔτι.
 ναὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
 ὄμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
 ἦν μοι συννεφές ὄμμα βάλῃς ποτέ, χεῖμα δέδορκα·
 ἦν δ' ἰλαρὸν βλέψης, ἠδὺ τίθηλεν ἔαρ.

160. ΑΔΗΛΟΝ.

Θαρσαλέως τρηχεῖαν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀνίην
 οἶσω, καὶ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκτοπέδης.
 οὐ γὰρ πω, Νίκανδρε, βολὰς ἐδάημεν Ἔρωτος
 νῦν μόνον, ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἠψάμεθα.
 καὶ σὺ μὲν, Ἀδρήστεια, κακῆς ἀντάξια βουλῆς
 τῖσαι, καὶ μακάρων πικροτάτη Νέμεσις.

161. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Δόρκιον ἢ φιλέφηβος ἐπίσταται, ὡς ἀπαλὸς παῖς,
 ἔσθαι πανδήμου Κύπριδος ὠκὺ βέλος,

ἤμερον ἀστράπτουσα κατ' ὄμματος, * ἦδ' ὑπὲρ αἰμάτων
σὺν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

162. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐπω τοξοφορῶν, οὐδ' ἄριος, ἀλλὰ νεογνός
δύμῳ Ἔρωσ παρὰ τὴν Κύπριν ὑποτρέφεται,
δέλτον ἔχων χρυσέην· τὰ Φιλοκράτεος δὲ Διαύλου
τραυλίζει Ψυχῇ φίλτρα κατ' Ἀντιγένους.

163. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εὐρεν Ἔρωσ τι καλῶ τίξαι καλόν, οὐχὶ μάραγδον
χρυσῶ, ὃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ,
οὐδ' ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῶ μέλαν· ἀλλὰ Κλέανδρον
Εὐβιότῳ, Πειθοῦς ἄνθεα καὶ Φιλίης.

164. ΜΕΛΕΑΓΡΟΤ.

Ἢδὺ μὲν ἀκρήτῳ κερᾶσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,
ἦδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἔόντα καλόν,
οἷα τὸν ἀβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἄλεξις·
* θνατὸν ὄντως τὸ Κύπριδος οἰνόμελι.

165. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Λευκανθῆς Κλεόβουλος· ὃ δ' ἀντία τοῦδε μελίχρους
Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τοῦνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος· οἱ γὰρ Ἔρωτες
πλέξειν ἐκ λευκοῦ φασί με καὶ μέλανος.

166. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΤ.

Τοῦθ' ὃ τί μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὃ τι δὴ ποτ', Ἔρωτες,
τοῦτό γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

ὑμῶν, ὧς σεμνοί, μαρτύρομαι, οὓς ὁ μελίχρως
κοῦρος Ἀθηναῖος πάντας ἐπωμόσσυτο.

171. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸν καλόν, ὡς ἔλαβες, κομίσεις πάλι πρὸς με θεωρὸν
Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρηῦτατα Ζέφυρε,
εἰς ὀλίγον τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς
μυριάτης κέκριται τῷ φιλέοντι χρόνος.

172. ΕΤΗΝΟΥ.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λυγρῶν
αἰροῦμαι χρηστῆς ἔλκος ἔχειν ὀδύνης.

173. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Δημῶ με κτείνει καὶ Θέρμιον· ἢ μὲν ἑταίρη
Δημῶ· ἢ δ' οὐπω Κύπριν ἐπισταμένη.
καὶ τῆς μὲν ψαύω· τῆς δ' οὐ θέμις. οὐ μὲν σέ, Κύπρι,
οὐκ οἶδ' ἦν εἰπεῖν δεῖ με ποθεινοτέρην.
Δημαρίου λίσσω τὴν παρθένον· οὐ γὰρ ἔτοιμα
βούλομαι, ἀλλὰ ποθῶ πᾶν τὸ φυλασσόμενον.

174. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ.

Μέχρι τίνος πολεμεῖς μ', ὧς φίλτατε Κύρε; τί ποκίς;
τὸν σὸν Καμβύσην οὐκ ἔλεις; λέγε μοι.
μὴ γίγνου Μῆδος· Σύκας γὰρ ἔση μετὰ μικρόν,
καὶ σε ποιήσουσιν αἰ τρίχες Ἀστυάγην.

175.. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἢ μὴ ζηλοτύπει δούλους ἐπὶ παισὶν ἑταίρους.
ἢ μὴ θηλυπρεπεῖς οἰνοχόους πάραχε.

τίς γὰρ ἀνὴρ ἐς ἔρωτ' ἀδαμάντινος; ἢ τίς ἀτειροῦς
οἴνω; τίς δὲ καλοῦς οὐ περίεργα βλέπει;
ζώντων ἔργα τὰδ' ἐστίν· ὅπου δ' οὐκ εἰσὶν ἔρωτες,
οὐδὲ μέθαι, Διοφῶν, ἦν ἐθέλης, ἄπιθι,
κακεῖ Τειρεσίην, ἢ Τάνταλον ἐς πότον ἔλαε,
τὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μοῦνον ἰδεῖν.

176. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Στυγνὸς δὴ τί, Μένιππε, κατεσκέπασαι μέχρι πέζης,
ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος;
ἦ τί κάτω κύψας με παρέδραμες, οὐδὲ προσειπῶν;
οἶδα τί με κρύπτεις· ἤλυθον ἄς ἔλεγον.

177. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐσπερίην Μοῖρίς με, καθ' ἣν ὑγαινομεν ὦρην,
οὐκ οἶδ' εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ, ἠσπάσατο.
ἦδη γὰρ τὰ μὲν ἄλλα μάλ' ἀτρεκέως ἐνόησα,
χῶκόσα μοι προσέφη, χῶκόσ' ἐπυνθάνετο.
εἰ δέ με καὶ πεφίληκε τεκμαίρομαι· εἰ γὰρ ἀληθές,
πῶς ἀποθειωθεὶς πλάζομ' ἐπιχθόνιος;

178. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐξεφλέγην, ὅτε Θεῦδις ἐλάμπετο παισὶν ἐν ἄλλοις,
οἶος ἐπαντέλλων ἀστράσιν ἠέλιος.
τοῦνεκ' ἔτι φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε νυκτὶ λαχνοῦται·
δυόμενος γάρ, ὅμως ἠλιός ἐστιν ἔτι.

179. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἰμωσά σοι, Κρονίδη, μηπώποτε, μηδ' ἐμοὶ αὐτῷ
ἔχειν ὅ τι μοι Θεῦδις ἔειπε λαβεῖν.

ψυχὴ δ' ἢ δυσάπιστος ἀγαλλομένη πεπόνηται
 ἤερι, καὶ στέξαι τὰ γὰθὸν οὐ δύναται.
 ἀλλ' ἐρέω, σύγγνωθι σύ μοι· „κεῖνός γε πέπεισται“
 „Ζεῦ πάτερ“· ἀγνώστου τίς χάρις εὐτυχίης;

180. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥΤ.

Καῦμά μ' ἔχει μέγα δῆ τι· σὺ δ', ὦ παῖ, παύεο λεπτόν
 ἤερι δινεύων ἐγγύς ἐμεῖο λίνον.
 ἄλλο τι πῦρ ἐμοῦ ἔνδον ἔχω κυάθοισιν ἀναφθέν,
 καὶ περὶ σῆ ριπῆ μᾶλλον ἐγειρόμενον.

181. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥΤ.

Ψευδῆα μυθίζουσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθαὶ μὲν
 αἱ Χάριτες, τρισσαὶ δ' εἰσὶ κατ' Ὀρχομενόν,
 πεντάκι γὰρ δέκα σεῖο περισκιρτῶσι πρόσωπα,
 τοξοβόλοι, ψυχῶν ἄρπαγες ἀλλοτρίων.

182. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥΤ.

Ταῦτά με νῦν τὰ περισσὰ φιλεῖς, ὅτ' ἔρωτος ἀπεσβη
 πυρσός, ὅτ' οὐδ' ἄλλως ἠδὺν ἔχω σε φίλον.
 μέμνημαι γὰρ ἐκεῖνα τὰ δύσμαχα· πλήν ἔτι, Δάφνι,
 ὄψε μὲν, ἀλλ' ἐχέτω καὶ μετάνοια τόπον.

183. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥΤ.

Τίς χάρις, Ἡλιόδωρε, φιλήμασιν, εἴ με λάβροισιν
 χεῖλεσι μὴ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος,
 ἀλλ' ἐπ' ἄκροισ ἀσάλευτα μεμυκόσιν, οἷα πατ' οἴκους,
 καὶ δίχα σοῦ με φιλεῖ πλάσμα τὸ κηρῶχυτον;

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

189. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Τίς σε κατεστεφάνωσε ῥόδοις ὄλον; εἰ μὲν ἐραστῆς,
 ἄ μάκαρ· εἰ δ' ὁ πατήρ, ὄμματα καὐτὸς ἔχει.

190. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ὀλβιος ὁ γράψας σε, καὶ ὄλβιος οὗτος ὁ κάλλει
 τῷ σῷ νικῆσθαι κηρὸς ἐπιστάμενος.
 Θριπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνος εἶθε γενοίμην,
 ὥς ἀναπηδήσας τὰ ξύλα ταῦτα φάγω.

191. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Οὐκ ἐχθρὸς παῖς ἦσθα, καὶ οὐδ' ὄναρ οὗτος ὁ πώγων,
 ἦλυθε· πῶς ἀνέβη τοῦτο τὸ δαιμόνιον,
 καὶ τριχὲ πάντ' ἐκάλυψε τὰ πρὶν καλὰ; φεῦ, τί τὸ
 θαῦμα;
 ἐχθρὸς Τρωῖλος ὦν, πῶς ἐγένου Πρίαμος;

192. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Οὐ τέρπουσι κόμαι με, περισσότεροί τε κίκιννοι,
 τέχνης, οὐ φύσως ἔργα διδασκόμενοι·
 ἀλλὰ παλαιστρίτου παιδὸς ρύπος ὁ ψαφουρίτης,
 καὶ χροιὴ μελέων σαρκὶ λιπαινομένη.
 ἠδὺς ἀκαλλώπιστος ἐμὸς πόθος· ἢ δὲ γοῆτις
 μορφὴ θηλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

193. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Οὐδέ Σμυρναῖαι Νεμέσεις ὃ τι σῶγα λῆγουσιν,
 Ἄρτεμίδωρε, νοεῖς; μὴ δὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

ἄλλ' οὕτως ὑπέροπτα, καὶ ἄγρια, κοῦδὲ πρέποντα
 κωμῶδῶ, φθέγγη πάνθ' ὑποκρινόμενος.
 μνησθήσῃ τούτων, ὑπερήφανε, καὶ σὺ φιλήσεις,
 καὶ κωμωδήσεις τὴν Ἀποκλειομένην.

· 194. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητοὺς ἔτι παῖδας ἐς αἴθρην
 ἤρπαζεν, γλυκεροῦ νέκταρος οἰνοχόους,
 αἰετὸς ἂν πτερύγεσσιν Ἀγρίππαν τὸν καλὸν ἡμῶν
 ἤδη πρὸς μακάρων ἦγε διηκονίας.
 ναὶ μὰ σέ γάρ, Κρονίδη, κόσμου πάτερ, ἦν ἐσαθρη-
 σης,
 τὸν Φρύγιον ψέξεις αὐτίκα Δαρδανίδην.

195. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἄνθεσιν οὐ τόσσοισι φιλοξέφυροι χλοάουσι
 λειμῶνες, πυκιναῖς εἶαρος ἀγλαΐαις,
 ὄσσοις εὐγενέτας, Διονύσιε, παῖδας ἀθρήσεις,
 χειρῶν Κυπρογενοῦς πλάσματα, καὶ Χαρίτων
 ἔξοχα δ' ἐν τούτοις Μιλήσιος ἠνίδε θάλλει,
 ὡς ῥόδον εὐόδμοις λαμπόμενον πετάλοις.
 ἄλλ' οὐκ οἶδεν ἴσως, ἐκ καύματος ὡς καλὸν ἄνθος,
 οὕτω τὴν ὤρην ἐκ τριχὸς ὄλλυμένην.

196. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οφθαλμοὺς σπινθῆρας ἔχεις, θεόμορφε Λυκίνε,
 μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοβόλους.
 ἀντωπὸς βλέψαι βαιὸν χρόνον οὐ δύναμαί σοι,
 οὕτως ἀστράπτεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις.

197. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Καιρὸν γνῶθι σοφῶν τῶν ἐπτά τις εἶπε, Φίλιππε
 πάντα γὰρ ἀκμάζοντ' ἐστὶν ἐραστότερα.
 καὶ σίπυος πρῶτός που ἐπ' ἀνδῆροισιν δραθεὺς
 τίμιος, εἶτα συῶν βρῶμα πεπαινόμενος.

198. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἡλικίης φίλος εἰμὶ καὶ οὐδένα παῖδα προτάσσω.
 πρὸς τὸ καλὸν κρίνων· ἄλλο γὰρ ἄλλος ἔχει.

199. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἄρκιον ἤδη μοι πόσιος μέτρον· εὐσταθίη γὰρ
 λύεται, ἧ τε φρενῶν, ἧ τε διὰ στόματος.
 χῶ λύχνος ἔσχισται διδύμην φλόγα, καὶ δὺς ἀριθμέω.
 πολλάκι πειράζων, τοὺς ἀνακεκλιμένους,
 ἤδη δ' οὐκέτι μοῦνον ἐπ' οἰνοχόον σεσόβημαι·
 ἀλλὰ πάρωρα βλέπω κῆπὶ τὸν ὑδροχόον.

200. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μισῶ δυσπερίληπτα φιλήματα, καὶ μαχιμώδεις
 φωνάς, καὶ σφεναρήν ἐκ χερὸς ἀντίθεσιν·
 καὶ μὴν καὶ τόν, ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλοντα,
 καὶ παρέχοντα χύδην οὐ πάνυ δὴ τι θέλω·
 ἀλλὰ τὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν μέσον, οἷον ἐκεῖνον
 τὸν καὶ μὴ παρέχειν εἰδότα, καὶ παρέχειν.

201. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰ μὴ νῦν Κλεόνικος ἐλεύσεται, οὐκέτ' ἐκεῖνον
 δέξομ' ἐγὼ μελάθροισι, οὐ μὰ τόν... οὐκ ὀμόσω.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὐ φρονέεις, Διόφαντε, μόλις δύναμαι γὰρ ἔγωγε
 ταῦτα ποιῆν· παίδων δ' ἢ πάλῃ ἔσθ' ἑτέρα
 ὄχλοῦ καὶ μένε, Κῦρι, καὶ ἐμβάλλοντος ἀνάσχου·
 πρῶτον συμμελετᾶν, ἢ μελετᾶν μαθέτω.

207. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐχθρὸς λουόμενος Διοκλῆς ἀνεπήνοχε σαύραν
 ἐκ τῆς ἐμβάσεως τὴν Ἀναδυομένην.
 ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ τότε ἐν Ἰδῆ,
 τίς τρεῖς ἂν ταύτη προκατέκρινε θεάς;

208. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εὐτυχές, οὐ φθονεῖω, βιβλίδιον, ἢ ῥά σ' ἀναγνοῦς
 παῖς τις ἀναθλίβει, πρὸς τὰ γένεια τιθεῖς·
 ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χεῖλεσιν, ἢ κατὰ μηρῶν
 εἰλήσει δροσερῶν, ὧ μακαριστότατον·
 πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ δίφρους
 βληθέν, τολμήσεις κεῖνα θυγεῖν ἀφόβως.
 πολλά δ' ἐν ἡρεμίῃ προλαλήσεις· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
 χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει,

209. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μήτε λιπὴν στυγνὸς παρακέκλισο, μήτε κατηφής,
 Δίφιλε, μηδ' εἴης παιδίον ἐξ ἀγέλης.
 ἔστω που προὔνεια φιλήματα, καὶ τὰ πρὸ ἔργων
 παίγνια, πληκτισμοί, κνίσμα, φίλημα, λόγος.

210. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τρεῖς ἀρίθμει τοὺς πάντας ὑπὲρ λέχος, ὧν δύο δροῦσιν,
 καὶ δύο πάσχουσιν. θαῦμα δοκῶ τι λέγειν.

καὶ μὴν οὐ ψεῦδος. δυσὶν εἰς μέσος· ὅς γὰρ ὑπουργεῖ
τέρπων ἐξόπιθεν, πρόσθε δὲ τερπόμενος.

211. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰ μὲν ἔφυς ἀμύητος ἀκμὴν ὑπὲρ οὐ σ' ἔτι πείθω,
ὀρθῶς ἄν δείσαις, δεινὸν ἴσως δοκέων.
εἰ δέ σε δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκε τεχνίτην,
τί φθονεῖς δοῦναι, ταῦτό λαβῶν, ἑτέρῳ;
ὅς μὲν γὰρ καλέσας ἐπὶ τὸ χρέος, εἴτ' ἀπολύσας,
εὐδαι κύριος ᾶν, μηδὲ λόγου μεταδούς.
ἄλλη δ' ἔνθα τρυφή· παίξεις ἴσα, κοινὰ λαλήσεις,
τᾶλλα δ' ἐρωτηθεῖς, οὐκ ἐπιτασσόμενος

212. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Αἶ, αἶ μοι τί πάλιν δεδακρυμένον, ἢ τί κατηφές,
παιδίον; εἶπὸν ἀπλῶς· μηδ' ὀδυνῶ· τί θέλεις;
τὴν χεῖρα μοι κοίλην προσενήνοχας· ὡς ἀπόλωλα.
μισθὸν ἴσως αἰτεῖς. τοῦτ' ἔμαθες δὲ πόθεν;
οὐκέτι σοι κοπτῆς φιλῖαι πλάκες, οὐδὲ μελιχρὰ
σήσαμα, καὶ καρῦων παίγνιος εὐστοχίη.
ἀλλ' ἤδη πρὸς κέρδος ἔχεις φρένας. ὡς ὁ διδύξας
τεθνάτω· οἷόν μου παιδίον ἠφάνικεν.

213. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Τῶ τοίχῳ κέκλικας τὴν ὀσφύα τὴν περιβλεπτον,
Κῦρι· τί πειράζεις τὸν λίθον; οὐ δύναται.

214. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ

Δό, μοι, καὶ λάβε χαλκόν. ἐρεῖς ὅτι πλοῦσιός εἰμι·
δώρησαι τοίνυν τὴν χάριν, ὡς βασιλεύς.

215. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Νῦν ἔαρ εἶ, μετέπειτα θέρους· κᾶπειτα τί μέλλεις,
Κύριε; βούλευσαι, καὶ καλάμη γὰρ ἔση.

216. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Νῦν ὀρθή, κατάρατε, καὶ εὖτονος, ἤνικα μηδέν·
ἤνικα δ' ἦν ἐχθές, οὐδέν ὄλωσ ἀνέπνεις.

217. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἢδη ἐπὶ στρατιῆς δρυμᾶς' ἔτι παῖς ἀδαῆς ὦν,
καὶ τρυφερός. τί ποιεῖς; οὗτος, ὄρα, μετάθρου
οἴμοι τίς σ' ἀνέπεισε λαβεῖν δόρυ; τίς χερὶ πέλτην;
τίς κρύψαι ταύτην τὴν κεφαλὴν κόρυθι;
ὦ μακαριστός ἐκεῖνος, ὅτις ποτέ, καινός Ἀχιλλεὺς
τοίῳ ἐνὶ κλισίῃ τερπόμενος Πατρόκλῳ.

218. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μέχρι τίνος σε γελῶντα μόνον, μηδέν δὲ λαλοῦντα
οἴσομεν; εἶπὸν ἀπλῶς ταῦτα σὺ, Πασίφιλε.
αἰτῶ, καὶ σὺ γελᾷς. πάλιν αἰτῶ, κοῦκ ἀποκρίνη·
δακρῦω, σὺ γελᾷς. βάρβαρε, τοῦτο γέλωσ;

219. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Καὶ μισθοὺς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι. ὡς ἀχάριστοι
ἔστε. τί γάρ; τὸ βλέπειν παιδία, μικρὸν ἴσως,
καὶ τούτοισι λαλεῖν, ἀσπαζομένους τε φιλῆσαι;
τοῦτο μόνον χρυσῶν ἄξιον οὐχ ἑκατόν;
πεμπέτω, εἴ τις ἔχει καλὰ παιδία· κᾶμὲ φιλείτω,
μισθὸν καὶ παρ' ἐμοῦ λαμβανέτω τί θέλει.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὕτω γὰρ καὶ ἄγαλμα θεοῦ καὶ νηὸν ὄρωμεν
ἀντίον, οὐ πάντως καὶ τὸν ὀπισθόδομο.

224. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰς ἀγαθὴν συνέβημεν ἀταρπιτόν, ἣν ἀπὸ πρώτης
φράζειο, πῶς ἔσται, Δίφιλι, καὶ μονίμη.
ἄμφω γὰρ πτηνόν τε λελόγγαμεν. ἔστι μὲν ἐν σοὶ
κάλλος, ἔρως δ' ἐν ἐμοί· καίρια δ' ἀμφοτέρω
ἄρτι μὲν ἄρμωσθέντα μένει χρόνον· εἰ δ' ἀφύλακτα
μίμνετον ἀλλήλων, ᾗχετ' ἀποπτάμενα.

225. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐδεποτ' ἡλίου φάος ὄρθριον ἀντέλλοντος
μίσγασθαι ταύρω χρηὴ φλογόεντα κῦνα,
μὴ ποτε καρποτόκου Δημήτερος ὑγρυνθείσης,
βρέξις τὴν λασίην Ἡρακλέους ἄλοχον.

226. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πάννουχα μυδαλόεντα πεφυρμένος ὄμματα κλαυθμῶ
ἄγρυπνον ἀμπαύω θυμὸν ἀδημονίῃ,
ἣ με κατ' οὖν ἐδάμασσε ἀποζευχθέντος ἐταίρου,
μοῦνον ἐπεὶ με λιπὼν εἰς ἰδίην Ἐφεσον
χθιζὸς ἔβη Θεόδωρος· ὅς εἰ πάλι μὴ ταχὺς ἔλθοι,
οὐκέτι μονολεχεῖς κοῖτας ἀνεξόμεθα.

227. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦν τινα καὶ παριδεῖν ἐθέλω καλὸν ἀντισυναντῶν,
βαιδὸν ὅσον παραβάς εὐθύ μεταστρέφομαι.

228. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Παῖδα μὲν ἠλιτόμηνον ἐς ἄφρονα καιρὸν ἄμαρτεῖν,
 τῷ πείθοντι φέρει πλεῖον ὕβρισμα φίλω.
 ἤδη δ' ἐν νεότητι παρήλικα παιδικὰ πάσχειν,
 τῷ παρέχοντι πάλιν τοῦτο δις αἰσχροτέρον.
 ἔστι δ' ὅτ' ἀμφοτέροις τὸ μὲν οὐκέτι, Μοῖρι, τὸ δ'
 οὔπω
 ἀπρεπές, οἷον ἐγὼ καὶ σὺ τὸ νῦν ἔχομεν.

229. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦς ἀγαθὴ θεὸς ἐστι, δι' ἣν ὑπὸ κόλπον, Ἄλεξι,
 πτύομεν, ὑστερόπουν ἀζόμενοι Νέμεσιν.
 ἦν σὺ μετροχομένην οὐκ ἔβλεπες, ἀλλ' ἐνόμιζες
 ἔξειν τὸ φθονερόν κάλλος ἀειχρόνιον.
 νῦν δὲ τὸ μὲν διόλωλεν· ἐλήλυθε δ' ἡ τριχάλεπτος
 δαίμων· χοῖ θέραιπες νῦν σε παρερχόμεθα.

230. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
 τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλείς·
 ναιχὶ πρὸς εὐχαιτέω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ,
 καὶ σὺ ποτ' ἠράσθης. οὐκέτι μακρὰ λέγω.

231. ΣΤΡΑΤΥΛΝΟΣ.

Εὐκλείδῃ φιλέοντι πατὴρ θάνεν. ἃ μάκαρ αἰεὶ·
 καὶ πρὶν ἐς ὅτι θέλοι χρηστὸν ἔχων πατέρα,
 καὶ νῦν εὐφρονα νεκρόν. ἐγὼ δ' ἔτι λάθρια παίζω.
 φεῦ μοίρης τε κακῆς, καὶ πατρὸς ἀθανάτου.

232. ΣΚΤΘΙΝΟΥ.

Ὅρθόν νῦν ἔστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίν·
 ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μὴ ποτε παυσόμενον.
 ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὄλον παρέκλινεν ἑαυτόν,
 πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο,
 τείνεο, καὶ ῥήσσου, καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως.
 οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

233. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ.

Γῆν ἀκμήν Θησαυρόν ἔχειν, Κωμῶδέ, νομίζεις,
 οὐκ εἰδῶς αὐτὴν Φάσματος ὀξυτέρην.
 ποιήσει σ' ὁ χρόνος Μισοῦμενον, εἶτα Γεωργόν,
 καὶ τότε μαστεύσεις τὴν Περιχειρομένην.

234. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Εἰ κέλλει καυχᾶ, γίγνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀφθεῖ.
 ἀλλὰ μαρανθέν ἀφνω σὺν κοπρίοις ἐρίφη.
 ἄνθος γὰρ καὶ κάλλος ἴσον χρόνον ἐστὶ λαχόντα.
 ταῦτα δ' ὁμῆ φθονέων ἐξεμάρανε χρόνος.

235. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλόν, μετὰδος, πρὶν ἀπέλθῃ·
 εἰ δὲ μένει, τί φοβῆ τοῦθ' ὃ μένει διδόναι;

236. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εὐνοῦχός τις ἔχει καλὰ παιδιά. πρὸς τίνα χρῆσιν,
 καὶ τούτοισι βλάβην οὐχ ὀσίην παρέχει.
 ὄντως ὡς ὁ κύων φίτην ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν,
 οὔθ' αὐτῷ παρένε τὰγαθόν, οὔθ' ἐτέρω.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

242. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πρώτην τὴν σαύραν ῥοδοδάκτυλον, Ἄλκιμ' ἔδει
νῦν αὐτὴν ἤδη καὶ ῥοδόπηχυν ἔχεις.

● 243. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἴ με τὸ πυγίζειν ἀπολάλεκε, καὶ διὰ τοῦτο
ἐκτρέφομαι ποδαγρῶν, Ζεῦ, κρεάγραν με πῶδε.

244. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦν ἐσίδω τινὰ λευκόν, ἀπόλλυμαι· ἦν δὲ μελίχρουν,
καίομαι· ἦν ξανθὸν δ', εὐθύς ὄλος λένυμαι.

245. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πᾶν ἄλογον ζῶον βινεῖ μόνον· οἱ λογικοὶ δὲ
τῶν ἄλλων ζώων τοῦτ' ἔχομεν τὸ πλεόν,
πυγίζειν εὐρόντις. ὅσοι δὲ γυναιξὶ κρατοῦνται,
τῶν ἀλόγων ζώων οὐδὲν ἔχουσι πλεόν.

246. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ζεῦχος ἀδελφειῶν με φιλεῖ, κοῦκ οἶδα, τίν' αὐτῶν
δεσπόσυνον κρίνω· τοὺς δύο γὰρ φιλέω.
χῶ μὲν ἀποστείχει, ὃ δ' ἐπέρχεται. ἔστι δὲ τοῦ μὲν
κάλλιστον τὸ παρὸν, τοῦ δέ, τὸ λειπόμενον.

247. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οἶον ἐπὶ Τροίην ποτ' ἀπὸ Κρήτης, Θεόδωρε,
Ἰδομενεὺς θεράποντ' ἤγαγε Μηριόνην,
τοῖον ἔχω σε φίλον περιδέξιον. ἦ γὰρ ἐκεῖνος
ἄλλα μὲν ἦν θεράπων, ἄλλα δ' ἑταιρῶσυνος.

καὶ σὺ τὰ μὲν βιότοιο πανήμερος ἔργα τέλει μοι·
 νῦν δ' ἄγε * πεινῶμεν καὶ διὰ μηριόνην.

248. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τίς δύναται γνῶναι τὸν ἐρώμενον, εἰ παρακμάζει,
 πάντα συνῶν αὐτῷ, μηδ' ἀπολειπόμενος;
 τίς δύνατ' οὐκ ἀρέσαι τὴν σήμερον, ἐχθρὸς ἀρέσκων;
 εἰ δ' ἀρέσει, τί παθῶν αὔριον οὐκ ἀρέσει;

249. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Βουποιήτε μέλισσα, πόθεν μέλι τοῦμόν ἰδοῦσα
 παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν ὑπερπέτασαι;
 οὐ παύση βομβεῦσα, καὶ ἀνθολόγοισι θέλουσα
 ποσσὶν ἐφάψασθαι χρωτὸς ἀκηροτάτου;
 ἔρῳ ἐπὶ σοὺς μελίπαιδας ὅποι ποτέ, δράπετι, σίμβλους,
 μή σε δάκω· κῆγὼ κέντρον ἔρωτος ἔχω.

250. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Νυκτερινὴν ἐπίκωμος ἰὼν μεταδόρπιον ἄρην,
 ἄρνα λύκος θυρέτροις εὔρον ἐφεσταότα,
 υἷδον Ἀριστοδίκου τοῦ γείτονος· ὃν περιπλεχθεὶς
 ἐξεφίλουν, ὄρκοις πολλὰ χαριζόμενος.
 νῦν δ' αὐτῷ τί φέρον δωρήσομαι; οὔτ' ἀπάτης γὰρ
 ἄξιος, Ἐσπερίης οὔτ' ἐπιορκοσύνης.

251. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πρόσοθε μὲν ἀντιπρόσωπα φιλήματα, καὶ τὰ πρό
 πείρας
 εἶχομεν· ἧς γὰρ ἀκμήν, Δίφιλε, παιδάριον.

νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεί
 ὕστερον ἔστω γὰρ πάντα καθ' ἡλικίαν.

252. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐμπρήσω σε, θύρη, τᾶ λαμπάδι, καὶ τὸν ἔνοικον
 συμφλέξας μεθύφιν, εὐθύς ἄπειμι φυγᾶς,
 καὶ πλώσας Ἀδριανὸν ἐπ' οἴνοπα πόντον, ἀλήτης
 πωλήσω γε θύραις νυκτὸς ἀνοιγομέναις.

253. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Δεξιτερὴν ὀλίγον δὸς ἐπὶ χρόνον, οὐχ ἵνα παύσης
 (καὶ μ' ὁ καλὸς χλεύην ἔσχε) χοροϊτυπίης.
 ἀλλ' εἰ μὴ πλευρῇ παρεκέκλιτο πατρός ἀκαίρως,
 οὐκ ἂν δὴ με μάτην εἶδε μεθύσκομένον.

254. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐκ ποίου ναοῦ, πόθεν ὁ στόλος οὗτος Ἐρώτων,
 πάντα καταστίλβων; ἄνδρες, ἀμυρὰ βλέπω.
 τίς τούτων δοῦλος, τίς ἐλεύθερος; οὐ δύνατ' εἶναι
 ἄνθρωπος τούτων κύριος, οὐ δύναται.
 εἰ δ' ἐστίν, μείζων πολλῷ Διός, ὃς Γανυμήδην
 ἔσχε μόνως, θεὸς ὢν πηλίκος· ὃς δὲ τόσους.

255. ΤΟΥΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐδ' αὐτὴ σ' ἡ λέξις, ἀκοινώνητε, διδάσκει,
 ἐξ ἐτύμου φωνῆς ῥήματος ἐλκομένη;
 πᾶς φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, κοῦ φιλοβούπαις.
 πρὸς τοῦτ' ἀντειπεῖν μή τι πάλιν δύνασαι;
 Πύθι' ἀγωνεθετῶ, σὺ δ' Ὀλύμπια· χοῦς ἀποβάλλων
 ἐκκρίνω, τούτους εἰς τὸν ἀγῶνα δέχη.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

XIII.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΤΡΩΝ.

1. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Χαῖρε θεὰ Παφίη· σὴν γὰρ αἰεὶ δύναμιν,
κάλλος τ' ἀθάνατον, καὶ σέβας ἱμερδεν
πάντες τιμῶσι θνατοὶ ἐφ' αἰετῶν
ἐν πᾶσιν μύθοις ἔργοισιν τε καλοῖς.
πάντη γὰρ πᾶσιν σὴν δηλοῖς τιμὴν.

2. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
ἔθηκε μορφῆς ξυδὸν ἥλικος τύπον·
Κηφισιεὺς δ' κοῦρος· ὦ χαρεῖς ἄναξ,
Ἀπολλοδώρου παῖδα καὶ πάτραν σάω.

3. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἴππώναξ κείτα
εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχεν τῷ τύμβῳ.

εἰ δ' ἐσσὲ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 θαρσίων καθίζευ, κῆν θέλης, ἀπόβριξον.

4. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀλκίμων σ', ὦ ῥιστοκλείδη, πρῶτον οἰκτεῖρω φίλων
 ὤλεσας δ' ἠβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

5. ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

Νικῶ διάυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.
 ἐγὼ δὲ πεντάεθλον. ἀλλ' ἐγὼ νύξ.
 καὶ τίς τὺ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρήσις.
 ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.
 καὶ τίς πατήρ τοι; κλεινός ὥσπερ ὕμνιν.
 ἔμπη δὲ νίκης; Ἴσθμόν. ἦ τὺ δ' ἔμπη;
 Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ἥραν.

6. ΑΛΛΟ.

Τοῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνησμαι
 τοῦ κωμοδογέλωτος, εἰς θρίαμβον
 κισσῶ καὶ στεφάνοισιν ἀμπυκασθέν,
 ἔστασ', ὄφρα Λύκωνι σᾶμ' ἐπέιη.
 ὅσσα γὰρ * καθύπερθε λαμπρὸς ἀνὴρ,
 μνᾶμα τοῦ χαρίεντος ἐν τε λίσχα,
 ἐν τ' οἴνω τόδε κᾶτι τοῖς ἔπειτα
 ἄγκειται, παράδειγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

7. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
 ἔθηκε· Τῆ, κέρας τοῖ δίδωμι καὶ φαρέτρην,
 Σάραπι· τοὺς δ' οἰστοὺς ἔχουσιν Ἐσπερῆται.

8. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
 Παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκεον λέβητα.

9. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ Ἐπίγραμμα.)

Ἐρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς
 Χίου
 ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἴνάνθης
 ἄγων.

10. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἄναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὴν τὸ γλυκὺ τῆς ζωῆς
 ἀρπαξας, ποτί τε Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπῳ.

11. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Δωριεὺς ὁ Θούριος.
 οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
 δεινὰ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

13. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἐρῶέτω ἦμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
 βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλός,
 οἳ ποτε νῆ' ἐκύλισαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
 Ἀβδηρίων ἀπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο·
 φαίσθη γὰρ διὰ πάντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
 τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὄθι
 προξείνων ὑπὸ χερσὶ λαχῶν πυρός, ἔκετο πάτρην
 Ἀβδηρα, κρωσσῶ χαλκῶ περισταλεῖς.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

8. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
 Παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκρον λέβητα.

9. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(Ἦστι δὲ οὐ τέλειον τὸ Ἐπίγραμμα.)

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἴνηρῆς
 Χίου
 ἀμφορεὺς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἴνάνθης
 ἄγων.

10. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἄναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὴν τὸ γλυκὺ τῆς ζωῆς
 ἄρπαξας, ποτί τε Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπῳ.

11. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Δωριεὺς δ' Θούριος.
 οὐδ' Ῥόδιος γένος ἦν; ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
 δεινὰ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

13. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἐρῶντιώ ἦμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
 βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἀλός,
 οἳ ποτε νῆ' ἐκύλισαν, ἐφ' ἧς δ' τὰ πολλὰ μελίφρων
 Ἀβδηρίων ἀπρηκτα θεοῖσιν εὐχέτο·
 φαίσθη γὰρ διὰ πάντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
 τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὄθι
 προξείνων ὑπὸ χερσὶ λαχῶν πυρός, ἴκετο πάτρην
 Ἀβδηρα, κρωσσῶ χαλκῶ περισταλεῖς.

13. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τόνδε πυρῆ' ἀνέσθηκε Πολυμνήστου φίλος υἱός,
εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Κυδωνιάτας Κρισίας εἰργάσατο.

14. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἄργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπεκλεῖσας,
Ὀλυμπία δῖς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἴσθμοῖ, πεντεκαίδεκα Νεμέα·
τάς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

15. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰμὶ Δίκων υἱός Καλλιμβρότου, αὐτὰρ ἐνίκων
τετράκις ἐν Νεμέα, δῖς Ὀλύμπια, πεντάκι Πυθοῖ,
τρὶς δ' Ἴσθμῶ· στεφανῶ δ' ἄστυ Συρακοσίων.

16. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἄδελφοί·
ἄρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππον νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔστησα. μόναν δ' ἐμὲ φημι γυναικῶν
Ἑλλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν στέφανον.

17. ΑΛΛΟ.

Ἰφίων ἔγραψεν ἐᾷ χερσί, τόν προκα ὕδωρ
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

18. ΠΑΡΜΕΝΟΝΤΟΣ.

Χάλκεα ἔργα, λέγοισθε θεῆς ἐπινικια πάλου,
ἧτις κεντρομανῆ λαβοῦσα παῖδα,

8. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
 Παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκρον λέβητα.

9. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ Ἐπίγραμμα.)

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἴνηρῆς
 Χίου
 ἀμφορεὺς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἴνάνθης
 ἄγων.

10. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄ ναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὴν τὸ γλυκὺ τῆς ζωῆς
 ἄρπαξας, ποτί τε Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπῳ.

11. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Δωριεὺς δ' Θούριος.
 οὐδ' Ῥόδιος γένος ἦν; ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
 δεινὰ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

13. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἐρῶέτω ἡμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
 βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλός,
 οἳ ποτε νῆ' ἐκύλισαν, ἐφ' ἧς δ' τὰ πολλὰ μελίφρων
 Ἀβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο·
 φαίσθη γὰρ διὰ πάντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
 τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὄθι
 προξείνων ὑπὸ χερσὶ λαχῶν πυρός, ἴκετο πάτρην
 Ἀβδηρα, κρωσσῶ χαλκῶ περισταλεις.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

8. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
Παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκρον λέβητα.

9. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ Ἐπίγραμμα.)

Ἐρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς
Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰνάνθης
ἄγων.

10. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὴν τὸ γλυκὺ τῆς ζωῆς
ἄρπαξας, ποτί τε Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπῳ.

11. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Δωριεὺς δ' Θούριος.
οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δεινᾶ τε χειρὶ πολλὰ ρέξας ἔργα καὶ βίαια.

13. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἐρῶέτω ἡμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλός,
οἳ ποτε νῆ' ἐκύλισαν, ἐφ' ἧς δ' τὰ πολλὰ μελίφρων
Ἄβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὐχέτο·
φαίσθη γὰρ διὰ πάντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὄθι
προξείνων ὑπὸ χερσὶ λαχῶν πυρός, ἴκετο πάτρην
Ἄβδηρα, κρωσσῶ χαλκῆῳ περισταλεῖς.

13. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τόνδε πυρῆ' ἀνέσθηκε Πολυμνήστου φίλος υἱός,
εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Κυδωνιάτας Κρισίας εἰργάσατο.

14. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἄργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπεκλεῖσας,
Ὀλυμπία δις, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἴσθμοῖ, πεντεκαίδεκα Νεμέα·
τάς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

15. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰμὶ Δίκων υἱός Καλλιμβρότου, αὐτὰρ ἐνίκων
τετράκις ἐν Νεμέα, δις Ὀλύμπια, πεντάκι Πυθοῖ,
τρὶς δ' Ἴσθμῶ· στεφανῶ δ' ἄστυ Συρακοσίων.

16. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·
ἄρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππον νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔστησα. μόναν δ' ἐμὲ φημι γυναικῶν
Ἑλλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν στέφανον.

17. ΑΛΛΟ.

Ἴφίων ἔγραψεν ἐᾷ χερὶ, τὸν προκὰ ὕδωρ
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

18. ΠΑΡΜΕΝΟΝΤΟΣ.

Χάλκεια ἔργα, λέγοισθε θεῆς ἐπινικια πώλου,
ἧτις κεντρομανῆ λαβοῦσα παῖδα,

8. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας σφυρήλατον, ὡς τάχει κρατήσας,
Παῖς Ἀριστομάχειος ἀνείλετο χάλκρον λέβητα.

9. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

(ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ Ἐπίγραμμα.)

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἴνηρῆς
Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νίκταρ οἴνανθης
ἄγων.

10. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄναυς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὴν τὸ γλυκὺ τῆς ζωῆς
ἄρπαξας, ποτί τε Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκοπῶ.

11. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Δωριεὺς ὁ Θούριος.
οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δεινᾶ τε χειρὶ πολλὰ φέξας ἔργα καὶ βίαια.

13. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἐρρέτω ἡμαρ ἐκεῖνο, καὶ οὐλομένη σκοτόμαινα,
βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἀλός,
οἳ ποτε νῆ' ἐκύλισαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
Ἄβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὐχέτο·
φαίσθη γὰρ διὰ πάντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὄθι
προξείνων ὑπὸ χερσὶ λαχῶν πυρός, ἔκετο πάτρην
Ἄβδηρα, κρωσσῶ χαλκῶ περισταλεις.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

ψιλῆ λευρὸν ἔθυσσε περὶ δρόμον. ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνου
 Παρμένων χρυσῆς κύρησε νίκης.
 Φώκριτε, σῶ δ' ἄρα παιδὶ καὶ Ἰλαΐδαι βασιλῆες
 πατρώων ἔδοσαν λαχεῖν αἰθέλων.

19. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
 ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
 καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε, πέντ' ἐπ' αἰθέλοις
 ἕξις ἀμφιφορεῖς ἐλαίου.
 Ἴσθμῶ δ' ἐν ζαθέα τρεῖς ἐπισχερῶ ἄλλ' ἐγένοντο
 ἀκτῆ Ποντομέδοντος αἶθλα.
 καὶ Νεμέα τρεῖς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
 Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
 καὶ Νεμέα, καὶ ἐν Αἰγίνα, κρατερᾷ δ' Ἐπιδαύρῳ,
 καὶ Θήβα, Μεγάρων τε δάμῳ.
 ἐν δὲ Φλιουντιῷ σταδίῳ τὰ τε πέντε κρατήσας,
 ἠΰφρανεν μεγάλην Κόρινθον

20. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὀλπις Ἀθανᾶς,
 τέκνον μελαίνης Γῆς, χαρίεντας αὐλοῦς
 ἰοῦςδε σὺν Ἥφαιστῷ τελέσας, ἀνέσθηκ' Ἀφροδίτῃ,
 καλοῦ δαμασθεῖς ἡμέρῳ Βρύσωνος.

21. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Μνασάλκεος τὸ σᾶμα τῷ Πλαταΐδα,
 τῷ λεγειοποιῷ.
 ἧ Μῶσα δ' αὐτῷ τὸς Σιμωνίδα πλάτας
 ἧς ἀποσπάραγμα.

κενά τε κλαγγάν κἀπιλακυθίστρια,
διθυραμβοχώρα.

τέθνακε, μὴ βάλωμες· εἰ δέ κε ζόεν,
τύμπανόν κ' ἐφύση.

22. ΦΑΙΔΙΜΟΤ.

Τόξον μὲν, ᾧ Γίγαντος ὤλεσας σθένος,
ἴσχε βίης, ἐκάεργ' ἀνάσσω.

* οὐ οἱ φαρέτρη λύεται λυκοκτόνος·
τόνδε δ' ἐπ' ἠϊθέοισιν οἴστρον
στρέφειν Ἔρωτος, τόφρ' ἀλέξωνται πάτρη.

Θαρσαλέοι φιλότατι κούρων·
πυρός γὰρ ἀλκή, καὶ θεῶν ὑπέρτατος
αἰὲν ὄδε προμάχους ἀέξει.

Μελιστίωνος δὸς πατρῷον σέβας
Σχοινιέων ἐπίηρα δέχθαι.

23. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΤ.

Ἴω παρέρπων, μικρόν, εἴ τι καὶ κονεῖς, ἄκουσον
τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κήδη,
ὅς πρέσβυς ὀγδῶκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαψεν,
ἦδη τι τέχνη καὶ σοφὸν λέγοντα.

φεῦ τὸν τεκόντα, φεῦ δέ καὶ σέ, Βότρυος φίλος παῖ,
ὅσων ἄμοιρος ἠδονῶν ἀπώλευ.

24. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΤ.

Τὰ δῶρα τῆ' φροδίτη
Σιμώνη περίφοιτος εἰκόν' αὐτῆς
ἔθηκε, τήν τε μήτηρ,
ἣ μαστοὺς ἐφίλησε, τὸν τε Πᾶνα
καὶ τοὺςδ' ἄντ' ἐσορῆς, μάκαιρα, θύρσοις.

25. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Δήμητρι τῆ Πυλαίῃ, τῆ τοῦτον δὺκ Πελασγῶν
 Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἰδεύματα, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
 καὶ τῆ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
 εἶσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὖξαθ'
 οὕτως.

26. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχε-
 ναύτεω
 κείσθαι θανούσαν ἀγλαὰν ἀκοίτην,
 Ξανθήππην Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
 σήμαινε λαοῖς ἔρμ' ἔχων Κορίνθου.

27. ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
 ναῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν, οὐδ' ἐδέξατο·
 ἀλλὰ κατ' Αἰγαίοιο πόρον βαθὺν ὤχετο πόντου,
 βίη Νότου πρήσαντος ἐσχάτην ἄλα.
 τύμβου δ' ἐν πατέρων κενεοῦ λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθις
 μήτηρ, λυγρῆ ὄρνιθι πότμον αἰκέλη,
 αἶ, αἶ, κωκύει τὸν ἐόν γόνον ἤματα πάντα,
 λέγοντα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

28. ΒΑΚΧΤΑΙΔΟΥ ἢ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν ὦραι
 ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
 αἶ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων αἰώτοις
 σοφῶν αἰοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
 οἱ τήνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
 θήκαντο. κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

XIV.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ, ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΧΡΗΣΜΟΙ.

1. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Ὀλβιε Πυθαγόρη, Μουσέων Ἑλικώνιον ἔρνος,
εἶπέ μοι εἰρομένω, δπόσοι σοφίης κατ' ἀγῶνα
σοῖσι δόμοισιν ἔασιν, ἀεθλεύοντες ἄριστα.

Τοιγὰρ ἐγὼν εἶποιμι, Πολύκρατες· ἡμίσεες μὲν
ἀμφὶ καλὰ σπεύδουσι μαθήματα· τέτρατοι αὖτε
ἀθανάτου φύσεως πεπονθήαται· ἑβδοματοις δὲ
σιγῇ πάσα μέμηλε, καὶ ἄφθιτοι ἔνδοθι μῦθοι·
τρεις δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανῶ δ' ἔξοχος ἄλλων.
τόσσοις Πιερίδων ὑποφήτορας αὐτὸς ἀγινῶ.

2. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Παλλὰς ἐγὼ χρυσῆ σφυρήλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς
αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδόπολων.

ἡμισυ μὲν χρυσοῖο Χαρίστιος, ὀγδοάτην δὲ
Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔδωκε Σύλων,
αὐτὰρ εἰκοστήν Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
έννεία, καὶ τέχνη δῶρον Ἀριστοδίκου.

3. ΑΛΛΟ.

Ἄ Κύπρις τὸ Ἔρωτα κατηφιόωντα προσηύδα·
 Τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχρανε; ὅς δ' ἀπάμειπτο·
 Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν ἄλλυδις ἄλλη,
 αἰνύμεναι κόλποιο, τὰ δὴ φέρον ἐξ Ἐλικῶνος.
 Κλειῶ μὲν μῆλων πέμπτον λάβε· δωδέκατον δὲ
 Εὐτέρπη· αἰτάρ ὀγδοάτην λύχε δια Θάλεια·
 Μελπομένη δ' εἰκοστὸν ἀπαινυτο· Τερψιχόρη δὲ
 τέτρατον· ἐβδομάτην δ' Ἐρατῶ μετεκίαθε μοίρη·
 ἢ δὲ τριηκόντων με Πολύμνια νόσφισε μῆλων·
 Οὐρανίη δ' ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι· Καλλιόπη δὲ
 βριθομένη μῆλοισι τριηκοσίοισι βέβηκε.
 σοὶ δ' ἄρα κουφοτέρησιν ἐγὼ σὺν χερσὶν ἱκάνω,
 πεντήκοντα φέρων τάδε λείψανα μῆλα θεάων.

4. ΑΛΛΟ.

Αὐγείην ἐρέεινε μέγα σθένος Ἀλκείδαο,
 πληθὺν βουκολίων διζήμενος· ὅς δ' ἀπάμειπτο·
 Ἄμφι μὲν Ἀλφειοῖο ῥοάς, φίλος, ἥμισυ τῶνδε·
 μοίρη δ' ὀγδοάτη ὄχθον Κρόνου ἀμφινέμονται.
 δωδεκάτη δ' ἀπάνευθε Ταραξίπποιο παρ' οὐρον·
 ἄμφι δ' ἄρ' Ἥλιδα διὰν εἰκοστή νεμέθονται·
 αὐτὰρ ἐν Ἀρκαδίῃ * τριηκοστήν προλέλοιπα·
 λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

5. ΑΛΛΟ.

Εἶμι πατρός λευκοῖο μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις,
 ἄχρι καὶ οὐρανίων ἱπτάμενος νεφέων·
 κούραις δ' ἀντομένησιν ἀπενθέα δάκρυα τίκτω·
 εὐθύ δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς αἶρα.

6. ΑΛΛΟ.

Ἐρονόμων ὄχ' ἄριστε, πόσον παρελήλυθεν ἡοῦς;
ὅσον ἀποιχομένοιο δύο τρίτα, δις τόσα λείπει.

7. ΑΛΛΟ.

Χάλκεός εἰμι λέων· κρουνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιά,
καὶ στόμα, καὶ τὸ θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρητῆρα δὺ' ἡμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ·
ἄρκιον ἔξ ὤραις πλήσαι στόμα· σὺν δ' ἅμα πάντα,
καὶ στόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ, εἶπε πόσον

8. ΑΛΛΟ.

Ἐξ, ἔν, πέντε, δύο, τρία, τέσσαρα κῦβος ἐλαύνει.

9. ΑΛΛΟ.

Ἄνδρ' ἐμὸν ἔκταν' ἐκυρός, ἐκυρόν δ' ἔκτανεν ἀνὴρ,
καὶ δαῆρ ἐκυρόν, καὶ ἐκυρός γενέτην.

10. ΑΛΛΟ.

Λέβητας ἔγνω μὴ σιωπᾶν εἰδότας,
πλὴν ἄρτια τὸν χαλκὸν ἤχεῖν προτρέπει,
ἀντικτυποῦντος τοῦ πρώτου τῷ δευτέρῳ,
καὶ μεταδιδύντος τῷ τετάρτῳ τοῦ τρίτου.
εἰάν δὲ τὸ κινουῦν ἡρεμῆ καὶ μὴ πνέη,
ἄφωνος ὁ λέβης· τῇ φύσει γὰρ οὐ λάλος.
τῶν σῶν δὲ λεβήτων ἡ φύσις μὲν εὐστομος·
νοῖ δ' ἐντυχοῦσα γίνετ' εὐστομοτέρα,
σιγῶσ' ὅταν δεῖ, καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέοι.

11. ΑΛΛΟ

Τοὺς χιλίους στατῆρας, οὓς ἐκτησάμεν,
λαβεῖν κελεύω τοὺς ἐμοὺς παῖδας δυο·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

18. ΑΛΛΟ.

Ἐκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ
 Αἴας, πρὸ Τρώων ἔγχεϊ μαρνάμενος.

19. ΑΛΛΟ.

Εἶδον ἐγὼ ποτὲ θῆρα δι' ὕλης τμητυσιδήρου
 ὕπτιον ὄρθα τρέχοντα, ποσὶν δ' οὐχ ἤπιετο γαίης.

20. ΑΛΛΟ.

Εἰ πυρὸς αἰθομένου μέσσην ἑκατοντάδα θείης,
 παρθένου εὐρήσεις νῆα καὶ φονεῖα.

21. ΑΛΛΟ.

Ἐς μέσον Ἡφαίστοιο βαλὼν ἑκατοντάδα μούνην,
 παρθένου εὐρήσεις νῆα καὶ φονεῖα.

22. ΑΛΛΟ.

Μὴ λέγε, καὶ λέξεις ἐμὸν οὐνομα, δεῖ δέ σε λέξαι
 οὐδὲ πάλιν, μέγα θαῦμα, λέγων ἐμὸν οὐνομα λέξεις.

23. ΑΛΛΟ.

Νηρέος ὄντα με παῖδα φέρει γαιήϊος υἱός,
 τὸν Στυγὸς ἡμερτοῖς νάμασι δυόμενον.

24. ΑΛΛΟ.

... μεον Διόνυσον ὄρας ἐμέ, τίκτε με νηδύς
 διχθαδίας, μνήμης δὲ πατὴρ ἐμὸς ἡγεμονεύει ·
 Θηβοφόρον δὲ με πρῶτον ἐγείνατο νηλεόθυμον ·
 αὐτοκασιγνήτης δὲ πρόκνος φίλον νῆα κατακτάς,
 οὐκέτι θῆρα φέρω · ἀλλ' οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
 καὶ χθόνα, καὶ μακάρων ἱερὸν χορὸν ἄφθιτον αἰεῖ.

25. ΑΛΛΟ.

Ὀφθαλμοὺς Σκύλλης ποθέω, τοὺς ἔσβεσεν αὐτὸς
 ἠέλιος, μήνη τε · πατὴρ δὲ με δείδιε κούρην ·

λοῦομαι ἀεναίοισι δὺω ποταμοῖσι θανοῦσα,
οὓς κορυφή προΐησιν ἐπ' ὄφρυόεντι κολωνῶ.

26. ΑΛΛΟ.

Ξανθή μὲν τις ἐγὼν ἤμην πάρος, ἀλλὰ κοπεῖσα
γίνομαι ἀργεννῆς λευκοτέρη χιόνος·
χαίρω δὲ γλυκερῶ τε καὶ ἰχθυόεντι λοστρῶ,
πρώτη δαιτυμόνων ἐς χορὸν ἐρχομένη.

27. ΑΛΛΟ.

Παρθένον ἐν πελάγει ζητῶν τὴν πρόσθε λείοντα
τηθῆν εὐρήσεις παιδοφόρου Ἐκάβης.

28. ΑΛΛΟ.

Ἐξ ἄλδος ἰχθυόεν γένος ἔλλαχον· εἷς δέ μ' ἄεθλος
εἷς Διονυσιακοὺς οἶδεν ἀγῶνας ἀγειν·
καὶ δέμας ἐν σταδίοισιν ἀλειψάμενος λίπ' ἐλαίῳ,
παι μεν Δηοῦς ὤλεσα χερσὶν ἐμαῖς·
δεύτερον αὖτε Γίγαντας ἀολλέας ἄλλοθεν ἄλλος
ἐκπέμπω πολλαῖς χείρεσιν ἐλκομένους.

29. ΑΛΛΟ.

Μούτῳ μοι φίλον ἐστὶ γυναιξὶ περ ἐν φιλότιπτι
μύγνυσθαι, αὐτῶν λισσομένων ποσίων.

30. ΑΛΛΟ.

Κριδὸν ἔχω γενετῆρα, τέκεν δέ με τῶδε χελώντ·
τικτομένη δ' ἄμφω πέφνον ἐμοὺς γονέας.

31. ΑΛΛΟ.

Οἴνου τὴν ἐτέρην γράφει μητέρα, καὶ θῆς ἐπ' ἄρθρου
ἄρθρον, καὶ πατρὸς πατρὸς ἀκοιτιν ὄραϊς.

32. ΑΛΛΟ.

Κτανθείς τὸν κτείναντα κατέκτανον· ἀλλ' ὁ μὲν οὐδ' ὡς
ἤλυθεν εἰς Αἴδην· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθανον.

33. ΑΛΛΟ.

Τὸν με κατακτείναντα κατέκτανον, οὐδὲ μοι ἦδος·
θῆκε γὰρ ἀθάνατον τὸν κτάμενον θάνατος.

34. ΑΛΛΟ.

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτῶνυμον αἶμα λαχοῦσα,
ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα·
ἐνθ' ἀπ' ἐμῆς ἔσθ' αἶμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἶμα·
ἐνθ' Ἥφαιστος ἔχει χαίρων γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην πέμπειν κελόμην Ἡρακλεῖ.

35. ΑΛΛΟ.

Ἀνθρώπου μέλος εἰμί, ὃ καὶ τέμνει με σίδηρος·
γράμματος αἰρομένου δύεται ἠέλιος.

36. ΑΛΛΟ.

Πικρὴ μοι ζωὴ, θάνατος γλυκὺς, ὕδατα δ' ἄμφω,
θνήσκω ἀναιμάκτοις ἔγχεσι νυσοσόμενος·
ἦν δέ τις ἐν ζῶοντι νέκυν τὺμβῶ με καλύψη,
αἵματι συγγενέων πρῶτον ἀποβρέχομαι.

37. ΑΛΛΟ.

Παλλάδος εἰμὶ φίλη, τίκτω δ' ἀπερείσια τέκνα,
ἃ κατὰ πετρῶων ἄνδρες βάλλον· ὄλλυμένων δέ,
Πηλείδῃ φάος ἔσκε, βροτῶν ἄκος, ἔρκος ἀγώνων.

38. ΑΛΛΟ.

Κτεῖνα κάσιν, κτάνε δ' αὐτὸς με κάσις, θάνομεν δ' ὑπὸ
πατρὸς·
μητέρα δ' ἀμφοτέρωι τεθναότες κτάνομεν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

εὔτε δὲ δουρατέων πεδίων ὑπερ ἔντανύσης με,
 ἄρει καὶ παλάμη φθέγγομαι οὐ λαλέων.

46. ΑΛΛΟ.

Γράμματος ἀρτυμένου πληγὴν ποδὸς οὔνομα τεύχε
 ἡμέτερον· πταίειν δὲ βροτῶν πόδας οὔποτ' ἔασει.

47. ΑΛΛΟ.

Εἵνεκα φωτὸς ἐγὼ φῶς ὤλεσα· φῶς δὲ παραστὰς
 φῶς μοι ὅπασσε φίλον ποσσὶ χαριζόμενος.

48. ΑΛΛΟ.

Αἱ Χάριτες μῆλων καλάθους φέρον, ἐν δὲ ἐκάστῳ
 ἴσον ἔην πλῆθος. Μοῦσαι σφίσιν ἀντεβόλησαν
 ἐννέα, καὶ μῆλων σφέας ἤτεον· αἱ δ' ἄρ' ἔδωκαν
 ἴσον ἐκάστη πλῆθος, ἔχον δ' ἴσα ἐννέα καὶ τρεῖς.
 εἶπέ, πόσον δῶκαν, καὶ ὅπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχεσκον.

49. ΑΛΛΟ.

Τεῦξόν μοι στέφανον, χρυσὸν χαλκόν τε κεράσσας,
 κασσίτερόν θ' ἅμα τοῖσι, πολὺκμητόν τε σίδηρον,
 μνῶν ἑξήκοντα· χρυσὸς δ' ἐχέτω μετὰ χαλκοῦ
 δοιὰ μέρη τρισσῶν· χρυσὸς δ' ἅμα κασσίτερός τε
 τρισσὰ μέρη τετόρων· χρυσὸς δ' * ἅμ' ἠδὲ σίδηρος
 τόσσα μέρη τῶν πέντε. πόσον δ' ἄρα δεῖ σε κεράσσαι
 λέξον τοῦ χρυσοῦ, χαλκοῦ πόσον, ἀλλ' ἔτι λέξον
 κασσιτέροιο πόσον, λοιποῦ πόσον εἶπε σιδήρου,
 ὥστε σε τὸν στέφανον τεῦξαι μνῶν ἑξήκοντα.

50. ΑΛΛΟ.

Τὸ τρίτον, ἀργυροποιέ, προσέμβαλε καὶ τὸ τέταρτον
 τῆς φιάλης εἰς ἓν, καὶ τὸ δυωδέκατον,

εἰς δὲ κάμινον ἔλαυνε βαλῶν, καὶ πάντα κυκῆσας
ἔξελέ μοι βῶλον· μνᾶν δὲ μοι ἔκλυσάτω.

51. ΑΛΛΟ.

Ἔχω τὸν ἐξῆς, καὶ τὸ τοῦ τρίτου τρίτον.
καὶ γὰρ τὸν ἐξῆς, καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον.
καὶ γὰρ δέκα μνᾶς, καὶ τὸ τοῦ μέσου τρίτον.

52. ΑΛΛΟ.

Ἦν ὅτε σὺν Λαπίθῃσι καὶ ἄλκιμοι Ἑρακλῆϊ
Κενταύρους διφυεῖς ὄλεσα μαρνάμενος·
ἦν ὅτε μουνογένεια κόρη θάνεν ἐν τρισὶ πληγαῖς
ἡμετέραις, Κρονίδην δ' ἠκαχον εἰνάλιον·
νῦν δὲ με Μοῦσα τρίτη πυρίναις Νύμφαισι μιγέντα
δέσκεται ὑελίνῳ κείμενον ἐν θαπέδῳ.

53. ΑΛΛΟ.

Ἐφαίστῳ ποτὲ Παλλίης ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
εἰς εὐνήν ἐμίγη Πηλέος ἐν θαλάμοις·
τοὶ δ' ὡς οὖν λιπαρῆσι καλυφθήτην ὀθόνησιν,
αὐτίκ' ἐγεννήθη νυκτιπόλος Φαέθων.

54. ΑΛΛΟ.

Καμὲ σοφὴ ποίησε τέχνη Παιήονος ἔμπνου
πῦρ ὑπὸ χαλκελάτοις χεῖλεσι κευθομένην·
δειλῶν δ' αἶμα κελαινὸν ἀπ' ἀνθρώπων ἐρύουσα,
Ἐφαιστον κτείνω γαστρὶ περισχομένη.

55. ΑΛΛΟ.

Μουνῶ μοι θέμις ἐστὶ γυναικῶν ἐν φιλότῃτι
μίσγεσθαι φανερωῖς, λισσομένων ποσίων.
μοῦνος δ' ἠϊθέοισι, καὶ ἀνδράσιν, ἠδὲ γέρουσιν,
παρθενικαῖς τ' ἐπέβην ἀχθυμένων τοκέων.

μαχλοσύντην ἤχθηρα· φιλεῖ δέ με παιονίη χεῖρ,
 Ἀμφιτρωνιάδην ἐκτελέοντα πόνον.
 ἄμφι δ' ὀπυιομένοισι καὶ ἄν Πλούτῃι μαχοίμην
 αἰὲν ὑπὲρ ψυχῆς τῶν ὀπόσοις ἐμίγην.
 εὖρινον δέ με παῖδα καὶ ἀργιόδοντα τίθησιν
 ἰδρεῖη μερόπων αἰγὶ μίγεις ἐλέφας.

56. ΑΛΛΟ.

Ἄν μ' ἐσίδῃς, καὶ ἐγὼ σέ. τί με βλεφάροισι δέδορκας;
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ βλεφάροισ· οὐ γάρ ἔχω βλέφαρα.
 ἄν δ' ἐθέλῃς, λαλέω φωνῆς δίχα· σοὶ γάρ ὑπάρχει
 φωνή, ἐμοὶ δὲ μάτην χεῖλε' ἀνοιγόμενα.

57. ΑΛΛΟ.

Οὔνομα μητρὸς ἔχω, γλυκερώτερος εἰμὶ τεκούσης
 ἀλλ' ἢ μὲν δολιχῆ, τυτθὸς ἐγὼ δὲ πέλω.
 ἄβρωτος κείνη πλήν κράατος· εἰμὶ δὲ ἔγωγε
 τρωκτὸς ἅπας, μοῦνα δ' ἔντερ' ἄβρωτα φέρω.

58. ΑΛΛΟ.

Ἐγκέφαλον φορέω κεφαλῆς ἄτερ· εἰμὶ δὲ χλωρῆ'
 αὐχένος ἐκ δολιχοῦ γῆθεν ἀειρομένη.
 σφαίρη δ' ὡς ὑπὲρ αὐλὸν εἶδομαι· ἦν δὲ ματεύσι,
 ἔνδον ἐμῶν λαγόνων, μητρὸς ἔχω πατέρα·

59. ΑΛΛΟ.

Τίας πεντήκοντα μιῇ ἐνὶ γαστρὶ λαβοῦσα
 φηλητῶν πάντων ἕκτανον ἠγεμόνα.
 αὐτὰρ ὁ δὲς τίθηκεν, ἐπεὶ δύο γαστέρες αὐτὸν
 τίκτον, χαλκείη, καὶ πάρος ἀνδρομέη.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

64. Τὸ αἶνιγμα τῆς Σφιγγός.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον, οὐ μίᾳ φωνῇ,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
δρπετιὰ γίνηται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνη,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

65. Χρησμός δοθεὶς Ὀμήρω.

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παιδῶν αἶνιγμα φύλαξαι.

66. Ἐτερος πρὸς τὸν ἀδρόν.

Ὀλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι οὐ πατρός ἐστι
μητρόπολις, ἐν νήσῳ ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνωος γαίης οὔτε σχεδόν, οὔτ' ἀποτηλοῦ·
ἐν τῇ μοῖρ', ἐστὶν σε τελευτῆσαι βιότοιο,
εὔτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παιδῶν μὴ γνῶς ἔσακούσας
δυσξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον·
δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες· ἦν μὲν ἀμαυρίαν
ἡελίων δισσῶν, τὴν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον·
ζῶντι δὲ καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλά * * *

76. Χρησμός δοθεὶς Λατῷ τῷ Θηβαίῳ.
Λαΐε Λαβδακίδη, παιδῶν γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
δώσω τοι φίλον υἷόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χερσὶν λείψειν φάος· ὣς γὰρ ἔνευσα.

68. Χρησμός δοθεὶς Κάρυστῳ.

Χείρωνος φίλε τέκνον ἀγακλειτοῖο, Κάρυστε,
Πηλίον ἐκπρολιπῶν Εὐβοίας ἄκρον ἰκέσθαι·
ἔνθ' ἱερὰν χώραν κτίζειν σοι θέσφατόν ἐστιν

69. Χρησμός δοθείς Λυκούργῳ.
 Ηκεις, ὦ Λυκούργε, ἐμὸν ποτὶ πύονα νηὸν,
 Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 διζῶ ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἢ ἔπερ ἄνδρα·
 ἀλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι, ὦ Λυκούργε.

70. Χρησμός δοθείς ἐκ τοῦ Σεράπιδος τῷ διὰ πλῆθος ἀτυχημάτων χρωμένῳ καὶ αἰτιωμένῳ τὸν θεόν.

Μὴ μέμφη μοίρην, μὴ θεοὺς μηδέν, ξένε·
 ὦρην δὲ μέμφου, ἣν πατήρ ἔσπειρέ σε.

71. Χρησμός τῆς Πυθίας.

Ἄγνος εἰς τέμενος καθαροῦ, ξένε, δαίμονος ἔρχου
 ψυχὴν, νυμφαίου νόματος ἀψάμενος·
 ὡς ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβάς· ἄνδρα δὲ φαῦλον
 οὐδ' ἂν ὁ πᾶς νύφαι νόμασιν Ὠκεανός.

72. Χρησμός ἐρωτήσαντι Ῥουφίνῳ,
 πῶς λάβοι ὄρκον παρὰ τοῦ ἰδίου
 ναυκλήρου.

Εὐτ' ἂν ὑπὲρ γαίης ἀνέχῃ δρόμον ὄρθρια Τιτάν,
 λύσας ἀκτῖσι ζοφερῆς δηλήματα νυκτός,
 λάμπει δ' αἰγλήεσσα νέον φάος Ἡριγένεια,
 δὴ τότε ἄγων παρὰ θῖνας, ἀλιρῥάντους τε παρ' ἀκτῆς,
 φῶτα στῆσον ἔναντα δεδορκότα πρὸς φάος αὐγῆς
 ἡλίου, καὶ τὸν μὲν ἔσω πόδα χεύματος ἐντός
 δεξιὸν ἐν δίναις ἐχέτω, λαιὸν δ' ἐπὶ γαίης
 σιτηρισάτω, χεῖρεςσι δ' ἐπιπαύων ἐκάτερθε,
 τῇ μὲν ἄλός, τραφερῆς δ' ἐτέρῃ, πιστούμενος ὄρκον

οὐρανὸν ὀμνυέτω, χθόνα δ' ἄσπετον, ἠδ' ἄλλος ὄρμους,
αἰθερίου τε πυρός βιοδώτυρα ἠγεμονῆα·
τοῖον γὰρ θεὸν Ὅρκον ὑπὸ στομάτεσσιν ἀτίζειν
οὐδ' αὐτοὶ τολμῶσιν ἀγήνορες Οὐρανίωνες.

73. Οἱ Μεγαρῆες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα
φρονήσαντες ἐπυνθάνοντο τοῦ
θεοῦ, ἐν ποίᾳ μοίρᾳ αὐτοὺς ἔχει
ὁ δὲ ἀνεῖλεν·

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον,
Ἴπποι Θεσσαλικάι, Λακεδαιμόνιαί τε γυναῖκες,
ἄνδρες δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης·
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἳ τὸ μεσηγυῖ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
Ἄργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο·
ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρῆες, οὐδὲ τρίτοι, οὐδὲ τέταρτοι,
οὐδὲ δυωδεκαταῖοι· οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

74. Χρησμὸς τῆς Πυθίας.

Ἴρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται, οὐδὲ καθαρῶν
χρειώ· τῆς ἀρετῆς ἤψατο οὐδὲν ἄγος.
ὅστις δ' οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόστιχε· οὔποτε γὰρ σὴν
ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα διαινόμενον.

75. Χρησμὸς δοθεὶς ἐν Ἰλίου πόλει,
ὅτε ἐναυάγησαν οἱ κίονες τοῦ
ἱεροῦ Διὸς τοῦ ὄντος ἐκεῖσε, οἳ
νῦν ἐν Βηρύτῳ·

Εἶπε Ποσειδάωνι, κασιγνήτοις πεπιθέσθαι
πρεσβυτέροις ἐπέοικεν· ἐμῆς ἐρικυδέος αὐλῆς
κίοσιν οὐ κατὰ κόσμον ἀγάλλεαι· εἶπε τινάξας
τρὶς ἄλλα μυρμιρέην καὶ πείσεαι· ἦν δ' ἀπιθήση,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

81. ΑΛΛΟΣ.

Ἴσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, μηδ' ὀρύσσετε·
Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετο·

82. ΑΛΛΟΣ.

Ἄλλ' ὅτ' ἂν ἐν Σίφνῳ πρυτανήϊα λευκὰ γένηται,
λεῦκοφρὺς τ' ἀγορή, τότε δὴ δεῖ φράδμονος ἀνδρός,
φράσασθαι ξύλινόν τε λόχον, κήρυκά τ' ἐρυθρόν.

83. ΑΛΛΟΣ.

Βάιτ', ἐπὶ φωνὴν ἦλθες, ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

84. ΑΛΛΟΣ.

Αἰ τὸ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον
μὴ ἐλθῶν ἐλθόντος, ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σεῦ.

85. ΑΛΛΟΣ.

Ὅς δέ κεν ἐς Λιβύην πολυήρατον ὕστερον ἔλθῃ
γῆς ἀναδαιομένης, μετὰ οἱ ποκά φημί μελήσειν.

86. ΑΛΛΟΣ.

Ἡετίων, οὐ τίς σε τρεῖ πολύτιμον ἔδοντα.
Λάβδα κύει, τέξει δὲ ὀλοίτροχον· ἐν δὲ πεσεῖται
ἀνδράσι μουνάρχοισι, δικαιώσει δὲ Κόρινθον.

87. ΑΛΛΟΣ.

Αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει, τέξει δὲ λέοντα
καρτερόν, ὠμηστήν, πολλῶν δ' ὑπὸ γούνατα λύσει

88. ΑΛΛΟΣ.

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει,
Κύψελος Ἡετίδης, βασιλεὺς κλειτοῖο Κορίνθου,
αὐτὸς καὶ παῖδες, παίδων γε μὲν οὐκέτι παῖδες.

89. ΑΛΛΟΣ.

Καὶ τότε δὴ, Μίλητε, κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων,
πολλοῖσιν δεῖπνόν τε καὶ ἄγλαὰ δῶρα γενήσῃ·
σαὶ δ' ἄλοχοι πολλοῖσι πόδας νίψουσι κομήταις.
μηοῦ δ' ἡμετέρου Διδύμοις ἄλλοισι μελήσει.

90. ΑΛΛΟΣ.

Ἄλλ' ὅταν ἡ Θήλεια τὸν ἄρσενα νικήσασα
ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρῃται,
πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει·
ὥς ποτέ τις ἐρέει καὶ ἐπευσομένων ἀνθρώπων·
δεινὸς ὄφις ἀέλικτος ἀπώλετο δουρὶ δαμασθεῖς.

91. ΑΛΛΟΣ.

Γλαῦκ' Ἐπικυδεΐδη, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὔτω,
ὄρκῳ νικῆσαι καὶ χρήματα λήσασσασθαι.
ὄμνυ', ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὖορκον ἴμενει ἄνδρα.
ἄλλ' ὄρκου πάϊς ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἐπι χεῖρες
οὐδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰσόκε πᾶσαν
συμμάρψας ὀλέση γενεήν, καὶ οἶκον ἅπαντα·
ἄνδρός δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

92. ΑΛΛΟΣ.

ὦ μέλαιοι, τί κάθησθε; λιπῶν φεῦγ' ἔσχατα γαίης
δάματα, καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα.
οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μενεῖ ἔμπεδον, οὔτε τὸ σῶμα,
οὔτε πόδες νέατοι, οὔτ' ὦν χεῖρες, οὔτε τι μίσσης
λείπεται, ἀλλ' ἄζηλα πέλει· κατὰ γὰρ μιν ἐρείπει
πῦρ δὲ καὶ ὄξυς Ἄρης συρηγενὲς ἄρμα διώκων·
πολλὰ δὲ κἄλλ' ἀπολεῖ πυργώματα, κοῦ τὸ σὸν οἶον·
πολλοὺς δ' ἀθανάτων ναοὺς μαλερωῶ πυρὶ δώσει,

οἷ που νῦν ἰδρῶτι ῥεοῦμενοι ἐστήκασι,
 δείματι παλλόμενοι· κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρθοῖσιν
 αἷμα μέλαν κέχυται, προῖδὸν κακότητος ἀνάγκην.
 ἀλλ' ἔτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν.

93. ΑΛΛΟΣ.

Οὐ δύναται Παλλὰς Δί' Ὀλύμπιον ἐξιλάσασθαι,
 λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνῇ·
 σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω, ἀδάμαντι πελάσσης·
 τῶν ἄλλων γὰρ ἄλισκομένων, ὅσα Κέκροπος οὔρος
 ἐντός ἔχει, κευθμών τε Κιθαιρῶνος ζαθέοιο,
 τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς
 μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει.
 μηδὲ σὺ γ' ἵπποσύνην τι μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα
 πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἤσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν,
 νῶτον ἐπιστρέψας· ἔτι τοι ποτὲ κἀντίος ἔσση.
 ὦ θεῖη Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,
 ἣ που σκιδναμένης Δημήτερος, ἣ συνιούσης.

94. ΑΛΛΟΣ.

Εχθρὲ περικτιόνεσσι, φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων, πεφυλαγμένος ἦσο,
 καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο· κάρρα δὲ τὸ σῶμα σαώσει.

95. ΑΛΛΟΣ.

ὦ νήπιοι ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν ἐκ τῶν Μενελάου
 τιμωρημάτων Μίνως ἔπεμψε μηνίων δακρῦματα, ὅτι
 οἱ μὲν οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐκ Καμίκης
 θάνατον γενόμενον, ὑμεῖς δὲ ἐκείνοισι τὴν ἐκ Σπάρτης
 ἑροπαχθεῖσαν ὑπ' ἀνδρὸς βαρβάρου γυναῖκα.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

100. Χρησιμὸς δοθεὶς Μενελάῳ καὶ
Ἀλεξάνδρῳ.

Τίπτει δὴω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιοῶν,
οὐ ταυτὰ φρονέοντες ἐμὸν δόμον εἰσανέβητε;
ἦτοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενος εὐρεῖν,
αὐτὰρ ὁ πῆλον ἄγειν· τί νυ μήσεαι, ὦ μεγάλε Ζεῦ;

101. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δυοκαίδεκα· τῶν δέ θ' ἐκάστῳ
παῖδες τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔαυιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὐτε μέλαιναι·
ἄθάνατοι δέ τ' εἶναι, ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

102. Ἐκ τῆς Πυθίας βασιλεῖ
Ἀδριανῷ

Ἄγνωστόν μ' ἐρέεις γενεῆς καὶ πατρίδος αἴης
ἄμβροσίου Σειρήνος· ἔδος δ' Ἰθάκη τις Ὀμήρου·
Τηλέμαχος δέ πατήρ καὶ Νεστορέη Πολυκάστη
μήτηρ ἢ μιν ἔτικτε, βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄλλων.

103. ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶ με νέην ἔλαβες, τάχα μου πῖες ἐκχυθὲν αἶμα,
νῦν δ' ὅτε γηραλέην μ' ἐξειτέλεσσε χρόνος,
ἔσθις τὴν ρυσαινομένην, ὑγρὸν οὐδὲν ἔχουσαν,
ὄστ' εἰ συνθραύων σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ.

104. ΑΛΛΟ.

Πήρην σὴν ὀπίσω, κάλαθον χερσὶ, τὸν τράγον ὄμοις
αἰπόλε, σῶν ἀγρῶν σύμβολα πάντα φέρεις.

105. ΑΛΛΟ.

Εἶμι χαμαιίζηλον ζῶων μέλος· ἦν δ' ἀφέλῃς μου
γράμμα μόνον, κεφαλῆς γινομαι ἄλλο μέρος·

ἦν δ' ἕτερον, ζῶον πάλιν ἔσσομαι· ἦν δὲ καὶ ἄλλο,
οὐ μόνον εὐρήσεις, ἀλλὰ διηκόσια.

106. ΑΛΛΟ.

Τέσσαρα γράμματ' ἔχων ἀνύω τρίβον· ἦν δὲ τὸ
πρῶτον
γράμμ' ἀφέλης, αἴω· καὶ τὸ μετ' αὐτὸ πάλιν,
βορβόρω εὐρήσεις ἐμὲ φίλτατον· ἦν δὲ τὸ λοιπὸν
αἴρης, εὐρήσεις * ἐπίρρημα τόπου.

107. ΑΛΛΟ.

Λαμπάδα μὲν προέηκεν Ἔρως, καὶ τόξα, καὶ ἰοῦς,
Αἰθιοπῶν δὲ κόριν ἀντὶ βελῶν προχέει.

108. ΑΛΛΟ.

Οὐδὲν ἔσωθεν ἔχω, καὶ πάντα μοι ἔνδοθεν ἐστι,
προῖκα δ' ἐμῆς ἀρετῆς πᾶσι δίδωμι χάριν.

109. ΑΛΛΟ.

Ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα κύρη θάνεν· ὁ προδότης δὲ
οἶνος, ὑφ' οὗ δὲ θάνεν, Παλλάδος ἦν σιέλεχος·
ὁ κτείνας ναυηγός· ἐνὶ ζῶοντι δὲ τύμβῳ
κεῖται μεμφομένη τὰς Κρομίου χάριτας.
Παλλὰς καὶ Βρόμιός τε καὶ ὁ κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
οἱ τρεῖς τὴν μούνην παρθένον ἠφάνισαν.

110. ΑΛΛΟ.

Οὐδεὶς βλέπων βλέπει με, μὴ βλέπων δ' ὄρα·
ὁ μὴ λαλῶν λαλεῖ, ὁ μὴ τρέχων τρέχει·
ψευδῆς δ' ὑπάρχω, πάντα δ' ἀληθῆ λέγω.

111. ΑΛΛΟ.

Ἄγονος ἐξ ἀγόνων, βελεηφόρος, ἔμβρεφος, ἄρσις.

112. Χρησμὸς δοθεὶς Κροίσῳ τῷ
Λυδῷ.

Ἄλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
καὶ τόδε, Λυδὲ ποδαβρέ, πολυψηφίδα παρ' Ἑρμον
φεύγειν, μηδὲ μένειν, μήδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

113. Χρησμὸς ἐπ' Ἀρχιλόχῳ λεχθεὶς
Πυθίης ὑπὸ δμφῆς.

Ἀθάνατός σοι παῖς καὶ ἀοίδιμος, ὦ Τελεσίκλεις,
ἔσσειτ' ἐν ἀνθρώποισιν, ὅς ἂν πρῶτός σε προσείπη,
νηὸς σῆς ἀποβάντα φίλην ἐν πατρίδι γαίῃ.

114. Χρησμὸς δοθεὶς τῇ μητρὶ Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ Ὀλυμ-
πιάδι ἐν Κυζίκῳ ἐρωτησάσῃ,
πῶς ἂν τῆς χώρας Περσῶν κρα-
τήσειεν ὁ ταύτης υἱός.

Πέρσαι λάτρην ἐμὸν σημάντορα χειρὶ βιαίῃ
ἔκτανον, οἰκεία δὲ κόνις νέκυν ἀμφικαλύπτει·
τοῦ δ' ἦν τις Φαέθοντι θοῶς λευκ' ὄστέα δειξῆ,
οὗτός τοι Περσῶν τὸ μέγα κράτος ἔνδοθι θραύσει·
κεῖται δ' Ἀσίδος ἐντὸς δριζομένη ἐνὶ νήσῳ,
δάφνη καὶ ρεῖθροισι παραὶ Πελίοιο γέροντος·
φράζεο δ' ἀνέρα μάντιν ἀφηγητῆρα κελεύθου
Φωκέα, ὅς ψαμάθοισιν Ἀπαρνίνος οἰκία ναίει.

115. Κωνσταντῖνος ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ
πλησίον ἠβουλήθη κτίσαι πόλιν
βασιλικήν, καὶ λαβὼν τὸν χρη-
σμὸν ἀνεχώρησεν καὶ κτίζει
Κωνσταντινούπολιν.

Οὐ θεμὶς ἐν Τροίῃσ σε πάλαι τμηθέντι θεμείλῳ
Ῥώμης ἰδρῦσαι νέον οὔνομα· βαῖνε δὲ χαίρων

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

119. ΑΛΛΟ.

Ἄντομέναις ποτὲ μῆλα φίλαις διεμοιρήσαντο
 Ἴνῶ καὶ Σεμέλη δώδεκα παρθενικαῖς.
 καὶ ταῖς μὲν Σεμέλη πόρεν ἄρτια· ταῖς δὲ περισσὰ
 δῶκε κασιγνήτη· μῆλα δ' ἔχεν πλέονα.
 ἢ μὲν γὰρ τρισσῆσι τριῖς ἑβδομα δῶκεν ἑταίραις,
 ταῖς δὲ δύο πάντων πέμπτον ἔδωκε λάχος·
 ἑνδεκα δ' Ἀστυνόμη μιν ἀφείλατο, καὶ οἱ ἔλειπεν
 μοῦνα κασιγνήταις μῆλα δύο φερέμεν.
 ἢ δ' ἑτέρη πισύρεσσι πόρεν δύο τέτρατα μῆλων,
 πέμπτη δ' ἑκταίην μοῖραν ἔδωκεν ἔχειν·
 τέσσαρα δ' Εὐρυχόρη δῶρον πόρε· τέτρασι δ' ἄλλοις
 μήλοισιν Σεμέλη μίμνεν ἀγαλλομένη.

120. ΑΛΛΟ.

Ἡ καρὺν πολλοῖσιν ἐβεβρίθει καρύοισιν·
 νῦν δὲ τις ἐξαπίνης μιν ἀπέθρισεν· ἀλλὰ τί φησὶν;
 Ἐκ μὲν ἐμεῦ καρύων πέμπτον λάβε Παρθε-
 νόπεια·
 ὀγδόατον δὲ Φίλινα φέρει λάχος· ἢ δ' Ἀγανίππη
 τέτρατον· ἑβδομάτῳ δ' ἐπιτέρπεται Ὠρείθυια·
 ἕκτην δ' Εὐρυνόμη καρύων ἐδρέψατο μοῖρην·
 τρισσαὶ δ' Ἐξ ἑκατὸν Χάριτες διεμοιρήσαντο·
 ἑννάκι δ' ἑννέα Μοῦσαι ἐμεῦ λάβον· ἑπτὰ δὲ λοιπὰ
 δῆεις ἀκρεμόνεσσι ἐφήμενα τηλοτέροισιν.

121. ΑΛΛΟ.

Ἐπιτάλοφον ποτὲ ἄστυ Γαδειρόθεν; ἕκτον ὁδοῖο
 Βαίτιος εὐμύκους ἄχρω ἐς ἠϊόνας·

κεῖθεν δ' αὖ πέμπτον Πυλάδου μετὰ Φάκιον οὐδας,
 Ταύρη χθών, βοέης οὐνομ' ἀπ' εὐετίας·
 Πυρήνην δέ τοι ἔνθεν ἐπ' ὀρθόκραϊρον ἰόντι
 ὄγδοον· ἢ δὲ μιῆς δωδέκατον δεκάδος.
 Πυρήνης δὲ μεσηγὺ καὶ Ἄλπιος ὑψικαρήνου
 τέτρατον· Αὐσονίης αἴψα δυωδέκατον
 ἀρχομένης ἤλεκτρα φαίνεται Ἡριδανοῖο.
 ὦ μάκαρ, ὅς δισσαῖς ἦνυσα χιλιάδας,
 πρὸς δ' ἔτι πέντ' ἐπὶ ταῖς ἑκατοντάδας ἔνθεν ἐλαύνω
 ἢ γὰρ Ταρπείη μέμβλετ' ἀνακτορίη.

122. ΑΛΛΟ.

Εὐβλεφάροιο Δίκης ἱερὰ κρήδεμνα μίηνας,
 ὄφρα σε, πανδαμάτωρ χρυσέ, βλέπομι τόσον,
 οὐδὲν ἔχω, πίσυρας γὰρ ἐπ' οὐκ ἀγαθοῖσι ταλάντων
 οἰωνοῖσι μάτην δῶκα φίλοις δεκάδας·
 ἡμισυ δ' αὖ, τρίτατόν τε καὶ ὄγδοον, ὦ πολύμορφοι
 ἀνθρώπων κῆρες, ἐχθρόν ἔχοντα βλέπω.

123. ΑΛΛΟ.

Πέμπτον μοι κλήρου, παῖ, λάμβανε· δωδέκατον δὲ
 δέξο, δάμαρ· πίσυρες δ' υἱέος οἰχομένου
 παῖδες, ἀδελφειοί τε δύω, καὶ ἀγίαστονε μῆτερ,
 ἐνδεκάτην κλήρου μοῖραν ἕκαστος ἔχε.
 αὐτὰρ ἀνεψιαδοῖ δυοκαίδεκα δέχθη τάλαντα·
 Εὐβουλος δ' ἐχέτω πέντε τάλαντα φίλος.
 πιπτοτάτοις δμῶεσσιν ἐλευθερίην καὶ ἄποινα,
 μισθὸν ὑπηρεσίης, τοῖςδε δίδωμι τάδε.
 ὦδε δὲ λαμβανέτωσαν· Ὀνήσιμος εἴκοσι πέντε
 μναῖς ἐχέτω· Δάιος δ' εἴκοσι μναῖς ἐχέτω·

πεντήκοντα Σύρος, Συνέτη δέκα, Τίβιος ὄκτω·
 ἑπτὰ δὲ μνῆς Συνέτω παιδὶ δίδωμι Σύρου.
 ἕκ δὲ τριηκόντων κοσμήσατε σῆμα ταλάντων·
 ῥέζετε δ' Οὐδαίῳ Ζανὶ Θυηπολίην·
 δισσῶν ἕς τε πυρήν, καὶ ἄλφιστα, καὶ τελαμῶνας·
 εἰκαίην δοιῶν σῶμα χάριν λαβέτω.

124. *ΑΛΛΟ.*

Ἡέλιος, μήνη τε καὶ ἀμφιθέοντος ἀλῆται
 ζωοφόρου τοίην τοι ἐπεκλώσαντο γενέθλην·
 ἕκτην μὲν βιότοιο φίλη παρὰ μητέρι μεῖναι
 ὄρφανόν· ὀγδοάτην δὲ μετ' ἀντιβίοισιν ἀνάγκη
 θητεύειν, νόστον δὲ γυναῖκά τε παῖδά τ' ἐπ' αὐτῇ
 τηλύγετον δώσουσι θεοὶ τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ.
 δὴ τότε σοι Σκυθικοῖσιν ὑπ' ἔγχεσι παῖς τε δάμαρ τε
 ὄλλυνται, σὺ δὲ τοῖσιν * ἐπάλλωτα δάκρυα χεύσας,
 ἑπτὰ καὶ εἴκοσ' ἔτεσσι βίου ποτὶ τέρμα περήσεις.

125. *ΑΛΛΟ.*

Τύμβος ἐγώ. κεύθω δὲ πολύστονα τέκνα Φιλίννης,
 τοῖον μαπιτόκων καρπὸν ἔχων λαγόνων·
 πέμπτον ἐν ἡϊθέοις, τρίτατον δ' ἐνὶ παρθενικῆσιν,
 τρεῖς δὲ μοι ἀρτιγάμους δῶκε Φίλινα κόρας
 λοιποὶ δ' ἡελίοιο πανάμμοροι ἠδὲ καὶ αὐδῆς
 τέσσαρες ἐκ λαγόνων εἰς Ἀχέροντα πέσον.

126. *ΑΛΛΟ.*

Οὗτός τοι Διόφαντον ἔχει τάφος. ἃ μέγα θαῦμα·
 καὶ τάφος ἐκ τέχνης μέτρα βίοιο λέγει.
 ἕκτην κουρίζειν βιότου θεὸς ἄπασε μοίρην·
 δωδεκάτην δ' ἐπιθείς, μῆλα πόρεν χλοάειν·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

129. ΑΛΛΗ.

... οτι ουκ εστιν ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...

130. ΑΛΛΗ.

... οτι ουκ εστιν ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...

131. ΑΛΛΗ.

... οτι ουκ εστιν ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...

134. ΑΛΛΗ.

... οτι ουκ εστιν ομοιωσις...
... ομοιωσις...
... ομοιωσις...

μνᾶν ἐρίων νήθεσκες ἐν ἡματι· πρῆβυτέρη δὲ
 θυγατέρων καὶ μνᾶν καὶ τρίτον εἶλκε κρόκης·
 ὀπλοτέρη δὲ μιῆς φέρειν ἡμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
 δόρπον ἐφοπλίζεις μνᾶν ἐρύσασα μόνον.

135. ΑΛΛΟ.

Οἶδε λοετροχόοι τρεῖς ἕσταμεν ἐνθάδ' Ἐρωτες,
 καλλιρόου πέμποντες ἐπ' εὐρίποιο λοετρού.
 δεξιτερὸς μὲν ἔγωγε τανυπτερυγῶν ἀπὸ ταρσῶν
 ἡματος ἐκταίῃ μοίρῃ ἐνι τόνδε κορέσσω·
 λαιὸς δ' αὖ πισύρεσσι ἀπ' ἀμφιφορῆος ἐν ὦραις·
 ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἡματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
 φράζο δ', ὡς ὀλίγη κεν ἐνιπλήσαιμεν ἐν ὦρῃ,
 ἐκ πτερυγῶν, τόξου τε, καὶ ἀμφιφορῆος ἰέντες.

136. ΑΛΛΟ.

Πλινθουργοί, μάλα τοῦτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγεῖραι,
 ἡμαρ δ' ἀννέφελον τόδε σήμερον, οὐδ' ἔτι πολλῶν
 χρηίζω, πᾶσαν δὲ τριηκοσίῃσι δέουσαν
 πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μοῦνος ἐν ἡματι τόσσον ἔτευχες·
 παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέληγεν·
 γαμβρὸς δ' αὖ τόσσησι καὶ εἰςέτι πεντήκοντα.
 τρισσαῖς συζυγίαις πόσσαις τόδε τεύχεται ὦραις;

137. ΑΛΛΟ.

Δάκρυ παρὰ στάξαντες ἀμείβετε. οἶδε γὰρ ἡμεῖς,
 οὓς τόδε δῶμα πεσὸν ὤλεσεν Ἀντιόχου
 δαιτυμόνας, οἷσιν * θεὸς δαιτός τε τάφου τε
 τόνδ' ἔπορεν χῶρον, τέσσαρες ἐκ Τεγέης
 κείμεθα· Μεσσήνης δὲ δώδεκα· ἐκ δὲ τε πέντε
 Ἄργεος· ἐκ Σπάρτης δ' ἡμισυ δαιτυμόνων,

131. ΑΛΛΟ.

Οἶγέ με, καὶ πισύρεσσιν ἐνιπλήσω παρβοῦσαν
 δεξαμενὴν ὦραις, κρουνὸς ἄλις προρέων·
 δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμεῖο τόσαις ἀπολείπεται ὦραις,
 ὄφρα μιν ἐμπλήσει· δις δὲ τόσαις ὁ τρίτος.
 εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόον εἰς ἓν ἀνώγους,
 εἰν ὀλίγη μοίρη πλήσομεν ἡματίη.

132. ΑΛΛΟ.

Κύκλωψ τοι Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἶα δ' ἐπ' αὐτῷ
 τεῦξέ τις ὄφθαλμόν, καὶ στόμα, καὶ παλάμην,
 κρουνοῖς συζεύξας, στάζοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν,
 ἡδ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνεται ἀπὸ στόματος.
 κρουνῶν δ' οὔτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μούνοισι
 ἡμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
 ἡμάτιος γλήνης· στόμα δ', ἡματος ἐν δύο πέμπτοις.
 τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἴσα θεόντα χρόνον;

133. ΑΛΛΟ.

Ὡς ἀγαθὸν κρητῆρι θοοὶ κερύωσι ῥέεθρον
 οἶδε δὺν ποταμοί, καὶ Βρομίοιο χάρις.
 ἴσος δ' οὐ πάντεσσι ῥόου δρόμος· ἀλλὰ μιν οἶος
 Νεῖλος μὲν προρέων ἡμάτιος κορέσει,
 τόσσον ὕδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχοι
 θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἡμασιν οἶνον εἰς·
 σὸν δὲ κέρας, Ἀχελῶε, δὺ ἡμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
 ῥεῖτε καὶ εἰν ὦραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

134. ΑΛΛΟ.

Ὡ γύναι, ὡς πενήης ἐπελήσατο· ἧ δ' ἐπίκειται
 αἰὲν ἀναγκαίη κεντρὰ φέρουσα πόγων.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

131. ΑΛΛΟ.

Οἶγέ με, καὶ πισύρεσσι ἐνιπλήσω παροῦσαν
 δεξαμενὴν ὄραις, κρουνὸς ἄλις προρέων·
 δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμεῖο τόσαις ἀπολείπεται ὄραις,
 ὄφρα μιν ἐμπλήσει· δις δὲ τόσαις ὁ τρίτος.
 εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόον εἰς ἓν ἀνώγει,
 εἰν ὀλίγη μοίρη πλήσομεν ἡματίη.

132. ΑΛΛΟ.

Κύκλωψ τοι Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἶα δ' ἐπ' αὐτῷ
 τεῦξέ τις ὄφθαλμόν, καὶ στόμα, καὶ παλάμην,
 κρουνοῖς συζεύξας, στάζοντι δὲ πᾶμπαν ἔοικεν,
 ἡδ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνεται ἀπὸ στόματος.
 κρουνῶν δ' οὔτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μούνοισι
 ἡμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
 ἡμάτιος γλήνης· στόμα δ', ἡματος ἐν δύο πέμπτοις.
 τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἴσα θύοντα χρόνον;

133. ΑΛΛΟ.

Ὡς ἀγαθὸν κρητῆρι θοοὶ κερύωσι ῥέεθρον
 οἶδε δύο ποταμοί, καὶ Βρομίοιο χάρις.
 ἴσος δ' οὐ πάντεσσι ῥόου δρόμος· ἀλλὰ μιν οἶος
 Νεῖλος μὲν προρέων ἡμάτιος κορέσει,
 τόσον ὕδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχου
 θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἡμασιν οἶνον εἰς·
 σὸν δὲ κέρασ, Ἀχελῶε, δὺ ἡμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
 ῥεῖτε καὶ εἰν ὄραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

134. ΑΛΛΟ.

Ὡ γύναι, ὥς πενήτης ἐπελήσατο· ἡ δ' ἐπίκειται
 αἰὲν ἀναγκαίη κεντρὴ φέρουσα πόγων.

μνᾶν ἐρίων νήθεσκες ἐν ἡματι· πρεσβυτέρη δὲ
 θυγατέρων καὶ μνᾶν καὶ τρίτον εἶλκε κρόκης·
 ὀπλοτέρη δὲ μιῆς φέρειν ἡμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
 δόρπον ἐφοπλίζεις μνᾶν ἐρύσασα μόνον.

135. ΑΛΛΟ.

Οἶδε λοετροχόοι τρεῖς ἕσταμεν ἐνθάδ' Ἐρωτες,
 καλλιρόου πέμποντες ἐπ' εὐρίποιο λοετρού.
 δεξιτερὸς μὲν ἔγωγε τανυπτερυγῶν ἀπὸ ταρσῶν
 ἡματος ἐκταίῃ μοίρῃ ἐνι τόνδε κορέσσω·
 λαιὸς δ' αὖ πισύρεσσι ἀπ' ἀμφιφορῆος ἐν ὦραις·
 ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἡματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
 φράζο δ', ὡς ὀλίγη κεν ἐνιπλήσαιμεν ἐν ὦρῃ,
 ἐκ πτερυγῶν, τόξου τε, καὶ ἀμφιφορῆος ἰέντες.

136. ΑΛΛΟ.

Πλινθουργοί, μάλα τοῦτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγεῖραι,
 ἡμαρ δ' ἀννέφελον τόδε σήμερον, οὐδ' ἔτι πολλῶν
 χρηΐζω, πᾶσαν δὲ τριηκοσίῃσι δέουσαν
 πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μόνος ἐν ἡματι τόσσον ἔτευχες·
 παῖς δὲ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέληγεν·
 γαμβρὸς δ' αὖ τόσσησι καὶ εἰςέτι πεντήκοντα
 τρισαῖς συζυγίαις πόσσαις τόδε τεύχεται ὦραις;

137. ΑΛΛΟ.

Δάκρυ παρὰ στάξαντες ἀμείβετε. οἶδε γὰρ ἡμεῖς,
 οὓς τόδε δῶμα πεσὸν ὤλεσεν Ἀντιύχου
 δαιτυμόνας, οἷσιν * θεὸς δαιτός τε τάφου τε
 τόνδ' ἔπορεν χῶρον, τέσσαρες ἐκ Τεγέης
 κείμεθα· Μεσσήνης δὲ δυώδεκα· ἐκ δὲ τα πέντε
 Ἴργεος· ἐκ Σπάρτης δ' ἡμισυ δαιτυμόνων,

131. ΑΛΛΟ.

Οἶγέ με, καὶ πισύρεσσι ἐνιπλήσω παροῦσαν
 δεξαμενὴν ὄραις, κρουνὸς ἄλις προρέων ·
 δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμεῖο τόσαις ἀπολείπεται ὄραις,
 ὄφρα μιν ἐμπλήσει · δις δὲ τόσαις ὁ τρίτος.
 εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόον εἰς ἓν ἀνώγοις,
 εἰν ὀλίγη μοίρη πλήσομεν ἡματίη.

132. ΑΛΛΟ.

Κύκλωψ τοι Πολύφημος ὁ χάλκεος · οἶα δ' ἐπ' αὐτῷ
 τεῦξέ τις ὄφθαλμόν, καὶ στόμα, καὶ παλάμην,
 κρουνοῖς συζεύξας, στάζοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν,
 ἡδ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνεται ἀπὸ στόματος.
 κρουνῶν δ' οὔτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μούνοισι
 ἡμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων ·
 ἡμάτιος γλήνης· στόμα δ', ἡματος ἐν δύο πέμπτοις.
 τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἴσα θεόντα χρόνον;

133. ΑΛΛΟ.

Ὡς ἀγαθὸν κρητῆρι θοοὶ κερύωσι ῥέεθρον
 οἶδε δὺν ποταμοί, καὶ Βρομίιο χάρις.
 ἴσος δ' οὐ πάντεσσι ῥόου δρόμος· ἀλλὰ μιν οἶος
 Νεῖλος μὲν προρέων ἡμάτιος κορέσει,
 τόσον ὕδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχοι
 θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἡμασιν οἶνον ἰεῖς·
 σὸν δὲ κέρας, Ἀχελῶε, δὺ ἡμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
 ῥεῖτε καὶ εἰν ὄραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

134. ΑΛΛΟ.

Ὡ γύναι, ὡς πενήτης ἐπελήσατο· ἧ δ' ἐπίκειται
 αἰὲν ἀναγκαίη κεντρὴ φέρουσα πόνων.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

131. *ΑΛΛΟ.*

Οἶγέ με, καὶ πισύρεσιν ἐνιπλήσω παρβοῦσαν
 δεξαμενὴν ὄραις, κρουνὸς ἄλις προρέων·
 δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμεῖο τόσαις ἀπολείπεται ὄραις,
 ὄφρα μιν ἐμπλήσει· δις δὲ τόσαις ὁ τρίτος.
 εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόον εἰς ἓν ἀνώγους,
 εἰν ὀλίγη μοίρη πλήσομεν ἡματίη.

132. *ΑΛΛΟ.*

Κύκλωψ τοι Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἶα δ' ἐπ' αὐτῷ
 τεῦξέ τις ὀφθαλμόν, καὶ στόμα, καὶ παλάμην,
 κρουνοῖς συζεύξας, στάζοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν,
 ἡδ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνεται ἀπὸ στόματος.
 κρουνῶν δ' οὔτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μούνοισι
 ἡμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
 ἡμάτιος γλήνης· στόμα δ', ἡματος ἐν δύο πέμπτοις.
 τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἴσα θέοντα χρόνον;

133. *ΑΛΛΟ.*

Ὡς ἀγαθὸν κρητῆρι θοοὶ κερύωσι ῥέεθρον
 οἶδε δὺο ποταμοί, καὶ Βρομίοιο χάρις.
 ἴσος δ' οὐ πάντεσσι ῥόου δρόμος· ἀλλὰ μιν οἶος
 Νεῖλος μὲν προρέων ἡμάτιος κορέσει,
 τόσσον ὕδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχοι
 θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἡμασιν οἶνον εἰς·
 σὸν δὲ κέρας, Ἀχελῶε, δὺ' ἡμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες
 ῥεῖτε καὶ εἰν ὄραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

134. *ΑΛΛΟ.*

Ὡ γύναι, ὅς πενήης ἐπελήσατο· ἡ δ' ἐπίκειται
 αἰὲν ἀναγκαίη κεντρὴ φέρουσα πόγων.

μνᾶν ἐρίων νήθεσκες ἐν ἡματι· πρεσβυτέρη δὲ
 θυγατέρων καὶ μνᾶν καὶ τρίτον εἶλκε κρόκης·
 ὀπλοτέρη δὲ μιῆς φέρειν ἡμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
 δόρπον ἐφοπλίζεις μνᾶν ἐρύσασα μόνον.

135. ΑΛΛΟ.

Οἶδε λοετροχόοι τρεῖς ἕσταμεν ἐνθάδ' Ἐρωτες,
 καλλιρόου πέμποντες ἐπ' εὐρίποιο λοετρού.
 δεξιτερὸς μὲν ἔγωγε τανυπτερυγῶν ἀπὸ ταρσῶν
 ἡματος ἐκταίῃ μοίρῃ ἐνι τόνδε κορέσσω·
 λαῖος δ' αὖ πισύρεσσι ἀπ' ἀμφιφορῆος ἐν ὦραις·
 ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἡματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
 φράζω δ', ὡς ὀλίγη κεν ἐνιπλήσαιμεν ἐν ὦρῃ,
 ἐκ πτερυγῶν, τόξου τε, καὶ ἀμφιφορῆος ἰέντες.

136. ΑΛΛΟ.

Πλίνθουργοί, μάλα τοῦτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγεῖραι,
 ἡμαρ δ' ἀννέφελον τόδε σήμερον, οὐδ' ἔτι πολλῶν
 χρήζω, πᾶσαν δὲ τριηκοσίησι δέουσαν
 πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μούνος ἐν ἡματι τόσσον ἔτευχες·
 παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέληγεν·
 γαμβρὸς δ' αὖ τόσσησι καὶ εἰςέτι πεντήκοντα
 τρισσαῖς συζυγίαις πόσαις τόδε τεύχεται ὦραις;

137. ΑΛΛΟ.

Δάκρυ παρὰ στάξαντες ἀμείβετε. οἶδε γὰρ ἡμεῖς,
 οὓς τόδε δῶμα πεσὸν ὤλεσεν Ἀντιόχου
 δαιτυμόνας, οἷσιν * θεὸς δαιτός τε τάφου τε
 τόνδ' ἔπορεν χῶρον, τέσσαρες ἐκ Τεγέης
 κείμεθα· Μεσσήνης δὲ δυώδεκα· ἐκ δὲ τε πέντε
 Ἄργεος· ἐκ Σπάρτης δ' ἡμισυ δαιτυμόνων,

αὐτός τ' Ἀντιόχος· πέμπτου δέ τε πέμπτου ὄλοντο
Κεκροπίδαι· σὺ δ' ἄγλαν κλαῖε, Κόρινθε, μόνον.

138. ΑΛΛΟ.

Νικαρέτη παίζουσα σὺν ἡλικιώτισι πέντε,
ὧν εἶχεν καρύων * Κλεῖτ' ἔπορον τὸ τρίτον,
καὶ Σαπφοῖ τὸ τέταρτον, Ἀριστοδίκη δὲ τὸ πέμπτου,
εἰκοστὸν Θεανοῖ καὶ πάλι δωδέκατον,
εἰκοστὸν τέτατον δὲ Φιλιννίδι· καὶ περιῆν δὲ
πεντήκοντ' αὐτῇ Νικαρέτη κάρυα.

139. ΑΛΛΟ.

Γνωμονικῶν Διόδωρε μέγα κλέος, εἶπέ μοι ᾠρην
ἠνίκ' ἀπ' ἀντολῆς πόλον ἤλατο χρύσεια κύκλα
ἡέλιου, τοῦ δ' ἦτοι ὅσον τρία πέμπτα δρόμοιο,
τετράκι τόσον· ἔπειτα μεθ' Ἑσπερίην ἄλα λείπει.

140. ΑΛΛΟ.

Ζεῦ μάκαρ', ἧ ῥά τοι ἧ ῥά τάδ' εὐαδεν, οἷα γυναῖκες
Θεσσαλεκαὶ παίζουσι; μαραίνεται ὄμμα Σελήνης
ἐκ μερόπων· ἴδον αὐτός. ἔην δ' ἔτι νυκτός ἐπ' ἠῶ
δὶς τόσον, ὅσσα δὴ ἕκτα καὶ ἑβδομον οἰχομένοιο.

141. ΑΛΛΟ.

Ἀπλανέων ἄστρον, παρόδους τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀλητῶν
εἶπέ μοι, ἠνίκ' ἐμῆ χθιζὸν ἔτικτε δάμαρ·
ἦμαρ ἔην, ὅσον τε δὶς ἑβδομον ἀντολίηθεν,
ἑξάκι τόσον ἔην Ἑσπερίην ἐς ἄλα.

142. ΑΛΛΟ.

Ἐγρεσθ', Ἡριγένεια παρέδραμε· πέμπτου, ἔριθου
λειπομένης τρισσῶν οἴχεται ὀγδοατων.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

148. Χρησμός δοθείς Ἰουλιανῷ τῷ ἀποστάτῃ, ὅτε τὴν ἑνεσθλίον ἡμέραν ἐπιτελῶν ἑαυτοῦ διῆγε περὶ Κτησιφῶντα ἀγῶνας ἱππικὸς θεώμενος.

Γηγενέων ποτὲ φύλον ἐνήρατο μητίετα Ζεὺς,
 ἔχθιστον μακάρεσσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουλιανὸς θεοειδής,
 μαρνάμενος Περσῶν πόλιας καὶ τείχεα μακρὰ
 ἀγχευάχων διέπερσε πυρὶ, κρατερῶ τε σιδήρῳ,
 νωλεμέως δ' ἐδάμασσε καὶ ἔθνεα πολλὰ καὶ ἄλλα,
 ὅς ῥα καὶ ἑσπερίων ἀνδρῶν ἀλμανικὸν οὐδας
 ὑσμίναις πυκναῖσιν ἑλὼν ἀλάπαξεν ἀρούρας.

149. Χρησμός δοθείς Τιμοκράτῃ Ἀθηναίῳ ἐρωτήσαντι περὶ ἐπιληψίας.

Μεῖζον ἀειράμενος κεφαλῆς ποιμνήϊον εὐλήν,
 μηκάδος ἀγρονόμοιο δέμας περικάββαλε μῆλου,
 ἐρπηστὰν πολὺπλαγκτον εὐρῆνου ἀπὸ κόρσης.

150. Χρησμός δοθείς τῷ Αἰγεῖ ἐρωτήσαντι περὶ παιδοποιίας.

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα ποδαιόνα, φίλτατε λαῶν,
 μὴ λῦσαι, ἴν γούνον Ἀθηναίων ἀφικέσθῃ

XV.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΤΙΝΑ

1. Εἰς τὸ ποίημα Ἰωάννου Γραμμα-
τικοῦ.

Ζωοτύπος τόλμησεν ἄ μὴ θεῖμις εἰκόνι γράψαι,
εὐεπίη δ' ἐτέλεσσε φύσιν ψευδήμονα κόσμου,
ἐγγὺς ἀληθείης τε· γραφή δ' ἐψεύσατο πάντα.

2. Ἐπίγραμμα εἰς τὴν πόλιν τῶν
Μύρων τῆς Λυκίας.

Καλλιχόρου τόδε τεῖχος ἀνηέξησε πόληος·
Μαρκιανὸς σκηπτοῦχος, ὑπ' ἐννεσίησιν ὑπάρχου
Παλλαδίου, θεσμοῖς τε περίφρονος Ἀρτεμιῶνος·
ἢ δὲ πόλις παλίνορσον ἔδν χρόνῳ εὖρατο μέτρον.

3. Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου Νικάνδρου.
Ἑπτὰ με καὶ δέκα παῖδ' ἐτέων ἀκέραιον, ἄχραντον,
Νικάνδρον πιστὸν μάρτυρα θῆκε θεός.

4. Ἐπιτύμβιον ἐν Νικαίᾳ πλησίον
τῆς λίμνης ἐν τῷ δβελίσκῳ.
Αὔχησον, Νικαία, τὸν οὐρανομάκτα τύμβον,
καὶ τὰν ἀελλῶ γείτονα πυραμίδα·

ἃ τὸν ἐνὶ ζωῖς βεβοαμένον ἱεροφάνταν
 κρύπτει ἀμετρήτῳ σάματι θαπτόμενον.
 ἔστι Σακέρδωτος τόσον ἠρίον, ἔστι Σεουήρας
 μνᾶμα τόδ', ὧ γείτων οὐρανός, οὐκ αἶδας.

5. ΑΛΛΟ.

Οὐράνιον τὸ μνᾶμα καὶ ἅ χρυσήλατος ἀκτὶς
 ἀνδρός, ἴσον βιότῳ καὶ τάφον εὐραμένου,
 ἄστροις γειτονέοντα· φέρει δ' ὅσον οὔτινα τύμβος
 ἀνέρα, τὸν τελετᾶς οὐρανίδος ζάκορον,
 τὸν πάτραν ἐριποῦσαν ἀπὸ χθονὸς ὑψώσαντα,
 τὸν φρενὸς ἢ γλώσσας ἄκρα λαχόντα γέρα·
 ὧ πέρι δηρίσαντο καὶ ἅ νέκυν ἐν πυρὶ θεῖσα
 Ἄτιθις, χ' ἅ κόλποις ὀστέα δεξαμένα.

6. ΑΛΛΟ.

Τοῦτο Σακέρδωτος μεγάλου μέγα σῆμα τέτυκται
 παμφαές, Ἄσκανίης ἄστρον ἐπιχθόνιον,
 ἀκτίνων ἀντωπὸν· ὁ δ' ἤσυχος ἔνδοθι δαίμων
 κεῖται, ὁ καὶ πάτρῃ δεξιτερὴν τανύσας
 κεκλιμένη, καὶ στέμμα περὶ κροτάφοισιν ἀνάψας
 ἱερὸν ἐκ πατρὸς παιδὶ νεαζόμενον·
 οὐ πάτρῃ μὲν ἔδεκτο φίλον νέκυν, ἠγνισε δ' Ἄτιθις
 πυρκαϊῆ, σέβεται δ' Ἑλλὰς αἴπασα πόλις.

7. ΑΛΛΟ.

Ἄ πάτρα Νίκαια, πατὴρ δέ μοι ὄργιοφάντας
 οὐρανοῦ, αὐτὰρ ἐγὼ κλαρονόμος τελετᾶς·
 οὔτος ὁ καὶ σεισθεῖσαν ἐμὴν πόλιν ἐξ αἶδαο
 θυσάμενος δώροισι Λύσονίοιο Διός·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

11. Ἐν τῷ Κάστερῳ τῆς Λίνδου ἐν τῷ
 δ
 ἄκρον.

Ἔσσι μὲν ἀρχαίης Λίνδου κλέος, Ἀτρυτώνη,
 δεξαμένης ὄχθοις οὐρανίοισιν ἄκρας·
 μέζων δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἐπηράτου ἔπλετο φήμη
 παρθενικῆς, γλαυκῶν πλησαμένης χαρίτων·
 νῦν γὰρ Ἀθηναίης βοαία θαλερός ἔμειν οἶκος,
 χῶρος καρπογόνους δερκόμενος σκοπέλους·
 ἄνθεμα γὰρ τόδε λαρόν Ἀθηναίῃ πόρε Νιφεύς
 ἀγλαόχαρτος, ἔων νειμάμενος κτεάνων·
 κρέσσον καὶ Κελεοῖο καὶ Ἰκαρίοιο κατ' αἶαν
 πάντα ἀεξῆσαι τὴν πιαρὴν ἐλάην.

12. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Εὐγε τύχη με ποεῖς, ἀπραγμοσυνῆ μ' Ἐπικούρου
 ἠδίστη κομέουσα, καὶ ἡσυχίῃ τέρπουσα·
 τίπτει δέ μοι χρέος ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν;
 οὐκ ἐθέλω πλοῦτον, τυφλὸν φίλον, ἄλλοπρόσαλλον·
 οὐ τιμᾶς· τιμαὶ δὲ βροτῶν ἀμενηνὸς ὄνειρος·
 ἔρξέ μοι, ὦ Κίρκης ὄνοφερὸν σπέος· αἰδέομαι γὰρ
 οὐράνιος γεγαῶς βαλάνους ἄτε θηρίον ἔσθειν·
 μισῶ Λωτοφάγων γλυκερὴν λιπόπατριν ἐδωδὴν·
 Σειρήνων τε μέλος καταγωγὸν ἀναίνομαι ἐχθρόν·
 ἀλλὰ λαβεῖν θεόθεν ψυχοσσόον εὔχομαι ἄνθος,
 μῶλυ, κακῶν δοξῶν ἀλκτῆριον· ὅσα δὲ κηρῷ
 ἀσφαλέως κλείσας προφυγεῖν γενετήσιον ὄρμην·
 ταῦτα λέγων τε γράφων τε πέρας βιότιο κιχείην.

13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ.

εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἰ μὲν τις σοφὸς ἐσσί, ἐφάξω, εἰ δέ γε Μούσης
δακτύλῳ ἀκροτάτῳ ἀπεγεύσαιο * * * *
πόρρω σιῆθ' ἀπ' ἐμεῖο, κοῖ ἄλλοθι δίξω ἔδρην·
κλισμὸς ἐγὼ φορέειν σοφίης ἐπιῖστορας ἄνδρας.

14. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

ἀντίγραφον πρὸς ταῦτα·

Καὶ τὶ γε σῆμα φέρεις ἐξαιρετον, ὧ κενεαυχές,
ὅττι σοφούς φιλέεις μὲν, ἀμούσους δ' ἀνταπερὲκεις·
οὐ χρυσὸν φορέεις, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἐλέφанта·
ἀλλὰ σε τεκτονίης ἠγήτορες ἄνδρες ἔτευξαν,
Καλλιόπης ἀΐδρεις καὶ ἀπευθέες Ἡφαίστοιο,
πᾶσι σοφοῖς τ' ἀσόφοις τε δορήϊον ἔμμεναι ἔδρην.

15. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

εἰς τὸν σταυρὸν ὃν ἀνέθετο ἐν τῇ Λίνδῳ.

Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἠδ' Εὐδοκίης με
τέκνον ἔτευξεν ἀγακλυτόν, ὃν Λίνδος μεγάλαυχος
ἤνεγκε προτέρης γενεῆς προφερέστερον ἄνδρα,
καὶ πιστὸν θεράποντα σκηπτούχοιο Λέοντος·
ὧ Ἀλέξανδρος ἀδελφεὸς ἠδ' υἱὸς Κωνσταντῖνος
σκῆπτρα Βυζαντιάδος συμμεθέπουσι Ῥώμης·
σκῆπτρα θεοστήρικτα συνεξαγέτην βασιλείης.

16. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸν αὐτὸν σταυρόν.

Ἄπαν μὲν ἔργον οὐ πρὸς ἀξίαν πέλει
την σὴν, ὑπερθαύμαστε κόσμου δεσπότη.

ἔργων γὰρ ἔξω καὶ φθορᾶς τὸ σὸν κλέος·
 τὸ δ' ἔργον, ὃ προσῆξέ σοι Κωνσταντῖνος,
 ἐπάξιον πέφυκεν, εἰ δὴ, Παρθένε,
 τοῦ σοῦ τόκου τὸ σκῆπτρον εὖ διαγράφει,
 καὶ σαρκὸς αὐτοῦ τὸ τρισόλβιον πύθος.

17. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Εἰ ζωγραφεῖν τις ἠθέλεν σε, Παρθένε,
 ἄστρον εἶδεῖτο μᾶλλον ἀντὶ χρωμάτων,
 ἢ ἐγράφησιν φωστῆρσιν, ὡς φῶτος πύλη·
 ἀλλ' οὐχ ὑπεῖκει ταῦτα τοῖς βροτῶν λόγοις·
 ἃ δ' οὖν φύσις παρέσχε καὶ γραφῆς νόμος,
 τούτοις παρ' ἡμῶν ἱστορῆ τε καὶ γράφῃ.

18. Εἰς τὴν τάβλαν.

Ὅστέα σου, Παλάμηδες, εἶδει πρῶθεντα γενέσθαι,
 ὄργανα τῆς τέχνης τῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου·
 ἐν πολέμοις γὰρ ἔων ἕτερον πόλεμον κατέδειξας
 ἐν ξυλίνῳ σταδίῳ τὸν φιλικὸν πόλεμον.

19. Εἰς τινὰ ἰατρὸν Ἀσκληπιάδην.

Ἀσκληπιάδης ἰατρὸς ἤρπασεν κόρην·
 μετὰ τὴν φθορὰν δὲ τοῦ γάμου τῆς ἄρπαγῆς,
 ἐκάλεσε πλῆθος εἰς τὸν αὐθέντην γάμον
 ἀνδρῶν χορευτῶν καὶ γυναικῶν ἀθλίων·
 τῆς οἰκίας δὲ συμπεσοῦσης ἐσπέρας,
 πάντες κατηνέχθησαν εἰς ἄδου δόμους,
 νεκροὶ δ' ἔκειντο περὶ νεκροῖς πεπτωκότες·
 νυμφῶν δὲ σεμνός, ἐκ ῥόδων πεπλεγμένος,
 ἐκ τῶν φόνων ἔσταξεν αἷμα φοῖνιον.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

22. Ο ΠΕΛΕΚΛ

Ἄνδροθία δῶρον ὁ Φωκεὺς
 τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὴν
 οὐκ ἐνάριθμος γε
 νῦν δ' ἔς
 τρεῖς μι

Ἴλιος
 σὴν χεῖριν ἄ,
 ἀλλ' ἀπὸ κρανῶν
 Δαρδανιδᾶν χρυσοβαφεῖς
 ὤπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν τῷ ποι

23. Εἰς τὴν βίβλι

Δακτυλικῆ τετραμέτ

Εἰ λύπης κρατέειν ἐθέλει
 τήνδε μίκαιραν ἀναπτύσσει
 βίβλον ἐπέρχεο ἐνδυκέως,
 ἧς ὑπο γνώμην ὀλβίστην
 θεῖά κεν ὄψει ἔσσομένων
 ὄντων ἢ δὲ παροισχομένων,
 τροπῶν τ' ἀνίην τε
 καπνοῦ μηδὲν ἀρειότερον,

1

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

26. ΔΟΣΙΑΔΑ ΒΩΜΟΣ (B.)

Εἰμάρσενός με σήτας
 πόσις μέροψ, δίσαβος
 τεῦξ', οὐ σπονδεύνας, ἴνις ἐμπούσας, μόρος
 Τεύκροιο βούτα, καὶ κυνὸς τεκνώματος,
 Χρύσας δ' αἴτας· ἄμος ἔψανδρα
 τὸν γυιόχαλπον οἶθρον ἔρρῃσεν,
 ὃν ὠπάτωρ δίςεννος
 μόρησε ματροῦπιτος.
 ἐμόν δὲ τεῦγμ' ἀθήσας
 Θεοκρίτοιο κτάντας,
 Τρισπέροιο καύτας,
 θῶῦξεν αἶν' ἀΐξας·
 χάλεψε γὰρ νιν ἰῶ
 σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
 τὸν δ' ἐλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ
 Πανός τε ματρος εὐνέτας, φῶρ
 δίξωος, ἴνις τ' ἀνδροβρωῶτος ἰλιοραίστας
 ἤψ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἀγαγον τρίπορθον.

7. ΣΤΜΜ

ΓΙΝΟΥ ΡΟ.

Κα.

μα

τῆ τοῦτ'

ορων δὲ θυμι
θεῶν ἐριβόα
ιέτρου μονοβ
ικὺ λέχριον νε
βροῖς κῶλ' ἄλ
ρων ἰέμεναι π
αἰψ' αὐδάν
ἴπων, ἄφαρ
ε θυοῖς ποι
ους εὐνάν, μι
ἄν' ὀρέων νομ
φίλας ματρι
παναίολον
ἄκραν δεκάδ'
ροτῶν ὑπὸ φέ
ιά μιν κάμ'
ἀγνᾶς

Δω

ἄτε

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

28. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΟΥ

εἰς τὴν σταύρωσιν.

Χριστὸς ἐπὶ σταυροῦ πεπαρμένος ἦν ποτε γυμνός,
 μεσόθι, ληϊστῆρας ἔχων ἐκάτερθε παγέντας·
 καὶ μιν ἀκηχεμένη λιγέως ὀλοφύροτο μήτηρ
 λυγδὴν ἰσταμένη, καὶ παρθένος ἄλλος ἑταῖρος·
 καὶ μιν καγχαλόωντες ἐνείκεον ἄνδρες ὀδίται,
 κάμμορον, οὔτιδανὸν καὶ ἀνάλκιδα φῶτα καλεῦντες
 καὶ οἱ διψαλέω στυγερὴν ὤρεξε ποτῆτα
 λαὸς Ἰουδαίων ἀθεμίσιος, αἱματοχάρμης,
 ὄξει κιννάμενος πικρὸν δέπας, εἶδαρ ὀλέθρου.
 ἀλλ' ἀκέων τετάνυστο καὶ οὐκ ἀπαμύνητο Χριστός,
 Χριστός, ὁ καὶ Μαρίας καὶ ἀθανάτου πατρὸς υἱός·
 ταῦτα τίς ἀνθρώπων ἀγέρωχος νήπιος ἔσται
 κῆρι λογιζόμενος καὶ ὀρώμενος ἐν πινάκεσσι·
 ἀνδρὸς γὰρ θεὸς ἐστίν· ὁ δὲ βροτὸς οὐδὲν ἀρείων.

29. ΙΓΝΑΤΙΟΥ.

εἰς ἑαυτόν.

Ἰγνάτιος πολλῆσιν ἐν ἀμπλακίησι βιώσας,
 ἔλλιπον ἠδυφασῶς ἠελίοιο σέλας·
 καὶ νῦν ἐς ὄνοφερὸν κατακεύθομαι ἐνθάδε τύμβον·
 οἴμοι ψυχὴ μου μακρὰ κολαζόμενος·
 ἀλλά, κριτὰ, βροτὸς εἰμι, σὺ δ' ἀφθιτος ἢ δ' ἐλεήμων,
 ἴλαθι, ἴλαθί μοι ὄμματι εὐμενέϊ.

30. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

εἰς Παῦλον μοιαχόν.

Σῶμα μὲν, οὐκ ἀρετὴν ὄδε τύμβος νέρθε κέκευθε
 κεδνοῦ Παύλοιο· ὥστε γὰρ ἠελίου

τοῦ γ' ἀπαστρέπτουσιν ἀριπρεπές λόγοι αἴγλη,
 ἠδ' ἀρετῆς κάματοι εὖχος ἔχουσι μέγα.
 εἴκοσιν ἑς λυκάβαντας ἰδέ τρισὶν ἤρκεσε γαίη,
 ζήσας δ' αὖ λογικῶς ἐσθλὸν ἔδεικτο τέλος.

31. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς Σαμουὴλ δούκον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.
 Ἱερὸς ἐν λαγόνεσσι Σαμουὴλ κεύθεται γαίης,
 πάντα λιπῶν βιότου, ὅσα περ εἶχε, θεῶ·
 καὶ νῦν εὐσεβέων εἰσέδραμε φαιδίμον αὐλήν,
 δόξαν ὑπὲρ μεγάλων ληφόμενος καμάτων.

32. ΑΡΕΘΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἀδελφῇ.
 Εἰ καὶ μοι λύχνον αἰῶνος ταχὺς ἔσβεσεν οἶτος,
 λαμπάδος ἡμετέρης φέγγος ἀμερσάμενος,
 ἀλλὰ γὰρ ἤρκεσε λύσση ἐῆς κακότητος ὁ δαίμων
 πᾶσαν ἐμὴν τελέσαι στυγναλήν βιοτήν·
 θῆκέ με χήρην ἐγγὺς ἀειρομένου μοι μαζοῦ,
 οὐδέ τι τέκνον ἴδον καλὸν ἀθυρόμενον,
 ἠδὲ τοκεῦσιν ἄγαλμα παραγκάς· τῷ κέ με πένθος
 ἄτλητον μαλερῷ τηκεδόνος δάμασσε
 πυρσῷ· τρεῖς πρὸς εἰίκου' ἐποιχομένην ἐνιαυσίους
 ἔσχεν τύμβος ὄδε ξεινοδόκος γενέθλης
 ἡμετέρης· ἐνθ' ὕφηνον γενετῆρες ἅπασαι
 γηραλέοι θρηῆνον τειρόμενοι πολιήν,
 καὶ χορὸς εὐγενέων στενάρχοντες ἀδελφῶν Ἄννης,
 μνώμενοι ἀσπασίως εἶδεος ἀγλαΐης.

33. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὸ σεμνὸν ἦθος, τὴν φιλάνθρωπον χάριν,
 τὸ πρὸς τεκόντας τοῦ τρόπου πειθήνιον·

αἰδῶς γὰρ ἦγεν ὡς διδάσκαλος μέγας
 παρῶν· τὰ λαμπρὰ τοῦ γένους γνωρίσματα,
 καὶ τὰς φιλάνδρους ἐνστάσεις πρὸς τὴν φύσιν
 κλονοῦσαν ἀστήρικτα χηρίας βία,
 ἀτεμπλοκῇ δὲ κρειτόνων ἠττωμένης·
 ἄφ' ὧν τὰ φαιδρὰ στέμματα πρὸς ἀξίαν
 μόνανδροι ἐκλάμποντα· τὴν παρρησίαν
 Ἄννης ἀμαυροῦν οὐ δυνήσεται τάφος·
 πάντων γὰρ αὐτῆς οὐδαμῶς λάθοι στόμα
 καλὸν φερούσης νοουθέντημα τῷ βίῳ·
 εἰ δ' οὖν λαλήσει καὶ γραφὴ πάντων πλέον
 αὕτη παρ' αὐτὸν τὸν τάφον τεθειμένη.

34. ΤΟΤ ΑΓΤΟΤ.

εἰς Φεβρωνίαν μοναχόν.

Δραῦσέ τί που καὶ νερτερίοις μετὰ πνεύμασιν ἀνδρῶν
 Φεβρωνία ἐῆς σύμβολα συμπαθείης,
 εἴτις κἀνθάδε χρεῖῶ ἀφνειῶν ἢ πένησιν·
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ τῆς σφειδέρης ἐς ἅπαν
 ψυχαὶ λήθονται μεγαθύμον εὐεργείης·
 ἔμπα γε μὴν αἰδῶν ἡμετέρου βιδίου
 ἴρκιος εἴη θεῖον ἐπιπροέμεν θάλαμόν μιν
 Χριστοῦ, τὸν ῥα νυδὸν σεμνὸν ἔλ' ἀφθορίας,
 λαμπρὰ δ' ἐλαίῳ φαιδρύνουσα φιλοπτωχείης·
 ἦς τόδε σῆμ' ὕπνου γνῶθι πολυχρονίου.

35. ΘΕΟΦΑΝΟΤΣ.

Εἶθε κρίνον γενόμην ἀργενναίον, ὄφρα με χερσὶν
 ἀρσαμένη μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσης.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

ἀλλὰ νέον μὲν ἔκειτο, μεμυκῶς χεῖλα σιγῇ,
 σῶμά τε πυθόμενος καὶ ὀστέα καὶ χροῖα καλόν,
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθίων πταμένη αἰδόςδε κατηλθον,
 ἀρόφητον δὲ φίλοισι γόνον καὶ πένθος ἔθηκεν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Μάρθη Μαρίη τε ὁμαίμοις
 αὐτοκασιγνήταις·

ψυχῆς γὰρ φιλέσκον ἀδελφεόν, ὅστις ἔκειτο
 μεσσοῦθι ἐν νεκάδεσσιν ἀκήριος, ἄψυχος αὐτῶς·
 τοῦ πότμον γούωσαι ὀδυρόμεναί τε ἐθρήνεον,
 σήματος ἔκτοθι οὔσαι καὶ ἐζόμεναι περὶ τύμβῳ.
 ὄφρα μὲν ἡέλιος τρίτον ἦνυσεν ἡμαρ ἐς αἶαν,
 τόφρα δὲ καὶ νεκάδεσσιν ἐτήκετο Λάζαρος ἄπνους
 ἀλλ' ὅτε δὴ τετράτη ῥοδοειδῆς ἤλυθεν ἡώς,
 καὶ τότε δὴ προσέειπε θεοῖο παῖς μεγάλυιο
 εὐπατριδῆσι φίλοις, οἳ παρ θεοῦ ἐκγεγάαντο,
 οἳ περὶ μὲν βουλῇ μερόπων, περὶ δ' ἦον ἀπάντων,
 οὓς ἔκπαγλ' ἐφίλησ', ὡσεὶ θεοῦ υἱας ἐόντας,
 ὧν καὶ ἀπὸ γλώσσης γλυκίων μέλιτος ῥέειν αὐδῆ,
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσι· εἰκότα χειμερίησιν·

Ω φίλοι ἀγλαόθυμοι, ἐπεὶ θεὸς ἐστὶ σὺν ἄμμι·
 κέκλυτέ μευ πάντες τε ὅσοι θεὸν ἔνδον ἔχοιτε,
 ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πελεύει·
 δεῦτ ἐς Βιθανίην, ὅθι Λάζαρον ἔλλιπε θυμὸς,
 σπεύσομεν ὅτι τάχιστα, ὄφρα κλέος' ἀφθιτον ἴσχω·
 ἀνσιτῆσαι γὰρ ἔπειμι καὶ ἐξ Ἑρέβους φίλον ἄμόν·
 τὸν δ' αὖτε προσέειπον εὐήνορες ἀγλαόθυμοι·
 Ἴομεν, ὡς ἐκέλευσας, ἀλίγκις πατρὸς ἐοῖο.
 εἶπον, ὃ δ' αὐτὸς ἔβαινε, καὶ ἠγεμόνευε μαθηταῖς.
 σπερχόμενοι δ' εἶποντο μετ' ἔχνια Παμμεδέοντος,

ἤντι εἴθνεα εἰσι μελισσῶν ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
 ὣς εἶποντο ὀπισθε θεοῦ μεγάλοιο μαθηταί.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκάνοντο πολυκλαύστῳ ἐνὶ τύμβῳ,
 καὶ τότε δὴ λίσσοντο κυλινδόμεναι παρὰ ποσσὶν
 Χριστὸν παμμεδέοντα κασίγνηταί τε ἔται τε·
 γουνούμεσθ' ἄ σ', ἄναξ, ὃς ὑπέρτατι δώματα ναίεις
 Λάζαρον ὃν φιλέσσκες ἐν ἔγκασιν, ἤλυθεν ἄδου·
 εἰ γὰρ τῆδε ἔησθα, ἄναξ νεκύδων αἰδωνεύς
 οὐποτ' ἔτλη μείναι, ἐπειὴ πολὺ φέρτατος ἦσθα·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλων δύνασαι πάλιν αὐτὸν ἐγεῖραι.
 Καὶ τότε δὴ ὑπιστος ἀμείβετο· ποῦ ποτε κεῖται;
 Αἰ δ' ἄρα ὀτραλέως ἀνὰ ἠέριον ἤλυθον ἄρδην·
 δὴ τότε ἐπεὶ δεῖξαν θεὸν αὐτὸν σῆμά τε λυγρὸν,
 εἶπεν ἄρ', ὀρμηθέντες αἰεῖρατε πῶμα τάφοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνέωκτο τάφος λυγρὸς φθιμένοιο,
 καὶ τότε δὴ μέγ' αὔσε θεὸς μέγας ἠδὲ καὶ ἀνὴρ·
 Λάζαρε, δεῦρ' ἴθι, κλῦθι ἐμεῖο, καὶ ἔρχεο ἔξω.
 Ως οὖν νεκρὸς ἄκουσε θεοῖο λόγου φήσαντος,
 λυσιμελὴς ἀνέδυ πεπεδημένος * ἔμπρους ὀδωδῶς.
 τὸν καὶ ἰδόντες ὄμιλοι ἐθάμβεον ἐν κραδίησιν,
 αὐτίκα δ' ὑψιμέδοντα ἐκύδαινον θεὸν ἐσθλόν,
 καὶ κλέος ἀφθιτον ἔσχε πατῆρ μέγας υἱὸς εἴης.
 Ἐπιγράμματα ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ Κων-
 σταντινουπόλεως. εἰς τὰς εἰκόνας τῶν
 ἡνιοχῶν.

41. ΑΔΗΛΟΝ.

Χάλκεος οὐκ ἔστης βιόων ἔτι Κωνσταντῖνε·
 ἀντὶ γὰρ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίη

ὡς δ' ἔθανες, τότε δὴ σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
οἷς δύναται· τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

42. ΑΛΛΟ.

Ἐξότιε Κωνσταντῖνος ἔδου δόμον Ἄιδος εἶσω,
ᾧχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἠνιόχων.

43. ΑΛΛΟ.

Χρύσειον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντινῶ,
οὐδένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκαμένης.
κουρίζων νίκησεν ἀειδομένους ἔλατῆρας·
γηραλέος δὲ νέους δεῖξεν ἀφαιροτέρους.
[ὄντινα καὶ μετὰ πότμον ἀειμνήστω τινὶ θεσμῶ
δῆμος καὶ βασιλεὺς ἠδρασαν ἄζόμενοι.]

44. ΑΛΛΟ.

Πορφύριον λήξαντα πόρων, λύσαντά τε μίτρην,
καὶ πάρος ἀντ' ἀρετῆς χάλκεον ἑσταότα,
τῆδε πάλιν χαλκοῦ τε καὶ ἀργύρου ἰδρύσαντο.
πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων,
δήμου μὲν βοδωντος ἔλες παλινόρσον ἰμάσθλην,
ὡς δὲ δις ἠβήσας μαίνεται ἐν σταδίοις.

45. ΑΛΛΟ.

Τοῦτον Ἰουλιανὸν Τυρίας βλάστημα τιθήνης,
ἠνίοχον πολλοὺς δεξάμενον στεφάνους,
αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βουλή
ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι.
γήραι γὰρ σταδίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
κάλλιπεν, οἷσι ἔρωσ ἠνθειεν ἀντιπάλων

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

50. ΑΛΛΙΟ.

Ἔφειλες ὄπλα φέρειν, οὐ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
 ὡς ἐλάττηρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος.
 εὐτε γὰρ ἦλθεν ἄνακτος ὀλεσσιτύραννος ἄκοιπῆ,
 καὶ σὺ συναιχμαζῶν ἦψαι ναυμαχίης·
 καὶ διπλῆς, πολύμητι, σοφῶς ἐθράξαο νίκης,
 τῆς μὲν, πωλομάχου, τῆς δέ, τυραγνοφόνου.

51. ΑΡΧΙΟΤ.

εἰς τὸν Καλυδώνιον σὺν

Χάλκεος, ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράξος ἄνυσσε κάρφοι
 ὁ πλάστας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
 χαίτας αὐχενίους πεφρικτότα, θηκτὸν ὀδόντα
 βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἰέντα σέλας,
 ἀφρῶ χεῖλεα πάντα δεδευμένον· οὐκέτι θάμβος,
 εἰ λογάδα στρατιῆν ὤλεσεν ἡμιθέων

Τέλος.

ANTHOLOGIAE PLANVDEAE

EPIGRAMMATA

QVAE

IN CODICE PALATINO

NON

REPERIUNTUR.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

4. ΑΔΗΛΟΝ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἐκτωρ τιτρωσκόμενος
ὕπὸ Ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅτι καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγῶοι.

5. ΑΔΙΚΑΙΟΤ.

Ἄγαγε καὶ Ζέρξης Πέρσων στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν,
καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.

ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπῃ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας.

6. ΑΔΗΛΟΝ.

Κοίρανος Εὐρώπας, ὁ καὶ εἰν ἀλὶ καὶ κατὰ χέρσον
τόσσον ἄναξ θνατῶν, Ζεὺς ὅσον ἀθανάτιον,
Εἰνοδίῃ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος Κιροάδα
καὶ τέκνων. καὶ ὅλας γῆς ἔθετ' Ὀδρυσίδος,
υἱὸς εὐμμελία Δαματρίου· ἃ δὲ Φιλίππου
δόξα πάλαι θείων ἄγχι βέβακε θρόνων.

7. ΑΔΙΚΑΙΟΤ.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόνον αὐλοῖς
Δωρόθεος γοερούς ἔπνεε Δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδίνα κεραῦνιον, ἔπνεε δ' ἵππου
ἔργματ', ἀειζῶων ἀψάμενος Χαρίτων·
μοῦνος δ' εἰν ἱεροῖσι Διονύσοιο προφήταις
Μώμου λαιψηρᾶς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεήν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίου
νηῶ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

8. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐκίτ' ἀνά Φρυγίην πιτυοτρόφον, ὡς ποτε, μέλψεις,
κροῦμα δι' εὐτρήτων φθεγγόμενος θανάκων,

οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Ἀθήνας,
 ὣς πρὶν, ἐπαιθήσει, νυμφογενὲς Σάτυροι.
 δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγη χέρας, οὐνεκα Φοῖβω,
 θνατὸς ἐών, θείαν εἰς ἔριν ἤντλασας.
 λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν,
 ᾧπασαν ἐξ ἀέθλων οὐ στέφος, ἀλλ' αἶδαν.

9. ΑΔΗΛΟΝ.

ᾠ γαστήρ αννόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι
 ζωμοῦ πωλοῦσιν θεσμόν ἐλευθερίας.

10. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

ᾠ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
 τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

11. ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἴζευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον, ξένε, τάνδε παρέρπων,
 ἄς ἀπαλῶ Ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ,
 ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἶσατο Μαιάδος Ἑρμᾶν,
 ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα καὶ κτεάνων.

12. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Πανδὸς ἐπὶ πηγῆς ἱστάμενον·

Ἐρχεο καὶ κατ' ἐμὴν ἴζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν
 πρὸς μαλακοὺς ἤχεῖ κεκλιμένα Ζεφύρους.
 ἦνίδε καὶ κρούνισμα μελισταγῆς, ἔνθα μελίσδων
 ἠδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

13. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἐψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
 φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,
 καὶ σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
 θειγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων

14. ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.

Τίς γλύψας τὸν Ἔρωτα παρὰ κρήνησιν ἔθηκεν ;
οἶόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι.

15. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὅ πρὶν αἰεὶ Βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
σύντροφος εὐάσταις, αἰγοπόδης Σάτυρος
διχθάδιον κατὰ κῶλον ἀλυκτοπέδησι λυγωθεῖς,
ἔντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐκ τέχνης ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

15.* ΑΔΗΛΟΝ.

Ποῦ σοι κεῖνα κύπελλα, λαφύστιε ; ποῦ καλὰ θύρσων
πήγματα καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη Σάτυρε ;
τίς σε παρὰ σμίλαισι, ποδίκροτον ἄμμα καθάψας,
θήκατο, τὸν Βρομίου σπάργαν' ἐλιξάμενον ;
ἀσχήμων ἔνδεια, καὶ ἅ πάντολμος ἀνάγκα,
ἃ με παρ' Ἡφαίστῳ θῆκε μαριλοπόταν.

16. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶν τὸ περιτιόν, ἄκαιρον· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός,
ὥς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλεόν ἐστὶ χολή.

17. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Πανὸς ἕγαλμα.

ὦ Πάν, φερβομέναις ἰεράν φάτιν ἄπτυε ποιίμναις,
κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος εἰς δονάκων,
ὄφρ' αἰ μὲν λευκοῖο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
οὔθασιν ἐς Κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν
φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἰμ' ἐρύγη.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

23. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εἰπόν, τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆς ;
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

24. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε Πίσση
ἑπτάκι νικήσας, ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

25. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὸν ἐκ Σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
πίτυν λαβόντα τὴν κατ' Ἰσθμόν ἑξάκις,
τοῦτον δέδορκας· οὐ κατ' εὐγυρον πάλην
ψάμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφράγισεν.
Ἰδ' αὖ πρόσωπον θηρόθυμον, ὡς ἔτι
σώζει παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκης ἔριν.
λέγει δ' ὁ χαλκός· ἄβασίς με λυσάτω,
χῶς ἔμπνοος νῦν ἑβδομον κονίσομαι.

26. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Διρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἔφ' ἡμῖν
ἔγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχεῖην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

27. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Σαρδανάπαλον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας
τόυσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτο
τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κτεῖνα λείλειπται
ἦδε σοφὴ βιότοιο παραινέσις ἀνθρώποισιν.

28. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Προνόμου τοῦ Θηβαίου ἀθλητοῦ.
 Ἑλλάς μὲν Θήβας προτέρας προὔκρινεν ἐν αὐλοῖς·
 Θῆβαι δὲ Πρόνομον παῖδα τὸν Οἰνιάδου.

29. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἴ τινα πάποτ' ἄκουσας Ἐνυαλίου φίλον υἷον,
 καὶ κρατερόν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
 Ἐκτορα τὸν Πριάμοιο νόει μοῦνον γεγενῆσθαι,
 ὃν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ,
 Αἴας πρὸ Τρώων, Δαναοῖσι μάχην προφέροντα·
 ὃν καὶ τῆδε θανόντα τάφος ὄδε ἀμφικαλύπτει.

30. ΓΕΜΙΝΟΤ.

Χεῖρ με Πολυκλείτου Θασίου κάμεν, εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
 Σαλμωνεύς, βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην,
 ὃς με καὶ εἰν Ἄϊδη πορθεῖ πάλι, καὶ με κραυνοῖς
 βάλλει, μισῶν μου κοῦ λαλέοντα τύπον.
 ἴσχε, Ζεῦ, πρησιτῆρα, μέθες χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνους
 ὁ σκοπός· ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

31. ΣΠΕΤΣΙΠΠΟΤ.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος
 ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

EX LIBRO QVARTO.

32. ΛΕΟΝΤΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

Εἰς εἰκόνα Γαβριηλίου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ.
 Καὶ Φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ χαράσσει
 ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.

καὶ σὲ σοφὲ πτολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνη
ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

33. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου Κουβικουλαρίου,
Κάλλει μὲν νικᾶς κραδίας τόσον, ὅσον ὀπωπῆς,
τῆς γὰρ ἐπωνυμίας ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα
πᾶσαν ὑποσπείρεις οὔασι μελιχίην.

34. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εἰς τὴν εἰκόνα Φιλίππου ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.
Ἐκ φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα Φιλίππῳ.
φράζεο πῶς μνήμων ἢ πόλις εὐνομίας.

35. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Μνήμονες οἱ Κῆρες πολέων εὐεργεσιῶων
Παλμᾶν ἰθυδίκην στήσαν ἀγασσάμενοι.

36. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν Περγάμῳ δοθεῖσαν
ἐπὶ πρεσβείᾳ πολιτικῇ
Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσεως
εἰκόνας ἰλήκοις δηρὸν ὀφειλόμενος·
νῦν δ' ὑπὲρ ἰδρώτων τε καὶ ἀστυόχοιο μερίμνης
τῆδ' σε τῇ γραφίδι στήσαμεν, Ἡράκλαμον.
εἰ δ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο· τοῖςδε γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

37. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΝΩΤΑΤΡΟΥ.

Πέτρον δρᾶς χρυσεῖοισιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἄρχαι, ἀμοιβαίων μάρτυρες εἰσι πόγων

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

41. ΑΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακιδίαις ὑπὸ
τῶν τοῦ νέου σκρινίου.

Θωμᾶν, παυβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμονῆα,
ἀνθρσσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι,
θρσπεισίης ἀγχιστα συνωρίδος, ὄφρα καὶ αὐτῆ
εἰκόνι χῶρον ἔχη γείτονα κοιρανίης.
αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνους ὕψωσε μελάθρου,
πλοῦτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης.
εὐγνωμον τὸ πόνημα. τί γὰρ γραφίς οἶδεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνηστὶν ὀφειλομένην.

42. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Θεοδοστοῦ ἄρχοντα ἐν Σμύρνῃ.
Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδώσιον, Ἀυίδος ἄρχόν,
εἰκόνι μυρμαρέῃ στήσαμεν Ἀνθύπατον,
οὐνεκα Σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἦγαγεν ἐς φάος αὐθίς,
ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

43. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν Σμύρνῃ.
Δαμόχαρι κλυτόμητι, δικυσπόλε, σοὶ τόδε κῦδος,
ὅτι γε τὴν Σμύρναν μετὰ λοβγία πῆματα σεισμοῦ,
ἔσσυμένως πονέων, αὐθίς πόλιν ἐξετέλεσας.

44. ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶσα φύσις, βασιλεία, τεδὸν κράτος αἶεν ἀεῖδει,
οὐνεκα δυσμενέων στίχας ὄλεσας, οὐνεκα φέγγος
ἀνδράσι σωφρονέουσι κακὴν μετὰ δῆμον ἀνήψας,
ἵππολύτης δ' ἐκέδασσας δμόγνια πῆματα χάριτης.

45. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Θεόδωρου ἄρχοντος.
 Ρητῆρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἕν ἰόντες
 χρυσεῖαις γραφίδεσσιν ἀειμνήστοισι γεραίρειν,
 εἰ μὴ χρυσοῦν ἔφευγε καὶ ἕν γραφίδεσσιν ἔδοντα.

46. ΑΔΗΛΟΝ.

Νικήταν δορίτολμον ἄναξ, στρατός, ἄστεα, δῆμος
 στησαν ὑπὲρ μεγάλων Μηδοφόνων καμάτων.

47. ΑΛΛΟ.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα,
 Νικήταν ἀρετῶν εἵνεκεν οἱ Πράσινοι.

48. ΑΛΛΟ.

Πρόκλος ἐγὼ Μαύλου, Βυζάντιος, ὃν περὶ δῶμα
 τηλεθάοντα Δίκης βασιλήϊος ἤσπασεν αὐλή,
 ὄφρ' εἶην στόμα πιστὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
 ἀγγέλλει δ' ὄδε χαλκός, ὅσον γέρας ἐστὶν ἀέθλων.
 καὶ τὰ μὲν εἵκελα πάντα καὶ υἱεῖ καὶ γενετῆρι
 ἐν δ' Ἐπάτων ῥάβδοισι πάϊς νίκησε τοκῆα.

49. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἧ Φρύγας
 ἄμφω,
 σὸν δε, Λέων ἡμεῖς κάλλος ἀεισόμεθα,
 Κερκαφίδη περίβωτε· μακαριότη ἐστ' ἄρα νήσων
 καὶ Ῥόδος, ἧ τοίῳ λάμπεται ἡελίῳ.

50. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰ τοιόςδε Λέων λάχεν ἀντίος Ἡρακλῆϊ,
 οὐκ ἦν Ἀλκίδεω τοῦτο τὸ δωδέκατον.

51. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΤ ΥΠΑΤΟΥ.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λεύσσης,
 ὡς καλὸς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαΐα,
 ἀλλ' ἵνα σοὶ τὸν ἀέθλον ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι,
 ὧ γὰθέ, τᾶς αὐτᾶς ζῆλος ἔοι μανίας.
 οὗτος ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνι
 ἄλικά νικήσας, δπλότερον, πρότερον.

52. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἴσως με λεύσσω, ξεῖνε, ταυρογάστορα
 καὶ στερόδγυιον, ὡς Ἄτλαντα δεύτερον,
 θαμβεῖς, ἀπιστοῖν εἰ βρότειος ἢ φύσις.
 ἀλλ' ἴσθι μ' Ἡρᾶν Λαδικῆα πάμμαχον,
 ὃν Σμύρνα καὶ δρυς Περγάμου κατέστεφεν,
 Δελφοί, Κόρινθος, Ἥλις, Ἄργος, Ἀκτίον
 λοιπῶν δ' ἀέθλων ἦν ἐρευνήσης κράτος,
 καὶ τὴν Αἰβυρσαν ἐξαριθμήσεις κόριν.

53. ΑΔΗΛΟΥ.

Λάδας τὸ στάδιον εἴθ' ἤλατο, εἴτε διέπτη,
 δαιμόνιον τὸ τάχος, οὐδὲ φράσαι δυνατὸν.

54. ΑΛΛΟΥ.

Οἷος ἔης φευγων τὸν ὑπήνεμον, ἔμπνοε Λάδα,
 Θῦμον, ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεῖς ὄνυχα,
 τοῖον ἐχάλκευσέν σε Μύρων, ἐπὶ παντὶ χαριάξας
 σώματι Πισαίου προσδοκίην στεφάνου.
 πλήρης ἐλπίδος ἐστίν, ἄκροις δ' ἐπὶ χεῖλεσιν ἄσθμα
 ἐμφαίνει κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
 πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος, οὐδὲ κικθέξει
 ἅ βάσις ὧ τεχνῆ πνεύματος ἄκυτῆρα

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

61. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Νέρωνος.

Ἄντολαι, δίσιες, κόσμου μέτρα· καὶ τὰ Νέρωνος
 ἔργα δι' ἀμφοτέρων ἴκετο γῆς περάτων.
 ἥλιος Ἀρμενίην ἀνιῶν ὑπὸ·χερσὶ δαμείσαν
 κίνου, Γερμανίην δ' εἶδε καταρχόμενος.
 δισσὸν ἀειδέσθω πολέμου κράτος· οἶδεν Ἀράξης
 καὶ Ῥῆνος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

62. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ.
 Ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκτόνε, δῶρα κομίζεις
 σῆς Ῥώμης γενέτης καὶ παῖς Εὐστάθιος,
 πῶλον ὑπὲρ νίκης, Νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
 καὶ σὲ μετηνεμίω πῶλον ἐφεζόμενον.
 ὑπόσ' Ἰουστινιανὸν τέδν κράτος, ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
 δεσμὸς ἔχοι Μήδων καὶ Σκυθῶν προμάχους.

63. ΑΛΛΟ.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Πῶλον ὄμοῦ καὶ ἄνακτα καὶ ὀλλυμένην Βαβυλῶνα
 χαλκὸς ἀπὸ ἀκύλων ἔπλασεν Ἀσσυρίων.
 ἔστι δ' Ἰουστινιανός, ὃν ἀντολῆς ζυγὸν ἔλκων
 στήσεν Ἰουλιανός, μάρτυρα Μηδοφόρον.

64. ΑΛΛΟ.

Εἰς στήλην Ἰουστίνου βασιλέως ἐν τῷ λιμένι.
 Τοῦτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὑπαρχος
 στήσα φαινδκ ἄγαλμα Ἰουστίνῳ βασιλῆϊ,
 ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσεν ἐὴν πετάσειε γαλήνην.

65. ΑΛΛΟ.

Εἰς στήλην Θεοδοσίου βασιλέως.
 Ἐκθορας ἀντολήθε, φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
 Θευδόσιε, θνητοῖσι, πόλου μέσον, ἠπιόθυμα,
 Ὀκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων μετ' ἀπείρονα γαῖαν,
 πάντοθεν αἰγλήεις, κεκορυθμένος, ἄγλαδὸν ἵππον
 ῥηϊδίως μεγάθυμα καὶ ἔσσύμενον κατερύκων.

66. ΑΛΛΟ.

Καλλιᾶδης στρατηγὸς Βυζαντίου τὸ περιβόητον τοῦ
 Βύζαντος ἔγαλμα κατὰ τὴν καλουμένην βασιλι-
 κὴν ἀνέθηκεν, ἐπιγράψας οὕτως·
 Τὸν κρατερὸν Βύζαντα καὶ ἱμερτὴν Φιδάλειαν
 εἰν ἐνὶ κοσμήσας ἀνθετο Καλλιᾶδης.

67. ΑΛΛΟ.

Ἰμερτὴ Φιδάλεια δάμαρ Βύζαντος ἐτύχθη·
 εἰμὶ δὲ βουπάλαως δῶρον ἀεθλοσύνης.

68. ΔΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, οἱ δὲ ΠΟΣΒΙ-
ΔΙΠΠΟΥ.

Κύπριδος ἀδ' εἰκῶν· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας.
 Διστάζω ποτέρᾳ φῆ τις ὁμοιοτέραν.

69. ΑΔΗΛΟΝ.

Ζήνωνα πολίμαρχος Ἰουλιανὸς βασιλῆα·
 Ζήνωνος παρύκοιτιν Ἰουλιανὸς Ἀριάδνην·

70. ΑΔΗΛΟΝ.

Οἶκον ἀναξ Ἐλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας
 κυδαλίμοις καμάκοισιν Ἰουλιανοῦ πολίμαρχου,
 Πιερικῶν προπαρόισθε δόμων παγχρύσεος ἔστη.

71. ΑΔΗΛΟΝ.

Κῦδος Ἰουλιανοῦ παίναοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
Παρίδων χρυσήν στήσιν Ἀναστασίην.

72. ΑΛΛΟ.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκας ἐναρηφόρον ἐντοθι Σούσων
ὃ θρασὺς ἀνστήσει Μῆδος ἄνακτι τύπον·
ἄλλον ἀκειρεκόμας Ἀβάρων στρατὸς ἔκτοθεν Ἰστρου
κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐσταλέης.
τὸν δ' ὑπὲρ εὐνομίας ἐριθηλῆος ἐνθάδε τοῦτον
ἐξ ὑπάτου μήτρης στήσιν ἄνασσα πόλις.
ἔμπεδος ἀλλὰ μένοις Βυζαντίας ἔμφορε Ῥώμα,
θεῖον Ἰουστίνου κάρτος ἀραιψαμένα.

73. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὗτος ὃ κοσμήσας Ἰπάτων θρόνον, ὃν τριεπάραχοι
καὶ πατέρα βασιλῆες ἐὼν καλέσαντο μέγιστοι,
χρῦσεος ἔστηκεν Αὐρηλιανός, τὸ δὲ ἔργον
τῆς βουλῆς, ἧς αὐτὸς ἐκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

74. ΑΔΗΛΟΝ.

Παραίνεσις πρὸς ἄρχοντα.

Μίξον μελιχίῃ βαιὸν φόβον, ὅτι καὶ αὕτη
βομβήεσσα μέλισσα κορύσσεται ὀξείῃ κέντρῳ.
οὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγῆνωρ·
οὐδὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπέθειται ἀνδρὶ νόμῳ,
πρὶν καὶ ἐριγδούποιο καλαύροπος ἦχον ἀκούσῃ.

75. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ζηνί, καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ Ἄρει τέκνον ἀνάκτων
εἵκελον, εὐκταίῃ μητέρος εὐτοκίῃ,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

81. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἄγαλμα.

Ἦ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ, εἰκόνα δαΐξαν,
Φειδία, ἣ σὺ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

82. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίηι πήχεων ὁ Λίνδιος.

83. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Ἀλάντος εἰκόνα.

Αἴαν, Τιμομάχου, πλέον ἢ πατρός. ἤρπασε τέχνα
τῆν φύσιν. ὁ γράψας εἶδεν σε μαινόμενον,
καὶ συνελυσσῆσθαι χεῖρ ἄνερ, καὶ τὰ κεραστὰ
δαίκρυα τοῦς λύπης πάντας ἔμιξε πόνους.

84. ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκ ἄδαῆς ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἦρωσ Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

85. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἄ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται τῷ πόρῳ τὰν κεφαλάν.

86. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦμπρασίῃ φύλακος μακρὰν ἀπυτῆλε φύλαξαι.
τοῖος, ὅποιον ὄραξ, ὡ παρ' ἔμ' ἐρχόμενε,
σύνκινος, οὐ φλῆη πεπονημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου,
ἀλλ' ἀπὸ ποιμενιπῆς αὐτομαθοῦς ξοῖδος,
ἀγροῖος· γέλασόν με, τὰ δ' εὐκῆλος παφύλαξο
σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδάνιον γελαίσης.

87. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Εἰς Προμηθεΐα.

Τέχνης πυρσὸν ὅπασσα φερέσβιον, ἐκ δ' ἄρα τέχνης
καὶ πυρός, ἀλλήκτου πήματος ὄψιν ἔχω.
ἦ μερόπων ἀχάριστον αἰεὶ γένος, εἴ γε Προμηθεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

88. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Χαλκὸν μὲν καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος Ὀμήρου·
ἀλλὰ μιν ὁ πλάστης δεῖξεν ἐλεγχομένην.
δεῦρ' ἴδε γὰρ στενάχοντα Προμηθεΐα, δεῦρ' ἴδε χαλκοῦ
τειρομένου σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
Ἡρακλῆς νεμέσησον, ἐπεὶ μετὰ σεῖο φαρύτρη
Ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

89. ΓΑΛΛΟΥ.

Εἰς Τάνταλον ἐπὶ ποτηρίου γελυμμένον.

Οὔτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὔτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται. ἢ φθονερῆ δὲ
κράσις αἰεὶ χεῖλες ἐστὶ ταπεινοτέρη.
πίνε, λέγει τὸ τρέυμα, καὶ ὄργια μάνθανε
σιγῆς·
οἱ γλώσση προπετεῖς ταῦτα καὶ λαζό-
μεθα.

90. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλείου νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ ταῖς
χερσὶ θλίβοντος δράκοντας δύο.

Θλίβε δρακονταίους περιμήκεις, ὄβριμε, δειραίς,
Ἡρακλῆς, δακέταιν ἄγχε βαθεῖς φάρυγας.

ἔξιτι νηπιάχοιο χόλον ζηλήμονος Ἴριος
 ἄμπαυσον· μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφους.
 οὐ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
 ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλήν Ζηνός, ἔπαθλον ἔφυ.

91. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τοὺς Ἡρακλείους ἄθλους.

Δέφκεο μυριόμοχθα τεοῦς, Ἡρακλες, ἀγαῖνας,
 οὓς τλάς, ἀθανάτων οἶκον, Ὀλυμπον ἔβης·
 Γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αὐγείαιο,
 πῶλους, Ἴππολύτην, πουλυκάρηνον ὄφιν,
 κάρρον, θωῦκτῆρα χάους κύνα, θῆρα Νεμείης,
 οἰωνοῦς, ταῦρον, Μαιναλίην ἔλαφον.
 νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόλης ἀπορθήτοιο βεβηκῶς
 Περγαμίης, μεγάλους εὔεο Τηλεφίδας.

92. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἡρακλείους ἄθλοι.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμείῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
 δεῦτερον, ἐν Λέρονῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
 τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάρρον.
 χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἠγρευσε, τέταρτον.
 πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίαξεν.
 ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαιινόν.
 ἑβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 εἴνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤγαγεν ἐξ Ἐρυθείης.
 Κέρβερον, ἐνδέκατον, κύν' ἀνήγαγεν ἐξ Αἴδαο.
 δωδέκατον, ἐκόμισσεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

96. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Ἡρακλῆα ἀγρεύοντα τὴν Ἰλαφον.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσίν, τί δὲ λοίσθιον
ᾧσσοις

θαυμάσσω τέχνης ἀνέρος ἢ δ' ἐλάφου;
ὧν δὲ μὲν ἰξυῖ θηρὸς ἐπεμβεβαῶς, γόνυ βρίθει,
εὐπτόρθων παλάμαις δραξάμενος κεράων·
ἢ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
γλώσση σημαίνει θλιβομένην κραδίην.
Ἡρακλῆς γήθησον. ὄλη κεμαῖς ἦδε τέθηλεν,
οὐ κέρασιν μούνοις, ἀλλὰ τέχνη χρυσέη.

97. ΑΛΛΟ.

Εἰς Ἡρακλῆα καταπαλαίοντα τὸν Ἄνταϊον.

Καλκὸν ἀποιμῶζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνη
καὶ πόνον ἐν μορφῇ καὶ θράσος εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα· καὶ οἰκτεῖρω μογέοντα,
καὶ φρίττω κρατερόν τὸν θρασὺν Ἡρακλῆην.
Ἄνταϊον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων·
ἰδνωθεῖς δὲ δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἶέναι.

98. ΑΛΛΟ.

Εἰς Ἡρακλῆα μεθύοντα.

Οὗτος δ' νῦν ὑπνώ βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ,
Κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

99. ΑΛΛΟ.

Οὗτος δὲ πανδαμάτωρ, δὲ παρ' ἀνδράσι δωδεκάθετος
μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης;
οἰνοβαρῆς μετὰ θαῦτα μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐλίσσει,
νικηθεῖς ἀπαλαῶ λυσιμελεῖ Βρομίῳ.

100. ΑΛΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Λυσιμάχου βασιλέως.
 Χαίτην καὶ ῥόπαλον καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
 θυμὸν ὄρω, βλοσυρὸν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
 ζῆτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κῆν μὲν ἐφεύρης,
 Ἑρακλέης, εἰ δ' οὐ, Λυσιμάχοιο πίναξ.

101. ΑΛΛΟ

Εἰς εἰκόνα Ἑρακλέους.
 Οἶω Θειοδάμας πρὶν ὑπήντησεν Ἑρακλῆϊ,
 τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
 βοῦν ἀρότην ἔλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην.
 ἀλλ' οὐ τὴν ὄλοην γράψε βοοσφαγίην.
 ναὶ τάχα Θειοδάμαντι γοήμονα χεῖλεσι φωνῆν
 ἤρμοσεν, ἧς αἴων, φεῖδεται Ἑρακλέης.

102. ΑΛΛΟ.

Εἰς ἄλλην εἰκόνα Ἑρακλέους.
 Οἶον καὶ Κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
 νυκτί, καὶ Εὐρουσθεὺς εἶδεν ἀεθλοφόρον,
 κῆκ πυρὸς εἰς Οὐλύμπον ἐκώμασας, ὧ βαρύμοχθε
 Ἄλκείδη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
 Ἄλκμήνης δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος· αἱ δὲ μεγαυχεῖς
 Θῆβαι νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

103. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρακλέους.
 Ἑρακλες, ποῦ σοι πτόμθος μέγας, ἦτε Νέμειος
 χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
 ποῦ σοβαρὸν βροίμημα; τί σ' ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ
 Λύσιππος, χαλκῶ τ' ἐγκατέμιξ' ὀδύνην;

ἄχθη γυμνωθεὶς ὄπλων σέο· τίς δέ σ' ἔπερσεν;
ὁ πτερόεις, ὄντως εἰς βαρὺς ἄθλος, Ἔρως.

104. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς ὄραμα Ἑρακλίου.

Ἦρη τοῦτ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις
ὄπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν Ἑρακλῆα.
ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὃ τ' εὐροῖζητος ἐπ' ὤμοις
ἰός, καὶ βαρῦπους ὄζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ' Ἔρως ἀπέδυσε· καὶ οὐξένον, εἰ Δία κύκνον
ποιήσας, ὄπλων νοσφίσαθ' Ἑρακλῆα.

105. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Θησίου καὶ τοῦ Μαραθωνίου
ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε καὶ ἀνέρος, ὧν ὁ μεγαλῆ
θῆρα βίη βρίθει, γυῖα τιταινόμενος·
Ἴνας δ' αὐχενίους γνάμπτων, παλάμησιν ἔμαρψεν,
λαιῆ μυκτῆρας, δεξιτερῆ δὲ κέρας.
ἀστραγάλους δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα θῆρ ὑπὸ χερσὶν
δαμνάμενος κρατερᾶϊς ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' ὄϊσασθαι τέχνης ὑπο τῶδ' ἐνὶ χαλκῶ
θῆρα μὲν ἐμπνεῖειν, ἄνδρα δ' ἰδρῶτι ρέειν.

106. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις,
ἄμβασιν ἠερίην κλίμακα μησάμενος,
εἶλεν ἄν ἄστν βίη καὶ ὑπὲρ μόρον. αἶδετο γάρ φα
καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἐλεῖν πρόμαχον.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

ἔχθη γυμνωθεὶς ὄπλων σέο· τίς δέ σ' ἔπερσεν;
ὁ πτερόεις, ὄντως εἰς βαρὺς ἄθλος, Ἔρως.

104. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλείους.

Ἦρη τοῦτ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις
ὄπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν Ἡρακλέα.
ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὃ τ' εὐροῖζητος ἐπ' ὤμοις
ἰός, καὶ βαρῦπους ὄζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ' Ἔρως ἀπέδυσε· καὶ οὐξέγον, εἰ Δία κύκνον
ποιήσας, ὄπλων νοσφίσαθ' Ἡρακλέα.

105. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Θησείως καὶ τοῦ Μαραθωνίου
ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε καὶ ἀνέρος, ὧν ὁ μεγαλῆ
θῆρα βίη βρίθει, γυῖα τιταινόμενος·
Ἴνας δ' αὐχενίους γνάμπτων, παλάμησιν ἔμαρψεν,
λαιῆ μυκτιῆρας, δεξιτερῆ δέ κέρας.
ἀστραγάλους δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα θῆρ ὑπὸ χερσὶν
δαμνάμενος κρατερᾶϊς ᾤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' ὄϊσασθαι τέχνης ὑπο τῷδ' ἐνὶ χαλκῷ
θῆρα μὲν ἐμπνεῖειν, ἄνδρα δ' ἰδρῶτι ρέειν.

106. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις,
ἄμβασιν ἠερὴν κλίμακα μησάμενος,
εἶλεν ἂν ἄστν βίη καὶ ὑπὲρ μόρον. αἶδετο γάρ φα
καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἐλεῖν πρόμαχον.

107. ΙΟΤΑΙΑΝΟΥ.

Εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ ἱστάμενον.

Ἴκαρε, κηρὸς μὲν σε θιώλεσε· νῦν δέ σε * κηρῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὐθις ὁ χαλκοτύπος.
ἀλλὺ γε μὴ πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λουτρὸν,
ἠερόθεν πίπτων, Ἰκάρου τελέσης.

108. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἴκαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμνήσκεο· μηδὲ σε τέχνη,
μηδ' ἀπάφη πτερυγῶν ζεῦγος ἐπωμάδιον.
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

109. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Εἰς Ἰππόλυτον διαλεγόμενον τῇ τροφῇ τῆς Φαίδρας.

Ἰππόλυτος τῆς γρηὸς ἐπ' οὔατι νηλέα μῦθον
φθέγγεται· ἀλλ' ἡμεῖς οὐ δυνάμεσθα κλύειν.
οὔσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμνηνότες ἐστὶ νοῆσαι,
ὅτι παρεγγυάα μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

110. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου.

Οὔτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, οὔτος ὁ τὸ πρὶν
Τήλεφος αἰμάξας φρικτὸν Ἄρη Δαναῶν,
Μυσὸν δτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασσε Κάϊκον·
οὔτος ὁ Πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος.
νῦν ὄλοδὸν μηρῷ κεύθων βάρος, οἷα λιπόπνους
τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος,
οὔ καὶ τειρομένοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοὶ
φύρδην Τευθρανίης νεῦνται ἀπ' ἠϊόνας.

111. ΓΛΑΥΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου.

Καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἦρω,
 τόνδε Φιλοκτήτην ἔγραφε Παρθάσιος·
 ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὑποικεῖ
 δάκρυ, καὶ ὁ τρυχῶν ἐντὸς ἔνεστι πόνος.
 ζωογράφων ὦ λῶσθε, σὺ μὲν σοφός, ἀλλ' ἀναπαῦσαι
 ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολὺδακρυν ἔδει.

112. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ Δαναοῦς πλάστης ἐμός, ἄλλος Ὀδυσσεύς,
 ὃς μ' ἔμνησε κακῆς οὐλομένης τε νύσου.
 οὐκ ἦρκει πέτρη, τρυχὸς, λύθρον, ἔλκος, ἀνίη·
 ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

113. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἶδα Φιλοκτήτην ὀρώων, ὅτι πᾶσι φαίνει
 ἄλγος ἔόν, καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις,
 ἄγρια μὲν κομόωσαν ἔχει τρίχα· δεῦρ' ἴδε κόρσης
 χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐσταλέην.
 δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει καὶ ρικνὸν ἰδέσθαι,
 καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομέναις.
 δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέοντα
 ἴσταται ἀγρύπνου σῆμα δυηπαθείης.

114. ΚΟΣΜΑ.

Εἰς Πύρρον μέλλοντα σφάξαι τὴν Πυλοξείνην.

Πύρρος ἐγὼ· σπεύδω δὲ πατρὸς χάριν. ἡ δὲ κυνῶπις
 Παλλάδα κικλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

ὄν κατ' Ἀλεξάνδρου μορφᾶς χεῖρες· οὐκέτι μεμπτοὶ
Πέρσαι· συγγνώμη βουσι λέοντα φυγεῖν.

120. *ΑΡΧΕΛΑΟΥ*, οἱ δὲ *ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ*.

εἰς τὸν αὐτόν.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρου καὶ ὄλαν ἀπεμάξατο μορφᾶν
Λύσιππος. τίν' ὀδὴ χαλκός ἔχει δύναμιν;
αὐδασοῦντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος ἐς Δία λεύσσων·
Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι· Ζεῦ, σὺ δ' Ὀλυμπον ἔχε

121. *ΑΔΗΛΟΝ*.

εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτόν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνου
ὄμματα καὶ ζῶν θάρσος ὁ χαλκός ἔχει,
ὅς μόνος, ἦν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἰ Διὸς αὐγαῆ,
πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

122. *ΑΔΗΛΟΝ*.

εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον Ἀλέξανδρον, μεγαλήτορος υἱὰ Φιλίππου,
δέρκεαι ἀρτιλόχευτον, Ὀλυμπιάς ὄν ποτε μήτηρ
καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀπ' ὠδίνων δέ μιν Ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδαξε, Τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

123. *ΑΔΗΛΟΝ*.

Μὰ τὸν βουθοῖναν Ἡρακλέα, παῖδες ἀγρῶται,
οὐκέτι κερδαλέοις ἐμβρατὰ ταῦτα λύκοις,
φῶρές τε στείχειν κλοπίην δδὸν ἀρνήσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχοι.
ἦ γάρ μ' ἴδρυται Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς
χώρῳ τῷδ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ἡρακλέα.

124. ΔΔΗΛΟΝ.

Μὴ τρέσσης, ὅτι τόξον, δοιοπόρε, καὶ νεοῖθηγείς
 ἰούθς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
 μηδ' ὅτι βαστάζω ῥόπαλον χερί, μηδ' ὅτι δέρμα
 ἄμφ' ὤμοις χαροποῦ τοῦτο λέοντος ἔχω·
 πημαίνειν οὐ πάντα ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους
 καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

125. ΔΔΗΛΟΝ.

Αἰεὶ Δαρτιάδη πόντος βαρῦς· εἰκόνα χεῦμα
 ἔκλυσε, καὶ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισεν.
 τί πλέον; εἰν ἐπέεσιν Ὀμηρείοις γὰρ ἐκείνου
 εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

126. ΔΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸν Μινάπαυρον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ἐντελής,
 ὁ τῆς τεκούσης τοῦ πάθους κατήγορος,
 ὁ μιξόθης ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις.
 ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
 ὅς οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ' ἀνὴρ ὄλωσ.

127. ΔΔΗΛΟΝ.

εἰς Λυκοῦργον.

Τίς τὸν Θρήϊκα τόνδε μονοκρηπίδα Λυκοῦργον
 χάλκεον, Ἰδωνῶν ταγόν, ἀνεπλάσατο;
 Βακχιακὸν παρὰ πρέμνον ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνῆς
 βρωθὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀντέτακεν χάλυβα.
 μαρτυρεῖ μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἃ δ' ἀγέρωχος
 λύσσα καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

128. ΑΔΗΛΟΝ

εἰς Ἰφιγένειαν.

Μαίνεται Ἰφιγένεια· πάλην δέ μιν εἶδος Ὀρέστου
 ἔς γλυκερὴν ἀνάγει μνηστὶν ὁμαιοσύνης·
 τῆς δὲ χολωμένης καὶ ἀδελφεὸν εἰσοροώσης
 οἴκτω καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

129. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεύξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
 ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

130. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Δυστήνου Νιόβης ὀράας παναληθεῖα μορφήν,
 ὡς ἔτι μυρομένης πότμον δῶν τεκέων·
 εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε, μὴ τότε τέχνη
 μέμφο· θηλυτέραν εἶκασε λαϊνέην.

131. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό

Τανταλὶς ἄδε ποχ' ἄδε, δις ἐπτάκι τέκνα τεκοῦσα
 γαστρὶ μιῇ, Φοῖβῳ θῦμα καὶ Ἀρτέμιδι.
 κούρα γὰρ προὔπεμψε κόραις φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρ-
 σην·

δισσοὶ γὰρ δισσαῖς ἔκτανον ἑβδομάδας.
 αἱ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, αἱ πάρος εὐπαις,
 οὐδ' ἐφ' ἐνὶ τλάμων λείπετο γηροκόμῳ·
 μάτηρ δ' οὐχ ὑπὸ παισὶν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ μα-
 τρός
 παῖδες ἔς ἀλγεινοὺς πάντες ἄγοντο τάφους.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὐ σοι παῖδες ἔτ' εἰσὶν· ὑτάρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω,
 αἶ, αἶ, πλημμυρεῖ παρθενικαῖσι φόντος.
 αἶ μὲν γάρ ματρὸς περὶ γούνασιν, αἶ δ' ἐνὶ κόλποις
 κέκλιται, αἶ δ' ἐπὶ γᾶς, αἶ δ' ἐπιμαστίδιος·
 ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· αἶ δ' ἐπ' οἴστοις
 πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὄρα.
 αἶ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα, νῦν ὑπὸ θαμβεύς
 μάτηρ σαρκοπαγῆς οἶα πέπηγε λίθος.

135. ΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ.

Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε
 Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἐλκομένων.
 τῇ μὲν γάρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος, ἧ δ' ἀνανεύει,
 σώζειν καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

136. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν ὄλοαν Μηδεῖαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεῖρ,
 ζάλοι καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομένην,
 μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἦθεα δισσαῖ χαράξῃ,
 ὧν τὸ μὲν εἰς ὄργανον νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
 ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν· ὄρα τύπον. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ
 δάκρυον, ἐν δ' ἔλῳ θυμὸς ἀναστρέφεται.
 Ἄρκει δ' αἶ μέλλησις, ἔφα σοφός· αἶμα δὲ τέκνων
 ἔπρεπε Μηδείῃ, κοῦ χερὶ Τιμομάχου.

137. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τίς σοι, Κολχίς ἔθεσμε, συνέγραψεν εἰπόντι θυμῷ;
 τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;

αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφῶν φόνον. ἢ τις Ἰήσων
 δεύτερος, ἢ Γλαύκη τις πάλι σοι πρόφασις;
 ἔρθε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε. αἴων γὰρ ἀμέτρων
 ζήλων εἰς ἃ θάλαις καὶ γραφῖς αἰσθάνεται.

138. ΔΙΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι, δεῦρ' ἴδ' ἄγαλμα,
 Κολχίδα, Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμένου·
 φάσγανον ἐν παλάμα, θυμὸς μέγας, ἄγριον ὄμμα,
 παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον·
 πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν, ἀμικτότατ' εἰς ἓν ἀγείρας,
 αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

139. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραψεν, εἰκόνι μορφᾶς
 ἀψύχου ψυχᾶς θήκατο διχθαδίας.
 ζῆλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα συνάψας,
 δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομένην.

140. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε, καὶ θύμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον
 καὶ θυμόν, βλεφάρων καὶ πυρόεσσαν ἴτυν,
 καὶ μητρὸς παλάμην ἀλόχοιό τε πικρὰ παθούσης
 ὁρμῇ φειδομένη πρὸς φόνον ἐλκομένην.
 ζωγράφος εὖ δ' ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθέλησας
 θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθει δερκομένων.

141. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα, τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα, τραυλὴ χειλῶν,
 πῶς ἔτλης τεκῶν μαῖαν ἔχειν ἰδίων;
 ἥς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπαστραπτει φόνιον πῦρ,
 καὶ πολιδὸς γενύων ἄφροδς ἄπο σταλαίει·
 ἀρτιβρεχῆς δὲ σίδηρος ἐφ' αἵματι. φεῦγε πανώλη
 μητέρα, κὰν κηρῶ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

142. ΔΙΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίνη καὶ λίθος οὔσα, καὶ ἐκ κραδίης σέο θυμὸς
 ὄμματα κοιλήνας ἐς χόλον ηὔτρέπισεν.
 ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται, ἀλλ' ἄρα θυμῶ
 πηδήσεις, τεκῶν εἴνεκα μαινομένη.
 ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τόδε γ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
 ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίη;

143. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Μηδείης τίπος οὔτιος· ἴδ' ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον αἶρε
 ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

144. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς Ἀταλάντην καὶ Ἰππομένην.

Ἔδνα γάμων ἔρρύπτες, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
 τοῦτο γέρας κούρη χρύσεον, Ἰππόμενες;
 ἄμφω μῆλον ἄνυσσεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὄρμῆς
 εἶργεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

145. ΔΙΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτας· οἴαν δέ σε Βάκχος ἐραστὰς
 εἶδεν ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

Μοσεται ἃ τλάμων ψυχᾶς ὑπερ· ἐν βλεφάροις δὲ
παρθενικᾶς ὁ φρυγῶν καίται ὄλος πόλεμος.

151. ΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς εἰκόνα Διδουῦς.

Ἄρχετυπον Διδουῦς ἐρικυδέος, ὃ ξένη, λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλει λαμπομένην.
τοίη καὶ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον οἶον ἀκούεις,
αἰσχρὸν ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνσκαμένην.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τροίης περϋομένης ἤλυθον ἐς Λιβύην·
ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ὑμεναιίων
πῆξα κατὰ κραδῆς φάσγανον ἀμφίτυμον.
Πιερίδες, τί μοι ἄγνόν ἐρωπλίσασθε Μάρωνα;
τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

152. ΓΑΤΡΑΔΑ.

ὡς παρὰ τοῦ Πανός.

Ἄχῳ φίλα μοι συγκαταίνεσόν τι. τί;
ἐρῶ κορίσκας· ἃ δέ μ' οὐ φιλεῖ. φιλεῖ.
πρᾶξι δ' ὁ Καιρός καιρὸν οὐ φέρει. φέρει.
τὸ τοίνυν αὐτᾶ λέξον ὡς ἐρῶ. ἐρῶ.
καὶ πίστιν αὐτᾶ κερμάτων τὸ δός. τὸ δός.
Ἄχῳ, τί λοιπόν, ἢ πόθου τυχεῖν. τυχεῖν

153. ΣΑΤΤΡΟΥ.

εἰς ἀγάλμα Ἐχούς.

Ποιμενίαν ἄγλωσσοσ ἀν' ὄργαδα μέλπεται Ἄχῳ
ἀντίθρονον πτανοῖς ὑστερόφρανον δῖα.

154. ΛΙΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ ΑΡΧΙΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἦχὼ πετρήεσσαν ὄρᾳς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
 ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀδομένην,
 παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἠδὺ
 παίγνιον. ἄσσα λέγεις, ταῦτα κλύων ἄπιθι.

155. ΕΥΟΔΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἦχὼ μιμολόγον, φωνῆς τρύγα, φήματος οὐρήν.

156. ΑΛΛΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρκαδικὰ θεός εἰμι, παρὰ προθύροις δὲ Λυαίου
 ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.
 οὐκέτι γὰρ στυγῶ, Βακχεῦ φίλε, τὸν θιασώταν
 τὸν τῶν· ἔρχεο, Πάν· ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

157. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἔνοπλον Ἀθηναῖαν.

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσειαι ἄστιϊ μέσση;
 εἶξ Ποσειδάων· φεῖδεο Κεκροπίης.

158. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Ὡς πρέπει, Ἄρτεμις εἰμ'· εἰ δ' Ἄρτεμιν αὐτὸς δ χαλκεὺς
 μανύει Ζηνός, κοῦχ ἑτέρου θυγάτρα,
 τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἴποις
 πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾶδε κυναγίσαιον.

159. ΑΛΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κύπρῳ.

Τίς λίθον ἐψέχασε, τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐρεῖδεν;
 ἡμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;

Πραξιτέλους χειρῶν ὄδε που πόκος, ἢ τάχ' Ὀλυμπος
 χηρεύει, Παφίης ἐς Κνίδον ἐρχομένης.

160. ΠΛΑΪΩΝΟΣ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἴ1 Παφίη Κυθήρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
 πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 φθέγγατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 ἔξασεν, οἷαν Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.

161. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
 ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὡς ποτε κρινομένη.

162. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἱ4 Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
 φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

163. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἶδεν. εἶ δέ τις εἶδεν,
 οὔτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

164. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλῆς ἄγαλμα,
 Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

165. ΕΤΗΝΟΥ.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδοῦσαι
 τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

166. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
 δέρξατο τὰν κάλλευσ πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

αὐτὸν Ἄρη γυμνή γὰρ ἀφώπλισας· εἰ δὲ λείπεται
καὶ θεός, ἀνθρώποις ὄπλα μάρτην ἐπάγεις.

172. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὰν που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλάς,
τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

173. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

Αἰεὶ μὲν Κυθήρεια φέρειν δεδάηκε φαρέτρην,
τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκηβολίης.
αἰδομένη δ' ἄρα θεσμᾶ μενεπτόλέμοιο Λυκούργου
φίλτρα φέρει Σπάρτῃ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.
ὕμεῖς δ' ἐν θαλάμοισι, Λυκωνίδες, ὄπλα Κυθήρης
ἄζόμεναι, παῖδας τίκτετε θαρσαλέους.

174. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Παλλάς τὰν Κυθήρειαν ἔνοπλον ἔειπεν ἰδοῦσα·
Κύπρι, θέλεις οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
ἢ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἴρεις;
εἰ γυμνή νικῶ, πῶς ὅταν ὄπλα λάβω;

175. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Καὶ λίθος ὡς Παφίη θωρήξατο, ἢ τάχα μᾶλλον
εἶδε λίθον Παφίη, καὶ ὤμωσεν· ἤθελον εἶναι.

176. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Καὶ Κύπρις Σπάρτας οὐκ ἄστισιν οἰά τ' ἐν ἄλλοις
ἴδονται, μαλακὰς ἐσσαμένα στολίδας·

ἀλλὰ κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας,
 ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων κάμακα.
 οὐ γὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
 Θρακὸς Ἐνναλίου καὶ Λακεδαιμονίαν.

177. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κύπρι φιλομμειδῆς, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
 δαίμονα τοῖς πολέμων ἐστεφάνωσεν ὄπλοις;
 σοὶ παιῶν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης Ἰμέναιος,
 καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἠδυμελεῖς χάριτες·
 ἐς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυσ ἀνδροκτόνα; μὴ θρασὺν Ἄρη
 συλήσασ' αὐχεῖς, Κύπρις ὅσον δύναται;

178. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

εἰς τὴν αὐτὴν ἀνερχομένην ἀπὸ θαλάττης.
 Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσης
 Κύπριν, Ἀπελλείου μόχθον ὄρα γραφίδος,
 ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χεῖταν
 ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφροῦν ἀπὸ πλοκάμων.
 αὐταὶ νῦν ἐρέουσιν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 οὐκέτι σοὶ μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

179. ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος Ἀπελλῆς
 τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λαχευομένην,
 καὶ τοίαν ἐτύπωσε, διάβροχον ὕδατος ἀφροῦ
 θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

180. ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Κύπρις ὅτε σταλάουσα κόμας ἄλιμυρῆος ἀφροῦ
 γυμνὴ πορφυρέου κύματος ἐξανέδυ,

οὕτω που κατὰ λευκὰ παρήϊα χερσὶν ἐλοῦσα
βόστρυχον, Αἰγαίην ἐξεπίεζεν ἄλα,
στέφνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ Θέμις· εἰ δὲ τοιήδι
κείνη, συγχείσθω θυμὸς Ἐνυαλίου.

181. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὴν Ἀπελλοῦ Ἀφροδίτην ἀναδυομένην.

Ἄρτι θαλασσαίης Παφίη προὔκυψε λοχεΐης,
μαῖαν Ἀπελλείην εὐραμένη παλάμην,
ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μή σε διήνη
ἄφροδς ἀποσταΐζων θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλάϊς ἐλήϊσατο.

182. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

εἰς τὴν αὐτήν.

Τὴν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἄφρω̃ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κυπριν
ἰδὼν Ἀπελλῆς, κάλλος ἡμερώτατον,
οὐ γραπτόν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζός, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδοονιῆ·
αὐτὰ δ' Ἀθήνα καὶ Διὸς συνευνέτις
φάσουσιν, ὧ̃ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῆ κρίσει.

183. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἔγαλμα Διονύσου πλησίον Ἀθηναῖς ἑστώς.

Εἰπέ, τί σοὶ ξυγόν καὶ Παλλάδι ; τῆ γὰρ ἄκοιτες
καὶ πόλεμοι πάρα· σοὶ δ' εὐαδὸν εἰλαπίνας.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

187. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐρμείη ξυλίνω τις ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν αἰείρας χαμάδις βάλε· τοῦ δ' ἄπο χρυσὸς
ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

188. ΝΙΚΙΟΥ.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺ λελογχάς,
τῆδ' ἔστηκ' ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων,
Ἐρμῆς· ὧ ἔπι παῖδες ἀμάρατον ἦδ' ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλεροὺς θῆκαν Ἴων στεφάνους.

189. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Περιστράτου εἶνεκα, μίμνα
ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπόν,
κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέασθε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα ποδός.

190. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τῶν αἰγῶν δ' νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Ἐρμῶν
ἔστασ' αἰπολίων εὐδόμιον φύλακα.
ἀλλὰ μοι αἶ τ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορυσμέναι ὕλας,
τοῦ δ' ἀρπακτῆρος μὴ τι μέλεσθε λύκου.

191. ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Αὐτόθεν ὄστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γῆϊνον Ἐρμῆν
ἔπλασεν ἀψῖδος κύκλος ἐλισσόμενος
πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,
ὧ ξεῖν', ὄστρακίων δύσμορον ἐργασίην.

192. ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ.

ὦ λῶστε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἓνα
Ἐρμῶν θεωρεῖν. εἰμὶ γὰρ τέχνα Σκόπαι.

193 ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κράμβης ἄψωμαι, Κυλλήνιε; μὴ, παροδίτα.

τίς φθόγος ἐκ λαχάνων; οὐ φθόγος, ἀλλὰ νόμος,
ἄλλοτριῶν ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. ὦ παραδόξου,
μὴ κλέπτειν Ἐρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

194. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Ἔρωτος.

Χάλκειόν τις Ἔρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρός εἰς πῦρ,
τήγανον ἀρμόζων τῇ κολάσει κόλασιν.

195. ΣΑΤΥΡΟΥ.

εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ δεδεμένου.

Τὸν περὸντα τίς ὦδε, τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
ᾠχμασεν; αἰθρομένης ἦψατο τίς φαρέτρης,
καὶ τίς ᾠκυβόλους περιηγέας ἐσφήκωσε
χεῖρας, ὑπὸ στιβαρῶ κίονι δησάμενος;
ψυχρὰ τὰδ' ἀνθρώποις παραμύθια. μὴ ποτ' ἐκείνου
οὔτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένα;

196. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Τίς σὲ τὸν οὐχ δσίως ἠγρευμένον ὦδε πεδήσας
θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας,
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκτήνατο; ποῦ θοὰ τόξα,
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἢ ῥα μάτην ἐπόνθησε λιθοξόος, ὅς σέ, τὸν οἴστρω
κυμήναντα θεούς, τῆδ' ἐνέδησε πάγη.

197. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίς δισσὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἶλε δόλω;

νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
βάλλε· σὺ γὰρ τέρπη δάκρυσιν ἤϊθάν.

198. ΜΑΙΚΙΟΥ.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιγχθεὶς χέρας, ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάλα, στάζων ψυχοτακῇ δάκρυα,
σωφροσύνας ὑβριστά, φρενοκλόπε, ληστὰ λογισμοῦ,
πανθὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀφρατον, Ἔρωσ.
Θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σός, ἄκριτε, δεσμός·
ἔσφιγχθεὶς κωφοῖς πέμπε λιταῖς ἀνέμοις.
ὄν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσόν,
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

199. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
τένοντας, ὦ πῖβουλε· τοῖά τοι πρέπει.
οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ λείν' ὑπόβλεπε.
αὐτός γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
ἔθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων,
Ἔρωσ· τὰ θνητῶν δ' ἐστὶ σοι γέλωσ ἄχη.
πέπονθας οἷ' ἔρεξας. ἐπθλὸν ἦ δίκη.

200. ΜΟΣΧΟΥ.

εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἶλετο ράβδον
οὐλος Ἔρωσ, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπειρεν Διοῦσ αὐλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διῖ· πλησον ἀρούρας,
μὴ σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἀροτρα βάλλει.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
βάλλε· σὺ γὰρ τέρπη δάκρυσιν ἠΐθ' ἔων.

198. ΜΑΙΚΙΟΥ.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιγχθεὶς χέρας, ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάλα, στάζων ψυχοτακῆ δάκρυα,
σωφροσύνας ὑβριστά, φρενοκλόπε, ληστὰ λογισμοῦ,
πιανὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀδρατον, Ἔρωσ.
Θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σός, ἄκριτε, δεσμός·
ἔσφιγχθεὶς κωφοῖς πέμπε λιταῖς ἀνέμοις.
ὄν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσόν,
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

199. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
τένοντας, ὧ' πῖβουλε· τοῖά τοι πρόπει.
οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ' λείν' ὑπόβλεπε.
αὐτὸς γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
ἔθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδία βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων,
Ἔρωσ· τὰ θνητῶν δ' ἐστὶ σοι γέλωσ ἄχη.
πέπονθας οἷ' ἔρεξας. ἐπ' ἄθλόν ἢ δίκη.

200. ΜΟΣΧΟΥ.

εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἶλετο ράβδον
οὔλος Ἔρωσ, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπειρεν Διοῦσ ἀῦλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διῖ· πλησον ἀρούρας,
μὴ σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἀροτρα βάλλει.

201. ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς Ἑρωτα ἑστεφανωμένον.

Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἷ τ' ἀπο σείο
 πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
 ποῦ περὰ; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρισσὰ
 στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἔπ' ἄλλο φέρεις;
 Οὐκ ἀπὸ πανδήμου, ξένε, Κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
 εἰμί, καὶ ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
 εὐμαθίης, ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
 ἐκ δ' ἀρετῶν στεφάνους πισύρων πλέκω· ὧν ἀφ'
 ἐκάστης
 τοῦσδε φέρων, πρῶτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

202. ΑΔΗΛΟΝ.

Μὴ με τὸν ἐκ Λιβάνοιο λέγε, ξένε, τὸν φιλοκώμων
 τερπόμενον νυχλοῖς ἠϊθέων θάροις.
 βαιὸς ἐγὼ νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
 μοῦνον ἐποτρύνων ἔργα φυτοσκαφίης.
 ἔνθεν ἀπ' εὐκάρπου με φίλης ἔστεψαν ἀλωῆς
 τέσσαρες Ὠρέων ἐκ πισύρων στέφανοί.

203. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

εἰς τὸν Πραξιτέλους Ἑρωτα.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
 χερσὶ με ληϊδίαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
 αὐτὸν γὰρ τὸν Ἑρωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενόν με
 χαλκώσας, Φρύνη δῶκε γέρας φιλήης.
 ἣ δὲ μιν αὐθις Ἑρωτι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐφῶντες
 δῶρον Ἑρωτι φέρειν αὐτὸν Ἑρωτα θέμις.

204. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
 ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
 Φρύνῃ μισθὸν ἐμοῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω
 οὐκ ἐτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

205. ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Ἄντι μ' ἔρωτος Ἔρωτα, βροτῶ θεὸν ὠπάσσε Φρύνῃ
 Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὐρόμενος.
 ἢ δ' οὐκ ἠφρηθήσῃ τὸν τέκτονα· θεῖσε γὰρ οὐ φρήν,
 μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξε λάβῃ.
 ταρβεῖ δ' οὐκ ἐτι που τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σοῦ,
 Πραξιτέλης, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

206. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Θεσπίδες τὸν Ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθροείης
 ἄζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχατύπου,
 ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεὸν, ὃν περὶ Φρύνῃ
 δευρόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

207. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γυμνὸς Ἔρως, διὰ τοῦτο γελᾷ καὶ μείλιχός ἐστιν·
 οὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
 οὐδὲ μάλιστα παλάμαις κατέχει δελφίνα καὶ ἄνθος·
 τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἔχει.

208. ΓΑΒΡΙΗΛΙΟΥ ΤΠΑΡΧΟΥ.

εἰς Ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιπεροπάστῃ.
 Οὐδὲ κατακλώσων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ
 νόσφι πυρισπάρτου δήγματός ἐστιν Ἔρως.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

213. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ, οἱ δὲ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Εἰ καὶ σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ σκυθικῶν τόξων ἄκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ' Ἐρως ὑπὸ γᾶν σε· τί γὰρ πλεόν; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὺν ἔφυγεν ῥοίμαν πανδαμάτωρ Ἄϊδας.

214. ΣΕΚΟΤΝΔΟΥ.

εἰς ἀγάλματα Ἐρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' Ἐρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' αἶμοις
ὄπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενοι,
τύμπανα καὶ θύρσον Βρομίου, Ζηνὸς δὲ κεραυνόν,
ἄσπιδ' Ἐνναλίου καὶ κόρυν ἠΰκομον,
Φοίβου δ' εὐτοξον φαρέτρην, Ἄλίου δὲ τρίαιναν,
καὶ σθεναρῶν χειρῶν Ἡρακλέους ῥόπαλον.
τί πλεόν ἀνθρώποισιν, Ἐρως ὅτε καὶ πόλιν εἶλε,
τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

215. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Συλήσαντες Ὀλυμπον ἴδ' ὡς ὄπλοισιν Ἐρωτες
κοσμοῦντ', ἀθανάτων σκῦλα φρουασσόμενοι.
Φοίβου τόξα φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνόν, Ἄρης
ὄπλον καὶ κυνέην, Ἡρακλέους ῥόπαλον,
εἰναλίου τε θεοῦ τριβελὲς δόρυ, θύρσα τε Βάκχου,
πτυηνὰ πέδιλ' Ἑρμοῦ, λαμπάδας Ἀρτέμιδος.
οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἶκειν βελέεσσιν Ἐρώτων,
δαίμονες οἷς ὄπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

216. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

εἰς ἀγαλμα Ἥρας.

Ἐργεῖος Πολύκλειτος, ὃ καὶ μόνος ὄμμασιν Ἥρην
ἀθρήσας, καὶ ὄσσην εἶδε τυπωσάμενος,

Θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν, ὅσον θέμις· αἶ δ' ὑπὸ κόλποις
ἄγνωστοι μορφαὶ Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

217. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγὼ· Κύρω δ' ἐμόν ὤπαισα μαζόν,
ὃς τρέφει θεῖον Ὀμηρον, ὃθεν πῖε νήδυμος Ὀρφεύς.

218. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς.

Ἦθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι,
ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

219. ΤΟΥ ΔΥΤΟΥ.

εἰς εἰκόνα Πολυμνίας.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἦδε Πολύμνια, καὶ σὺ δέ, Μούσης.
Ἐν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέραις οὖνομα, καὶ τύπος εἷς.

220. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

εἰς εἰκόνα Μουσῶν.

Τρίζυγες αἶ Μοῦσαι τᾶδ' ἔσταμεν· ἅ μία λωτούς,
ἅ δὲ φέρει παλάμαις βάρβιτον, ἅ δὲ χέλυν.
ἅ μὲν Ἀριστοκλῆος ἔχει χέλυν, ἅ δ' Ἀγελάδα
βάρβιτον, ἅ Καναχᾶ δ' ὑμνοπόλους δόνακας.
ἀλλ' ἅ μὲν κράντειρα τόνου πόλει· ἅ δὲ μελωδὸς
χρώματος· ἅ δὲ σοφᾶς εὐρέτις ἁρμονίας.

221. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

εἰς τὴν Ἀθηναίων Νέμεσιν.

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ περιωπῆς
λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσσι
Μῆδος ἐποντοπόρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.

ὅς δὲ δαΐζομένοις Μαραθῶν ἀντέκτυπε Πέρσαις,
καὶ νέες ὑγροπόρουν χεύμασιν αἱμαλέοις,
ἔξασαν Ἀδρήστειαν ἀριστώδινες Ἀθῆναι,
δαίμον' ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
Νίκη Ἐρεχθίδαις, Ἀσσυρίοις Νέμεσις.

222. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

εἰς τὸ αὐτό.

Μήδοις ἐλπισθεῖσα τροπαιοφόρος λίθος εἶναι,
ἠλλάχθην μορφήν καίριον εἰς Νέμεσιν,
ἔνδικος ἰδρυνθεῖσα θεὰ Ῥαμνοῦντος ἐπ' ὄχθαις,
νίκης καὶ σοφίης Ἀτθίδι μαρτύριον.

223. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς στήλην Νεμέσεως.

Ἢ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἄμετρον τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

224. ΑΛΛΟ.

Ἢ Νέμεσις πῆχυν κατέχω· τίνος οὔνεκα, λέξεις.
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον

225. ΑΡΑΒΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

εἰς ἔγαλμα Πανός.

Ἢν τάχα συρίζοντος ἐναργέα Πανός ἀκούειν.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάστης ἐγκατέμιξε τύπῳ.
ἀλλ' ὀρόων φεύγουσαν ἀμήχανος ἄστατον Ἠχώ,
πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.

226. ΑΛΚΑΙΟΤ.

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐμπναι Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χεῖλεσι μοῦσαν,
ἔμπναι, ποιμενίῳ τερπόμενος δόναις,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

εὐρήσεις κελαρῦζον εὐκρήνου διὰ πέτρης
 νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

231. ANTTΗΣ.

Τίπτει κατ' οἰόβατον, Πᾶν ἄγροτα, δάσκιον ὕλαν
 ἤμενος, ἄδυβδά τῶδε κρέκεις δόνακι;
 ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
 πόρτιες ἠϋκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

232. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ
 Μήδων,
 τὸν μετ' Ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

233. ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ.

Ἐλοβάτας, φιλόδενδρος, ὄρεσσαύλου πόσις Ἀχοῦς,
 πάνσκοπος, εὐκεραίου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
 Πᾶν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὅς μετανάστας
 ἔδραμον αἰχματῶν ἐς δαῖιν Ἀσσυρίων,
 Μιλτιάδου στήσαντος ὁμάσπιδα περσοδιώκτην,
 ἴσταμαι, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης.
 ἄλλοις ἀκροπόλῃς· ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασται
 ξυνὸς ἐμὴν Μαραθῶν καὶ μαραθωνομάχαις.

234. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Τρισσοὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος. ἅ κεφαλά γὰρ
 μανύει τρανῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.
 στέρνα δὲ καὶ νηδύς, Ἑρακλέα· λοιπὰ δὲ μηρῶν
 καὶ κνήμης Ἑρμῆς ὁ πτερόπους ἔλαχεν.
 θύειν ἀρνήση, ξένε, μηκέτι. τοῦ γὰρ ἐνός σοι
 θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἀπτόμεθα.

235. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

Ἄγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι
 σπένδετε; ποῦ δ' Ἴταλοῦ χεῖτε μέθυ Βρομίου,
 καὶ γυρούς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας;
 φείσασθ'· οὐ τούτοις θύμασι τερπόμεθα.
 Πάν ὁ παρωρείτης, αὐτόξυλος, ἄρνεοθόλης
 εἰμί, καὶ ἐγχθονίου γλευκοπότης κύλικος.

236. ΔΕΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΠΕΡΙΤΟΥ.

Αὐτοῦ ἐφ' αἵμασιαῖσι τὸν ἄγρουπνοῦντα Πρίηπον
 ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
 ἄλλ' ὡς ἐντέταμαι, φῶρ, ἔμβλεπε. τοῦτο δ', ἐρωτᾷς,
 τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

237. ΤΥΜΝΕΩ.

εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

Πάντα πριηπιζῶ, κἄν ἦ Κρόνος· οὐ διακρίνω
 οὐδένα φῶρ' οὔτω ταῖςδε παρὰ πρασιαῖς.
 ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἔνεκεν τάδε καὶ κολοκυντῶν,
 φήσει τις, με λέγειν. ἔπρεπεν· ἄλλὰ λέγω.

238. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε, νόμου χάριν, ὧδε Πρίηπον
 Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα·
 καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὅς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
 οὐδὲν ἔχει κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

239. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἄνθετ' Ἀναξαγόρης με, τὸν οὐκ ἐπὶ ποσσὶ Πρίηπου
 ἐν χθονὶ δ' ἄμφοτέρω γούνατι κεκλιμένον.
 τεῦξε δὲ Φυλόμαχος. Χαρίτων δέ μοι ἄγχρόθι καλὴν
 ἄθρησας, δίζευ μηκέτι πῶς ἔπεσον.

240. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἦραιας γ' ἐσορῶ τὰς ἰσχάδας· εἴ γε λαβεῖν μοι
 συγχωρεῖς ὀλίγας. θίγγανε μηδεμιᾶς.
 ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος. ἐρεῖς· ἔτι καὶ κενὸς ἦξεις.
 ναὶ λίτομαι, δός μοι. καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
 χρήξεις γάρ, λέγε μοι, παρ' ἐμοῦ τινός; ἔστι νόμος που,
 δός, λάβε. καὶ θεὸς ὦν ἀργυρίου σὺ γλίχῃ,
 ἄλλο τι χρῆμα φιλῶ. ποῖον τόδε; τὰ μὰ κατέσθων
 σῦκα, δός εὐθύμως ἰσχάδα τὴν ὀπίσω.

241. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἦριμος. οἶδα καὶ αὐτὰς, ὀδοιπόρο. μηκέτ' ἐπαίνει
 ἰσχάδα, μηδ' ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμονα·
 καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ἔξυ δεδορκώς,
 καὶ φυλακὴν σῦκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
 ἦν δὲ μόνον σὺ θίγγῃς τῆς ἰσχάδος, ἰσχάδα δάσεις·
 ὡς ἰσότης πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

242. ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ὡς βαρὺ τοῦτο, Πρίηπε, καὶ εὖ τετυλωμένον ὄπλον
 πᾶν ἀπὸ βουβῶνων ἀθρόον ἐκκέχυκας·
 εἰς γάμον οὐκ ἀνέτοιμον· ἔχει δέ σε δίψα γυναικῶν
 ἢ γαστήρ, καὶ σπαργᾶς θυμὸν ἀπάντα πύροις
 ἀλλὰ καταπρήννε τὸν ξηροτάτα φαλλὸν
 τόγδε, καὶ ἀνθηρῆ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι·
 οὐ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ἄρος, ἀλλὰ παρ' Ἑλλης
 ἦδονα, τὴν ἱερὴν Λάμψακον ἀμφιπολεῖς.

243. ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ.

Ἄγροφύλαξ ἔσσηκα πολυκτεάνοις ἐν ἀρούραις,
 φρίκωνος καλύβην καὶ φυτὰ ῥυθόμενος,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

248. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευεν.
ἦν νύξης, ἐγερθεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

249. ΑΔΗΛΟΝ.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν Ἀφροδίταν
ᾧνθρωφ' ἰλάσκει, πλατίον ἐζόμενος·
αἶνει δὲ Γλυκέραν Διονυσίου, ἃ μ' ἀνέθηκε
πορφυρέας ἀπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνος.

250. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἔρωτα.

Ο πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδὼν ἄγνυσι κεραυνόν,
δεικνὺς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρός ἐστιν Ἔρωτος.

251. ΑΛΛΟ.

Πτανῶ πτανὸν Ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' Ἔρωτι
ἃ Νέμεσις, τόξω τόξον ἀμυνομένα,
ὡς κε πάθη τά γ' ἔρεξεν· ὁ δὲ θρασύς, ὁ πρὶν ἀταρ-
βής,
δακρῦει, πικρῶν γευσάμενος βελέων.
εἰς δὲ βαθὺν τρεῖς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἃ μέγα θαῦμα
φλέξει τις πυρὶ πῦρ· ἦψατ' Ἔρωτος Ἔρωτος.

252. ΑΛΛΟ.

Κἀγὼ Κύπριδος αἶμα· κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ἦνευσ τόξα φέρειν ἀντία καὶ πτέρυγας.

253. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, ποῦ σοι τόξα, παραυχενίη τε φαρίτρη·
ποῦ δὲ Λυκαστείων ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων,

πόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἥδ' ἐπὶ πρὸς ἄκρην
 ἰγνύην φοίνιξ πέπλος ἐλισσόμενος;
 κείνα μὲν εἰς ἄγρην δ' πλίζομαι· ἐς δ' ἐν θυηλαῖς
 εἶμ' αὐτως, ἱρῶν ἀντομένη θυμένων.

254. ΔΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἑρμῆν.

Ἰερὸν Ἑρμείη με παραστείχοντες ἔχευαν
 ἄνθρωποι λίθινον σωρόν· ὃ δ' ἀντ' ὀλίγης
 οὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνω χάριν· ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
 Αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἔπτ' ἀλέγω στάδια.

255. ΔΔΗΛΟΝ.

Ὀδῖτα, μὴ πρόσεργε πρὸς τὰ κλήματα,
 μηδ' αὖτ' ἐπὶ τὰ μῆλα, μηδ' ὄπη τὰ μέσπιλα.
 τήνδ' ἐπὶ πρὸς τὴν σχοῖνον ἔξαμείβεο,
 ὡς μὴ τι θράξης τῶνδε, μηδ' ἀποθρίσης,
 ἃ σὺν πόνῳ φυτουργὸς ἔκτεται Μίδων,
 ὅς καμὲ θῆκεν· ἦν δέ μευ παρακλῦτης,
 γνώση τὸν Ἑρμῆν, ὡς κακοῦς ἀμείβομαι.

256. ΔΔΗΛΟΝ.

Ὀχθηρόν τὸν χῶρον ἔχω καὶ ἔρημον, Ὀδῖτα·
 οὐχ ἐγώ, ὃ στάσας δ' αἴτιος Ἀρχέλοχος.
 Οὐ γὰρ ὄρυιοχαρῆς ἄρμας, οὐδ' ἀκρολοφίτας,
 τὸ πλεῦν δ' ἀτραπιτοῖς, ὤνερ, ἀρεσκόμενος.
 Ἀρχέλοχος δ', ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων,
 ὧ παριάν, τοῖον καμὲ παρωκίσατο.

257. ΔΔΗΛΟΝ.

εἰς Διόνυσον

Ἐκ πυρός, ὃ Διόνυσε, τὸ δεύτερον, ἦν ἡμεῖς χαλκοῦς,
 ἐξεφάνθη· γενεὴν εὖρε Μύρων δτέρην.

258. ΑΔΗΛΟΝ.

Δικτύννης τοῖόν με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ Κρής
χάλκεον ἔστησεν Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα.

δέρμα δ' ἔχω, διπλοῦν τε λαγωβόλον· ἐκ δέ γα πέτρας
σπήλυγγος τείνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρους.

259. ΑΔΗΛΟΝ.

Πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρην
στήσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

260. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄγαλμα Πριάπου.

Ἦν λαχάνων σ' ὁ Πρίηπος ἴδω σχεδὸν ἔχνια θέντα,
αὐτῇ γυμνώσω, φῶρ, σὲ ποτὶ πρασιῇ.

αἰσχρὸν ἔχειν τοῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν. οἶδα καὶ αὐτός·
αἰσχρὸν. ἀφιδρύνθην δ' ἴσθ' ὅτι τοῦδε χάριν.

261. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔστηκα Πρίηπος,
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.

εἶσατο γὰρ πιστόν με Θεόκριτος· ἀλλ' ἀποτηλοῦ
φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης τὴν φλέβα δεξάμενος.

262. ΑΔΗΛΟΝ.

Ὁ τραγόπους, ὁ τὸν ἄσκὸν ἐπηρμένος, αἶ τε γελῶσαι
Νύμφαι, Πραξιτέλους, ἧ τε καλὴ Δανάη.

λύγδινα πάντα, καὶ ἄκρα σοφαὶ χέρσες. αὐτός δ' Μῶμος
φθέγγεται· ἄκρητος, Ζεῦ πάτερ, ἧ σοφίη.

263. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Νέμασιν.

Καί με λίθον Πέρσαι δεῦρ' ἤγαγον, ὄφρα τρέπαιον
στήσονται νίκας· εἰμὶ δὲ νῦν Νέμασις.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

267. ΣΤΡΕΣΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς εἰκόνα Ἰπποκράτους.

Ὅππόθεν δὲ στήσας; Βυζάντιος. οὐνομα δὴ τίς;
 Εὐσέβιος. σὺ δέ, τίς; Κώϊος Ἰπποκράτης.
 τοῦ δ' ἔνεκεν γέγραφέν σε; λόγων χάριν ἢ πόλις αὐτῶ
 τῶν ἐς ἐμέ γραφίδων ἀντιδέδωκε γέρας.
 καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐόν τύπον ἔγραφεν; ὅτι γεραίρωι
 ἡμέας ἀνθ' αὐτοῦ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

268. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἡὲ τήν φωνήν, Ἰππόκρατες, ἔγραφε Παιάν,
 ἢ σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκεστορίας.

269. ΑΛΛΟ.

Οὗτος ἀκεστορίας κρυφίας ὥϊξε κελεύθους,
 Παιήων μερόπων, Κώϊος Ἰπποκράτης.

270. ΜΑΓΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

εἰς τὴν εἰκόνα Γαληνοῦ.

Ἦν χρόνος, ἦνίκα γαῖα βροτούς διὰ σείο, Γαληνέ,
 δέχνυτο μὲν θνητούς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους,
 χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου Ἀχέροντος,
 σῆ παιηονίη χειρὶ βιαζόμενα.

271. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Σώσανδρον ἵπποτατρον.

Ἰητὴρ μερόπων, Ἰππόκρατες, ἀλλὰ καὶ ἵππων,
 Σώσανδρε, κρυφίης ἱστορ' ἀκεστορίας·
 ἢ τέχνην μετὰμειψον, ἢ οὐνομα· μηδὲ καλεῖσθω
 ἄτερος ἐκ τέχνης, ἢ ἕτερος κρατεῖ.

272. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΚΑΣΤΙΚΟΥ

εἰς εἰκόνα Ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ἰάμβλιχος, ὃς ποτὲ γῆρας
ἤλυθεν ἀγνὸς ἐὼν Κυπριδίων ὁάρων·
ἔργα δ' ἀκεστορίας ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν οὐδ' ὀλοῖσι χεῖρας ὑπεστόρυσεν.

273. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

εἰς εἰκόνα Πραξαγόρου ἰατροῦ.

Αὐτός σοι Φοίβοιο παῖς λαθικηδέα τέχνης
ἰδμοσύνην, πανάκη χεῖρα λιπηνάμενος,
Πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοιγὰρ ἀνία
ὄρνυται δολιχῶν ὀππόσαι ἐκ πυρετῶν,
καὶ ὀπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θεῖναι
φάρμακα, πρηεῖης οἴσθα παρ' Ἠπιόνης.
Θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρῆς ἄκατος.

274. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Ὀρειβασίου.

Ἰητῆρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος,
ἄξιος εὐσεβίης δῖος Ὀρειβάσιος.
εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰητρῶν προτέρων ἄνθρα δρεψάμενος.

275. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

εἰς ἄγαλμα τοῦ Καιροῦ.

Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; Σικυώνιος. οὔνομα δὴ τίς;
Λύσιππος. σὺ δέ, τίς; Καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτει δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; αἰέτροχάω. τι δὲ ταρσοῦς
ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ' ὑπηνέμιος.

χειρι δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δεῖγμα,
ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

ἦ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ἔπαντιάσαντι λαβέσθαι,
νῆ Δία. τὰξόπιθεν δ' ἐς τί φαλακρὰ πέλει;
τόν γάρ ἄπαξ πτηνοῖσι παραθρέξαντά με ποσσίν,
οὔτις ἔθ' ἰμείρων δράζεται ἐξόπιθεν.
τοῦνεχ' ὁ τεχνίτης σε διάπλασεν; εἴνεκεν ὑμέων,
ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

276. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἔστησεν Περίανδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
καὶ τὸν ἀπολλυμένον σύνδρομα νηξάμενον
εἰνάλιον δελφῖνα, λέγει δ' ὁ π' Ἀρίονι μῦθος,
κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

277. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς καθαροῦ ἐν
Βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς· αἶθε δὲ τεύχει
ἔσθρα καὶ λιγυρῶν ἠδὲ μέλος στομάτων,
ὡς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὔασιν, ἔκ τε προσώπου,
ἔκ τε λυροκτυπίης ἴσον ἐθελγόμεθα.

278. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος, ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος·
κρούει δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα καὶ κειθάρην.
τλήμονες οἷς ἄγναμπτον ἔχει νόον· ᾧ δ' ἐπινεύσει,
ἄλλος ὄδ' Ἀγχίσης, ἄλλος Ἄδωνις ὄδε.
εἰ δ' ἐθέλεις, ᾧ ξεῖνε, καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
οὔνομα καὶ πάτρην, ἐκ Φαρίας Μαρίην.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

ὄμματά σοι, καὶ ταρσὰ ποδῖνυμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ Μουσῶν κρέσσονα καὶ Χαρίτων.

284. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς εἰκόνα ὄρχηστρίδος ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Εἰμὶ μὲν Ἑλλαδίη Βυζαντιάς, ἐνθάδε δ' ἔστην
ἤχοροστασίην εἶαρι δῆμος ἄγει,
διπλόθι πορθμῶ γαῖα μερίζεται· ἀμφότεραι γὰρ
ἄντυγες ὄρχηθμοὺς ἤνεσαν ἡμετέρους.

285. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς ὄρχηστρίδος εἰκόνα διάχουσον ἐν Βυζαντίῳ.

Οὐ τις ἐπ' Ἀνθούση χρυσὸν βάλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη Κρονίδης, ὡς τὸ πάρος Δανάη·
σώματι δ' οὐκ ἐπέλασσε, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδώς,
μὴ τινι Μουσάων μίσηται οὐκ ἐθέλων.

286. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Θῆλυς ἐν ὄρχηθμοῖς κρατεεὶ φύσις· εἶξατε κοῦροι.
Μοῦσα καὶ Ἑλλαδίη τοῦτον ἔθεντο νόμον.
ἢ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσιος εὔρετο ῥυθμοῦς,
ἢ δ', ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

287. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐκτορα μὲν τις ἄεισε, νέον μέλος· Ἑλλαδίη δὲ
δοσσαμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
ἦν δὲ πόθος καὶ δεῖμα παρ' ὄρχηθμοῖσιν Ἐννοῦς·
ἄρσενι γὰρ ῥώμη θῆλυν ἔμιξε χάριν.

288. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς εἰκόνα Λιβανίας ὄρχηστρίδος.

Οὐνομ' ἔχεις Λιβάνου, Χαρίτων δέμας, ἠθευθεῖθους,
παρθένε, καὶ Παφίης κροστὸν ὑπ' ἐκ λαγόνων.

αὐτὰρ ἐν ὄρχηθμοῖσιν, Ἔρως ἄτε κοῦφος, ἀθύρει,
κἀλλεῖ καὶ τέχνη πάντας ἐφελκομένη.

289. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ξενοφῶντος Σμυρναίου εἰκόνα.

Αὐτὸν ὄραῖν Ἴόβακχον ἐδόξαμεν, ἥνικα ληνοῖς
ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χορομανίης,
καὶ Κάδμου τὰ πάρηβα χορεύματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
ἄγγελον εὐϊακῶν ἰχνηλάτην θιάσων,
καὶ τὴν εὐάζουσαν ἐν αἵματι παιδὸς Ἀγαύην
λυσσάδα. Φεῦ θείης ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

290. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αὐτὸν Βακχευτὴν ἐνέδου θεόν, ἥνικα Βάκχας
ἐκ Θηβῶν Ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην,
ἀνθρώποις Πυλάδης τερπνὸν δέος, οἷα χορεύων
δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
οὔτος, ὃ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

291. ΑΝΤΥΗΣ.

Φριξοκόμα τόδε Πανὶ καὶ αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος.
οὔνεχ' ὑπ' ἄζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

292. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἴε Μέλητος Ὀμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάυη
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἶδιον,
καὶ ταῖςδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαιο κούρας,
δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας

ὑμνεῖ δ' ἢ μὲν νόστον Ὀδυσσοῦχος πολὺπλαγκτον,
ἢ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανίων πόλεμον.

293. ΑΛΛΟ.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας,
ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
οὐκ ὄνομ' εὐρίσκω σαφές, οὐ πόλιν. οὐράνις Ζεῦ,
μὴ ποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ὀμηρος ἔχει;

294. ΑΛΛΟ.

Ὅποίας τὸν Ὀμηρον ἀναγραφώμεθα πάτρης,
κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις;
ἢ τὸ μὲν ἐστὶν ἄγνωστον, ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἦρας
ταῖς Μούσαις ἔλιπεν πατρίδα καὶ γενεήν;

295. ΑΛΛΟ.

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὀμηρον,
οὐ Κολοφῶν τρυφερῆς ἄστρον Ἰηονίης,
οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος εὐσπορος, οὐ Κύπρις ἀγνή,
οὐ νῆσος κραναὴ Λαρτιάδαο πάτρη,
οὐκ Ἄργος Δαναοῖο, κυκλωπεῖη τε Μυκῆνη,
οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστνυ παλαιογόνων.
οὐ γὰρ ἔφυχθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ ἐ Μοῦσαι
πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

296. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὀμηρε,
οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον,
οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμίνα,
οἱ δὲ νυ τῶν Λαπιθέων ματέρα Θεσσαλίην·
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. εἰ δέ με Φοῖβου
χρῆ λέξαι πινυτὰς ἀμφαδὰ μαντοσύνας,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

302. ΑΛΛΟ.

Εἶρε Φύσις, μόλις εὔρε· τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μό-
χθων,
εἰς ἓνα μόνον Ὅμηρον ὄλην τρέψασα μειοιών.

303. ΑΛΛΟ.

Τίς ποθ' Ὅμηρείης μεγάλης ὀπός ἐστιν ἀπευθής;
τίς χθών, τίς δὲ θάλασσα μάχην οὐκ οἶδεν Ἀχαιῶν;
δῆμος δὲ Κιμμερίων, πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
Ἡελίου, Τροίης ὄνομ' ἔκλυεν, ἔκλυεν Ἄτλας
οὐρανὸν εὐρύστερον ἔχων ἐπικείμενον ὦμοις.

304. ΑΛΛΟ.

Διεξιών Ὅμηρε τὴν κεκαυμένην
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

305. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Νεβρείων ὀπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυσ·
οὐδὲ μάτην ἀπαλοῖς ξουθὸς περὶ χεῖλεσιν ἐσμὸς
ἔπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σεῖο μέλι.
μάρτυς δὲ Μαινάλιος κερθεὶς θεός, ὕμνον αἰείσας
τὸν σεο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

306. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

εἰς Ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν Ἀνακρέοντα χύθων σεσαλαγμένον οἶνον
θάεο, διναιτοῦ στρεπτόν ὑπερθε λίθου,
ὡς δὲ γέρον λήγνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρά δεδορκὰς
ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἔλκεται ἀμπαχόναν·
δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,
ᾤλισεν· ἐν δ' ἐτέρῃ ρικνὸν ἄραρε πόδα.

μέλπει δ' ἢ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἢ Μεγιστέα,
 αἰωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλυν.
 ἄλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

307. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἴδ' ὡς ὁ πρῆσβυς ἐκ μέθης Ἀνακρέων
 ὑπασκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἔλκεται
 ἐσάχρη γυίαν· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
 ὄμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
 μελίσσεται δὲ τὰν χέλυν διακρέων
 ἦτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
 Φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

308. ΕΤΓΕΝΟΥΣ.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς Ἰμέροισι σὺντροφον,
 Λυαῖ', Ἀνακρείοντα Τήϊον κύκνον,
 ἔσφηλας ὑγρῆ νέκταρος μεληδόνι.
 λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
 ριφθεῖσα λώπευς πέζα, καὶ μονοζυγῆς
 μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλυσ δ' ὄμως
 τὸν εἰς Ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται.
 ἀπτῶτα τήρει τὸν γεραῖόν, Εὐΐε.

309. ΑΔΕΣΠΟΤΟΥ.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
 πρῆσβυν, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδόντα κόραις·
 ὄμμα δὲ μευ Βρομίῃ βεβαρημένον, ἠδ' ἀπὸ κήμων
 τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

310. ΔΗΜΟΧΑΡΙΛΟΣ.

εἰς εἰκόνα Σαπφοῦς.

Αὐτῇ σοι πλάστειρα Φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
 τὴν Μιτυληναίαν, ζωγράφει, Πιερίδα.
 πηγάζει τὸ διαφυγῆς ἐν ὄμμασι· τοῦτο δ' ἐναργῶς
 δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.
 αὐτομάτως δ' ὀμαλή τε καὶ οὐ περίεργα κολῶσα
 σάρξ ὑποδεικνυμένην τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
 ἄμμιγα δ' ἐξ ἰλαροῖο καὶ ἐκ νοεροῖο προσώπου
 Μοῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην.

311. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὰ Ὀππιανοῦ Ἀλιευτικά.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἀλίπλοα φύλα συνάψας
 θήκατο πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

312. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Γεωργίου.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα·
 οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

313. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς ἀνδριάντα Πτολεμαίου θήτορος ἐν
 Ἀντιοχείᾳ.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι. τίνοσ εἶ; Πτολεμαίου.
 ποίου; τοῦ Κρητός. τεῦ χάριν; ἀντ' ἀρετῆς.
 τῆς ποδαπῆς; πάσης. τῆς ἐς τῆρας; ἐς δικολέκτας.
 καὶ ξύλον ἀρκεῖ. ναί. χρυσίον οὐ δέχεται.

314. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰκόνα Λογγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσει,
 εἰ μὴ πότνα Δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

φασὶν ἅμα πᾶσαι· Σμύρνη τέκε θεῖον Ὀμηρον,
ἢ καὶ Ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

321. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος· οἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἐρχόμενοι, Ἑρμῆ σπένδετε τῷ λογίῳ.

322. ΑΔΗΛΟΝ.

Φύρμος με Φύρμον, πυρφόρος τὸν πυρφόρον,
ὁ παῖς δ' ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

323. ΜΕΣΟΜΗΔΟΥ.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε
κόψας ἐργάτας ἀνήρ·
ἐς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον,
ὡς σίδηρον εὐσθενῆ·
ἃ δ' ὕελος, οἷα κηρός,
ἐξεχεῖτο, παμφάγοισι
φλοξὶν ἐκπυρούμενος.
Θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
δλκὸν ἐκ πυρός ῥέοντα,
καὶ τὸν ἐργάτην τρέμοντα,
μὴ πεσῶν διαρῥαγῆ.
ἐς δὲ διπτύχων ἀκμαῖς
χειλέων ἔθηκε βῶλον.

324. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἡ γραφὶς ἀργυρῆ μὲν, ὅτ' ἐκ πυρός ἦλθον, ἐτύχθην·
σαῖσι δὲ καὶ χρυσῆ γίνομαι ἐν παλάμαις.
ἔδδ' σοι, ὦ χαρῖεσσα Λεόντιον, εὐ μὲν Ἀθήνη
τέχνης, εὐ δ' εἵδους ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

325. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.*

εἰς ἀνδριάντα Πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάστης Πυθαγόραν τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι· καὶ τάχα φωνὴν
ἔνθεν ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

326. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος, ὃν μετὰ φωνῆς
εἶδες ἄν, εἴ γε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

327. *ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΤΚΑΛΛΟΥ.*

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας· ζωὴν οὐκ ἔμβαλε κηρῶ,
Σωκράτεος ψυχᾶ τοῦτο χαριζόμενος.

328. *ΑΔΗΛΟΝ.*

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατεῖν Πλάτων,
τοὺς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξερεύγεται λόγους.

329. *ΑΔΗΛΟΝ.*

εἰς εἰκόνα Ἀριστοτέλους.

Οὗτος Ἀριστοτέλης μετρῶν χθόνα καὶ πόλον ἄστρον.

330. *ΑΛΛΟ.*

Νοῦς καὶ Ἀριστοτέλους ψυχῆ, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

331. *ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.*

εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στήσαν, Χαιρωνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν υἱέες Αὔσονίων,
ὅτι παραλλήλοισι βίοις Ἕλληνας ἀρίστους
Ῥώμης εὐπολέμοις ἤρμους ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βιότιο παράλληλον βίον ἄλλον
οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις· οὐ γὰρ ὁμοιον εχεις.

332. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Εὐγε ποιῶν, Δύσιππε γέρον, Σικυῶνιε πλάστα,
 δείκελον Αἰσώπου στήσασο τοῦ Σαμίου
 ἐπιτὶ σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
 ἔμβαλον, οὐ πειθῶ, φθέγμασι τοῖς σφετέροις·
 ὅς δὲ σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
 παίζων ἐν σπουδῇ, πείθει ἔχεφρονέειν.
 φευκτὸν δ' ἢ τρηχεῖα παρανεσις· ἢ Σαμίου δὲ
 τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλφαρ.

333. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἡ πήρη καὶ χλαῖνα καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
 μάζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
 καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῶν κυνὶ μέτρα βίοιο
 ἄρκια· κῆν τούτοις ἦν τι περισσότερον·
 κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδῶν ἄρῦοντα βρώτην
 εἶπε· τί καὶ σὲ μάτην ὄστρακον ἤχθοφόρον;

334. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Γηράσκει καὶ χαλκός ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
 κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ,
 μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
 θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

EX LIBRO QUINTO.

Εἰς τὰς ἐν τῷ Ἰπποδρόμῳ Κωνσταντινου-
 πόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν
 ἐπιγράμματα.

335. Εἰς Πορφύριον.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει,
 πολλοῖς εὐκαμάτοις βριθόμενον στεφάνοις,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

339. ΑΛΛΟ.

Ἄλκιμοι ἀλκήμεντα, σοφοὶ σοφόν, νῆα Νίκης
οἱ Νίκης παῖδες Πορφύριον Βένετοι
ἄνθεσαν, ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πάλαις
κυδιάει νίκαις, οἷς πόρην, οἷς ἔλαβεν.

340. ΑΛΛΟ.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μόνῳ
Πορφυρίῳ βασιλεὺς τοῦτο δέδωκε γέρας.
πολλάκι νικήσας γάρ, εὐὸς πόρην ὠκείας ἵππους,
λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐστέφετο.
ἐνθεν ἔην Πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, ἐνθεν αὐτή.
ὥς Βενέτους τέρψαις, Κοίρανε, καὶ Πρασίνοισιν.

341. ΑΛΛΟ.

Αἶ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφρεύοντα
ἔστησαν Νίκης ἐγγύθι Πορφύριον.
δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸς γέρας ἤτεεν· οἱ δ' ἕτεροί με
δίζοντ' αὐτίς ἔχειν, νεῖκος ἀπειπάμενοι.
μήτι δ' ἠνιόχων περιγίγνομαι, οἷσι καὶ ἵππους
κρείσσονας ἀντιπορών, δεῖξα χερειοτέρους.

342. ΑΛΛΟ.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
ὁ πλάστης, ἔμπνου οἷα τυπωσάμενος.
τίς δὲ χάριν, τίς ἀεθλα, τίς ἐνθεα δῆνα τέχνης
τεύξει, καὶ νικην οὐποτ' ἀμειβομένην.

343. ΑΛΛΟ.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἠνιοχῆα
ἔνθετο νικητὴν κοίρανος Αὔσονίων,
ὡς σοφόν, ὡς Βενέτοις πεφιλημένον· ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίου πολλάς εἰκόνας ὀψόμεθα.

344. ΑΛΛΟ.

Τίς τελέθει, φίλε κοῦρε, γενειάδος ἄκρα χαράσσειν,
 ὧ ἔνε, Πορφύριος. τίς πατήρ; ἡ Διβύη.
 τίς δέ σε νῦν τίμησεν; ἄναξ, χάριν ἵπποσυνάων.
 τίς μάρτυς τελέθει; δῆμος ὁ τῶν Βενίτων.
 ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
 τοσσατίας, πλάστην ἰδμονα, Πορφύρια.

345. ΑΛΛΟ.

Ἐγγύθει τῆς Νίκης καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
 ἔστης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμενος.

346. ΑΛΛΟ.

Πάντα Τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπὶ μούνοις
 Πορφυρίου καμάτοις ἔλκεται ὄμμα Τύχης.

347. ΑΛΛΟ.

Σὴν τροχαλὴν μάστιγα καὶ ἄσπιδα δῆμος ἀγασθεὶς
 ἤθελέ σε στῆσαι διπλόον, ὥσπερ ἔδει,
 ἠνίοχον κρατερόν καὶ ἀριστεά· διχθαῖ δὲ χαλκὸς
 οὐκ ἐχύθη, ψυχὴν σεῖο τυπώσάμενος.

348. ΑΛΛΟ.

Πορφύριον σταδίωσι τίνος χάριν ἠνιοχῆα
 δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἄνθετο τῶν Πρασίνων;
 αὐτὸς ἄναξ κήρυξε. τί γὰρ πλεόν; ὅτι γεραίρει
 εἵνεκεν εὐνοίας, εἵνεκεν ἵπποσύνης.

349. ΑΛΛΟ.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
 κοίρανος ὁ Πρασίνοις τοῦτο χαριζόμενος.
 πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέστερα ἔργα κομίζων
 ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
 διπλόον οὖνομα τοῦτο, τόπερ λάχε χάλκεος ἦρωσ
 οὔτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἔλων ἀρετῆς.

350. ΑΛΛΟ.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια Νίκη,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δείξεν ἀεθλοφόρον,
 εὐτ' ἄρ' ἄναξ πολέμιζεν ἔχων Πρασίνοὺς ὑποεργοὺς
 ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορῆϊ,
 καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε Ῥώμης.
 ἦμαρ δ' Αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίας.
 τοῦνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἄναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον.
 σὸν δὲ τύπον τέχνη ἔξεσε, Πορφύριε.

351. ΑΛΛΟ.

Ῥμετέρων κήρυκες ἀμεμφέες εἰσὶν ἀγώνων,
 οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων, Πορφύριε, στέφανοι.
 πάντας γὰρ σταδίοισιν ἀμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
 ἀντιτέχνους, τῆς σῆς παίγνιον ἵπποσύνης.
 τοῦνεκα καὶ ξεῖνον πρεσβήϊον εὔραο μοῦνος,
 εἰκόνα χαλκείην δήμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

352. ΑΛΛΟ.

Πλάστης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοῖον ἠνιοχῆϊ.
 εἶθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
 ὄγκον ὁμοῦ καὶ κάλλος· ὅπερ φύσις ὀψὲ τεκοῦσα
 ὤμοσεν· ὠδίνειν δεύτερον οὐ δύναμαι.
 ὤμοσεν εὐόρκοις ὑπὸ χεῖλεσι· Πορφυρίῳ γὰρ
 πρώτῳ καὶ μούνῳ πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

353. ΑΛΛΟ.

Εἰ φθόγος ἠρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
 πάντες Πορφυρίου μάρτυρες εἰσι πόνων.
 Ναὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
 βαιὸν τοῦτο γέρας τοσσατίων καμάτων.
 ὅσσα γὰρ ἠνιοχῆας αἰὲ μεμερισμένα κοσμεῖ,
 εἰς ἓν ἀολλίσας, τηλίκος ἐξεφάνη.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

ἔξ δ' ἑτέων ἀνύσας δεκάδας, στήλην ἐπὶ νίκαις
εἶλες, Καλλιόπα, νυῦματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος· αἶθε τοι εἶη,
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

359. ΑΛΛΟ.

Σῆς τόδῃ διφρελάτειρα τὸ χάλκεον ἄνθετο Νίκα
δείκηνον μορφᾶς, Καλλιόπα, ζαθείας,
πρόσβυς ὅτι σφριγδώντας ἐν ἵπποδάμῳ πλέον ἀλκῆ
νίκησας, γεραροῦς δ' ὦν νέος ἐν σοφίῃ.
ἔνθεν ἐλευθερόπαις Βενέτων σέο πήξατο δῆμος
δοιά, τὰ μὲν τέχνας ἄθλα, τὰ δέ, σθένος.

360. ΑΛΛΟ.

Σὸν γῆρας νεότητα τεῆν ὑπερέδραμε νίκαις,
καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε, Καλλιόπα.
ἔνθεν ἄναξ καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
τοῦτο γέρας, σοφίης μνηῆμα καὶ ἠνορέης.

361. ΑΛΛΟ.

Οὔτος, ἐγερσιθέατρε, τεὸς τύπος, ὃν τοι ἐγείρει
ἔσμός ἀριζήλων, Καλλιόπα, στεφάνων.
οὔτε γὰρ ἠνλοχός σε παρήπαφεν, οὔτε χαλινοῖς
δύσστομος ἵππιή σοῖς ἀπίθησε γένυς.
μοῦνος δὴ νίκης γέρας ἄρνυσαι. ἧ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων ἄθλα λιπεῖν ἑτέροις.

362. ΑΛΛΟ.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλῆρον, ὅτι γεραίρει
εἰκόνη χαλκοτύπῳ σοῦς βασιλεὺς καμάτους,
δῆμος δ' μυριόφωνος, ὅλη πτόλις, εὔτε καὶ αὐτὴ
δυςμενέων παλάμη σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

363. *Εἰς Φαυστῖνον.*

Μητέρες εὐάθλων γεράων φρένες, οὐ κράτος ἤβης,
οὐ τάχος ἵπποσύνης, οὐ χρόνος εὐτυχίης.
ἔλήκοι, Φαυστῖνε, τεὸς νόος, ὧ τάδε πάντα
ἔσπεται, ὧ Νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

364. *ΑΛΛΟ.*

Πρόν σε νέον, Φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γερόντων·
νῦν δέ σε πρεσβυγενῆ κάρτος ἔφριξε νέων.
δεύτερα δ' εὔρετο πάντα τεὸς νόος, ὅς σε γεραίρει
πρέσβυν ἐν ἡϊθέοις, ἐν δὲ γέρουσι νέον.

365. *ΑΛΛΟ.*

Ἐξότῃ Κωνσταντῖνος ἔδν δόμον Ἄιδος εἴσω,
πλήτο κατηφείης ἵπποσύνης στάδιον.
τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας· οὐδ' ἐν ἀγυιαῖς
κείνας τὰς φιλίας ἐστὶν ἰδεῖν ἔριδας.

366. *ΑΛΛΟ.*

Εἰκόνα, Κωνσταντῖνε, τεὴν ἀνέθεντο πολῖται,
μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης,
σοὶ κλέος ὀππότε δῆμος ἐπεσφρήγιζε θανόντι,
μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότιμον ἄναξ·
οὐνεκεν ἵπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα καὶ ἀρξαμένη.

367. *ΑΛΛΟ.*

Εἰσέτι μὲν ζῶντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ
εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας.
ἦδεα γὰρ πᾶς δῆμος, ὅσους ἐπὶ κύδει νίκης
αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο στεφάνους.
ὣς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἄνθετο τοῦδε,
ἄφρα καὶ ἐσσομένοις μνήστιν ἔχοι καμάτων.

368. ΑΛΛΟ.

Οἱ Βένετοι Πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἔόντες
 εἰς ἓν' ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὄρον,
 ὣστε σε, Κωνσταντῖνε, λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος
 πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

369. ΑΛΛΟ.

Ἄντολλης, δύσιός τε, μεσημβρίας τε, καὶ ἄρκτου
 σὸς δρόμος ὑψιφαῆς ἀμφιβέβηκεν ὄρους,
 ἄφθιτε Κωνσταντῖνε. Θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσπη
 τῶν γὰρ ἀνικῆτων ἀπτεται οὐδ' Ἀΐδης.

370. ΑΛΛΟ.

Ἐγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
 ἔπρεπε γὰρ τρισσοῖς εἶν ἐνὶ χῶρον ἔχειν,
 οἷ καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῆς κλέος εἵκελον εὖρον,
 κηρίθμων στεφάνων ἔσμον ἔλόντες ἴσον.

371. ΑΛΛΟ.

Τὸν Φαυστινιάδην πόλις ἀνθετο Κωνσταντῖνον,
 γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἠνιόχων.
 δὴν γὰρ ἀεθλεύσας οὐκ ἤμβροτεν, ἀλλ' ἐπὶ νίκη
 παύσατο, σὺν νίκη καὶ πάρος ἀρξάμενος,
 ὄν καὶ κοῦρον ἔόντα παλαιότεροι ἠνιοχῆες
 στεφάμενοι σταδίοις, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

372. ΑΛΛΟ.

Σοὶ τόδε, Κωνσταντῖνε, τεῆ τροφός ὤπασε Νίκη,
 παιδόθεν ἰσπομένη πῦσαν ἐφ' ἠλικίην.
 τέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
 οὐδ' ἴσον, οὐδ' ὀλίγον εὖρεο λειπόμενον.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

αὐτοὶ καὶ σταδίοιο πεπαυμένον ἤγαγον αὐθις
εἰς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

377. ΑΛΛΟ.

Παυσάμενον σταδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλεῖ νίκη
αὐθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρον
Οὐράνιον, δήμοισι φέρων χάριν· οὐ ποθέει γὰρ
ἢ πόλις Οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας.
τοῦντκα διφρευόντα τὸ δεύτερον, ὑστατίης τε
νίκης καὶ προτέρης, στῆσεν ἀγασσαμένη.

378. ΑΛΛΟ.

Οὐράνιος Νίκαιαν, ἔχει πάλας, ὀπλοτέρην τε
Ῥώμην, τῆς μὲν ἐών, τῇ δ' ἐνι κῦδος ἐλών.
νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν
τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἢ παρεξελαίαν.
τοῦντκα καὶ χρυσέω μιν ἀνεγράψαντο μεταίλια,
κυδίστω πτεάνων κύδιμον ἠνίοχον.

379. ΘΩΜΑ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ.

εἰς Ἀναστάσιον.

Τὸν θρασὺν ἠνιοχῆα λελασμένον ἄρματος ἄθλων
ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κείμενον οὐδας ἔχει,
ὅς τόσσους ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνους, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἠνιόχων ἤματα ἱππασῆς.

380. Εἰς Πορφύριον, μέγιστος Βενέτων.

Ἐν γῆ κρατήσας παντὸς ἄρματηλάτου
καλῶς ἐπήρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν
Πορφύριος, τὸ θαῦμα δήμου Βενέτων.
νικῶν γὰρ οὗτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
ἄνεισιν, ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμῃ.

381. ΑΛΛΟ.

Ἴουλον ἀνθρώπων πρῶτον οὗτος ἡνίας
 Πορφύριος Κάλχαντος εἶλε Βενέτου.
 ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνόους
 τούτου τις ἵππους. καὶ γὰρ ἂν πλήξη πάλιν,
 οἶμαι, δραμεῖται, νῆκος εὐρεῖν καὶ πάλιν.

382. Εἰς Φαυστῖνον, μέρους Πρασίνων.
 Σκόπει τὸ δράμα μηχανουργοῦ τοῦ δόμου.
 εἰ μὴ γὰρ ἐστέγαστο καρτερᾶ σκέπη,
 πρὸς οὐρανοὺς ἂν ὤρτο Φαυστῖνος τρέχων,
 ὡς ζῶν σὺν ἵπποις, τὸ κλέος πρὶν Πρασίνων.
 ἄρον στέγος γάρ, καὶ φθανεῖ πρὸς αἰθέρα.

383. ΑΛΛΟ.

Φαυστῖνος οὗτος, ὃ πρὶν ἄρματηλάτης,
 ὃν δῆμος εὐρών τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων,
 τὴν ἤταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμῳ.
 γέρον μὲν ἦν γάρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ σθένος
 ἦν τις νεάζων, οὐδ' ὄλως ἠττημένος.

384. Εἰς Κωνσταντῖνον ἠνιόχον λευκῶν.
 Λευκοῦ μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος
 ἂν μὴ καθεῖρκετο στερόδότητι τοῦ δόμου,
 τοὺς τρεῖς ἐνίκα, πρῶτος αἰθέρα φθάνων,
 πνοῆς ἄνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
 τέχνη με πείθει τοῦτον ἔμπνοον βλέπειν.

385. ΑΛΛΟ

Κωνσταντῖνός γ' ἦν, ἀλλὰ τοῖς παλαι χρόνοις,
 λευκῆς χροῆς τέθριππον ἔλκων εὐστρόφως.
 ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἤρπασεν Χάρων, ἔδου

τὸ φῶς ἀμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου, καὶ τέχνη.

386. Εἰς Ἰουλιανὸν ἠνλόχον ρουσίαν.
Χεὶρ οἶδε γενναῖν τοὺς πάλαι τεθνηκότας.
Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,
ἔλκων, μεθέλκων Ῥουσίου τὰς ἠνίας·
καὶ νῦν γραφεὶς ἔστηκεν ὑποῦ σὺν δίφρῳ,
τὸ νεῦμα χεὶρ μένει δέ, τὴν νύσσαν δότε.

387. ΑΛΛΟ.

Ἰουλιανὸς οὔτος ἄρμα Ῥουσίου
ἔχων, ἐνέκα τοὺς ἐναντίους δρόμῳ.
ἀλλ' εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἔτοιμός ἐστι καὶ παλιν διφρηλάτης,
καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος .

EX LIBRO SEPTIMO.

388. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Στέφος πλέκων ποθ', εὐρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχῶν,
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

FINIS EPIGRAMMATVM
ex Anthologia Planudea.

Nov 27

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

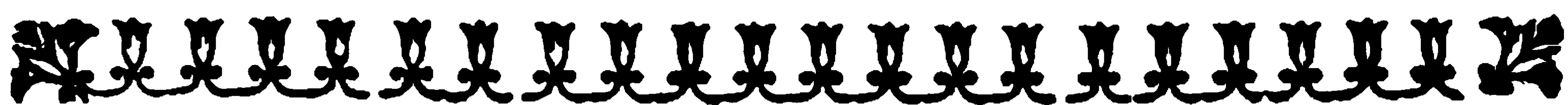
Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

APPENDIX EPIGRAMMATVM

1. ΑΙΓΑΘΙΟΤ, ἢ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μῆνιν ἄειδε μαθῶν, καὶ μῆνιν ἄειδε διδάξας,
οὐλομένην γαμετὴν ἠγαγόμην δ' τάλας·
πᾶν δ' ἡμαρ μάχεται, καὶ παννυχίη πολεμίζει,
ὣς παρὰ τῆς μητρὸς προῖκα λαβοῦσα μάχην.
ἦν δὲ θέλω σιγῆν, καὶ μαρναμένη ὑποείκειν,
ὅτι περ οὐ μάχομαι, τοῦδ' ἔνεκεν μάχεται.

2. ΑΘΗΝΑΙΟΤ.

Ἄνθρωποι μοχθεῖτε τὰ χεῖρονα, καὶ διὰ κέρδος
ἄπληστον νεικῶν ἄρχετε καὶ πολέμων·
ταῖς φύσιος δ' ὁ πλοῦτος ὄρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει,
αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες τὰν ἀπέραντον δδόν.
τοῦτο Νεοκλῆος πινυτὸν τέκος ἢ παρὰ Μουσῶν
ἔκλυεν, ἢ Πυθούς ἐξ ἱερῶν τριπόδων.

3. ΑΙΣΧΥΛΟΤ.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἄλκῆν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἶποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

4. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·

ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμίσγων, ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

5. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Τῆνος ὄδ' Ζήνων Κιτίῳ φίλος, ὃς ποτ' Ὀλυμπον
 ἔδραμεν, οὐκ Ὀσση Πήλιον ἀνθέμενος,
 οὐδὲ τὰ γ' Ἡρακλῆος ἀέθλεε· τὰν δὲ ποτ' ἄστρα
 ἀτραπιτὸν μούνας εὔρε σαοφροσύνας.

6. ΑΝΤΥΗΣ.

ὦλεο δήποτε, Μαῖρα, πολὺρρίζον παρὰ θάμνον,
 Λοκρί, φιλοφθόγγων ὠκυτάτη σκυλάκων,
 τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῶ ἔγκάτθετο κώλῳ
 ἴδον ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχισ.

7. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Δάματερ πολὺκαρπε, σὺ κῆν Σικελοῖσιν ἐναργῆς,
 καὶ παρ' Ἑρεχθίδαις· ἐν δὲ τι . . . μέγα
 κρίνετ' ἐν Ἑρμιονεῦσι· τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
 ταῦρον, ὃν οὐκ αἴρουσ' ἀνέρες οὐδὲ δέκα,
 τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνη μόνον οὔατος ἔλκει
 τόνδ' ἐπὶ βωμόν· ὃ δ', ὡς ματέρι παῖς, ἔπεται
 σὸν τόδε, Δάματερ, σὸν τὸ σθένος· ἴλαος εἴης,
 καὶ πάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ἑρμιόνη.

8. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὀσείως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνήν,
 ἔκτεινε Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
 οὐ φανεραῖς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

9. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τοὺς παρ' Ὀμήρῳ Ἡρώας ἐπιτάφια.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμα τόδ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκτα
 δια Κλυταιμνήστρη Τυνδαρίς οὐχ ὀσικας.

Ἐπὶ Μενελάου.

Ὀλβιος, ὦ Μενέλαε, σὺ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
 ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὸς Διὸς μεγάλου.

Ἐπὶ Νέστορος κειμένου ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν, ψυχὴν τε νόημα τε θεῖον ἔχοντα,
 ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἠγήτορα ἦδε θανόντα
 γῆ κατέχει, βουλῆ φέρτατον ἡμιθέων.

Ἐπὶ Ἀντιλόχου κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Μνήμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
 ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἀρχὸς ὄδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
 κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διῶρου.

Ἀρχὸς τ' Ἀμφίμαχος, Κτεάτου παῖς ἠδὲ Διῶρης,
 ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου ἐν Ἡλιδί.

Οἶδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἡλιδί δίῃ
 δμηθέντες ἔκρουερού δῶμ' Αἶδαο ἔβαν.

Ἐπὶ κενοταφίου Μέγητος ἐν Δουλιχίῳ.

Μνήμα Μέγητι θοῶ, μεγαθύμου Φυλέος υἱῶ,
 Δουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ Ὀδυσσεύος κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.
Ἄνερα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῆδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Οὗτος Ὀδυσσεύος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

Ἐπὶ Θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἠδὲ κόνις κατέχει.

Ἐπὶ Ἰδομενείως καὶ Μηριόνου κειμένων ἐν Κνωσσῷ.
Κνωσίου Ἰδομενεύος ὄραϊς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ
πλησίον ἱδρυμαι Μηριόνης δὲ Μόλου.

Ἐπὶ Τληπόλεμου κειμένου ἐν Ῥόδῳ.
Ἄδ' Ἡρακλείδην φηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

Ἐπὶ Δηϊπύλου.

Δηϊπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνημα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

Ἐπὶ Νιρέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.
Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.
Φεΐδιππον Τροίην πέρσαντ' ἠδ' Ἀντιφον ἦρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Ἐφύρα κατέχει.

Ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.
Παῖδα θεῆς Θέτιδος Πηληϊάδην Ἀχιλλῆα
ἠδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ αἵτου.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθραπται
τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐντὶα Πιερίδες.

Ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετὰ Ἀχιλλείως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος· δμοῦ δ' Ἀχιλλῆϊ τέθραπται·
ὃν κτάνεν ὤκυς Ἄρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.

Ἐπὶ Ποδάρκου κειμένου ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀχαιῖς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἷον·
ὅστ' αὖ Σικυῶν γῆ κατέχει φθιμένου.

Ἐπὶ Φιλοκίτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἷον,
ἧδε Φιλοκίτην γῆ Μινυᾶς κατέχει.

Ἐπὶ Εὐμήλου.

Γίδος ὄδ' Ἀδμήτιο Φερητιάδης Εὐμηλος
νέρεθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκλῃ.
Οἶδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἧδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

Ἐπὶ Εὐρύπυλου κειμένου ἐν Ὀρχομενῷ.

Πάτρην ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἷον,
Εὐρύπυλον, κρύπτει δακρυόεσσα κόρη.

Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντίως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἧδὲ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

Ἐπὶ Γουνίως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὄρεος· ψυχὴ δὲ θανάτου
ἔερ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

Ἐπὶ Πυλάδου κειμένου Φωκίδι.

τίος ὄδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα, πέλας στείχων, ἀτρεκές ἐστὶ τόδε.

Ἐπὶ Πρωτεσίλαου ἐν Χερσόνησῳ ἀναιρεθέντι.

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλα φθιμένῳ.

Ἐπὶ Πανδάρου.

Τηλεβόλου φυτῆρα, Δυκάονος ἀγλαὸν υἷον,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἦδε κόνις.

Ἐπὶ Δόλωνος.

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων', Εὐμήδεος υἷον·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

Ἐπὶ Ῥήσου.

Γπνω καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

Ἐπὶ Σαρπηδόνης.

Κῆρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα διοι
Ἐάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

Ἐπὶ Γλαύκου.

Εὐώδης Κυπάρισσος ὄμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθος,
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

Ἐπὶ Μέμνονος.

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

*

*

10. ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

Εἰς Ἄτταλον.

Πέργαμος οὐχ ὄπλοις κλεινὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵπποις,
πολλάκις αὐδᾶται Πῖσαν ἀνὰ ζαθέην.

εἰ δὲ τὸν ἐκ Διόθεν θεμιτὸν θνατῶ νόον εἰπεῖν,
ἔσσειται εἰσαῦτις πολλὸν ἀοιδότερη.

11. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Τηλοῦ μὲν Φρυγίη, τηλοῦ δ' ἱερὴ Θυάτειρα,
ὦ Μηνόδωρε, σὴ πατρίς, Καθανάδη.

ἀλλὰ γὰρ εἰς Ἀχέροντα, τὸν οὐ φατόν, ἴσα κέλευθα,
ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, πάντοθεν μετρεύμενα.

σῆμα δέ τοι τόδ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς Εὐδαμος, ᾧ σὺ
πολλῶν πενεστέων ἦσθα προσφιλέστερος.

12. ΑΡΧΕΛΑΟΥ.

Εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει,
σκορπίοι, ἢ πάντα ζωοθετοῦσα φύσις.

13. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐκ νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην;
σφῆκας. ἴδ' ἐξ οἴων οἷα τίθησι φύσις

14. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰὼν.

ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ράχως
δεινὸς γίνετ' ὄφεις, νέκυος δειλοῖο σαπέντος,
ὃς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβη τέρας,
τεθνεότος ζωὴν ἔλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐστίν,
οὐ θαῦμα βλαστεῖν τὸν διφυῆ Κέκροπα.

15. ΑΡΧΙΜΗΛΟΥ.

Τίς τόδε σείλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἶσατο; ποῖος
κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;

πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι
 τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος,
 ἢ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον, ἢ τίνι νάσων,
 ἅς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέδεται,
 τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές; ἢ ἦα Γίγαντες
 τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτοῦς.
 ἄστρον γὰρ ψαύει καρχήσια, καὶ τριελίκτους
 θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
 πεισμασιν ἀγκύρας ἀπερείδεται, οἷσιν Ἀβύδου
 Ξέρξης καὶ Σηστοῦ δισσοὺν ἔδησε πόρον.
 μανῦει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
 γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισε τρόπιν.
 φησὶ γὰρ ὡς Ἴέρων Ἴεροκλέος Ἑλλάδι πάσῃ
 καὶ νάσοις καρπῶν πίονα δωροφόρον,
 Σικελίας σκαπτοῦχος δ' Δωρικός. ἀλλὰ Πόσειδον,
 σῶζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων.

16. ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥ.

Ζώειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα, καὶ μέγα φωνεῖν
 μάνθανε, μητρῴῃ λαμπάδι θαλπόμενον,
 Αἰγύπτου Λιβυκῆσιν ὑπ' ὄφρῦσιν, ὧν ἀποτάμνε
 καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος
 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα, μήτ' ἐνὶ Τρώεσσι
 φθέγγεσθαι πεδίῳ, μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

17. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κείνοι ἀμ' ἡμῖν,
 οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθείς παράμιλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ', οἷς φθόγος οὐχ ἔπεται.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

22. ΕΤΗΝΟΤ.

Πολλίαις ἀνθρώπων ὀργῇ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πολὺ χειρότερον.

23. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντός ὁμοίως·
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.
τούς ξυνετούς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

24. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Πρὸς σοφία μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορον ἔστι·
χωρὶς δὲ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

25. ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐκ κύβον ἐξ ὀλίγου διπλήσιον, ὧ' γὰρ θέ, τεύχειν
φρύζειαι, ἢ στερεὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, κἄν σὺ γε μάνδρην,
ἢ σιρόν' ἢ κοίλου φρεϊάτος εὐρὺ κύτος,
τῆδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις
συνδρομάδας δισσῶν ἐντός ἔλης κανόνων.
μηδὲ σὺ γ' Ἀρχύτεω δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
μηδὲ Μενεχμείους κωνοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδ' εἴ τι Θεουδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
τοῖσδε σὺ γ' ἐν πινάκεσσι μεσογράφει μύρια τεύχος
ῥεῖά κεν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος.
εὐαίων Πτολεμαῖε πατήρ, ὅτι παιδὶ συνηβῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα

αὐτὸς ἐδώρησω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσει χερσός.
καὶ τὰ μὲν ὡς τελέοιτο· λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσσω·
τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἐρατοσθένους.

26. ΕΤΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἥμιονος καὶ ὄνος φορέουσαι σῖτον ἔβαινον·
αὐτὰρ ὄνος στενάχιζεν ἐπ' ἄχθει φόρτου δοῖο·
τὴν δὲ βαρυστενάχουσαν ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι, ἦ ὕτε κούρη;
εἰ μέτρον ἔν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
εἰ δὲ ἔν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἶπε τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίας ἐπιῦστορ.

27. ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ.

Ω τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα παρθενικήν τε κόρην, δισσοῦς τε συναίμους,
ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

28. ΗΔΥΛΟΥ.

Ἐξ ἡοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
εἰς ἡοῦν πίνει τετραχόοισι κάδοις·
εἶτ' ἐξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον.
ἰστί δὲ δὴ πουλὺ στιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει
ἡ χάρις. ὣστε, φίλε, καὶ γράφει καὶ μέθυε.

29. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐφθός ὁ καλλιχθυσ· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν·
ἔλθῃ μὴ Πρωτεῖς Ἄγρις ὁ τῶν λοπάδων·

γίναθ' ὕδωρ, καὶ πῦρ, καὶ ὄβουλεται· ἀλλ' ἀπόκλειε

* * * *

ἤξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεῖς τυχὸν ὡς Ζεὺς
χρυσορόης, ἐπὶ τήνδ' Ἀκριοῖου λοπάδα.

30. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοξεφύρου κατὰ νηδὺν
τὸ φυτόν αἰδοίης δεῦτ' ἴδειτ' Ἀρσινόης,
ὄρχηστὴν Βήσαν Αἰγύπτιον, ὅς λιγὺν ἤχον
σαλπίζει, κρουνοῦ πρὸς φύσιν οἰγομένου,
οὐ πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσοῦ δέ γεγωνεῖ
κώδωνος κώμου σύνθημα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὁποῖον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς
εὔρε μέλος θείων πατριον ἐξ ὑδάτων.
ἀλλ' εἰ Κτησιβίου σοφὸν εὔρεμα τίετε τοῦτο,
δεῦτε, νέοι, νηῶ τῶδε παρ' Ἀρσινόης.

31. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι (θαῦμα,
κοῦ ψευδές) νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἥς τόδε σοί, Παφίη, ζωροῖς μέτροισι θυωθέν
κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὑέλου·
ἦν γε σάου πάντως, ὡς καὶ πάλι τῶν ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα φέρωσι πόθων.

32. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ὀψοφαγεῖ Κλειώ· καταμύομεν· ἦν δέ θελήσης,
ἔσθε μόνη· δραχμῆς ἐστὶν ὁ γόγγρος ἅπας.
θές μόνον ἢ ζώνην, ἢ ἐνώτιον, ἢ τι τοιοῦτον
οὐσσημον. τὸ δ' δρᾶν * μόνον οὐ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθοῦμεθα ὡς τὰ πάλαι που,
οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

37. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς Πυθαγόραν τὸν πύκτην·

Πυθαγόρην τινά, Πυθαγόρην, ὦ ξεῖνε, Κομήτην,
ἀδόμενον πύκτην εἰ κατέχεις Σάμιον,
Πυθαγόρης ἐγὼ εἶμι· τὰ δ' ἔργα μου, εἴ τιν' ἔροιο
Ἥλείων, φήσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν.

38. ΘΕΟΚΡΙΤΟΤ ΤΟΤ ΧΙΟΤ.

Ἐρμείου εὐνούχου τε, καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνήμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης,
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστροῦ φύσιν εἴλετο ναίειν,
ἀντ' Ἀκαδημείας, Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

39. ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Γαίης ἐν νώτοισιν ὀχούμενος, ὦ Πτολεμαῖε,
καὶ βροτέης φύσιος δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν,
οὐκ ἄστρον δὴ μῦνον ἀειδίνητον ἀνάγκην,
οὐδὲ πόλοιο φορὰν σὺ διέγνωσ ἀστατέουσας·
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ περ ὅτι τελεῖ σημήϊα φαίνεις.
τοῦνεκα δὴ χρειῶ καλέειν σέ τιν' οὐρανιῶνων,
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσσι χαμερπέσι συμβιότευσας,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδησιν ἐδέσμου,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοις ἐκάθηρας,
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλύος ἰλυοέσσης,
καὶ τελέσεις προείπας ἐσύστερα τέρμα λυχούσας.

40. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ, ἢ ΕΡΜΟΤ.

Ἐπιὰ πολυπλανέες κατ' Ὀλύμπιον ἀστέρες οὐδὸν
εἴλευνται, καὶ τοῖσιν αἰεὶ κανονίζεται αἰὼν·
νυκτιφανῆς Μῆνη, στυγνὸς Κρόνος, Ἥλιος ἠδ' ὕς,

παστοφόρος Παφίη, Θρασὺς Ἄρης, εὐπτερος Ἑρμῆς,
 καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
 οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἔλαχον γένος· ἔστι δ' ἐν ἡμῖν
 Μῆνη, Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς.
 τοῦνεκ' ἀπ' αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἔλκειν
 δάκρυ, γέλωτα, χολήν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξι.
 δάκρυ μὲν ἔστι Κρόνος· Ζεὺς δ' ἡ γένεσις· λόγος
 Ἑρμῆς·

Θυμὸς Ἄρης· Μῆνη δ' ἄρ' ὕπνος· Κυθήρεια δ' ὄρεξις·
 Ἥλιος δὲ γέλωσ· τούτῳ γὰρ ἅπαντα δικαίως
 καὶ θνητῇ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

41. ΙΟΒΑ.

Μῆ με Λεοντήος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος
 λεύσσω, Τψιπύλην ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα·
 ἦμην γὰρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ᾧδε
 γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσατο.
 νῦν δέ με χυτροπόδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηννα
 χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.

42. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

ἀνιγμα εἰς κοντοπαλίκτην.

Ἔστιν τι δένδρον τῶν ἀνακτόρων μέσον,
 οὗ ρίζα καὶ ζῆ, καὶ λαλεῖ καρποῖς ἅμα,
 μιᾷ δ' ἐν ᾧρα καὶ φυτεύεται ξένως,
 καὶ καρπὸν αὔξει, καὶ τρυγᾶται ριζόθεν.

43. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Ἄγριος οὗτος Ἄδωνις, ὃς εἰς κύννας ὄμματα βάλλει,
 σχέτλι' Ἔρωσ, Παφίης ἄγχι παρισταμένης.

44. ΙΠΠΩΝΟΣ.

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

45. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρῖτι, παλαιότερος· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων,
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων
ποσσὶ νιν, ὡς ἔργῳ τοῦνομα συμφέρεται.
ἔκ τ' ἔπεισον παρὰ θῖνας Ἴουλίδος, ὄφρα γένωμαι
σοί τε περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίκτεται νοτερῆς ὄρεον Ἀλκυόνης.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλά
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

46. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Κρεωφύλου πόνος εἰμὲ δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν
δεξαμένου· κλαίω δ' Εὐρυτον, ὅσσ' ἔπαθε,
καὶ Ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὀμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλω, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

47. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὰ μοι εὐχομένῃ.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἧ τέ μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον·

* * * * *

ἄφελιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

ὣς τήνδε ρώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἄλωήν,
 λήϊά τε σταχύων, καὶ δένδρεα βοτρυόεντα,
 λειμώνων τε κόμας ἄπαλοτρεφῶν ἐφέπουσαι.
 ὕμμι γάρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνά γαῖαν ἔηκε,
 τὴν ὄσσην περὶ τεῖχος εὐτροχον ἐστεφάνωσαι,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 ἔμμεναι. ἢ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρῆνου
 σμερδαλέον σείσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
 μὴ τῷ νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λάϊαν
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρῶν ἀτρῆες ἀνάγκαι,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθείη.
 κλύτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροῖῳται·
 ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοί τε θέαιναι,
 καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν οὐκ ἔτοῖμαι·
 μηδὲ τις ἡμερίδων ὄρχους, ἢ ἐν ἄλσασα δένδρων,
 ἢ ποίην χιλῶ εὐαλδεῖ χλωρὰ θέουσαν
 θμωὴν κυανέου Ἄϊδος ρήξειε μάκελλαν,
 σῆμα νέον τεύχων, ἢ ἐπρότερον κεραῖζων.
 οὐ θεῖμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἦσι, καὶ ἔκγονος ἐσσαμένοιο,
 (κείνοισ δ' οὐκ ἀθέμιστον) ἐπεὶ τιμᾶορος ἴστωρ.
 καὶ γὰρ Ἀθηναίη τε Ἐριχθόνιον βασιλῆα
 νηῶ ἔγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
 εἰ δέ τῳ ἄκλυτα ταῦτα, καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλ' ἀποτιμήσει, μὴ οἱ νήπιτα γένηται·
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ ῥόμβος Ἀλάστωρ
 τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα.
 οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπεω μένος Διολίδας
 ἔναθ', ὅτε νηὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.

τῷ ἦτοι ποιήνῃ καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι
χώρου, μή τοι ἔπηται ἐπι Τριόπειος Ἐριννύς.

51. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ:

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες νηδὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἔδος ἀμφὶ θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.
ἣ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
Ἄγχισεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
γῆματο δ' εἰς Μαραθῶνα. θεαὶ δέ μιν Οὐρανιῶναι
τίουσιν, Δηῶ τε νέη, Δηῶ τε παλαιή,
τῆσί περ ἱερὸν εἶδος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
ἄγκειται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἠρώνησι νέεσται
ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐμβασιλεύει.
τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἴληχεν ἄποινον.
ὥς οἱ Ζεὺς ὤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γῆρα ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνή·
οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαινα
ἠμίσεας πλεόνων· δοιῶ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστῳ,
οἷην σφιν νηλῆς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψεν
πρίν περ γηραιῆσι μιγῆμεναι ἠλακᾶτῃσι.
τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον,
καὶ βασιλεὺς Διῦ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν εἰοικώς,
Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα
αὔρησι Ζεφύροιο κομιζέμεν ἠλυσίησιν·
αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἐρμάωνα φορῆναι,
ἦμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
νύκτα διὰ θνοφερῆν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σαώπηρ

παμφανόων ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος [αἴγλης]·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι ποτ' ἐνεῖράψαντο πεδίλω,
σον... εὐηγενέεσσι γεράα
 οὗ μιν ὀνόσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἔδοντα,
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον γέρας ἀνδρῶν,
 Ἐρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεδον δὴ
 Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος Θησηϊάδαο.
 τοῦνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἣ μὲν ὄνυσσαν
 ἐς βουλήν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι·
 Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλευτέρος, οὔτε τι φωνήν
 Ἡρώδεω· γλῶσσαν δὲ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηναίων.
 ἣ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνειῶνη,
 καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος ἦεν
 Τρωὸς Ἐριχθονίδαο· σὺ δ', εἰ φίλον ἱερὰ ρέξαι,
 καὶ θῦσαι (θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη)
 ἔρδ'· ἐπεὶ εὐσεβές ἐστι καὶ ἠρώων ἀλεγίζειν.
 οὐ μὲν γὰρ θνητῆ, ἀτὰρ οὐδὲ θεάϊνα τέτυκται.
 τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον
 οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδέ θεοῖσιν ὅμοια.
 σῆμα μὲν οἱ νηῶ ἵκελον δῆμω ἐν Ἀθήνης·
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαθαμάνθυος ἀμφιπολεῦει.
 τοῦτο δὲ Φαυστίνη κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
 δῆμω ἐνὶ Τριόπεω, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί,
 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
 οὐ μὲν ἀτιμήσεις θεὰ βασίλεια γυναικῶν
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην.
 οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν εὐθρόνος Ἰοχέαιρα,
 οὐδ' Ἐρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη·
 οὐδέ μιν ἠρώνησι παλαιῆσιν μεδέουσα

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

55. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ.

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκὼ τὰνδε θεοῖο,
 Παιῶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀριτιόκου,
 δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βοηθέ,
 εὐπαλάμου σοφίης μνᾶμα καὶ ἐσσομένοις.
 Θῆκε δ' ὕμοῦ νόσων τε κακῶν ζωάγρια Νικο-
 μήδης, καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

56. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Οἷον ἐμαιώσαντο νέων τόπον Εἰλήθυιαι
 ἐκ Φλεγύου κούρης Φοίβῳ ἀκερσεκόμη,
 τοῖόν τοι Παιῶν Ἀσκληπιέ σεῖο Βοηθὸς
 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
 νηῶ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια Θῆκεν ὄρασθαι,
 πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος,
 σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
 ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρουσι χάριν,

57. ΑΛΛΟ.

εἰς Νικομήδην ἐπιτάφιον.

Στήλην ἔσθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
 ὃς ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωοῖς ὄτ' ἦν.
 πολλοὺς δὲ σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις,
 ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

58. ΠΑΝΤΕΛΕΟΥ.

εἰς Καλλίμαχον καὶ Κυναίγειρον.

Ἦ κενεοῦ καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο.
 ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
 ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς;
 θάλλομεν, οὐ πίπτουσι· τιτρώσκομεν, οὐ φοβέοντα.

μοῦνος ἀνὴρ σὺλησεν ὄλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 αἵματόεις ἔστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκῶν.
 δένδρον δ' ὡς ἔστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ρίζαις,
 κοῦκ ἐθέλει πεσέειν. τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθεν νηῶν·
 ἄνε κυβερνήτα, νέκνος προφύγωμεν ἀπειλάς.

59. ΠΑΡΡΑΣΙΟΤ.

Ἄβροδλαιτος ἀνὴρ, ἀρετὴν δὲ σέβων τόδ' ἔγραψεν
 Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου·
 οὐδὲ πατρὸς λαθόμεν Εὐήνορος, ὅς νιν ἔφυσε
 γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

60. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς τὸν ἐν Λίνδῳ Ἑρακλῆα·

Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
 Παρράσιῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄραϊν.

61. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε· φημὶ γάρ ἤδη
 τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆςδε σαφῆ
 χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέμβλητος δὲ πέπηγεν
 οὖρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

62. ΠΙΝΔΑΡΟΤ.

Χαῖρε δις ἠβήσας, καὶ δις τάφου ἀντιβολήσας,
 Ἑσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

63. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται,
 ζητοῦσαι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

64. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΤ.

Ἄωρίχα, ὅστέα μὲν σὰ πάλαι * κοιμήσατο δεσμῶν
 χαίτης, ἧ τε μύρων ἔμπνοος ἀμπεχύνη,

ἢ ποτε τὸν χαριέντα περιστέλλουσα Χάραξον
 σύγχρους ὀρθρινῶν ἤψαο κισσυβίων.
 Σαπφώ, σαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
 ᾠδῆς αἰ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες
 οὐνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Ναύκρατις ᾧδε φυλάξει,
 ἔστ' ἂν ἱκη Νείλου ναῦς ἔφαλος τενάγη.

65. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηρόνιον βοῦν·
 πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος
 Θευγένει. ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὐνεκ οὕτω
 χάλκεις ἐστήκω χεῖρα προῖσχύμενος.

66. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ ποταμὸς κελαδῶν ἐπὶ χείλεσιν, ἀλλὰ δράκοντος
 εἶχε ποτ' εὐπώγων τόνδε λίθον κεφαλῆ,
 λευκὰ φαληριύωντα. τὸ δὲ γλυφέν ἄρμα κατ' αὐτοῦ
 τοῦθ' ὑπὸ λυγκείου βλέμματος ἐγλύφετο,
 ψεύδει χειρὸς ὅμοιον· ἀποπλασθὲν γὰρ δρᾶται
 γλύμμα, κατὰ πλατέος δ' οὐκ ἂν ἴδοις προβόλου.
 ἢ καὶ θαῦμα πέλει μόχθου μέγα, πῶς ὁ λιθουργὸς
 τὰς ἀτενιζούσας οὐκ ἐμόγησε κόρας.

67. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Τοῦτο καὶ ἐν ποταμῷ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς φιλαδέλφου
 Κύπριδος ἰλάσκεσθ' ἱερὸν Ἄρσινόης,
 ἣν ἀνακοιρανέουσιν ἐπὶ Ζεφυρηΐδος ἀκτῆς
 πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.
 ἢ δέ τοι εὐπλοῖην δώσει, καὶ χεῖματι μέσσω
 τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

72. ΠΙΑΝΟΥ.

Ἡμισυ μὲν πίσης κωνίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνου,
 Ἄρχιν', ἀτρεκέως ἦδε λάγυνος ἔχει·
 λεπτοτέρης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέας· πλὴν ὄγε πέμψαις
 αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἴπποκράτης.

73. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Αἶδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητῶν
 ἔσταθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνιαι·
 οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

74. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
 Ἴππίου Ἀρχεδίκην ἦδε κέκευθε κόνις,
 ἦ πατρός τε, καὶ ἀνδρός, ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων,
 παῖδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

75. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσiai δ' ἄρ' ὁ μισθὸς
 δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος.
 ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμησιν
 ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

76. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμίνα
 Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
 πεντε δὲ νῆας ἔλεν δηΐων, ἕκτην δ' ὑπὸ χεῖρα
 ῥύσατο βαρβαρικὴν Δωρίδ' ἀλισκομένην.

77. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῆδε
 τίμησ', εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἔνεκα.

78. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦ μὲν Ἀθηναίοισι φάως γένεθ', ἦνικ' Ἀριστο-
γείτων Ἰππαρχον κτεῖνε, καὶ Ἀρμόδιος.

79. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνικα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδαλέον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δὲ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ.
ἄμφι διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπειτο κῦδος
ὄγδακονταῖται παιδὶ Λεωπρεπέος.

80. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὄστῆα τῶδ' ἐνὶ τῦμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶσι Λυκάς·
τόν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἃ τ' ἀρίδαλος
Ἦσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

81. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου, καὶ σχέτλιος ἰχθῦς
πλησίον ἤρῆσαντο καρῆατα, παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἀνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα

82. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μνήμην δ' οὗ τινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὄγδακονταῖται, παιδὶ Λεωπρεπέος.

83. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεὶ.
ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνὴρ·
„οἷα περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.“
παῦροί μιν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι

στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω,
ἀνδρῶν ἢ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.

θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχη πολυήρατον ἠβης,
κοῦφον ἔχων θυμόν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.

οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
οὔδ', ὑγιῆς ὅταν ᾗ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.

νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόος, οὔδέ τ' ἴσασιν,

ὡς χρόνος ἔσθ' ἠβης καὶ βιότου ὀλίγος

θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμι
φυχῆ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

84. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὔθενός ἔργου,
ὅς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρός ἔδειξε νόον.

85. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πατρὶς μὲν Κορκύρα, φίλων δ' ὄνομ' εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱός, καὶ νικῶ πύξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

86. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἴσθμια δίς, Νέμεα δίς, Ὀλύμπια ἐστεφανώθην
οὐ πλάττει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνα,
Ἄριστόδαμος Θράσιδος, Ἄλκιος, πάλα.

87. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὴν δ' ἀ ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρᾶς ἐκάλυψε
ὠκύς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεῖρω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλω πρόποσιν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

οὕνεκεν συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πύειν
οὕτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμὰ ποῖ.

94. ΦΙΛΙΑΔΟΤ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.

ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ὑπὸ Περσῶν.

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἐλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιάς εὐρύχορος.

95. ΦΙΛΙΠΠΟΤ.

τοῦ Μακεδόνων βασιλέως.

Ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὀδοιπόρε, τῶδ' ἐπὶ νῶτα
Ἄλκαίῃ σταυρὸς πηγνυται ἠλίβατος.

96. ΦΙΛΙΣΚΟΤ.

Νῦν, ὦ Καλλιόπης θυγάτηρ, πολυήγορε Φρόντι,
δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
τῶ γάρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμουθέντι, καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον,
δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον,
ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

97. ΧΟΙΡΙΑΟΤ.

εἰς τὸν Σαρδαναπάλου τάφον.

Εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὕτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλευσας.
ταῦτ' ἔχει, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ'
ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λείπειται.
ἦδε σοφῆ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

Λ Ϊ Ε Σ Π Ο Τ Α.

98.

Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, τίνα τόνδε προπέμπεις
 εἰς τὸν ἀμείδητον Τάρταρον Ἄϊδεω;
 Μοῖρὰ τις αἰκέλιος τὸν Ἀρίστων ἦρπασ' ἀπ' αὔρης
 ἑπταστῆ· μέσσος δ' ἔστιν ὁ παῖς γενετῶν.
 δακρυχαρῆς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
 σοὶ νέμεται; τρυγᾶς ὄμφακας ἠλικίης;

99.

Ἄγνων χρηὴ νηοῖο θυώδεις ἐντὸς ἰόντα
 ἔμμεναι· ἀγνείη δ' ἔστι, φρονεῖν ὄσια.

100.

Ἄγρότα, σὺν ποιμνικῆς τὸ μεσαμβρινὸν ἦν σε βαρύνῃ
 δίψος, ἀν' ἐσχατίας Κλείτορος ἐρχόμενον
 τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἄρυσαι πόμα, καὶ παρὰ Νύμφαις
 Ἑδριάσι στήσον πᾶν τὸ σὸν αἰπόλιον.
 ἀλλὰ σὺ μὴτ' ἐπὶ λουτρὰ βάλῃς χροῖ, μὴ σε καὶ αὔρη
 πημήνη, τερπνῆς ἐντὸς ἐόντα μέθης·
 φεῦγε δ' ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα Μελάμπους
 ῥυσάμενος λύσσης Προϊτίδας ἀριτεμέας
 πάντα καθαρὸν ἔβαψεν ἀπόκρυφον, εὐτ' ἄρ' ἀπ'
 Ἄργους
 οὔρεα τρηχειῆς ἤλυθεν Ἀρκαδίας.

101.

Ἄδ' ἐγὼ ἄ Φοίβοιο σαφηγερίς εἰμι Σιβυλλῆ,
 τῷδ' ὑπὸ λαϊνέῳ σάματι πυθομένα,

Z 2

παρθένος αὐδήσασα τὸ πρῖν, νῦν δ' αἰὲν ἄναυδος,
 Μοῖρα ὑπὸ στιβαρῇ τήνδε λαχοῦσα πέδην·
 ἀλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ἑρμῇ τῶδ' ὑπόκειμαι,
 μοῖραν ἔχουσ' Ἐκάτῳ τῆς τότε ἀνακτορείης.

102.

Ἄδ' ἐγὼ ἢ τριτάλαινα, καὶ ἀμφοτέρων βασιλῆων
 Τιβερίου θυγάτηρ, Μαυρικίου δὲ δάμαρ,
 ἢ πολὺπαις βασίλεια, καὶ ἢ δείξασα λοχείη,
 ὡς ἀγαθὸν τελέθει καὶ πολυκοιρανίη,
 κεῖμαι σὺν τεκέσσι καὶ ἡμετέρῳ παρακοίτῃ,
 δήμου ἀτασθαλίῃ, καὶ μανίῃ στρατιῆς.
 Τῆς Ἐκάβης ἔτλην πολὺ χεῖρονα, τῆς τ' Ἰοκάστης,
 αἶ αἶ τῆς Νιόβης ἔμπνοος εἰμὶ νέκυς.
 ναὶ ναὶ τὸν γενέτην, τί μάτην τὰ νεογνὰ ἔκτειναν,
 ἀνθρώπων κακίης μηδὲν ἐπιστάμενα;
 ἡμετέροις πετάλοισι κατάσκιος οὐκέτι Ῥώμη.
 ρίζα γὰρ ἐκλάσθη Θρηϊκίοις ἀνέμοις.

103.

Ἄδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνις, ὃν βαρὺς Αἰδᾶς
 εἴρουσεν αἰθέρων ἥλικος ἐξ ἀγέλας.
 ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος ἀγνὸν ἐφήβου
 σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἀλικίαν,
 ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
 Σμερτομάρα στυγερόν ματρὶ λέλοιπε γόνον.

104.

Ἄθάνατος μερόπων οὐδεὶς ἔφν. τοῦδε Σεβῆρα,
 Θησεύς, Αἰακίδαί μαρτυρές εἰσι λόγου.
 αὐχῶ σάφρονα τύμβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν
 κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

μηδ' ες Ὀμηρεῖν σαλίδ' ἔμβλεπε, μηδ' ἐλεγείην,
 μη τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
 μη κυκλίαν ζῆτει πολύθρονον στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἄθροϊν
 εὐρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

110.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὄμορον Σινοητίσιν Ἀφρογένειαν,
 ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέπον ἀνερχομένην·
 ναοὶ μοι στίλβουσιν ὑπ' Ἡϊωνος, ἣν ποτε κόλποις
 Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
 ἐκ δὲ τρόπων Πειθῶ τε καὶ Ἰμερον ἔσπασε κείνης
 πᾶς τόπος, εἰς ἰλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
 Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσαν,
 εἰς ἐμὲ τῶν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη·
 πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν
 παῖς ἐμὸς ἄς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος·
 μή με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε γειτνιόωσαν
 Πόντω καὶ Νύμφαις, Κύπριδα, καὶ Βρομίῳ.

111.

Ἀλκῆ, καὶ μύθοισι καὶ ἐν μούσαισι κρατίστους
 ἄνδρας ἀγακλειτοὺς τέτροφε Κεκροπίη,
 ὧν ἓνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐσαθρήσας
 αἰῶνος δολιχὴν, ἀτρικέως ἔφρασε.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
 ἠϋρατο παντοίην ἱστορίας ἀτραπὸν.
 ἦ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα
 ἐκτείνας, χρονίους πρήξιας ἐξέμαθε
 ρήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν δ' νεανθῆς
 αἴνος Δεξίππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.

τοῦνεκα καὶ παῖδες τὸν ἀγακλειτὸν γενετῆρα
μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

112.

Ἄλμα ποδῶν, δίσκου τε βολή, καὶ ἄκοντος ἔρωή,
καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη· μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

113.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βίβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν· κᾶν γνήσιος ἐνθάδ' ἔραστης
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

114.

Ἀμφιτρούων ὄτ' ἔμελλ' ἀγναγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Ἀλκμήνην, θάλαμόν γ' ἐλλέξατο τοῦτον ἑαυτῷ·
Ἀγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης.

115.

Ἀμφίων μούσαις κισθάρης ἐξήνυσε Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἑμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος
ἔδυλόγον μοῦσαν μέθεπον· τῷ καὶ δοκίουσιν
ἀκμῆτες ῥέξειν πείρατα πάντα τέχνας.

116.

Ἀμφότερ', ὠρχεύμην τε, καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἄνακος Φιαλεύς.
Εἴμι δὲ Βακχείδας Σικυώνιος· ἢ ῥα θεοῖσιν
τᾶ Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀνέκειτο γέρας.

117.

Ἄνδρ' εἶδοι πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
οὔτω συγκόλλως, ὥστε σὺναιμα ποιεῖν.

118.

Ἄνδρ' ἰ μὲν εὐλήτηροι θεοὶ νόον οὐκ ἐπέφρασαν·
 αἰὶ' ἄμα τῷ φρεσὶν χεῖ νόος ἐκπέισται.

119.

Ἄνδρες οἱ πάρος Ἀύσονίων πέδον ἔχετε, ξεῖνοι,
 βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
 ἀνδρός ὀπιζομένου Ζηρός νόον αἰχιόχοιο·
 ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσι
 ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης
 μάρτυρα Φοῖβον ἀμυμόνεσιν σελίδεσσι χαράξας.
 οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοτος
 τύμβω σιγαλέῳ πεπεδημένος ἦνυσεν οἶμον,
 ἐκ φρεσίων δ' ἀναστειχῶν σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
 Λητοῖδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἠέρι τεύξας·
 ἰητήρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει,
 χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκῆριον ἐν νεκύεσσιν.

120.

Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτω ἐπὶ τύμβω,
 μὴ βάτος αὐχμηρῆ, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
 ἀλλ' ἴα, καὶ σάμψυχα, καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
 Οὐλίβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

121.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί· τίς εἰ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε.
 εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν, σὸν τὸ τέλος λόγισαι·
 καὶ βιότῳ χρῆσαι, μήθ' ὡς ἐς αἰῶνας ἔχων ζῆν
 μήθ' ὡς ὠκύνμορος, μὴ γηράσαντά σε πολλοὶ
 μαστίξωσι λόγοις, θλιβόμενον πενίῃ.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

128.

Ἄρχον ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαιῶν εἰκόνι τῆδε
 στήσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.

*

*

*

Ἄρχον ὄρας Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἄγανῆσι
 σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλις.
 τοῦνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκεν
 εἰκόνι λαϊνέῃ· τὰς γὰρ ἄνωγε πόλις·
 εὐχόμενος μετέπειτα θεῶ γεννήτορι πάντων,
 καὶ χαλκοῦν στήσειν νεύματι Θεοδοσίου.

129.

Ἄσβολος οὔτε θεῶν τρομέων ὄπιν, οὔτ' ἀνθρώπων,
 ὄξυκόμοιο κρεμαστός ἄπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης,
 ἄγκυμαι μέγα δεῖπνον ἀμετροβλοῖς κοράκεσσιν.

130.

Ἄσιδος ἀρχιερῆος ἄγαν κλυτοῦ νῖεα Μίθρου
 Λούκιον, ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατεινῆς,
 εὐγενία σοφία τε κεκασμένον ἔξοχον ἀνδρῶν,
 Αὐσόνιον δάπεδον, βωμός θ' ὄδε, σῆμά τε κρύπτει.

131.

Ἄσιδος εὐρείης προφερέστατον οὔδας ἀπάντων,
 χαίροις χρυσόπολι, Ἰεράπολι πότνια, Νυμφῶν
 νάμασιν ἀγλαίησι κεκασμένον * * *

132.

Ἄσπίδα, φροῦνον, ὄφιν, καὶ Λαδικέας περίφρυγε
 καὶ κῦνα λυσσητήν, καὶ πάλι Λαδικέας.

133.

Ἄττικοῦ Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τάδε πάντα
 κεῖται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδόκιμος.

134.

εἰς τὰ Ναυμαχικὰ συνταχθέντα παρὰ Βασιλείου Πατρι-
κίου καὶ Παρακοιμημένου.

Αὔσονίων σοφίης δεδιδαγμένος ἔξοχα ἔργα,
καὶ στίχας, ἠδὲ φάλαγγας, ἰδ' ἀρῥαγέας παρατάξεις
δπλιτῶν, πρυλέων, κρατερῶν πάλιν ἵπποκορυστῶν,
ἱστορικαῖς σελίδεσσιν, ὑπ' εὐγενέων βασιλῆων
δειχθεὶς Αὔσονίων στρατιῆς πανυπέρτατος ἀρχός,
Χαμβδᾶν ἠττήσας, Ἀράβων γένος ἔξεναρίξας·
νηῶν δ' ὠκυπόρων δεδαήμεναι εἴ ποτε βούλει,
ἄνδιχα ναυμαχίης ὄφρ' εὐκλέα μῆσεαι ἔργα,
βίβλου τῆςδε, φέριστε, νοήματα πάντα κατ' αἴσαν
ὄμμασι σοῖς σκοπίαζε, καὶ ἐν φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
ἔνθεν δὴ, Βασίλειε, πέδον Κρήτης ἀλαπάξεις,
καὶ γενεὴν ὀλέσεις Καρχηδονίων μεγαθύμων.

135.

εἰς τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ·
Αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός.
ἑξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά.

136.

Βαῖδον ἐπιστήσας ἴχνος ἐνθάδε τύμβον ἄθρησον
παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένου·
ᾧχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπῶν πατρὶ πένθος ἄληκτον,
δισσὴν πληρώσας πεντάδα τῶν συνόδων.
τοῖος δ' ἦν γεγαώς, οἷος πότ' ἔφυσεν Ἴακχος,
ἢ θρασὺς Ἀλκείδης, ἢ καλὸς Ἐνδυμίων.

137.

Βιττώ καὶ Φαινὶς φιλη*ημερη, αἶ συνέριθοι,
αἶ πενιχραὶ γραῖαι, τῆδ' ἐκλίθημεν δμοῦ·

ἰμφοτέραί Κῶαι, πρῶται γένος· ὧ γλυκὺς ὄρθρος,
πρὸς λύχνον ὧ μύθους ἤδομεν ἡμιθέων.

138.

ἐπὶ τῇ Ἀράτου εἰκότι χαλκῇ.

Βουλαιὶ μὲν καὶ ἄεθλα, καὶ ἅ περὶ Ἑλλάδος ἄλκα
τοῦδ' ἀνδρὸς στάλαις πλάθεται Ἡρακλέους·
ἴμμες δ' εἰκόθ' Ἀρατε τεάν, νόστοιο τυχόντες,
στάσαμεν ἀντ' ἀρετᾶς ἠδὲ δικαιοσύνας,
σωτῆρος, σωτῆρσι θεοῖς, ὅτι πατρίδι τᾶ σᾶ
δᾶμον ἴσον, θείαν τ' ὠπασας εὐνομίαν.

139.

Βωμόν Ἀριστοτέλης ἰδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
ἀνδρὸς ὃν οὔτ' αἰνεῖν τοῖσι κωκοῖσι θέμις.
ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς,
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαιμόνων ἅμα γίγνεται ἀνὴρ·
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδένι ταῦτα ποτέ.

140.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέσθηκε νέος,
δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.
οὐκ ἔφθης, ὧ τλήμον, ἰδεῖν γόνον, οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον.
ἢ φθονερά δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρῳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικὶ
χηρῶν, δυστήνου παιδὸς ἅμ' ὀρφανίῃ.

141.

Γράμματα Παρῥασίοιο, τέχνα Μυός· ἐμμὶ δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἔλον Αἰακίδαί.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

λαμπάδα γάρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρας οὐκ ἐτίθει δόλιχον.

ἄρτι δ' ἐφηβείας θάλλον Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν, ἤλυθον εἰς Ἄϊδαν.

ἀλλὰ πάτερ μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὄδυρμόν.
τέρμα γάρ εἷς με βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε.

149.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνά παστιάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν· ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρανεῖ σε χρόνος·
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σάφρονα δερκόμενοι.

150.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανεύς
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολυστράτου αὐτοῦ ἀδελφοῦ,
μνημόσυνον θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

151.

Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπ-
άρχου

ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθηκα νέην.
ἀγκίθυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας. εἰμὶ Δίκης γάρ
ἥπιος ἰθυδίοις, τοῖς δ' ἀδίκοισι δέος.
στῆσε δὲ Καλλείνικος ἐνηής, δόγματι νήσου,
γαίης Ἰλλυρίδος δεῦτερον ἠέλιον.

152.

Εἰκοσιῆξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβῖνα
καὶ μηνσὶν τέτρασιν, εἶθ' ἐνδέκατον πάλιν ἦμαρ,
τῆδε σορῶ κεῖμαι θυγατρὸς μέτα, ἣ με δίαξε
δειξαμένη στοργὴν φιλομήτορα δόγμασι Μοιρῶν.

153.

Εἵκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτοὺς.
 Παυλῖνον γαίη δέξατο νεοτερῆ·
 καὶ μοι ἀδελφειή κεῖται νέη ἐγγύς Ἑγείη
 ἑπταεῖτις· τῆς δ' ἦν οὐ τι γλυκιάτερον.

154.

Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθάνατόν σ' ἐποίησαν
 Μοῦσαι, καὶ Μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν, ἄναξ;
 εἰ δ' ἦσθ' ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σ' ἀριθμοῦσιν;
 οὐ μὰ σέ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὸ ποιητά, φρονεῖν.
 ἀλλ' ἔγνω τ' ἀληθές· ἐπεὶ τὸ σαφές διαφεύγει,
 ἄνθρωπόν φασιν θεῖέ σ' Ὀμηρος πέλειν.

155.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισσὴ χάρις· εἰ δέ με μισεῖς
 τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγὼ σε φιλῶ.

156.

Εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἐν ἀδελφῶν,
 ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμὸν δόρατος·
 * οὐνεκένων Πισίδας καὶ Ἀγριῶνες, ἠδ' Ἀγριῶνας
 καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα.

157.

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,
 ἔνθα ποτὰ πτολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ
 Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

158.

εἰς ἄγαλμα Κλαυδιανοῦ.

Εἶν ἐνὶ Βιργιλίῳιο νόον καὶ μοῦσαν Ὀμήρου
 Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν

159.

ἐπὶ τῷ Δημοσθένους ἀνδριάντι.
 Εἶπερ ἴσην φώμην γνώμη, Δημοσθενες, εἶχες,
 οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

160.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον,
 οὐχ οὐσίως ποινὴν εὐσεβείης κατέθου·
 Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν, καὶ παῖδα τιθηνὸν
 Πομπήϊον, μαζῶ θελγόμενον γλυκερῶ,
 μητέρα δ' Ἀργογενῆ Πομπήϊαν, ἦδὲ Πούδεντας
 υἷον καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων.
 πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν· ἦΐθεος δὲ
 ὦχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

161.

Εἰσορόων τόδε θαῦμ' Ἀμμώνιον ἡγεμονῆα
 πολλόν μέλπε πορευόμενος·
 δίψη τειρομένοισι μελισταγῆς ἤγαγεν ὕδωρ,
 καὶ ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης εὗρε πόρον ὕδασιν·
 καὶ τάδε μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρῦζειν,
 τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασι τειρομένοις·
 τῷ νῦν μηδ' ἀπόληγε, κέλευε δὲ πᾶσιν ὀδίταις
 μίμνειν θαρσαλέως τῆδε πορευομένοις.
 ἢ χαρίτων πόρον ἔσχεν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
 ὃς γέ μιν ἡμεροῖς δεῖξεν ἀγαλλομένην.

162.

ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιείων, ἐπὶ τῇ ἐα-
 γείσῃ χαλκῇ ὑδρίᾳ διὰ τὸν πάγον.
 Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται, οἷα παρ' ἡμῖν
 γίνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

ὃ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεισεν ἀρχόμενον φῶς,
 λυπήσας τὸ γένος, καὶ φίλους ἐτάρους·
 τύμβον δ' Ἀντωνῖνος ἐῷ θύτο τοῦτον ἀδελφῷ,
 οἷσιν δὲ πρὶν βασιλεὺς Ἄβγαρος ἦν γενέτης.

167.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
 ἔκτειναν Μήδων ἑννέα μυριάδας.

168.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
 δουλοσύνης στυγεραῖς ἑυσάμενοι πόλιας.

169.

Ἐνθάδ' ἀναξ ἦρος Φύταλός ποτε δέξατο σεμνήν
 Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηγεν,
 ἦν ἱεράν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει,
 ἐξ οὗ δὴ τιμᾶς Φυτάλου γένος ἔσχεν ἀγῆρας.

170.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἄρωος ἀγαυοῦ,
 Ἀρρίου μοι φίλιου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
 ἦν δέ κεν ἐκ προγόνων ποτὲ τοῦνομα Πουβλιανή μου·
 Σκιπιάδαι δ' ἔπελον, εὐγενίη δ' ἔπρεπον.
 χηρεῖα τ' αὐτῇ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα,
 κῶκυμόρων τεκέων πένθει τακομένη.
 ἐν βιότῳ δὲ πόνον πουλὺν μάλ' ἔτλην μογέουσα,
 Μούσαισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

171.

Ἐνθάδε Διάλογος καθαρῷ πυρὶ γυῖα καθήσας,
 ἀσκητῆς σοφίης, ὧχετ' ἐς ἀθανάτους.

Ἐνθάδε Διαλόγοιο σαφρονος ὄστια κεύθει
 γυμνάς, ὃς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
 ψυχὴν δ' ἐκ μελέων Οὐρανόσ εὐρύς ἔχει.

172.

Ἐννεακαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
 ὃν ποίησε πατὴρ Πρόκλος, Συρίας ἀπὸ γαίης.
 οὐνομα δ' ἔστι Πρόκλα· γαίηπατρις, ἧ παράκειμαι

173.

Ἐν πολυθαήτῳ τερμένει Διὸς ὑψιμέδοντος
 ἔστηκ', ἀνθέντων δημοσίᾳ Σαμίων.

* * *

Ἀθάνατον πάτρα καὶ Ἀριστοκρίτῳ κλέος ἔργων,
 Λύσανδρ', ἐκτελέσας, δόξαν ἔχεις ἀρετᾶς

174.

Ἐν τε φίλοισι φίλοιο, καὶ ἱητῆρος ἀρίστου,
 παιδείης θ' ἰερῆς ἐγγύθεν ἀψαμένου,
 σῶμ' Ἀσκληπιάδου καὶ νῆος ἐνθάδε Βήρου,
 ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς δ'δε τύμβος ἔχει.

175.

περὶ Ἀπόλλωνος Δηλίου.

Ἐν φανερᾷ γενόμεν, πάτρην δ' ἐμοῦ ἀλμυρὸν ὕδωρ
 ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο παῖς.

176.

εἰς Σάραπιν.

Ἐπιτά με φωνήεντα θεὸν μέγαν ἀφθιτον αἰνεῖ·
 γράμματα, τὸν πάντων ἀκάματον πατέρα·
 εἰμὶ δ' ἐγὼ πάντων χέλυσ ἀφθιτος, ἧ τὰ λυρῶδη
 ἠρμωσάμην δίνης οὐρανίοιο μέλη.

Α α 2

177.

Ἐρμῆν Ναιιάδων συνοπάονα θῆκε με τῆδε
 εσθλὸς ἀνὴρ κρήνης Κάρπος ἐπ' ἀενάου.

178.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην τίς ὑφείλετο ; θερμὸς δὲ κλέπτης,
 ὃς τῶν φηλητέων ᾗχει' ἀνακτα φέρων.

179.

Ἐσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθύντηρα,
 Μάρκελλον, δὲ θρασὺς μάρψα μόρος ταμίην,
 Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδοκίη Κυκλάδων γῆς
 κουφίζων πόλιας, θῆκεν ἐλαφροτέρας.
 τοῦνεκα καὶ προθύροισι Δίκης, ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
 βουλή καὶ * πύργον θῆκεν ἐφημοσύνη.

180.

αἴνιγμα.

εἰς προκτόν.

Ἔστι λαλῶν ἀγλωσσος, δμώνυμος ἀρῶνι θῆλυς,
 οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
 ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων·
 ἔν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἀτρωτος.

181.

αἴνιγμα.

εἰς ἐπιστολήν.

Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις
 αὐτῆς· ταῦτα δ' ἄφωνα βοῆν ἴστησι γεγωνόν
 καὶ διὰ πόντιον οἶδμα, καὶ ἠπείρου διὰ πάσης,
 οἷς ἐθάλει θνητῶν· τοῖς δ' αὖ παρεοῦσιν ἀκούειν
 ἔξεστιν, κωφήν τ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

Δινεάδας Τίτος ὕμνιν ὑπέρτατον ᾠπασε δῶρον,
Ἑλλήνων τεύξας παισὶν ἐλευθερίαν.

189.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ᾠπασι νομισθεὶς,
ἠδ' ἀκμὴν νέος ὦν ᾠχετ' ἐς ἡμιθέους.

190.

Ζαῖλος ἠνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

191.

Ἡγεμόνεσοι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τὰδ' ἔδωκαν,
ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς,
μᾶλλον τις τὰδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθέλησθε
ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

192.

Ἡγνισα δ' Ἐρμείαο δόμους ** κέλευθα
** πατρὸς καὶ πρωτογόνου Κούρας· ὅθι φασὶ
Μεσσήνην θεῖναι μεγάλαισι θεαῖσιν ἀγῶνα
Φλυάδεω κλεινοῖο γόνου Καυκασιάδαο·
θαύμασα δ' ὡς σύμπαντα Λύκος Πανδιόνιος φῶς
Ἀτθίδος ἱερὰ ἔργα παρ' Ἀνδανίη θετο κεδνῆ.

193.

Ἡδεῖα ψυχροῖο ποτοῦ λιβάς, ἦν ἀνίησι
πηγή. ἀλλὰ νόω πέτρος ὁ τῆςδε πιάων.

194.

Ἡδε χθῶς κόλποισι Φασηλίτην Θεοδέκτην
κρύπτει, ὃν ἠὔξησαν Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες·
ἐν δὲ χορῶν [τραγικῶν] ἱεραῖς τρισὶ καὶ δέχ' ἀμίλλαις
ὄκτωι ἀγηράντους ἀμφεθέμην στεφάνους.

195.

Ἡΐθειον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
 ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου.
 σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
 πευκαδανοῖο βίου, ὡς ἀνήη καθαρή.

196.

Ἠλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερος, ὃς μ' ἀπέλυσας
 νόσων, καὶ καμάτων, καὶ μογεραῖς ποδάγρας.

197.

Ἠλικίη, μορφῆ, φρεσὶ, Μούσαις, σωφροσύνη τε
 ἐν πᾶσιν πρέψασα κατὰ χθόνα, φῶς λίπες ἠούς,
 καῖ μ' ἔφυγες ποθέοντα, καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
 τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις σταθμοῖσιν ἔτευξα,
 ὄφρα σε καὶ νέκυν οὔσαν ἐμοῖς μελάθροισιν δρώην,
 οὔνομά μοι γλυκὺ, Μέσσι', ἀειμνήστη παράκοιτι.

198.

Ἠλικίην παῖς εἰμί, βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ,
 Ἡρακλέους εἰκὼ· οἴσθ' ἀ με καὶ Προδίκου.

199.

εἰς τοὺς Ἠλείους.

Ἠλις καὶ μεθύει, καὶ ψεύδεται. οἶος ἐκάστου
 οἶκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

200.

Ἠλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
 θεύδοτε, τὰν ζώοις οἶμον ὀφειλομένην,
 καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' αὐτῶν
 μάτηρ αἰαίξει μυραμένα πρύτανιν.
 πάτρος ὅδε ξείνοιαί βραΐσεται, ὡς αἶδαλος
 ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐδὲν ἔνειμε Τύχα.

εἴης τοι σὺν παιρὶ κεχαρμένος, ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ
 Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

201.

Ἢ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα,
 ἀλκίμη Ἀμφιλόχων γαῖα θρασυπτολέμων,
 οὐνεκεν Ἰλυριοῖσιν ὑφ' ἵππομάχοισι δαμάσθης·
 ὅστέα δ' ἐν νάσῳ τᾶδ' ἔταροι κτέρισαν.
 καὶ σοῦ ἀποφθιμένου πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο,
 Σίννα, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγεραῖς·
 Ἀμφίλοχοι θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
 οἳ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῇ ἐκτέρισαν.

202.

Ἢ μάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἔτι Κυδίου ἦβην
 ἄσπις ἀριζήλου φωτός, ἄγαλμα Διῖ,
 ἄς διὰ δὴ πρῶτας λαιὸν ποτε πῆχυν ἔτεινεν,
 εὗτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε θοῦρος Ἄρης.

203.

ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι Ἐπαμινώνδου.

Ἢμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξιαν,
 Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δάχεται,
 Θῆβαι δ' ὄπλοισιν μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
 αὐτόνομος δ' Ἑλλάς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίῃ.

204.

Ἢμην στολάρχης Ποντικῶν νεῶν ἐγώ,
 ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἠγλαῖσμένων,
 ἀνὰ στρατὸν Κρισπίνος εὐκλεῆς ἀνὴρ·
 Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρὶς, ἀρχαία πόλις.
 ἔγνωσ τίς ἦμην, καὶ τίνος γένους κυρῶ.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

χιονίοις τε πρέπουσα προσώποις ἤδε παρειαῖς.
καὶ χλυκεροῦ στόματος ὅπα λειριδέσσαν ἰεῖσα
χείλαι πορφυρίοις ἑλεφαντινέων δι' ὀδόντων,
παντοίην τ' ἀρετὴν περικαλλεῖ σώματι θείσα,
ἣν τέκεν Βύτυχίδῃ σθυναρῶ Κιλικίς χαριτῶπις,
εἰκοσιπενταίτις Τρυφέρα τῆδ' ἐν χθονὲ κεῖται.
Ἐρμερος δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρ[ος]
μνημ' ἀλόχῳ φιλήθῃκατο κουριδίῃ.

210.

Ἡ πολὺ Σιφῆνων λιγυρωτέρη, ἢ παρὰ Βάκχῳ
καὶ Θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
ἢ λαλίη φαιδρὴ τε χελιδονίς, ἔνθ' Ὀμόνοια
κεῖμαι, Ἀτιμήτῳ δάκρυα λειπομένη,
τῷ πῖλον ἀσπασίῃ βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην
δαίμων ἀπροϊδῆς ἐσκέδασεν φιλήν.

211.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δὲ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατ' ἀφῆσιν ἔχειν,
δείξας νικάτω
. δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερόν ἔχειν.

212.

Ἡρόδοτον Λύξιος κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίας πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλαστόντ' ἄπο, τῶν ἄρ' ἀπλήτον
μᾶμον ὑπεκπροφυγῶν, Θούριον ἔσχε πάτριν.

213.

εἰς ἰγχειρίδιον.

Θάησαι μ'· ἐτεδὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρῆϊ πύργῳ
ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρναίμεθ' ἀμφ' Ἑλένη.

καί μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικίων·
 νῦν δέ με Λητοΐδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

214.

Θεῖος Ὅμηρος ὃδ' ἐσὶν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
 ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἳ τὴν θεοτειχέα Τροίην
 ἤρειψαν, ποινὴν ἠϋκόμου Ἑλένης·
 οὐ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτόν
 ἐνθάδε, καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

215.

Ἰκαρίοιο ταφος νεοπενθέος. ὦ τάφος, ὅσσην
 συγκλείσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις.
 οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὐλύρος ἀνὴρ,
 οὐκ ἐπέων ῥητῆρ ἄξια σεῖο φράσει,
 οἷος ἔφυς Πραπίδας, οἷος χροῖα, οἷος ἰούλους,
 ὄσων θ', ὡς πρέσβυς, κοῦρος ἐὼν κράτεες.
 νύμφην δ' ἦν σοι ἐγὼ θεῖος τεδὸς ἔτρεφον, οἷ οἷ,
 τλήμονα, νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀΐδης.
 οὐδὲ γάμων ὑμῖναιον ἀείσαμεν· ἀλλ' ἄρα μόνω
 παρθενικὴν ἐρατὴν σώσατε ὡς αἶδου.

216.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέσθηκε
 Ζηνί, θεοὺς τε σέβων, καὶ γονέων ἀρετὴν.

217.

Ἱστορίας δεξας, καὶ χερσὶν ἅπαντα λαλήσας,
 ἔμπειρος Βρομίοιο σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
 συμπάσχων κείνοις περ κινεῖτο προσώποις,
 κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδαχαῖς πολυδόξοις,

οὗτος δὲ παιδείας θαλαρῆς ἐγκώμια λείψας,
 κεῖται δὴ γῆρα βεβαρημένος. οὐκ ἔθανεν γὰρ
 ζώσης ηὐχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

218.

Ἰταλίας ἄρχοντα φιλόπολιν ἐστήσαντο
 Βουλὴ καὶ βασιλεύς, τὸν σοφὸν Εὐσεβιον.

219.

..... ἴχνεσι ον ὀδίτα.
 κοῦρος, ἐγὼ καλέω σε, θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητός,
 ἠΐθεος, κούροισιν ὀμηλικίῃ πανόμοιος,
 πλωτήρων σωτήρσιν, Ἀμυκλαίοισι θεοῖσιν·
 πλωτὴρ καὐτός ἐών· πόντου γ' ἐνὶ κύμασι νάσθην
 εὐσεβίῃ τροφῆων δὲ λαχὼν τόδε σῆμα πέπαυμαι
 νούσων καὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἠδὲ πόνοιο·
 ταῦτα γὰρ ἐν ζωῶσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν·
 ἐν δὲ τεθνεῶσιν ὀμηγύριές γε πέλουσιν
 δοιαί, τῶν ἑτέρη μὲν ἐπιχθονίῃ πεφόρηται,
 ἢ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι χορεύει·
 ἧς στρατιῆς εἰς εἰμί, λαχὼν θεὸν ἠγεμονῆα.

220.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἶμι, ὦ ξένε, λείψανον οἴκων,
 στῦλος ἐν Οἰνομάου πρὶν ποτ' ἐνοῦσα δόμοις·
 νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κεῖμαι τὰδ' ἔχουσα τὰ δεσμὰ
 τίμιος· οὐδ' ὀλοὴ δαίσατο φλόξ με πυρός

221.

Κήρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο,
 Εὐτύχου αἰάζων Κῆρα μινυνθαδίην,
 ὅς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν,
 τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

καὶ * μετρεῖτ' Ἀρίστων ἠδὲ Τελεστάς
αὐτοκασίγνητοι καὶ Λακεδαιμόνιοι.
227.

Κλεοσθένης μ' ἀνέσθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδαύμου,
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.
228.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδί
Κλειοφόρῳ, τριέτη ὅν ἀφείλετο Μοῖρα κραταιή,
πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισί τις αἴσθησις, τέκνον, ἐστίν,
κοῦφον ἔχοις γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.
229.

Λαῖνος στήλη με περιῆξει· ἐκ δέ με παστῶν
νύμφην, καὶ θαλάμων ἤρπασ' ἄφνωσ' Αἴδας
Πόλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπαὴν μνημήϊα τέκνου.
230.

Λαμπάδα νικήσας σὺν ἐφήβοις τήνδ' ἀνέσθηκα
Εὐτυχίδης, παῖς ὢν Εὐτυχίδου Ἀσθμονεύς.
231.

Δαοδίκης ὄδε πέπλος, ἐᾶ δ' ἀνέσθηκεν Ἀθηναῖ
πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ ζαθείας.
232.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖται,
ἧς μεμέριστο βρέφη, ζῶν πατρί, θάτερον αὐτῇ.
233.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί. τίς αὐτῇ γράμματα λέξει
ἀρτίγαμος κόρη εἴκοσιν οὐσ' ἑτέων.
αὐτῇ ἢ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα,
ἄχθος ἔχουσα κραδίῃ πένθος οὐκ ὀλίγον.

234.

Μάτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί.
 τοῦνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκληζομένη,
 εὖτε με Κεκροπίδαι Διοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
 αὐτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρουσα βυθοῖς·
 οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,
 οὐδὲ τὸν εὐράμενον παυσινόσους ἀκίσει·
 οὐδὲ τὸν Εὐρυσθέῃι δωδέκα πάντας ἀέθλους
 ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·
 τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
 τὸν καὶ ἀπειρεσίῳν κοίρανον ἡμερίων,
 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσιν,
 Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

235.

Μὴ μου ἐνυβρίσεως ἀγνὸν τάφον, ὦ παροδίτα,
 μὴ σοι μηνίσῃ πικρὸν ἔπ' Ἀγασίλας,
 Περσεφὸνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπαιν
 εἰπὸν Ἀρατεῖω, γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

236.

Μὴ μου παρέλθῃς τοῦπίγραμμ', ὄδοιπόρε,
 ἀλλὰ σταθεῖς ἄκουε, καὶ μαθῶν ἄπει.
 οὐκ ἔστ' ἐν Ἄιδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
 οὐκ Αἰακὸς κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος [κύων].
 ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
 οὐτέα τέφρα τε γεγόναμεν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν.
 εἶρηκα. δι' ὀρθῆς ὑπάγε, ὦ ὄδοιπόρε,
 μὴ καὶ τεθνηκῶς ἀδόλεσχὸς σοι φανῶ.

237.

Μηρόφιλον τάφος οὔτος ἔχει, πολυπενθέα παῖδα,
 ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
 αἰνοτόκων γονέων φθόνος ἤρπασεν, ὃν καθορᾶτε
 ὀκτῶ μόνοις ἔτεσιν βεβιωκότα, μῆσί τε πέντε.

238.

Μήπω γευσάμενος ἤβης ὤλισθον ἐς Ἄιδου,
 δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν·
 δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαῦσαι βιότοιο.
 ἐπὶ μόνους λυκάβαντας δύω καὶ μῆνας ἔζησα,
 ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσω ὄργια βάζων.
 Ἡρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἔγνωσ, ὧ παροδίτα, τίς ἤμην. οὐκ ἐγενήθην.

239.

Μητέρι τῇ πάντων Ῥεῖη, τεκέων τε γενέθλι,
 Ἄττει θ' ὑψίστῃ καὶ σὺνιέντι τὸ πᾶν,
 τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
 κριοβόλου τελετῆς ἠδ' ἔτι ταυροβόλου
 μυστιπόλος τελέθων, τοῦτον συνθήκατο βωμόν,
 δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

240.

Μισιδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξε
 τόνδε τάφον, μνήμης σωφροσύνης ἔνεκεν.

241.

Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέσθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Πανσανίας, ἀρχῶν Ἑλλάδος εὐρυχόρου,
 Πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
 Κλομβρότου, ἀρχαῖαι Ἡρακλέος γενεᾶς.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

ὅς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχα μύσταις
 Εὐμόλπου, προχέων ἡμερόεσσαν ὄπα,
 ὅς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσει, ἀλλ' ἐσάωσεν
 ἄχραντ' ἀϋρήτων θέσμια Κεκροπιδαις·
 ἂ μάκαρ, ὅν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραιῶν

* * * * *

·247·

Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
 ἐν στέρνοισιν ἔχων, ἴδιος πόσις, ὧν ἔτι ζωός,
 οἷα ἔφυστήλαις, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγραψα.
 πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
 εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῆ στέρνοισι μένουσαν·
 ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγίνετο πᾶσιν·
 οὐδὲν ὄλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν·
 δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν
 ζωὸς τρεῖς ἐκύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη
 δισσῶν ἀϋρένικῶν· τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
 ἠοῦς ἐνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνως.
 κάλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἄπιστον,
 ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης ἐς ἔρωτα φέρεσθαι.
 εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
 Μαρκιανὴν Ἑλίκην ζοφερός τάφος ἐνθα καλύπτει.

248.

Μοῖρη καὶ Λήθη με κατήγαγον εἰς Αἴδαο,
 οὐπω νυμφείου θαλάμου καὶ πασιτάδος ὄρης
 γευσασμένην· ἀθιγῆς δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

249.

Μουνοπάλης νικῶ δις Ὀλύμπια Πύθιά τ' ἄνδρας,
 τρεῖς Νεμέα, τετράκις δ' Ἰσθμῶ ἐν ἀγχιάλῳ.

Χίλων, ὃς Πατρεὺς ἦν· αὐτὰρ ὁ λαὸς Ἀχαιῶν
 ἐν πολέμῳ φθίμενον θάψ' ἀρετῆς ἔνεκεν.

250.

Μουσαίων πρόπολον τῆδ' Ὀρφέα Θρηῆκες ἔθηκαν,
 ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς πολόεντι βέλει,
 Οἰάγρου φίλον υἷόν, ὃς Ἡρακλῆν ἐδίδαξεν,
 εὐρῶν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

251.

Μυρὶ' ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
 παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
 ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο τάνδ' ὑπὸ γαῖαν,
 ἑπτακαιικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
 ἴστορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ᾧ ποκα ληστῆς
 ἀνδροφόνους ἀλλαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφύσιν
 ἀλλ' ἴθι νῦν παροδίτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
 χαῖρ' εἰπὼν, ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατύρου.

252.

Μ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ.

ἤμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ,
 ποιητῆς καὶ κιθαριστῆς,
 μάλιστα δὲ καὶ συνοδίτης.
 πολλὰ βυθοῖσι καμών,
 ὁδοιπορίαις δ' ἀτονήσας,
 ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην,
 φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν.
 πνεῦμα λαβὼν δῖνος οὐρανόθεν,
 τελέσας χρόνον, ἀνταπέδωκα·
 καὶ μετὰ τὸν θάνατον
 Μοῦσαι τὸ σῶμά μου κρατοῦσιν.

B h 2

253.

Νῆμαι τὸ Διηνόν, γλυκερόν ποτόν· ἦν δέ γε πινῆς,
παύση μὲν δίψης, εὐθύ δὲ καὶ βιότου.

254.

Νάξιος εὐεργος με γένει Λητοῦς πύρε, Βύζεω
παῖς, ὅς πρῶτιστος τεύξε λίθου κέραμον.

255.

Ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέαν ἔχει, ἐκ δὲ Τανάγρας
τῆς Λακεδαιμονίοις συμμαχίδος γε τεθὲν
δῶρον, ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων
τῶν δεκάταν, νίκας εἵνεκα τῷ πολέμῳ.

256.

Ἰηδὸν [μὲν] σιγαλόεντα Σαρᾶπιδος ὑψιμέδοντος,
ἠδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς,
στήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος, ἣ δὲ Κυρίλλου
εὐνέτις, ἣ μακάρων μὴ ποτε ληθομένη,
καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἓνα θεσμόν ἔχοντες,
οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίας.

257.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβου τοῦδ', ὦ παροδίτα,
ὅσσ' ἔπαθον δὲ βαιῶν τέρματί μου βιοτῆς,
ἐγκύρσας λάνα στήλῃ, τάχα καὶ σὺ δακρύσεις·
ματρὸς ἀπ' ὠδίνων ὡς εἰς φάος ἤγαγον Ὀρμι,
ἐκ γαίης με πατήρ ἐμός εἶλατο χερσὶ γεγηθῶς,
καὶ μ' ἀπέλουσε λύθρου κεῖς σπάργανά μ' αὐτὸς
ἔθηκεν·

ἠὔχετο δ' ἀθανάτοις, ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσσεσθαι·

Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

260.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον,
 καὶ γονέων οἰκτρῶν δακρυόεντα δόμον,
 κεῖμαι ἐς αὐχμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἄϊδος εὐνάς,
 εἰκοσιτέσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη.
 ἀπροϊδῆς νοῦσός με συνήρπασε· μουννογενῆ δὲ
 νηπίαχον κούρην λείπω ὑπ' ἠέλιον.

261.

Νῦξ μὲν ἐμόν κατέχει ζωῆς φάος ὑπνοδοτεΐρη,
 ἀλγεινὸν λύσασα νόσων δέμας, ἠδεῖ ὕπνω,
 λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ πρὸς τέρμασι μοίρης·
 ψυχὴ δὲ κραδίης δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέικελος αὔρη,
 κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμου πτερὸν ἠέρι πολλῶ·
 καὶ με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
 οὐρανίοις δόμοισι βλέπω φάος Ἡριγενείης.
 τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἑρμείαο λόγοις, ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν,
 αὐτίκα τιμήσας, καὶ μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
 οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα.
 καὶ με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίησι τραπέζαις
 ἠδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορῶσιν,
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο * πατρῆσι μειδιῶντες
 προχόαισιν ἐπισπένδω μακάρεσσιν.

262.

Ξανθίππην Ἀκύλα μνήμη βιότου παρέδωκε,
 βωμῶ τιμήσας σεμνοτάτην ἄλυχον,
 παρθένον ἧς ἀπέλυσε μήτρην, ἧς ὄριον ἄνθος
 ἔσκεν, ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμοιο.

τρεις γάρ ἐπ' εἰκοσίοις τελέωσε βιοῦσ' ἐνιαυτούς,
καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

263.

Ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί· λόγων ὁ ψευδόμενός με
ᾤλεσε, καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

264.

Οἶδε Βίτων Κλέοβίς τ' ἐπὶ σώμασιν οἰκείοιοι
ζεύγλαν ζευξάμενοι, μητέρα ἦν ἀγέτην,
Ἥρας εἰς ἱερόν· λαοὶ δέ μιν ἐζήλωσαν
εὐτεκνίας παίδων· ἧ δὲ χαρεῖσα θεᾶ
εὔξατο, παῖδε τυχεῖν τοῦ ἀρίστου δαίμονος αἴσης,
οὔνεκ' ἐτίμησαν μητέρα τὴν σφετέρην.
αὐτῷ δ' εὐνηθέντε, λίπον βίον ἐν νεότητι,
ὡς τόδ' ἀριστιον ἔδν καὶ μακαριστότατον.

265.

εἰς πάππον ἀκάνθη.

Οἶδ' ἐγώ, ὅς νέος ὢν ἐστὶν βαρὺς· ἂν δὲ γέρων ἦ,
ἰπτερος ὢν κούφως πέταται, καὶ γῆν ἀφανίζει.

266.

Οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
ὄπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν·
μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος, οὐκ ἐσάωσαν
ψυχάς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην,
οὔνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
δουλοσύνης, στυγεράν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων
σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρίσις.
μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν·
ἐν βιοτῇ Μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορον.

267.

Οἰνία Οἰβώτας στάδιον νικῶν ὄδ' Ἀχαιῶς
πατρίδα Παλείαν θῆκ' ὀνομαστοτέραν.

268.

Οἱ στύγιον χῶρον ὑποναίετε, δαίμονες ἐσθλοί,
δέξασθε εἰς Αἴδην καὶ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐκ Μοιρῶν ἤρπασμένον, ἀλλὰ βιαίως
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μῆνιος ἐξ ἀδίκου,
ἄρτι μὲν ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δισπότη ὄντα,
ἄρτι δὲ καὶ γενειῶντ'· οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας, γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.
τοῦνομά μοι Ἴπατος· λίτομαι δ' ἔτι τὸν συνόμαιμον.
τοὺς δὲ γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τύλανας.

269.

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,
ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον,
Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγῆς νοῦσος ἐδάμνα,
κοῦκέτ' ἐς ἡμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφέσου.
αὐτοκασίγνητος δὲ καμῶν μάλα πολλά, τοκεῦσι
πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρων.
ναίω δ' ἠρώων ἱερὸν δόμον, οὐδ' Ἀχέροντος·
τοῖον γὰρ βιότου τέρμα σοφοῖσιν ἔνι.

270.

Ὄντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξίντιε, καὶ τόδε θαῦμα,
δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις
ἄρρήκτον κρηπίδα σιδηροδέτοισι θεμείλοις,
ᾧν ὑπερ εὐρείην ἐξετάνυσσας ὁδόν,
ἦν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρήησι νόοιο
Κυδναίων ῥείθρων τεύξεν ἄφαιροτέρην·

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

275.

Ὅστις, καὶ τίνοσ εἰμὶ, τὰ πρόσθεν γράμματα φροῖζε·
 ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶσ ἐδάκρυσε λεώς·
 οὐνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι,
 κώμῳ ἐν ἠγαθέῳ παυσάμενος βίβτου.

276.

Οὐδὲ Τύχης σε δάμασσε παλιγκλίναντα τάλαντα,
 δυσμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον·
 ἧ σε τέλος θανάτοιο κίχανεν,
 ὡς παύρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων·
 τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἠγητῆρα
 στήσεν Ἀλέξανδρος κλεινὸν ἅπασι θεόν.

277.

αἴνιγμα, εἰς ὕπνον·

Οὐ θνητός, οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
 σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
 μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν· ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰεὶ
 καινῶς, φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν.
 ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὤν.

278.

Οὐκ ἔθανες, Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον,
 καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
 ἔνθα κατ' Ἠλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
 ἀνθεσιν ἐν μαλακοῖσι, κακῶν ἔκτοσθεν ὑπάντων·
 οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμ', οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
 οὐ πείνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ'· ἀλλ' οὐδὲ ποθεινός
 ἀνθρώπων ἔτι σοι βίβτος. ζῶεις γὰρ ἀμέμπτος
 αὐγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντος.

279.

Οὐκ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος, οὐδ' ὄνομ' αὐτό·
 νῦν δ' ἔνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σαφῶς ἐρέω.
 πατρὶς ἐμοὶ χθῶν πᾶσα, τὸ δ' οὐνομά φασιν Ὀμη-
 ρον·

ἔστι δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμόν οὐδὲν ἔπος.

280.

Οὐκ ἦμην, γενόμεν· ἦμην, οὐκ εἰμί· τοσαῦτα·
 εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

281.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρ' ἄφθιτ' Ἄνουβι,
 σός τε πατήρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὀσιρις,
 αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων,
 κοίρανος ἀθανάτων, * προτεη μητίεσσι Σάραπισ,
 σὴ δὲ μάκαιρα θεὰ μήτηρ πολυώνυμος Ἴσις,
 ἦν τέκεν Οὐρανὸς εὐφρονίδης ἐνὶ κύμασι πόντου
 μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβος φῶς πᾶσα βροτοῖσι,
 πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν,
 καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου διὰν ἄνασσαν.

282.

Οὔρεσι Ταλλαίοισιν ἰδρυμένα Μαιάδος Ἑρμῆ,
 σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,
 ἦν σοι Σαλλόνιος Μηνᾶς λοιθαῖσι γεραίρει,
 κτήσεος ἔξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδοῦς.
 καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσοροώσης,
 σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους.
 ἀνθ' ὧν δ' ἐγχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκε,
 συμβίου ἀγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,

ἀλγήσας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τὰ γε θεῖα
 τιμᾶν, διπλῆ σοι τήνδ' ἔπορεν θυσιαν.
 καὶ σὺ δὲ παντοκράτωρ Ἐριούνις, τόνδε φυλάσσοις
 ζῶν, ὅπως τιμᾶ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

283.

Οὐριον ἐκ πρύμνης τὶς ὀδηγητῆρα καλείτω
 Ζῆνα, κατὰ προτόνων ἰστίον ἐκπετάσας·
 εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
 καμπύλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾶ,
 νείσθω, τῷδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνω.
 ὧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
 σιῆσε Φίλων, ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοΐης.

284.

εἰς Πυθαγόραν Σάμιον τὸν πύκτην.

Οὗτος πυκτεύσων ἐς Ὀλύμπια παισὶν ἄνηβος
 ἤλυθε Πυθαγόρας ὁ Κράτρω Σάμιος.

285.

ἐπὶ τῷ Μαρκέλλου ἀνδριάντι, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθη-
 νᾶς ἐν Λίνδῳ.

Οὗτός τοι Ἑρώμης ὁ μέγας, ξένε, πατρίδος ἀστήρ,
 Μάρκελλος κλεινῶν Κλαύδιος ἐκ πατέρων,
 ἐπτάκι τὰν ὑπάταν ἀρχὰν ἐν ἄρῃ φυλάξας,
 καὶ πολὺν ἀντιπέλων ἐγκατέχευε φόνον.

286.

Οὐ φαύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
 τῆςδὲ γ' Ὀμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
 ἀλλὰ σε δεύτερόν ἔταξε σοφὸς κρίνειν μετ' ἐκείνον
 γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI
Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

290

Παιδὸς μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανόντων,
 κείροντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ·
 ψυχὴ δ' εἰς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὖνομα τοῦμόν
 Νήδιμος, Ἰταλικῆς ἀδαῆς παῖς, ἡμερος ὄντως·
 οὐκ ἦμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἴτ' ἐγενήθην
 εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰῶν
 οὐκ ἀνάδραστον ἔχει ἴδιον δρόμον· ἧς δ' ἔλαχέν τις
 μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες.
 ταῦτ' ἐπέγραψε πατήρ δ' Ζώσιμος, εἴνεκ' ἐμεῖο,
 αἰεὶ μνηστὸν ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

291.

Πανσόφου ὄργην ἴσκει Φιλοστράτου, ὃς Κλεοπάτρα
 νῦν προσομιλήσας, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

292.

Πιάντες, Μιλτιάδη, * ταλαρήϊα ἔργα ἴσασιν
 Πέρσαι, καὶ Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς τέμενος.

293.

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεαῖς Ἀσσιῆς ἀπὸ χώρας
 παῖδες Ἀθηναίων τῷδ' ἐποτ' ἐν πελάγει
 ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
 σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

294.

Πάντως δ' χρόνος εὔρε δίκην ἀδίκῳ βασιλῆϊ·
 εὔρε δὲ Μεσσήνης σὺν Διὶ τὸν προδότην
 ῥηϊδίως· χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον.
 χαῖρε Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάω Ἀρκαδίαν.

295.

Πάτρα Μίλητος τίκτει Μούσαισι ποθεινὸν
Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἠνίοχον.

296.

Πατρίδος ἐκ Σμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλία καλέεσκον,
εἴνεκ' ἐμῆς ὤρης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ.
ἀλλὰ με Μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πλῆσαι παρειάς,
ἤρπασε παρ φίλων, οὔς τοκέας ἐκάλουν.

297.

εἰς εἰκόνα Φαύλλου πεντάθλου Κροτωνιάτου.
Πάντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

298.

Πίστιν ἔχων βασίλειαν ἐμῶν μενέων συνέριθον,
σοί, μάκαρ Ἐψίμεδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,
Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἔξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον ἄνακτι.

299.

Πιτθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἤέξησε
πευκαλίμοις ἀγανῆς μήδεσι προστασίης,
ναὶ μὴν καὶ κτεάτιστον ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

300.

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρὶ τε δείξας
κεῖθ' Ἑρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὦδε.

301.

Ποιητής, ἄθλων τε βραβεύς, αὐτός τε χορηγός,
σοὶ τόδ' ἔθηκεν, ἄναξ, μνηῆμα χοροστασίας.

οὐκ ἀφανῆς Ἑλλησιν Ἀριστείδης ἀνέθηκε,
μύθων ἀενάων κύδιμος ἠνίοχος.

302.

ἐπὶ εἰς Ἀθήνησιν πρὸς τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἔρατο·
Ποικιλομήχαν' Ἔρωσ, σοὶ τόνδ' ἰδρύσατο βωμόν
Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου.

303.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος ἠδέα παίσας,
ἐκ γαίας βλαστῶν, γαῖα πάλιν γέγονα·
εἰμὶ δ' Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένωνος.

304.

Λουτροῦ ἔπαινος.

Πολλῶν τὸ λουτρόν αἴτιον δωρημάτων·
χυμοὺς κατασπᾶ, φλέγματος λύει πάχος,
χολῆς περιστὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων,
τὰς θελξιπίκρους κνησημονὰς κατασθενεῖ,
τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν ὀξύνει πλέον,
ὧτων καθαίρει τοὺς πόρους δυσηκόοις,
μνήμην φυλάττει, τὴν δὲ λήθην ἐκφέρει,
τρανοῖ τε τὸν νοῦν πρὸς νοήσεις εὐθέως,
τὴν γλῶτταν εὐκίνητον εἰς λόγους ἔχει,
ὅλον τὸ σῶμα τῇ καθάρσει λαμπρύνει.

305.

Πραξιέλους ἦνθουν λαοξόος οὐ τι χερείων,
ἐς δ' ἐτέων δισυὰς ἤλυθον ὀγδοάδας·
οὐνομα δ' Εὐτυχίδης ψευδώνυμον, ἀλλὰ με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Ἄϊδα.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

309.

εἰς Μάρκον Κάτωνα,

Πύρρον, πανδακέτην, γλαυκόμματον, οὐδὲ θανόντα
Πόρκιον εἰς Αἴδην Φερσεφόνη δάχεται.

310.

Πωπιλῆς τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξε,
Ὡκεανός, πάσης ἐμπέραμος σοφίης.
κούφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις, ἐν δ' Ἀχέροντι
ὑμνήσω τὴν σὴν, ὦ ἄνερ, εὐσεβίην.
μέμνεο κῆν ζωῖς ἐμέθεν, καὶ πολλάκι τύμβω
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποιχομένην,
καὶ λέγε Πωπιλίην εὐδειν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γὰρ
θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἠδὺν ἔχειν.

311.

εἰς βοῦν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακος ἀργυροῦ ἐγκεκολλη-
μένους·

Πῶς βοῦς ὑπάρχων, αὔλακας γῆς οὐ τέμνεις,
ἀλλ' ὡς πάροις ἀγρότης ἀνεκλίθης;
πῶς οὐχὶ καὶ σὺ πρὸς νομάς ἀποτρέχεις,
ἀλλ' ἀργυροῦν εἶδωλον ἔστηκας, τράγε;
ἔστηκα τὴν σὴν ἐξελέγχων ἀργίαν.

312.

Ῥεῖθρα Κασωλίνου ποταμοῦ βεβαρημένα νεκροῖς
δέξατο Τυρσηνῆς ἠϊόνος κροκάλη,
ἦν ἴκα Φραγγικὰ φύλα κατέκτανεν Αὔσονις αἰχμή,
ὀπλόσα δειλαίῳ πείθετο Βουτελίῳ.
ὄλβιον ἂν τόδε ρεῖμα, καὶ ἔσσειται ἀντὶ τροπαίου
αἵματι βαρβαρικῷ δηρὸν ἐρευθόμενον.

313.

Ῥουφίνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἔκληζον,
 ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον, Νείλου πόλιν ἔλθῶν,
 καὶ προκοπαῖς λάμπας, πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχῶν,
 μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας,
 Μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς
 τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς αἴερα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
 ἀλλὰ καὶ εὐσεβλῆς ἔσχε κρίσιν ἐν φθιμένοισι,
 καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν, καὶ πόντον ἔπλευσε,
 καὶ χώρας ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
 ὧν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου, πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
 ἢ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σέμν' ἠδὲ φίλανδρος
 καὶ πέλαγος διέπλευσε, καὶ ἤγαγε σῶμα βυθοῖσι,
 καὶ καμάτους ὑπέμεινε, καὶ ἐν θρήνοισι διέμεινε,
 καὶ τύμβῳ κατέθηκε, καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.

Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

314.

Σβεννύντιας ποτὲ τοὺςδε τυραννίδα χάλκεος Ἄρης
 εἶλε· Σελινοῦντος δ' ἀμφὶ πύλας ἔθανον.

315.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἥνικ' ἐγὼ μὲν
 αἰλίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπισκοπίην·
 νηλειῆς δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπετον οὐδας
 αἶδεω μαρ ὑπὸ σκοτίην·
 πατρὸς μὲν Δημοσθένεος ἑτέων δέκα κ' εἴκοσί μ' οὔσαν,
 ἔστι δέ με τριτάτην ἡματος ὄλλυμένην·
 ὦ μητρὸς στυγερῆς καὶ ἀδελφεοῦ εἴνεκ' ἐμεῖο,
 νοῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμος εἶλε τύχην.

316.

Σῆμά τοι, ὦ γλυκερὴ Τελεσίλλα, ἐνθάδ' ἔθηκεν
 Εὐξενίδας ἀλόχῳ, λάχεν ἦν, ὅτι πάντοτε πλήρης
 πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγάπης τε, μένοι τε
 ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἀφθιτον αἰεὶ.

317.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὃν ῥ' ἔταρον ὡς
 φίλατο, καὶ Μούσαις ἔσοχα φιλαμένῳ.
 εἰ καὶ μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
 ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχου
 ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,
 καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε, καὶ οἰχομένῳ.
 ζῶν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
 οὐ σύ γ' ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης.
 ἦ γὰρ ἔης αὐτῷ κεχαρισμένος ἐξέτι παίδων,
 ἦπιος, ἐσθλὸς ἰδεῖν, εὖνοος, ἀγχίνοος,
 καρπαλίμως γράψαι σημήϊα διπλόα φωνῆς
 Ἑλλάδος εὖ εἰδῶς ἠδὲ καὶ Αὔσονίων.

* * * * *

318.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
 Ἴπποκράτης πάσης εἵνεκεν εὐνοΐης.

319.

Σῆς ἔνεκεν, Λητοῦς τοξαλκέτα κοῦρ', ἐπι οἴας
 τήνδ' ἔλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

320.

Σμικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τύμβος ἀνδρ', ἐπεὶ σο-
 φῶν
 δῶρα Μουσέων μέγιστα, τῶν ὄδ' ἔσοχον λαχῶν

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

ὁ Στυγὸς ἀχράντω Λουσηΐδος οὐκ ἔδαμάσθη
 θεύματι, βάσταξεν δ' ὕδατος ἠνορέην.

325.

Σὸν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἄγῶνα,
 τεθρίππῳ μὲν ἄπαξ, μουνοκέλητι δὲ δίς,
 δῶρ' Ἰέρων τάδε σοι ἐχυρίσσατο· παῖς δ' ἀνέσθηκε
 Δεινομένης, πατρὸς μνήμα Συρακουίου.

Γῆος μὲν γε Μίκωνος Ὀνατῆς ἐξετέλεσσε,
 νάσω ἐν Αἰγίνα δώματα ναιετάων.

326.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, καὶ μ' ἐλέησον,
 νηπίαχον κούρην ἐν χθονὶ κρυπτομένην·
 τέτρατόν ἐστιν ἐμοὶ ζωῆς ἔτος, ἧ μ' ἀνέθρεψεν
 θάψ

327.

Στάς ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στάλα Κλεοπάτραν,
 ἂν φθόνος εἰς Αἴδαν, οὐ χρόνος ἠγάγετο,
 μορφᾶς ἧ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
 ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σαοφροσύνας,
 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν, καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστῶν
 συμφωνεῖν ἐρατοῖς δαιξαμένα μέλσσι·
 καὶ γνοῦς ὡς θνατοῖς οὐδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς,
 ζῆθι κάλων τείνας οὔριον εὐφροσύνα.

*

*

*

εἰ καὶ σου κεῦθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
 τύμβος, καὶ φροῦδον σῶμα λέλογχε κόνις
 ἄλλ' ἀρετὰ βιοτῆς αἰεὶ ζωῶσι μέτσει,
 ψυχᾶς μανύουσ' εὐκλέα σαφροσύνα.

328.

Σιῆσεν Ἀχείριστος στήλην μεγακυδέσιν αὐτοῖς,
πατρὸς τοῦνομ' ἔχων, δημόθεν Εὐπυρίδης,
ἐκπρεπέως ἀέθλοισιν ἐπισηκῆσας καὶ ἐφήβοις,
καὶ στεφάνου κῦδος μοῦνος ἐνεγκάμενος.

329

Σώφρονα Κρησκεντῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεγκάμενην,
ἣτις ἐνὶ ζωῖσιν ὄκως ἀνέτελλεν Ἐῶος,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἐσπερος ἐν φθιμένοις.

330.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρος
ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἶλομεν εὐτελέσιν.

331.

Τάφον τὸν ὄντα πλησίον, βωμόν θ' ἅμα
ἔτευξα κατὰ γῆς Κλαυδία, ἣ καὶ Δεχάς,
Ἀθηνίωνι γλυκυτάτῳ καὶ φιλτάτῳ
ἄγνω γενομένῳ συμβίῳ, μνήμης χάριν.

332.

Τέρμα βίου τελέσας * πλισταειος ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας * * * εἶδος ὑποκρίσεως,
ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος,
Γῆς ὧν πρόοθε γόνος μητέρα Γαῖαν ἔχω.

333.

Τέρπεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων,
Μεσσαλινού κλεινοῖς ἔργμασιν ἠδόμενος,
οἷς θεάτρον κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσε·
πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγουσύνῃ.

334.

ἐπὶ τινος ἔργου ἐπιγεγραμμένον ἐν Πυθοῖ·
 Τεῦξ Ἑλικῶν Ἀκασῶ Σαλαμίνιος, ὃς ἐνὶ χερσὶ
 πότνια Θεσπεσίην Παλλάς ἔτευξε χάριν.

335.

Τῆδε Ἀλεξάνδρεια κόρη πρόπολος Διονύσου,
 κιστοφόρος τε θεῶς Νειλώτιδος Ἴσιδος ἀγνῆς,
 εἴκοσι δις πλήσασα χρόνον κεῖται λυκαβάντων.

336.

Τῆνδε πόλιν τὸ πάροιθεν ἀγακλειτὴν περ ἑοῦσαν,
 τείχεσι μαρμαίρουσιν εὔστεφάνοις ἐνὶ πύργοις,
 καὶ χάρισιν βρύουσαν ὅσαι πτολίεθρ' ὄνε . . .
 εὔστοον, εὐρυάγυιαν, εὔδρομον, εὐλοέτειραν,
 [τὴν] ἀλὶ περιμάχητον, ἰδὲ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 χεῖρ ὀλοοῖο χρόνιο διέσπασεν, ἥντε νεβρόν
 πόρδαλις ἄγρια ἔβαλλε δέ μιν κατὰ γαίης,
 γρηῖ δ' ἐθήκατό μιν πάντ' εἴκελον ἰσχυροπαρεῖοι,
 κάλλος ἀμαλδύνασα καὶ ἀγλαΐην ἐρατεινὴν·
 ἀλλὰ Ῥώμης κοίρανος δπλότερος Ἰωάννης,
 παῖς Δουκοφύτων ἐρικυδῶν βασιλῆων,
 οἰκτεῖρας μογέουσαν ἀποφθιμένην τ' ἐλεαίρων,
 γῆρας ἀπέξεσεν, ἠδ' ἀκμῆτα τεύξατο γυῖα,
 πυκνά τε παρῆα, καὶ ἄψα λυγρὰ τονώσας,
 θήκατο κουριδίην ἀπὸ γρηὸς πεντακοράνου·
 τόνδε τε καὶ βασίλειαν, ἄνα χθονὸς ἠδὲ πόλοιο,
 κάλλιμον, εὐπατέρειαν, ἐπήρατον, εἶδος ἀρίστην,
 ὄψιν ἐπιῖκελον Χαρίτεσσιν λευκοπυρεῖοις,
 φυὴν θ' ὑψικόμοισιν εἰσκομένην κυπαρίττοις,
 θεῖης ἐς λυκάβαντας ἀπειρεσίους συνανάσσειν.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

343.

ἀνιγμα. περὶ τῆς σκιᾶς.

Τῆς φύσεως ὅσα γαῖα φέρει τροφός, οὐδ' ὅσα πόντος,
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν.

ἄλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μέγιστη·
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά· γήρα δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων.

344.

Τηνώτω τόδε σᾶμα τὸ λαῖνον ὧπασ' ὁ δᾶμος,
ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος * * Ἰθάκα,
καὶ βουλᾶ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· παιδὶ δὲ τιμὴν
ἔλλιπε, καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον

345.

Τίκτε Τύχη, σπεῖρὲν τε Σεραπιακὸς ταχύποτμος,
ἄμφω θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·
κεῖμαι δ' ἐξαέτις, τύμβον δέ μοι, ὅς μ' ἀτίτηλε,
τεῦξεν, νικήσας πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
κλεινὸς ἐν ἀνθρώποισι, Δομestικός, ὅς μ' ἔτι τυτθῆν
οὔσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

346.

Τιμῆς ἄρχοντος λογίου χάριν ἐστήσαντο·
βουλή καὶ βασιλεῖς τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

347.

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, σύνεσίν τε προτιμῶν
Ἰσοκράτους, εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

348.

Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; ἦν Κίλιξ Ἀθηναῖος.
χρηστὸν τὸ θρέμμα, τίς καλῆ; Νουμήνιος.

πόσων δὲ θνήσκεις τῶν ἐτῶν ; δις εἴκοσιν.
 ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.
 γενναῖά σου καὶ χαῖρε. καὶ σὺ γ', ὦ ξένε.
 σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλις.

349.

Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακῶς κακὸς ἤρπασε δαίμων.
 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασ' ἀηδονίδα ;
 νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσα
 ὄλεο Μοῦσ', ἐτάκη δ' ὄμματ' ἐκεῖνα σέο,
 καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσειον· οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
 λείψανον, οὐ κάλλους, οὐ σοφίης πέλεται.
 ἔρρετε μέρμηραι θυμαλγέες· ἄμμοροι ἐσθλῆς
 ἐλπίδος ἄνθρωποι· πάντα δ' ἄδηλα Τύχης.

350.

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἴθοπος ἰοῦ
 μηδαμὰ κοιμίσσαι διψαλέην ὀδύνην.
 καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
 αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

351.

Τόνδ' ἀρετῇ προὔχοντα νέων, φίλον ἀθανάτοισι,
 μουσοπόλον Φιλότιμον, δμώνυμον υἷα πατρί,
 Σύμφορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβος,
 πίστιν καὶ ζῶντι φέρων, μνήμην τε θανόντι.

352.

Τόνδε σοι ἀμβροσίοισιν ἐπὶ πλοκάμοισιν ἔθηκε
 κείσθαι, Λατοΐδα, χρυσοφαῆ στέφανον,
 ὄν πόρον, Αἰνεαδᾶν ταγὸς μέγας. ἀλλ' Ἐκάεργε,
 αἰκᾶς τῷ θεῷ κῦδος ὄπαζε Τίτῳ.

353.

Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
 υἱὸς Λασθενέος στήσεν ἄγαλμα τόδε,
 μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
 Λαφανέος, κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

354.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα, Φίλιππον,
 πρέσβυν, κ' Ἀονίης ἐμπέραμον σοφίης,
 Αὔσονίων Ἰππατον, πατέρα κλυτὸν Ἀντιγόνοιο,
 θρέψε Μακεδονίη, δέξατο δ' Ἰταλίη.

355.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα, καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
 ἀνέρα, γηραλέου τέρματ' ἔχοντα βίου,
 Ἄϊδεω μυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος,
 εὐσεβέων θ' ὀσίην εὔνασεν ἐς κλισίην·
 μνήμα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχεῖαν ἀταρπύν
 τοῦτο παῖς κεδνῆ τεῦξε σὺν εὐνέτιδι.
 ξεῖνα, σὺ δ' αἰείσας Δημοκλέος υἷα χαίρειν,
 Δημοκλέος στείχοις ἀβλαβὲς ἔχνος ἔχων.

356.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα, καὶ εὐτεκνίης ἀροτῆρα,
 τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
 τὸν τρις ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντίμοισι φίλοισιν
 Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
 πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐνὶ στήλαισι γραφέντα.

357.

Τὸ τετράπλευρον θαῦμα τῶν μεταρσίων,
 χρόνῳ φθαρὲν, νῦν Κωνσταντῖνος δεσπότης,

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

362.

εἰς τὰς ἀπὸ Φυλῆς τὸν Ἀθηναίων δῆμον καταγαγόντας.
 Τούσδ' ἀρετῆς ἔνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
 δῆμος Ἀθηναίων, οἳ ποτε τοὺς ἀδίκους
 θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
 ἤρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

363.

Τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δῆλον
 μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
 τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεραῖζον
 κοινὸν ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.

364.

Τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
 μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει ὁμοῦ Ὀπόςεις.

365.

Τοῦτον ὄν εἰσοράας τύπον ὄρθιον Ἀντωνίνου
 Δωρόθεος Πτελέη θήκατο κρυπτόμενον.

366.

Τρεῖς γραμμάς ἐπὶ πέντε τομαῖς εὐρῶν ἐλικῶδεις
 Περσεύς, τῶνδ' ἔνεκεν δαίμονας ἰλάσατο.

367.

Τύμβον δρᾶς, παροδίτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
 ἦν κτάνεν οὐχ ὀσίως λάεσι δεινὸς ἀνὴρ·
 κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσ' Ἀβιάνιος ἦν παράκοιτιν,
 καὶ βαιὴν στήλη τῆδ' ἀπέδωκε χάριν.

Ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πρώτου με πᾶς ἔκλησεν Ἐπαγατῶ·
 νῦν δὲ Ῥοδογούνην Βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

368.

Τύμβος μὲν κρύπτει με τὸν ἐν κόλποισι τραφέντα,
οὔνομα μὲν Πτολεμαῖον· ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος.
πενταετῆς δ' ἰκόμην Ἄιδος δόμον· οἱ δὲ γονεῖς με
μύρονται κενεαῖς ἐλπίσι τειρόμενοι.

ὦ γονεές, τί μάτην κενεῶ̄ προσψύχετε τύμβω;
Μοιρῶν γὰρ κλωστήρι τέλος βιότοιο τέτυκται.

369.

Τύμβος ὅδε κρύπτει κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
σῶμα κατοικομένης περικαλλέος, ἧς ἐπιγείων
παρθενικὴν ζώνην οὔ τις ἔλυσσε βροτῶν.

370.

Τῷ Διὶ τ' Ἀχαιοὶ τὰ ἀγάλματα ταῦτ' ἀνέθηκαν,
ἔγγονοι ἀντιθέου Τανταλίδα Πέλοπος.

*

*

*

Πολλὰ μὲν ἄλλα σοφοῦ ποιήματα, καὶ τόδ' Ὀνατῆ
ἔργον, ἐν Αἰγίνῃ τὸν τέκε παῖδα Μίκων.

371.

Τῶνδ' ἱερογλώσσων Κλυτιδᾶν γένος εὐχομαι εἶναι,
μάντις ἀπ' ἰσοθέων αἶμα Μελαμποδιδᾶν.

372.

Ἐβλαίω κήρυκι τόδ' Ἀρχία, Εὐκλέος υἱῶ,
δέξαι ἄγαλμ' εὐφρων, Φοῖβ', ἐπ' ἀπημοσύνη,
ὅς τρις ἐκήρυξεν τὸν Ὀλυμπία αὐτὸς ἀγῶνα,
οὔτ' ὑποσαλπίζων, οὔτ' ἀναδείγματ' ἔχων.

373.

Ἵδατα κηραίνοντα βλέπεις, ξένε, τῶν ἀπο χερσὶ
λουτρὰ μὲν ἀνθρώποις ἀβλαβῆ ἐστιν ἔχειν·

ἦν δὲ βάλῃς κοίλης ποτὶ νηδύος ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ἄκρα μόνον δολιχοῦ χεῖλεος ἄψάμενος,
 αὐτῆμαρ πρισιτῆρες ἐπὶ χθονὶ δαιτὸς ὀδόντες
 πίπτουσιν, γενύων ὄρφανὰ θέντες ἔδη.

374.

Τῖος Δινύτια Δάμαρχος τήνδ' ἀνέθηκεν
 εἰκόν' ἀπ' Ἀρκαδίας Παρρῶσιος γενεάν.

375.

Τῖος ἐγὼ γενόμην Ἀγαπωμένου, ᾧ με μιγεῖσα
 Κουῖντα τέκεν θαλερῆ Ῥηγίῃ ἐν διερωῶ·
 ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτίμητύν μ' ἐκάλεσαν.
 Δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὦν ἀγάπων.
 δωδεκετῆς ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
 ἦδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ' ἄχεα.

376.

Ἐπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐκ Σαλαμῖνος,
 υἱὸς * δυστονοεν, ἄπλοκον εἶδεν ὄναρ,
 Θεσμοφόρους σεμνάς ποτνίας ἐν φάρεσι λευκοῖς·
 ὄψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἦρωα τόνδε σέβειν
 ἦνωγον πόλεως φυλακον, χῳρόν τ' ἀπέδειξαν·
 ὦν ἔνεχ' ἰδρυσεν τόνδε θεὸν Φίλιος.

377.

Φριδρόν ἐταῖρον Ἐρωτος ὄρας, σειρῆνα θεάτρων,
 τόνδε Μένανδρον, αἰεὶ κράτα πυκαζόμενον,
 οὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἰλαρόν βίον ἐξεδίδυξεν,
 ἠδύνας σκηνην δράμασι πᾶσι γάμων.

378.

Φαιστιδὸς ἦν μητρὸς καὶ Νικομάχου γενετῆρος
 τῶν Ἀσκληπιαδῶν δῖος Ἀριστοτέλης.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

σύλλεκτρος τύμβω με· χύριν δέ μοι ὤπασε τήνδε,
 εὐδόξου ζωῆς μνήμα καὶ ἔσσομένοις.
 καὶ με πικρὰ νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος ἔριννυς
 αἰμορῦτοιο νόσου τερπνὸν ἔλυσε βίον.
 οὐθ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδῖσι τὸ νήπιον ἐς φάος ἦγον,
 ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλι κεύθεται ἐν φθιμένοις.
 τρισσῶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἕξ ἔρέων χρόνον ἦλθον,
 ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενύπαιδα γονάν·
 δισσα δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἡμερτῷ συνομεύνη,
 αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλογχα τόπον·
 ἀλλὰ σὺ παμβασίλεια θεά, πολυώνυμε Κούρα,
 τήνδ' ἄγ' ἐπ' εὐσεβέων χῶρον, ἔχουσα χερύς.
 τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δῶη,
 εἵπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

385.

Χαίρειτ' Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἑπτὰ μαθηταί,
 τέσσαρες οἱ τοῖχοι, καὶ τρία συψέλια.

386.

Ἐπὶ τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ ἐν Θερμοῖς τῆς Αἰτωλίας.
 Χώρης οἰκιστῆρα, παρ' Ἀλφειοῦ ποτὲ δίναις
 θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,
 Ἐνδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκον
 Αἰτωλοί, σφετέρως μνήμ' ἀρετῆς ἔσοριζν.

387.

ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεὺς,
 ὦ Μέλαν, ἠβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἄνθος.

388.

Ἰδδ' Ἐπάφου γέννημα σοφοῖς ἐπιεικελος ἀνὴρ,
 κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,

καηζόμενος Δέκιμος Σερούϊλιος, εἰς ἔτη ἔλθων
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὡς ἔλεγον.

389.

ᾠκυδρόμας Λύκος Ἴσθμι' ἄπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νίκαις
φειδώλα παιδων ἔστεφάνωσε δόμους.

390.

ᾠ Λίνε, πάντα θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀθάνατοι πρῶτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀεΐδειν
ἐν ποδὶ δεξιτερῷ· Μοῦσαι δέ σ' ἐθρήνεον αὐταὶ
μυρόμεναι μολπήσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγὰς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΙΝΑ ΤΩΝ ΤΩΙ ΚΟ-
ΛΟΣΣΩΙ ΤΟΥ ΜΕΜΝΟΝΟΣ ΕΓΓΕ-
ΓΡΑΜΜΕΝΩΝ.

391.

ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον,
βασιλέως ἑώου εἰκόν' ἐκμεμαγμένον.
φωνὴ δ' ὀδυρμὸς ἦν πάλαι μοι, Μέμνονος
τιὰ πύθῃ γοῶσα, ἣν ἀφείλε Καμβύσης.
ἄι αρθρα δὴ νῦν κἄσαφῆ τὰ φθέγματα
ὀλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

392.

Ἴκλυον αὐδήσαντος ἐγὼ Πύβλιος Βαλβῖνος
φωνίς τὰς θείας Μέμνονος ἢ Φαμενώφ.
ἦλθον ὁμοῦ δ' ἐρατᾶ βασιληΐδι τῆδε Σαβίνα·
ᾠρας δὲ πρῶτας ἄλιος ἦρχε δρόμου.

κοιράνου Ἀδριανοῦ πέμπτῳ δεκάτῳ τ' ἐνιαυτῷ·
 φῶτα δ' ἔχεσκεν Ἄθυσρ εἴκοσι καὶ πίσυρα.
 εἰκοστῳ πέμπτῳ δ' ἄματι μηνὸς Ἄθυσρ.

393.

Αὐτὸς καὶ γεραῶ γῶ Μέμνονα Τιθωνοῖο,
 Θηβαίας θάσσοντ' ἄντα Διδς πόλιος.
 ἠδυμελῶς δ' ἄειδ', Αἰγύπτιοι ὡς ἐνέπουσιν
 ἱρῆες μύθων παμπαλαίων ἔδριες.

394.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον ἀλίῳ ἄσαι
 ἀμπόλιν Ἀμμωνίην Θηβαϊκῶν πρό πυλῶν·
 Ἀδριανὸν δ' ἐσιδὼν τὸν παμβασιλῆῃ δὲ πρὶν ἄσαι
 ἀελίῳ, χαίρειν εἶπ', ἔπος ὀξύτονον·
 Τιτὰν δ' ὡς ἐλάων λευκοῖσι δι' αἰθέρος ἵπποις
 τεῖλε, καὶ Ὠρᾶων ἔσπερον ἦκε μέτρον,
 ἔσχασε βολοτυπῆς θείην Μέμνων πάλιν αὐδὰν
 ὀξύτονον· χαίρων δ' αὖ τρίτον ἄρμονίην
 Κοίρανος Ἀδριανὸς μάλ' ἐσάϊε· τοσσάκι καὐτὸς
 Μέμνονα * * * *

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

- XI, 47. 48. XIII, 4. A. 4.
 Anastasius XV, 28.
 Andronicus VII, 181.
 Antagoras IX, 147.
 Antigonus IX, 406.
 Antimachus IX, 421.
 Antiochus XI, 412. 22.
 Antipater V, 109. VI, 10. 109. 11. 15. 18. 47. 208. 9. 19. 23. 41. 49. 56. 76. 87. 91. 535. VII, 15. 65. 75. 136. 209. 10. 18. 32. 52. 87. 88. 514. 67. 69. 90. 98. 402. 27. 64. 98. 629. 37. 39. 40. 92. 705. 11. 13. 43. IX, 3. 23. 59. 72. 76. 93. 96. 143. 41-51. 258. 41. 66. 302. 5. 9. 23. 407. 8. 17. 18. 20. 541. 50. 52. (53.) 57. 67. 603. 728. 90. 92. X, 73. XI, 23. 24. 31. 37. 158. 219. 24. 415. XII, 97. P. 75. 131. 33. 75. 76. 84. 97. 220. 90. 96. 305.
 Antipater Sidonius VI, 14. 15. 46. 47. 93. 159. 60. 206. VII, 2. 6. 8. 14. 23. 26. 27. 29. 30. 34. 81. 146. 61. 64. 65. 72. 241. 46. 503. 53. 423-26. 625. 745. 48. IX, 96. 231. 720-25. X, 2. P. 197. 78. A. 5.
 Antipater Thessalonicensis V, 3. 30. 31. VI, 198. VII, 18. 39. 168. 85. 216. 36. 86. 89. 409. 13. 93. 537. 31. 666. IX, 10. 26. 77. 82. 92. 112. 86. 215. 63. 69. 82. 421. 28. 517. 752. XI, 20. 327. 143.
 Antiphanes VI, 88. IX, 84. 245. 56. 58. 409. X, 100. XI, 168. 322. 48.
 Antiphilus V, 307. 8. VI, 95. 97. 199. 250. 52. 57. VII, 141. 75. 76. 375. 79. 99. 622. 30. 34. 35. 41. IX, 14. 29. 54. 35. 46. 71. 73. 86. 156. 78. 92. 222. 42. 63. 77. 94. 98. 306. 10. 404. 13. 15. 94F. 41. 91. X, 17. XI, 66. P. 136. 4J. 333. 34.
 Antistius VI, 237. VII, 366. XI, 40. P. 245.
 Antonius Argivus IX. 102.
 Antonius Thallus VII, 188.
 Anyte VI, 123. 53. 312. VII, 190. 202. 8. 15. 486. 92. 538. 646. 49. 724. IX, 144. 313. 14. 745. P. 228. 31. 91. A. 6.
 Apollinarius XI, 399. 421.
 Apollonidas VI, 105. 238. 39. VII, 108. 33. 378. 89. 651. 42. 93. 702. 42. IX, 228. 43. 44. 57. 64. 65. 71. 80. 81. 87. 96. 408. 22. 791. X, 19. XI, 25. P. 49. 50. 235. 39.

- Apollonius IX, 275.
 Arabius IX. 667. 762. P.
 39. 144. 48. 49. 225. 314.
 Aratus XI, 437. XII, 129.
 Arcesilaus A. 10. 11.
 Archelaus P. 120. A. 12-
 14.
 Archias V, 58, 59. 98. VI,
 16. 39. 179-81. 95. 207.
 VII, 68. 140. 47. 65. 91.
 213. 14. 78. 696. IX, 19.
 27. 64. 91. 111. 339. 43.
 750. X, 7. 8. 10. P. 94.
 154. 79.
 Archilochus VI, 133. VII,
 441.
 Archimelus VII, 50. A. 15.
 Arethas XV, 32-34.
 Marc. Argentarius V, 16.
 32. 63. 89. 102. 4. 5. 10.
 13. 16. 18. 27. 28. VI, 20.
 246. 48. 333. VII, 364. 74.
 84. 95. 403. IX, 87. 161.
 221. 29. 46. 70. 86. 554.
 732. X, 4. 18. XI, 26. 28.
 320. P. 241.
 Aristo VI, 303. 6. VII, 457.
 Aristocles A. 7.
 Aristodicus VII, 189. 473.
 Aristoteles A. 8. 9.
 Artemidorus IX, 205.
 Artemo XII, 55. 124.
 Asclepiades V, 7. 64. 85.
 145. 50. 53. 58. 61. 62.
 64. 67. 69. 81. 85. 89. 94.
 202. 3. 7. 9. 10. 308. VII,
 11. 145. 217. 84. 500. IX,
 63. 64. 752. XII, 36. 46.
 50. 77. 105. 135. X, 55.
 61-63. 66. XIII, 23. P.
 68. 120.
 Asclepiodotus A. 16.
 Asinius Quadratus VII,
 312.
 Astydamas A. 17.
 Athenaeus A. 2.
 Automedon V, 129. VII,
 534. X, 23. XI, 29. 46.
 50. 319. 24-26. 46. 61.
 XII, 34.
 Bacchylides VI, 53. 313.
 XIII, 28.
 Ioann. Barbucallus VI, 55.
 IX, 425-27. 629. P. 38.
 218. 19. 327.
 Lollius Bassus V, 125. VII,
 243. 372. 86. 91. IX, 30.
 55. 236. 79. 89. X, 101.
 XI, 72.
 Besantinus IX, 118.
 Bianor VII, 49. 387. 88. 96.
 644. 71. IX, 223. 27. 59.
 72. 73. 78. 95. 308. 423.
 548. X, 22. 101. XI, 248.
 364. P. 276.
 Boëthus IX, 248.
 Callias XI, 232.
 Callicter s. Cillactor V, 29
 X, 2. XI, 5. 6. 118. 333.
 Callimachus V, 6. 23. 146.
 VI, 121. 46-50. 301. 10.
 11. 346. 47. 51. VII, 80

170. 271. 72. 77. 317 - 19.
415. 47. 51. 53. 54. 58 -
60. 71. 517 - 25. 725. 28.
IX, 336. 507. 65. 66. XI,
362. XII, 43. 51. 71. 73.
102. 18. 34. 39. 48 - 50.
230. XIII, 7. 9. 10. 24.
25. A. 45. 46.
Capito V, 67.
Carphylides VII. 260. IX,
52.
Cerealis XI, 129. 44.
Chaeremon VII, 469. 720.
21.
Choerilus A. 97.
Christodorus II, 1. VII,
697. 98.
Cillactor Vid. Callicter.
Claudianus I, 19. 20. 86.
IX, 139. 40. 753. 54.
Cleobulus VII, 153.
Cometas V, 265. IX, 586.
97. XV, 36 - 38. 40.
Constantinus Rhodius XV,
15 - 17.
Constantinus Siculus XV,
13.
Cornelius Vid. Longinus.
Cosmas Monachus P. 114.
Crates Thebanus VII, 326.
IX, 497. X, 104. A. 47.
Crates Grammaticus XI,
218.
Crinagoras V, 108. 19. VI,
100. 61. 227. 29. 32. 42.
44. 45. 53. 61. 345. 50.
VII, 371. 76. 80. 401. 628.
53. 36. 38. 43. 45. 741.
44. IX, 81. 224. 34. 35.
39. 76. 83. 84. 91. 419.
29. 30. 39. 513. 16. 42. 45.
55. 59. 60. 62. XI, 42. P.
40. 61. 199. 273.
Cyllenius IX, 4. 33.
Cyrillus IX, 369.
Cyrus VII, 557. IX, 136.
623. 808. 9. XV, 9.
Damagetas VI, 277. VII,
231. 355. 432. 38. 97. 510.
41. 735. P. 1. 95.
Damascius VII, 553.
Damocharis VI, 63. VII,
206. IX, 633.
Damostratus IX, 328.
Daphitas A. 18.
Demetrius IX, 730.
Demiurgus VII, 52.
Democharis P. 310.
Democritus P. 180.
Demodocus XI, 235 - 38.
Diocles Carystius VII, 393.
Iulius Diocles VI, 186. IX,
109. XII, 35.
Diodorus V, 122. VI, 243.
348. VII, 38. 40. 74. 370.
624. 27. 32. 700. 1. IX,
60. 405. 568. 776.
Diodorus Zonas VI, 22.
98. 106. VII, 365. 404.
IX, 226. 312. 556. XI, 45.
Diodorus Sardinianus IX,
219.

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

Approfittane

Più di 2.000 anni di
conoscenza umana
in 797,885 volumi

Accesso istantaneo
\$8.99 al mese

Continua

*Politica di equo utilizzo

- Glaucus VII, 285. IX, 341. 774. 75. XII, 44. P. 111.
 Glyco X, 122.
 Gregorius Nazianzenus VIII, 1 - 254.
 Hadrianus VI, 332. VII, 674. IX, 137. 387. 402.
 Hecataeus Thasius VII, 167.
 Hedyllus V, 161. 99. VI, 292. XI, 123. 414. A. 28-34.
 Hegemon VII, 436.
 Hegesippus VI, 124. 78. 266. VII, 276. 320. 446. 545. XIII, 12.
 Heliodorus IX, 485. 90.
 Helladius XI, 423.
 Heracletus VII, 465.
 Heraclides VII, 281. 392.
 Hermes A. 40.
 Hermocreon IX, 327. P. 11.
 Hermodorus P. 170.
 Herodicus A. 35.
 Hippo A. 44.
 Homerus VII, 153.
 Ignatius I, 109. XV, 29 - 31. 39.
 Ion VII, 43.
 Ioannes VII, 555. IX, 628.
 Ioannes Vid. Barbucallus.
 Irenaeus V, 249. 51. 53.
 Isidorus Aegeates VII, 156. 280. 93. 532. IX, 94.
 Isidorus Scholasticus VI, 58. IX, 11. Iba A. 41.
 Iulianus Imperat. IX, 365. 68. A. 42.
 Iulianus Aegypt. V, 298. VI, 12. 18. 19. 20. 25. 26. 28. 29. 67. 68. VII, 32. 33. 58. 59. 69. 70. 561. 62. 65. 76. 77. 80 - 82. 84. 85 - 87. 90. 91. 94. 95. 97 - 601. 3. 5. IX, 398. 445 - 47. 652 - 54. 661. 738. 39. 63. 771. 93 - 98. P. 87. 88. 107. 8. 13. 30. 39. 57. 73. 81. 203. 325. 88. A. 43.
 Iulianus Antecessor IX, 481. XI, 367 - 69.
 Iulius Vid. Diocles.
 Tullius Laurea VII, 17. 294. XII, 24.
 Laco VI, 203.
 Leo Philosophus IX, 200 - 3. 14. 361. 578. 79. XV, 12.
 Leonidas V, 188. 206. VI, 4. 13. 35. 110. 20. 29. 31. 200. 21. 26. 62. 65. 81. 86. 88. 89. 93. 96. 98. 300. 2. 5. 9. 54. 55. VII, 13. 19. 35. 67. 163. 73. 90. 364. 66. 73. 83. 316. 408. 55. 63. 66. 72. 78. 80. 503. 4. 6. 662. 65. (64.) 65. 68. 75. 731. 40. IX, 12. 318. 563. 719. 44. X, 1. XI, 9. 187. 99. 200. 13. P.

171. 90. 206. 30. 36. 61.
307.
- Leonidas Tarentinus IV,**
44. 154. 88. 202. 4. 5. 11.
V, 198. 295. 422. 40. 48.
52. 648. 60. 61. 719. 36.
IX, 24. 25. 78-80. 99.
106. 7. 79. 316. 20. 22.
26. 29. 35. 37. XI, 70. P.
182. 306. A. 48.
- Leonidas Alexandrinus**
VI, 321. 22. 29. VII, 547-
550. IX, 42. 344-56. XII,
20.
- Lentulus Vid. Gaetulicus.**
- Leontius V,** 259. VII, 149.
571. 73. 75. 79. IX, 614.
24. 30. 50. 81. P. 32. 33.
37. 245. 72. 83. 88.
- Libanius VII,** 747.
- Lollius Vid. Bassus.**
- Cornelius Longinus VI,**
191. P. 117.
- Lucianus VII,** 17. 164.
VIII, 308. IX. 120. 367.
X, 29-31. 35-37. 41. 42.
XI, 212. 74. 396. 97. 400-
5. 8. 10. 27-36, P. 154.
63. 64. 238. A. 49.
- Lucillius V,** 68. VI, 166.
IX, 55. 572. X, 122. XI,
10. 11. 68. 69. 75-81.
83-85. 87-95. 99-101.
3-7. 31-43. 48. 53-55.
59-61. 63-65. 71-79.
83-85. 89-92. 94. 96.
97. 205-8. 10. 11. 14-17.
33. 34. 39. 40. 45-47. 49.
53. 54. 56-59. 264-66.
76-79. 94. 95. 308-15.
88-93.
- Macedonius V,** 223-25.
27. 29. 31. 33. 35. 38. 40.
43. 45. 47. 71. VI, 30. 40.
56. 69. 70. 73. 83. 175. 76.
VII, 566. IX, 275. 625.
45. 48. 49. X, 67. 70. 71.
XI, 27. 29. 58. 59. 61. 63.
366. 70. 74. 75. 80. P. 51.
- Q. Maecius (Maccius) V,**
114. 17. 30. 33. VI, 33.
89. 233. IX, 249. 403. 11.
P. 198.
- Magnus P.** 270.
- Marcellus A.** 50. 51.
- Marcus Vid. Argentarius.**
- Marcus Iunior IX,** 58.
- Marianus IX,** 626. 27. 57.
68. 69. P. 201.
- Marinus IX,** 196. 97.
- Meleager IV,** 1. V, 8. 57.
95. 136. 37. 39-41. 45.
44. 47-49. 51. 52. 54-
57. 60. 63. 65. 66. 71-80.
82. 84. 87. 90-92. 95.
96-98. 204. 8. 12. 14. 15.
VI, 162. 63. VII, 13. 79.
182. 95. 96. 207. 352.
417-19. 21. 28. 61. 68.
70. 76. 535. IX, 16. 331.
63. XII, 19. 23. 33. 41.
47-49. 52-54. 56. 57.

59. 60. 63. 65. 68. 70. 72. 74. 76. 78. 80-86. 92. 94. 95. 101. 6. 9. 10. 13. 14. 17. 19. 22. 25-28. 32. 35. 37. 41. 44. 47. 54. 57-59. 64. 67. 256. 57. P. 134. 213.
- Menander Comicus VII, 72. XI, 438.**
- Menander Protictor I, 101.**
- Menecrater IX, 54. 55. 390.**
- Metrodorus IX, 360. 712. XIV, 116-46.**
- Mesomedes XIV, 63. P. 323.**
- Michael I, 122. P. 316. A. 52. (Vid. Psellus.)**
- Mimnermus IX, 50.**
- Mnasalcas VI, 9. 110. 25. 28. 264. 68. VII, 54. 171. 92. 94. 212. 42. 488. 91. IX, 70. 324. 33. XII, 138. A. 52.**
- Moero VI, 119.**
- Moschus IX, 440. P. 200.**
- Mucius Scaevola IX, 217.**
- Munatius IX, 103.**
- Musicius IX, 39.**
- Myrinus VI, 108. 254. VII, 703. XI, 67.**
- Myro (Vid. Moero.) VI, 189.**
- Nestor IX, 129. 364. 537.**
- Nicaenetus VI, 225. VII, 502. XIII, 29. P. 191. A. 54.**
- Nicander VII, 435. 526. XI, 7.**
- Nicarchus V, 38-40. VI, 31. 285. VII, 159. 66. IX, 340. 576. X, 1. XI, 17. 18. 71. 73. 74. 82. 96. 102. 10-16. 18-22. 24. 62. 69. 170. 86. 241-43. 51. 52. 328-32. 95. 406. 7. 15.**
- Nicias VI, 122. 27. 270. VII, 200. IX, 315. 564. XI, 398. P. 188. 89.**
- Nicodemus VI, 314-20. IX, 53.**
- Nicomachus VII, 299.**
- Nicomedes A. 55. 56.**
- Nilus I, 33. P. 247.**
- Nossis V, 20. VI, 132. 265. 73. 75. 353. 54. VII, 414. 718. IX, 332. 604. 5.**
- Numenius XII, 28.**
- Oenomaus IX, 749.**
- Onestes V, 20. VII, 66. 274. IX, 216. 25. 30. 50. 92. XI, 32. 45.**
- Palladas V, 71. 257. VI, 60. 61. 85. VII, 607. 10. 81-88. IX, 5. 6. 119. 34. 65-76. 80-83. 377-79. 93-95. 97. 99-401. 41. 84. 86. 87. 89. 502. 3. 8. 28. 773. X, 34. 44-63. 65. 72. 73. 75. 77-99. XI, 54. 55. 62. 294. 55. 63. 80. 81. 83-93. 99-**

QUESTA PAGINA É BLOCCATA AI MEMBRI GRATUITI

Diventa un membro per sbloccare questa pagina web

IMMERGITI NELLA FANTASIA, NELLA MAGIA, NELLA MITOLOGIA E NEL FOLCLORE

La membership completa a
Forgotten Books da accesso a
484.473 libri antichi e moderni,
di genere fiction e non-fiction.

Continua

*Politica di equo utilizzo

- Photius IX, 203.
 Pindarus A. 62.
 Pinytus VII, 16.
 Pisander VII, 304.
 Piso XI, 424.
 Pittacus XI, 440.
 Plato V, 78-80. VI, 1. 43.
 VII, 35. 99. 100. 256. 59.
 65. 68. 69. 669. 70. IX, 3.
 13. 45. 51. 506. 747. 823.
 P. 13. 160. 61. 210. 48.
 A. 63.
 Plato Comicus IX, 359.
 Plato Iunior IX, 748.
 Polemo V, 68. IX, 746.
 XI, 38.
 Pollianus XI, 127. 28. 30.
 67. P. 150.
 Iulius Polyaenus IX, 1. 7-9.
 Polystratus VII, 297. XII,
 91.
 Pompeius VII, 219. IX, 28.
 Posidippus V, 134. 83. 86.
 94. 202. 9. 11. 13. VII,
 170. IX, 359. XII, 45. 77.
 98. 120. 31. 68. P. 68. 118.
 275. A. 64-68.
 Proclus A. 69.
 Ptolemæus VII, 314. IX,
 577. A. 70.
 Pythagoras VII, 746.
 Pytheas A. 71.
 Quintus VI, 230. (Vid.
 Maecius.)
 Rharus V, 121.
 Rhianus VI, 34. 173. 278.
 VII, 315. XII, 38. 58. 93.
 121. 42. 46. A. 72.
 Rufinus V, 9. 12. 14. 15.
 18. 19. 21. 22. 27. 28.
 35-37. 41-44. 47. 48.
 60-62. 66. 69-77. 87.
 88. 92. 94. 97. 103. 281.
 Sabinus VI, 158. IX, 410.
 Samius VI, 116.
 Sappho VI, 269. VII, 489.
 Satyrus Thyillus VI, 11.
 170. VII, 273. 505. X, 5.
 Satyrus IX, 6. 11. 13. P.
 153. 95.
 Scythinus XII, 22. 232.
 Secundus IX, 26. 260. 301.
 P. 214.
 Serapio VII, 400.
 Simnias VI, 113. VII, 21.
 22. 24. 25. 193. 203. 647.
 Simonides V, 159. VI, 2.
 50. 52. 197. 212-17. VI,
 20. 60. 77. 177. 248-51.
 53. 54. 58. 70. 96. 300-2.
 44. 45. 47. 48. 431. 34.
 42. 43. 96. 507-16. 647.
 77. 700. 57. 58. X, 105.
 XIII, 14. 19. 20. 26. 28.
 30. P. 2. 3. 23. 24. 26. 60.
 82. 204. 32. A. 73-89.
 Socrates XIV, 1.
 Sophocles A. 90.
 Sophron Patricius IX, 787.
 Sophronius I, 90. 123. VII,
 679. 80.
 Speusippus P. 31.

- Stephanus Grammaticus IV, 385.
 Strato XI, 19. 21. 22. 117. 225. XII, 1-11. 13. 15. 16. 21. 175-229. 31. 34-55. 58. P. 213.
 Sylla A. 91.
 Synesius P. 76. 79. 267. A. 92.
 Thallus VI, 91. 255. VII, 373. IX, 220.
 Theaetetus VI, 27. 357. VII, 44. 499. 727. IX, 659. X, 16. P. 221. 233. A. 36. 57.
 Theo IX, 491. A. 39. 40.
 Theocritus Chius A. 38.
 Theocritus Syracusanus VI, 336-40. VII, 262. 558. 59. IX, 338. 432-37. 598-600. XIII, 3. XV, 21.
 Theodoretus P. 34.
 Theodoridas VI, 155-57. 222. 24. VII, 282. 406. 39. 79. 527-29. 722. 52. 59. 43. XIII, 8. 21. P. 137.
 Theodorus VI, 282. VII, 556. XI, 198.
 Theognis P. 10.
 Theon IX, 41.
 Theophanes XV, 14. 35.
 Theosebia VII, 559.
 Thomas Patricius 579.
 Thomas Scholast. P. 317.
 Thucydides VII, 45.
 Thyillus Vid. Satyrius.
 Thymocles XII, 32.
 Tiberius IX, 2. 370.
 Timocreon XIII, 31.
 Timon XI, 418.
 Troilus P. 55.
 Tryphon IX, 488.
 Tullius Vid. Laurea.
 Tullius Vid. Flaccus.
 Tymnes VI, 151. VII, 199. 211. 433. 77. 729. P. 257.
 Xenocrates P. 186.
 Xenocritus VII, 291.
 Xenophanes VII, 120.
 Zelotus IX, 50.
 Zenobius IX, 711.
 Zenodotus VII, 315. P. 14.
 Zenodotus Stoicus.
 Zonas Vid. Diodorus.
 Zosimus VI, 15, 183. 84. 85. IX, 40.